

ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΑΘΗΝΩΝ ΕΠΙΔΑΥΡΟΥ 2025

70 χρόνια Φεστιβάλ Αθηνών Επιδαύρου

Ένας ιδανικός τόπος

ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260

30-31/5 & 1, 3, 4, 5/6	Théâtre du Soleil – Ariane Mnouchkine <i>Εδώ έχει δράκους / Hic sunt Dracones</i>
30-31/5 & 1/6	Σπύρος Αγγελόπουλος – Sinika <i>Καραγκιόζης Mad Max</i>
3/6	Ελληνική Ένωση Σχεδιαστών Μόδας <i>Dramodé</i>
6 – 8/6	Back to Back Theatre <i>Ο κυνηγός πέφτει θύμα της σκιάς του / The Shadow Whose Prey the Hunter Becomes</i>
6 – 8/6	Χριστίνα Γουζέλη <i>Far from the End / Μακριά από το τέλος</i>
7 & 8/6	Idio Chichava <i>Vagabundus</i>
12 & 13/6	Alexandra Waierstall <i>HEART MOMENT / Η ΣΤΙΓΜΗ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ</i>
12 – 14/6	El Conde de Torrefiel <i>Το φως μιας λίμνης / La luz de un lago</i>
13 – 16/6	Ιώ Βουλγαράκη <i>Μητροφάγος</i> Βασισμένο στο βιβλίο του Ρόκε Λαρράκι
14 – 16/6	Αλέξανδρος Σταυρόπουλος <i>Ποιος θα της το πει;</i>
19 – 22/6	Γιάννος Περλέγκας <i>Κατσούρμπος του Γεωργίου Χορτάτση</i>
19 – 21/6	Θανάσης Δόβρης <i>Σωτηρία</i> Βασισμένο στη συλλογή διηγημάτων της Χαράς Ρόμβη
20 – 22/6	Handspring Puppet Company – William Kentridge <i>Faustus in Africa!</i>
26 – 28/6	Έλενα Μαυρίδου <i>ΣΑΡΜΑΝΤΖΑ</i> <i>Εμπνευσμένο από διηγήματα του Κωνσταντίνου Δομηνί</i>
26 – 29/6	Σίμος Κακάλας <i>Κακά σκηνικά</i> του Γιάννη Αποσκήτη

27 – 29/6	Faye Driscoll <i>Διάβρωση / Weathering</i>
27 – 29/6	Παναγιώτα Καλλιμάνη <i>Κάπως, αλλιώς, καθόλου, μαζί</i>
28 & 29/6	5o AEF Urban Dance Contest <i>Hip hop battle & All styles battle</i>
5 & 6/7	Carolina Bianchi – Cara de Cavallo <i>Η νύφη και το «Καληνύχτα, Σταχτοπούτα» / A Noiva e o Boa Noite Cinderela</i>
5 – 8/7	Έμιλυ Λουίζου <i>Η πόλη των τυφλών του Σάιμον Στίβενς</i> Εμπνευσμένο από το <i>Περί τυφλότητας</i> του Ζοζέ Σαραμάγκου
5 – 8/7	Χρήστος Θάνος <i>Πολεμικοί ανταποκριτές</i>
7 & 8/7	Miet Warlop <i>INHALE DELIRIUM EXHALE</i>
13 & 14/7	Het Nationale Theater – ITA Ensemble – Eline Arbo <i>Τα χρόνια</i> Βασισμένο στο βιβλίο της Ανί Ερνό
13 – 15/7	Daria Deflorian <i>Η χορτοφάγος</i> Σκηνές από το μυθιστόρημα της Χαν Γκανγκ
13 – 16/7	Σοφία Καραγιάννη <i>Μπουμπουλίνας 18</i> Βασισμένο στο βιβλίο της Κίττυς Αρσένη
13 – 16/7	Αικατερίνη Παπαγεωργίου <i>Ιφιγένεια / Βορά της Βίβιαν Στεργίου</i> Εμπνευσμένο από την <i>Ιφιγένεια εν Αυλίδι</i> του Ευριπίδη
	Νίκος Χατζόπουλος <i>Εγώ, μια δούλα του Βαγγέλη Χατζηγιαννίδη</i> Εμπνευσμένο από την <i>Εκάβη</i> του Ευριπίδη
5 – 24/7	Παντελής Μάκκας Βιντεοεγκατάσταση <i>Ένοικος</i>
30/5 – 24/7	<i>Live στην Πλατεία</i> Επιμέλεια Δημήτρης Τσάκας
5 – 24/7	Κύκλος συζητήσεων <i>Η θαυμάσια επιμονή</i> Επιμέλεια Δημήτρης Παπανικολάου
30/5 – 24/7	Pre-Show & Post-Show Talks <i>Πρόλογος – Έξοδος</i>

1/6 – 24/7 **Objects of Common Interest**
Εικαστική εγκατάσταση

ΑΔΡΙΑΝΕΙΟ ΥΔΡΑΓΩΓΕΙΟ & ΚΗΦΙΣΟΣ

14 – 18/6 **Γιώργος Σαχίνης**
Κρυφό νερό

ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ ΛΥΚΑΒΗΤΤΟΥ

28/5 *Η ελληνική nu jazz συναντά την αφρικανική διασπορά*
Ένα αφροφουτουριστικό ταξίδι

29/5 **Spiritualized**

31/5 **Arca**
Opening act Evita Manji

1/6 **Nalyssa Green & Guests**
Πολύ καλές στα πάρτι
Ένα πληθωρικό μουσικό βαριετέ

PLAYGROUND 260 ΚΕΝΤΡΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ «ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ»

11/7 **BICEP present CHROMA (AV DJ set)**

SUBSET FESTIVAL

4/6 **Δημήτρης Καμαρωτός**
Αναλογία του Χρόνου
Φίλιππος Τσαλαχούρης
Lapis Silentium
Θεόδωρος Λώτης
Ρυτάρω / Σιωπηλά τοπία και ηχητικοί παρίες

5/6 **Carmen Villain**
Lyra Pramuk
BLIP
Χίμαιρες

6/6 **Christina Vantzou**
The Reintegration of the Ear
Με τους Oliver Coates, Irene Kurka, και John Also Bennett
Αλεξάνδρα Κατερινοπούλου – Sofyann Ben Youssef (AKA AMMAR 808)

	LOSS
	Mouse on Mars
	AAI AV ft. Dodo NKishi
7/6	Ryoji Ikeda
	Μιχάλης Παρασκάκης & Eleonore Schönmaier
	<i>Field Guide [to the lost flower]</i>
	New Babylon ensemble / ARTéfacts ensemble
	<i>Χρόνος και Χρήμα</i>
8/6	Heinali & Andriana-Yaroslava Saienko
	<i>Χίλντεγκαρντ (Γίλντεγκαρδα)</i>
	Νίκος Αντωνόπουλος
	<i>Μπλε κλωστή</i>
	Σάββας Μεταξάς – Γιάννης Αράπης – Δημήτρης Τίγκας
	<i>Circular</i>

ΚΕΝΤΡΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΙΔΡΥΜΑ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΙΑΡΧΟΣ (ΚΠΙΣΝ) / ΘΟΛΟΣ

4 – 15/6	ΗΧΗΤΙΚΗ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗ
	Φεστιβάλ Αθηνών Επιδαύρου
	Κέντρο Πολιτισμού Ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος
	Monom
	4DSound

Grape (Πειραιώς 260, Μικρό Θέατρο Αρχαίας Επιδαύρου & άλλοι χώροι)

21 – 24/7	Πατρίσια Απέργη
	<i>Hystory</i>
21 – 24/7	Κατερίνα Γιαννοπούλου
	<i>Phenomenon</i> του Γρηγόρη Λιακόπουλου
21 – 24/7	Δαφίν Αντωνιάδου
	<i>Darkest White</i>
21 – 24/7	Κωνσταντίνος Παπανικολάου
	<i>Επαρκώς δημιουργικό (Sufficiently creative)</i>
21 – 24/7	Σοφία Αντωνίου
	<i>Η ζωή, τα γηρατειά και ο θάνατος μιας γυναίκας του λαού</i>
	Βασισμένο στο βιβλίο του Ντιντιέ Εριμπόν
21 – 24/7	Νοεμή Βασιλειάδου
	<i>Κλημεντίνες χωρίς κουκούτσι</i>
21 – 24/7	Κωσταντίνος Ντέλλας
	<i>Οι γριές που μαζεύουν την τσουκνίδα</i>

ΩΔΕΙΟ ΗΡΩΔΟΥ ΑΤΤΙΚΟΥ

- 1, 3, 5, 6, 8/6 Εθνική Λυρική Σκηνή – Pier Giorgio Morandi – Andrei Șerban
Τουραντότ του Τζάκομο Πουτσίνι
- 18 & 19/6 Εθνικό Θέατρο – Φεστιβάλ Αθηνών Επιδαύρου – Πολιτιστικός
Οργανισμός Λυκόφως
Κατερίνα Ευαγγελάτου
Ιππόλυτος
- 21/6 Εθνική Συμφωνική Ορχήστρα ΕΡΤ – Μιχάλης Οικονόμου
Παγκόσμια Ημέρα Μουσικής
Μουσικές του κόσμου
- 22/6 Raining Pleasure
- 23/6 Stranglers
- 26/6 Michael Kiwanuka
- 28/6 Κρατική Ορχήστρα Αθηνών – Λουκάς Καρυτινός – Emanuel Ax
Έργα Μπετόβεν και Μέντελσον
- 29/6 Air
- 1/7 Max Richter
- 4/7 Sydney Dance Company
Impermanence
- 6/7 Φιλαρμονική του Μονάχου – Andrés Orozco-Estrada – Hilary Hahn
Έργα Μπραμς και Ντβόρζακ
- 8/7 Μέγαρο Μουσικής Αθηνών – Nicola Piovani
Μεγάλες ταινίες, μεγάλες μουσικές
- 10/7 Chamber Orchestra of Europe – Κωνσταντίνος Καρύδης – Francesco
Piemontesi
Έργα Κούκου, Λιστ, Πέρσελ, Μπερλιόζ
- 11/7 Youssou N'Dour & Le Super Étoile de Dakar
- 13/7 Μίκη Θεοδωράκη – Οδυσσέα Ελύτη
Το Άξιον εστί
- 15/7 Mahler Chamber Orchestra – Yuja Wang
Έργα Μπετόβεν, Σοπέν, Στραβίνσκι, Τσαϊκόφσκι
- 17/7 KISMET – Dave Holland / Chris Potter / Kevin Eubanks / Obed Calvaire
- 19/7 Ντανιέλ Τρίφονοφ
Ρεσιτάλ πιάνου – Έργα Τσαϊκόφσκι, Σοπέν, Μπάρμπερ
- 26, 27, 29, 30/7 Εθνική Λυρική Σκηνή – Derrick Inouye – Κατερίνα Ευαγγελάτου
Ριγολέττος του Τζουζέππε Βέρντι

ΑΡΧΑΙΟ ΘΕΑΤΡΟ ΕΠΙΔΑΥΡΟΥ

27 – 29 /6	Φεστιβάλ Αθηνών Επιδαύρου – Εθνικό Θέατρο Ulrich Rasche <i>Αντιγόνη</i> του Σοφοκλή
4 & 5 /7	Θέατρο Πορεία – Δημήτρης Τάρλου <i>Ηλέκτρα</i> του Σοφοκλή
11 & 12/7	Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος – Θεατρικός Οργανισμός Κύπρου Μιχαήλ Μαρμαρινός <i>ζ - η - θ</i> <i>Ο ξένος</i>
19/7	Utopia – Θεόδωρος Κουρεντζής <i>Γκούσταφ Μάλερ: Συμφωνία αρ. 4 και</i> <i>Τραγούδια για τα νεκρά παιδιά (Kindertotenlieder)</i>
25 & 26/7	Φεστιβάλ Αθηνών Επιδαύρου – Πολιτιστικός Οργανισμός Λυκόφως Γιάννης Χουβαρδάς <i>Οιδίππου</i> <i>Η ιστορία μιας μεταμόρφωσης: από το σκοτάδι στο φως</i>
1 & 2/8	Φεστιβάλ Αθηνών Επιδαύρου – La Colline - théâtre national Wajdi Mouawad <i>Ο όρκος της Ευρώπης / Le Serment d'Europe</i>
8 & 9/8	Μαρία Πρωτόπαππα <i>Ανδρομάχη</i> του Ευριπίδη
22 & 23/8	Εθνικό Θέατρο – Θεόδωρος Τερζόπουλος <i>Ορέστεια</i> του Αισχύλου
27/6 – 23/8	ΕΚΘΕΣΙΑΚΟΣ ΧΩΡΟΣ ΦΕΣΤΙΒΑΛ <i>Αντιγόνη. Νόμος και Ανυπακοή</i> <i>Περιοδική έκθεση</i>
27/6 – 23/8	«Μικροί Ιχνευτές» <i>Δημιουργική απασχόληση παιδιών στην Επίδαυρο</i>
27/6 – 23/8	FLUX - Office <i>Σχεδιασμός περιπτέρου πολλαπλών χρήσεων</i> <i>στον Αρχαιολογικό Χώρο Επιδαύρου</i>

ΜΙΚΡΟ ΘΕΑΤΡΟ ΑΡΧΑΙΑΣ ΕΠΙΔΑΥΡΟΥ

4 & 5/7	Όλια Λαζαρίδου <i>Θήβα μοναξιά</i> του Κυριάκου Χαρίτου <i>Εμπνευσμένο από την Αντιγόνη του Σοφοκλή</i>
11 & 12/7	Χρήστος Στέργιογλου – Αλέξανδρος Δράκος Κτιστάκης <i>Ιαχές</i>

- 18/7** **Ελληνική Ακαδημία Κινηματογράφου – Φεστιβάλ Αθηνών**
Επιδαύρου
Ηλέκτρα 7
 Ταινία εμπνευσμένη από την *Ηλέκτρα* του Σοφοκλή
- 25 & 26/7** **Γιάννης Σκουρλέτης – bijoux de kant**
Δεξιά της κοίτης του Γιάννη Παλαβού
 Εμπνευσμένο από τον *Οιδίποδα επί Κολωνώ* του Σοφοκλή
Συνεδρία πολέμου του Άρη Αλεξανδρή
 Εμπνευσμένο από τη *Λυσιστράτη* του Αριστοφάνη
- 2/8** **Seeds (M. & C. Kalkanis) feat. Alcmimi**
Η άλλη ματιά
- 9/8** **Μίλτος Λογιάδης – Αλίκη Καγιαλόγλου – The D Project**
Αφιέρωμα στον Άστορ Πιατσόλα
- 16/8** **Μαρία Φαραντούρη – Τάσης Χριστογιαννόπουλος**
Νύχτα μαγικιά – 100 χρόνια Μίκης Θεοδωράκης
- 23/8** **Μίλτος Λογιάδης – Αντώνης Σουσάμογλου**
Τραγούδια του Μεσοπολέμου
- 30/8** **Μαρίνα Σπανού**
Ο μικρός εαυτός
- 16 – 28/6** **STUDIO RESIDENCY**
Πάροδος

ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260

ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260 Δ – ΘΕΑΤΡΟ

30 – 31 Μαΐου & 1, 3, 4, 5 Ιουνίου / 20.00

Théâtre du Soleil – Ariane Mnouchkine

Εδώ έχει δράκους / Hic sunt Dracones

Μια μεγάλη λαϊκή παράσταση εμπνευσμένη από πραγματικά γεγονότα, σε ξεχωριστά επεισόδια

Επεισόδιο πρώτο

1917: Η νίκη ήταν στα χέρια μας

Η Αριάν Μνουςκίν, από τις πιο αγαπημένες θεατρικές δημιουργούς του ελληνικού κοινού, δεν χρειάζεται συστάσεις. Το Θέατρο του Ήλιου ο διάσημος θίασος που ίδρυσε και συνεχίζει αδιάλειπτα από το 1964, από τους πλέον προβεβλημένους και ακτινοβόλους πυλώνες του σύγχρονου γαλλικού πολιτισμού, έχει επισκεφθεί αρκετές φορές το Φεστιβάλ με συλλογικές δημιουργίες - εποποιΐες που γνώρισαν πολύ μεγάλη επιτυχία: *Το τελευταίο караβανσαράι – Οδύσσειες* (2006), *Οι εφήμεροι* (2007), *Οι ναυαγοί της τρελής ελπίδας – Αυγές* (2011) και *Kanata*, η μόνη παράσταση του θιάσου που η Μνουςκίν εμπιστεύτηκε στον Ρομπέρ Λεπάζ (2019).

Με πρότυπα πάντα ένα θέατρο «λαϊκό», όπως το διατύπωσε ο Βιλάρ, ένα θέατρο «πολιτικό», όπως το οραματίστηκε ο Μπρεχτ κι ένα θέατρο «γιορτινό» με τις καταβολές του στον Μάη του 1968, η Μνουςκίν πιστεύει πάνω απ' όλα στην παιδευτική διάσταση της θεατρικής πράξης, τόσο για τους καλλιτέχνες όσο και το ίδιο το Κοινό που επιζητά να καλλιεργεί, να διαπλάθει, να προβληματίζει. Το θέατρο, σύμφωνα με τη δική της Σχολή, καλείται να είναι σε εγρήγορση απέναντι στις μεγάλες προκλήσεις της εποχής μας· χρειάζεται να επανέλθει στο προσκήνιο του κοινωνικού διαλόγου κι αυτό δηλώνεται τόσο από τις θεματικές που επιλέγονται κάθε φορά, όσο και από τον τρόπο λειτουργίας της ομάδας, εντός και εκτός σκηνής, που λειτουργεί σ' ένα κοινοβιακό πρότυπο από τη δεκαετία του 1960. Ο θίασος, η Κοινότητα έχει πρωτεύουσα σημασία: δεν υπάρχουν πρωταγωνιστές, πρωταγωνιστεί ο Χορός. Εξ ου και οι εμφανείς επιρροές της θεατρικής δουλειάς από το Αρχαίο Δράμα, την κομέντια ντελ άρτε και το θέατρο δρόμου αλλά και τις παραδόσεις των τελετουργικών θεάτρων της Ανατολής.

Παραστάσεις που αποθεώνουν τη θεατρικότητα σ' ένα μοναδικό πολυπολιτισμικό ιδίωμα με εντελώς ετερόκλητες αισθητικές αναφορές στην όψη, τον χορό και τη μουσική, οι παραστάσεις του Θεάτρου του Ήλιου έχουν πάντα ως κεντρικούς άξονες τον Μύθο και την Ιστορία: αφηγούνται μια ιστορία που επιχειρεί να φωτίσει τη μεγάλη Ιστορία. Εκκινούν από το τοπικό και το ειδικό για να αφηγηθούν το παγκόσμιο, το οικουμενικό κι αυτό, αξιοποιώντας στο μέγιστο τα εκφραστικά εργαλεία που προσφέρει η σκηνή, τον αυτοσχεδιασμό, το θεατρικό παιχνίδι, τον ρυθμό, τις μάσκες και τα κοστούμια, τη χορικότητα.

Το ίδιο κάνουν οι *Δράκοι*, η τελευταία, επετειακή δημιουργία του Θεάτρου του Ήλιου, μια επική ιστορική τοιχογραφία με σημείο εκκίνησης τον πόλεμο στην Ουκρανία και η οποία ξετυλίγεται προς τα πίσω σε ξεχωριστά μέρη – εποχές. Εμείς θα παρακολουθήσουμε την πρώτη με τίτλο «Η νίκη ήταν στα χέρια μας». Η παράσταση με τη συμμετοχή σαράντα περίπου ηθοποιών, που έχουν ενεργή συμμετοχή σε όλα τα στάδια της θεατρικής δημιουργίας, σηματοδοτεί τη συμπλήρωση 60 χρόνων από την ίδρυση του Θιάσου και αποτελεί κορυφαίο γεγονός του ευρωπαϊκού θεάτρου. Ως τέτοιο έχει εμβληματική θέση στο επετειακό έτος των 70 χρόνων του Φεστιβάλ.

Μα ποιοι είναι αυτοί «Δράκοι»; Αν παρατηρήσει κανείς μεσαιωνικούς χάρτες αντιλαμβάνεται ότι υπάρχουν περιοχές χωρίς όνομα, άγνωστες ακόμα εκείνη την εποχή, ακατοίκητες ίσως όπως πιστευόταν και επικίνδυνες. Προκειμένου ν' αποτραπεί το πέρασμα του διαβάτη, οι χάρτες προειδοποιούσαν «*Hic sunt dracones*» («Εδώ έχει δράκους»). Οι Δράκοι στο δυτικό φαντασιακό σηματοδοτούν μια «*terra incognita*» και για την Μνουςκίν, που αγαπά τις μεταφορές, στον σύγχρονο κόσμο, όχι μόνο δεν έχουν εκλείψει αλλά είναι εξαιρετικά επικίνδυνοι.

Πώς είναι δυνατόν μέσα στην ίδια την Ευρώπη στον 21ό αιώνα να επιχειρείται η εισβολή, η υποδούλωση και η καταστροφή μιας ανεξάρτητης χώρας; ρωτά. Αυτό είναι το ερώτημα που κινεί την παράσταση και στο οποίο η ίδια προσπαθεί να απαντήσει: «Ίσως μ' αυτή την παράσταση, λέει η Μνουςκίν, φανταζόμαστε με πολλή αφέλεια ότι θα μπορούσαμε να ορθώσουμε ένα θεατρικό ανάχωμα ενάντια στους διάφορους δεσποτισμούς, ολοκληρωτισμούς και ιδεολογικούς δογματισμούς που μας απειλούν σήμερα σε πολλαπλά μέτωπα»... Με οδηγό μια επιλεγμένη «υποκειμενική», όπως σημειώνει, βιβλιογραφία σε συνεργασία πάντα με τη διακεκριμένη φιλόσοφο και φεμινίστρια Ελέν Σιζού, συνεργάτιδα

του Ήλιου από τη δεκαετία του 1980, βυθίζεται, λοιπόν, σ' αυτό το Α' μέρος στο έτος **1917** και επιχειρεί να παρουσιάσει θεατρικά «τη γέννηση ενός συστήματος που άλλαξε τον κόσμο». Ανασυστήνοντας τα γεγονότα όπως διαδέχονται το ένα το άλλο, μέσα από μια «επική ενσάρκωση» των πρωταγωνιστών ζητά να εντοπίσει την ρίζα της σημερινής εισβολής στην Ουκρανία και τους μηχανισμούς του ολοκληρωτισμού που οδήγησαν στο σήμερα.

Μια συλλογική δημιουργία του **Θεάτρου του Ήλιου**, σε αρμονική συνεργασία με την **Ελέν Σιζού**
Σκηνοθεσία **Αριάν Μνουςκίν**

Παίζουν, με σειρά εμφάνισης στη σκηνή **Hélène Cinque, Dominique Jambert, Nirupama Nityanandan, Aline Borsari, Alice Milléquant, Omid Rawendah, Sébastien Brottet-Michel, Seear Kohi, Reza Rajabi, Jean Schabel, Shaghayegh Beheshti, Pamela Marin Munoz, Vincent Mangado, Duccio Bellugi-Vannuccini, Maurice Durozier, Samir Abdul Jabbar Saed, Dimitri Leroy, Andréa Marchant Fernandez, Andréa Formantel Riquelme, Agustin Letelier, Farid Joya, Élise Salmon, Ève Doe-Bruce, Judit Jancsó, Vincent Martin, Seietsu Onochi, Vijayan Panikkaveetil, Xevi Ribas, Ariane Hime, Astrid Grant, Tomaz Nogueira da Gama, Clémence Fougea, Ya-Hui Liang** • Ακούγονται οι φωνές των **Ira Verbitskaya, Egor Morozov, Judit Jancsó, Martin Vaughan Lewis, Brontis Jodorowsky, Arman Saribekyan, Cyril Boutchenik, Alexey Dedoborsch, Rainer Sievert, Vincent Mangado, Johannes Hamm, Sava Lolov, Sacha Bourdo, Yuriy Zavalnyouk, Anna Kuzina, Θάνου Πρίτσα** • Μουσική **Clémence Fougea, Ya-Hui Liang** • Ήχος **Thérèse Spirli** με τη **Mila Lecornu** • Εικόνες **Diane Hequet** • Φωτισμοί **Virginie Le Coënt, Lila Meynard, Noémie Pupier** • Ζωγραφική σκηνικών **Elena Ant** με τη **Hanna Stepanchenko** • Μεταξωτά **Ysabel de Maisonneuve** • Μάσκες **Erhard Stiefel** με τη **Simona Vera Grassano** • Άλλες μάσκες, μακέτες και αξεσουάρ **Xevi Ribas, Miguel Nogueira, Lola Seiler, Sibylle Pavageau** • Κοστούμια **Marie-Hélène Bouvet, Barbara Gassier, Nathalie Thomas, Annie Tran, Elisabeth Cerqueira** Μαθητευόμενη **Mina Franceschinis** • Περούκες και κομμώσεις **Jean-Sébastien Merle** • Σκηνικά **David Buizard, Sandra Wallach, Aref Bahunar, Naweed Kohi, Antoine**

Giovannetti, Noël Chambaux, με τους **Martin Claude, Clément Vernerey, Pierre Mathis-Aide** Μαθητευόμενη **Chloé Combes** • Ειδικά εφέ **Astrid Grant, Andréa Formantel Riquelme, Farid Joya** με τις **Judit Jancsó** και **Reza Rajabi** • Ιστορικοί σύμβουλοι **Galia Ackerman, Stéphane Courtois, Στρατηγός Nicolas Richoux, Στρατηγός Dominique Trinquand** • Μετάφραση και διερμηνεία (ρωσικά, ουκρανικά) **Arman Saribekyan** • Αρχειονόμοι **Sébastien Brottet-Michel, Dominique Jambert** • Βοηθοί σκηνοθέτριας **Alexandre Zloto, Lucile Cocito** • Χειρισμός υπερτίτλων **Amanda Tedesco** • Υπεύθυνος μετακινήσεων επί σκηνής **Aline Borsari**, με τη βοήθεια του **Sébastien Brottet-Michel** • Ελληνικοί υπέρτιτλοι **Δημήτρης Κοσμίδης** • Αγγλικοί υπέρτιτλοι **Κωνσταντίνος Τζήκας**

Διάρκ. 165' με διάλειμμα

Συν-διευθυντής **Charles-Henri Bradier**

Διοίκηση **Tiphaine de Laurière** Με τις **Marie Constant, Joséphine Supe, Céline Pierron**

Γενικός τεχνικός διευθυντής **Etienne Lemasson**

Τεχνικός διευθυντής περιοδείας **Germain Le Goff**

Δημόσιες σχέσεις **Liliana Andreone, Sylvie Papandréου, Svetlana Dukovska, Julia Carrera** Μαθητευόμενες **Inès Conaut** και **Manon Godet**
Μάγειρες **Karim Gougam, Azizulah Hamrah,**

Γυμναστής **Marc Pujo**

Το Θέατρο του Ήλιου υποστηρίζεται από το Υπουργείο Πολιτισμού και την Περιφέρεια Ile-de-France και την Πόλη του Παρισιού.

Συμπαγωγή TNP - Villeurbanne

Με την ειδική υποστήριξη της Περιφέρειας Ile-de-France, του Υπουργείου Πολιτισμού και της Πόλης του Παρισιού επ' ευκαιρία του εορτασμού των 60 χρόνων του Θεάτρου του Ήλιου.

Πρεμιέρα στην Καρτουσερί του Παρισιού, 27 Νοεμβρίου 2024

ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260 Β

ΚΥΚΛΟΣ ΡΙΖΕΣ

30 – 31 Μαΐου & 1 Ιουνίου / 21.00

Σπύρος Αγγελόπουλος – Sinika

Καραγκιόζης Mad Max

Αυστραλιανό Μενίδι, έτος 6047. Όλα έχουν καταστραφεί. Νερό και καύσιμα, τα μόνα «νομίσματα» μιας ρημαγμένης ανθρωπότητας. Ο Mad Max, χωρίς ελπίδα, οδηγεί σε έναν κόσμο άδειο, γεμάτο σιωπή και θραύσματα. Το αμάξι του χαλάει ξαφνικά.

Ο Καραγκιόζης στέκεται μπροστά του, έτοιμος να επισκευάσει μπουλόνια, λάστιχα, σισπασιόν και χαμένες ελπίδες. Το αρχέτυπο του λαϊκού αντλήρω, διαρρηγνύει τα όρια του πανιού και μεταπηδά στη μεγάλη οθόνη, σε έναν κόσμο ερειπωμένο, μέσα στην αχανή δυστοπία του κινηματογραφικού σύμπαντος του Mad Max. Μαζί, θα πρέπει να πολεμήσουν για να επιβιώσουν απέναντι σε συμμορίες, τυραννικούς ηγέτες και πυρηνικές καταιγίδες.

Ο παραδοσιακός ήρωας του θεάτρου σκιών συναντά την κινηματογραφική αισθητική της μετα-αποκαλυπτικής ερήμου, αντιπαραθέτοντας τη σωματικότητα της σκιάς στην απεραντοσύνη της οθόνης, τη σάτιρα στην επιβίωση, το γκροτέσκο στο επικό.

Mad Max και Καραγκιόζης, ο ένας ως alter ego του άλλου, καλούνται να συνυπάρξουν στη σκηνή, με γενναιότητα και χιούμορ.

Η παράσταση λειτουργεί ως ένα υβριδικό πολυμεσικό εγχείρημα: η ζωντανή μουσική με ηλεκτροακουστικούς και παραδοσιακούς ήχους συνομιλεί με το θέατρο σκιών, που μεταλλάσσεται σε κινηματογραφική αφήγηση. Μια industrial λειτουργία από μέταλλο και ηλεκτρισμό, ένας παλμός ανάμεσα στο παραδοσιακό και το μηχανικό.

Η σάτιρα γίνεται κραυγή μέσα στη σκουριά. Η φάρσα συναντά το απόκοσμο, και το λαϊκό θέατρο σκιών αναγεννιέται σε μία τελετουργία φωτός και θορύβου. Ο Καραγκιόζης δεν πολεμά απλώς την δυστοπία, την αναδιαπραγματεύεται.

Η παράσταση αφιερώνεται στη μνήμη του γιατρού και ποιητή Γιώργη Σιδερά.

Εικαστική επιμέλεια – Περφόρμανς **Σπύρος Αγγελόπουλος** • Μουσική **Sinika**
Θάνος Καζατζής *τύμπανα, electronics*, **Κώστας Νικολόπουλος** *ηλεκτρική*
κιθάρα, μπάσο, synth, sampler, **Δημήτρης Σιδερής** *ηλεκτρικό/ακουστικό*
λαούτο, pedal effects • Σκιοπαίχτες **Άθως Δανέλλης – Αγγελίνα Λυκογιάννη**
• Κείμενο **Αντώνης Τσιοτσιόπουλος** • Κάμερα – Βίντεο **Πάνος Ανδριανός** •
Σχεδιασμός φωτισμού **Τάσος Παλαιορούτας** • Σχεδιασμός ήχου **Νίκος**
Κόλλιας – Δημήτρης Δημητριάδης • Σκηνοθεσία **Σπύρος Αγγελόπουλος –**
Αντώνης Τσιοτσιόπουλος • Οργάνωση παραγωγής **Γιάννης Περίδης /**
Celestial Arts & Entertainment Productions

Προειδοποίηση ευαίσθητου περιεχομένου

Η παράσταση περιλαμβάνει ακατάλληλη φρασεολογία, σκηνές βίας, ήχους πυροβολισμού, χρήση καπνού και ειδικού φωτισμού.

Κατάλληλο για ηλικίες 16+

*

ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260 Η – ΠΕΡΦΟΡΜΑΝΣ

3 Ιουνίου / 21.00

Ελληνική Ένωση Σχεδιαστών Μόδας

Dramodé

Ένα σκηνικό happening στα όρια θεάτρου,
χορού, όπερας και fashion show!

Έλληνες σχεδιαστές μόδας εμπνέονται από εμβληματικές παραστάσεις της 70χρονης ιστορίας του Φεστιβάλ Αθηνών Επιδαύρου και ξαναντύνουν αγαπημένους ρόλους, ερμηνευτές αλλά και θεατές του Φεστιβάλ για μία και μοναδική «παράσταση» στη σκηνή του Χώρου Η της Πειραιώς 260. Οι θεατές θα παρακολουθήσουν ένα είδος θεατρικού ντεφιλέ στα όρια του μπουρλέσκ, με ειδικά σχεδιασμένα κοστούμια, σε συνδυασμό με τραγούδι, μουσική, ντεκόρ, φωτισμούς, θεατρικούς μονολόγους, κ.ά. Μια ομάδα ηθοποιών, χορευτών, λυρικών τραγουδιστών και μοντέλων θα φορέσουν ειδικά σχεδιασμένες δημιουργίες, σε μια multimedia περφόρμανς που συνενώνει τον κόσμο της Μόδας, του Θεάτρου και της Μουσικής.

Διοργάνωση **Ελληνική Ένωση Σχεδιαστών Μόδας** • Σκηνοθεσία – Χορογραφία **Ζωή Χατζηαντωνίου** • Σκηνογράφος – Αρχιτέκτονας **Ελίνα Λούκου** • Μουσική – Σχεδιασμός ήχου **Γιώργος Μιζήθρας** • Σχεδιασμός φωτισμού **Ελίζα Αλεξανδροπούλου** • Εκτέλεση παραγωγής **Λυκόφως**

*

ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260 Ε – ΘΕΑΤΡΟ

6 & 8 Ιουνίου / 21.00

7 Ιουνίου / 19.00 & 22.00

Back to Back Theatre

Ο κυνηγός πέφτει θύμα της σκιάς του / The Shadow Whose Prey the Hunter Becomes

Αν η τεχνητή νοημοσύνη εξουσίαζε τον κόσμο, μήπως θα γινόμασταν όλοι αυτομάτως νοητικά ανάπηροι; Αυτό είναι το ερώτημα που θέτει η παράσταση *Ο κυνηγός πέφτει θύμα της σκιάς του* της καταξιωμένης αυστραλιανής ομάδας Back to Back Theatre – ερώτημα που καθίσταται ακόμα πιο καίριο όταν τίθεται από έναν θίασο αποτελούμενο εξολοκλήρου από διεθνούς κύρους επαγγελματίες ηθοποιούς με νοητική αναπηρία. Ο τίτλος του έργου αποτελεί αναφορά σε ένα παιδικό παραμύθι του Γάλλου λαογράφου και συγγραφέα Σάρλ Περώ. Στην ιστορία, ένας σκύλος χάνει τη λεία από το στόμα του ενώ διασχίζει μια γέφυρα καθώς ξεγελιέται από την αντανάκλαση του στο νερό και ορμάει να κυνηγήσει τη σκιά του, χάνοντας έτσι την τροφή από το στόμα του.

Με υλικά το ζήτημα των ανθρώπινων δικαιωμάτων, την πολιτική του φύλου και την επαπειλούμενη επικράτηση της τεχνητής νοημοσύνης, μια ανοιχτή, δημοκρατική συνέλευση κλιμακώνεται πανέξυπνα σε μια αποκαλυπτική αντιπαράθεση που φωτίζει όσα μας χωρίζουν και όσα μας ενώνουν. Μέσα από λάθη, παρανοήσεις, παρερμηνείες και παρεξηγήσεις, το έργο μάς καλεί να ξανασκεφτούμε τι θεωρούμε «κανονικό» αλλά και τα συμπεράσματα που βγάζουμε για τον εαυτό μας και τους άλλους, σε μια παράσταση που έρχεται να

μας υπενθυμίσει ότι κανείς μας δεν είναι αυθύπαρκτος και ότι όλοι έχουμε ευθύνη, ατομική και συλλογική.

Από την ίδρυσή του το 1987, το Back to Back Theatre, ένας μικρός περιφερειακός θίασος που εδρεύει στην πόλη Τζιλόνγκ, κοντά στη Μελβούρνη, στο νοτιοανατολικό άκρο της Αυστραλίας, δημιουργεί ρηξικέλευθες και ανατρεπτικές παραστάσεις που ανοίγουν τον διάλογο χωρίς όμως να δίνουν απαντήσεις.

Σε μια κοινωνία που έχει εμμονή με την τελειότητα και την ομοιομορφία, η μοναδικότητα της ομάδας ακτινοβολεί. Τα έργα της, που συνδημιουργούνται από τους ίδιους τους ηθοποιούς, επιχειρούν να αμφισβητήσουν τις παγιωμένες αλλά άρρητες αντιλήψεις για το τι είναι εφικτό – στο θέατρο και στη ζωή. Τα τελευταία είκοσι χρόνια έχει πραγματοποιήσει δεκάδες περιοδείες σε όλο τον κόσμο και έχει τιμηθεί με πολυάριθμα σημαντικά διεθνή βραβεία.

Φέτος το Back to Back Theatre τιμήθηκε με Χρυσό Λέοντα στην Μπιενάλε της Βενετίας για το σύνολο του έργου του, ενώ το 2022 απέσπασε μία από τις σημαντικότερες διεθνείς θεατρικές διακρίσεις, το Διεθνές Βραβείο Ίψεν, που απονέμεται σε πρόσωπο, ίδρυμα ή οργανισμό που καινοτομεί στον χώρο της θεατρικής τέχνης.

Η παράσταση *The Shadow Whose Prey the Hunter* αποτελεί κοινή ανάθεση του Carriageworks, του Theatre der Welt (2020, Ντίσελντορφ), του Ιδρύματος Keir, του Ιδρύματος Thyne Reid και του Ιδρύματος Anthony Costa, με την υποστήριξη του Creative Partnerships Australia μέσω του προγράμματος Plus 1 και υποστήριξη ανάπτυξης από το Geelong Arts Centre, το Arts Center Melbourne, το Melbourne International Arts Festival, το Ίδρυμα Une Parkinson, το Public Theatre (Νέα Υόρκη) και το ArtsEmerson (Βοστώνη).

Το έργο *The Shadow Whose Prey the Hunter Becomes* αναπτύχθηκε εν μέρει στο πλαίσιο του Sundance Theatre Lab (2019) στο μουσείο MASS MoCA.

Το Back to Back Theatre υποστηρίζεται από την Κυβέρνηση της Αυστραλίας μέσω του Creative Australia, του κύριου επενδυτικού και συμβουλευτικού φορέα για τις τέχνες, την Κυβέρνηση της Βικτόριας μέσω του φορέα Creative Victoria, τον Δήμο του Τζιλόνγκ και το Ίδρυμα Anthony Costa.

Κείμενο **Mark Deans, Michael Chan, Bruce Gladwin, Simon Laherty, Sarah Mainwaring, Scott Price, Sonia Teuben** • Σκηνοθεσία **Bruce Gladwin** • Παίζουν **Simon Laherty, Sarah Mainwaring, Scott Price** • Μουσική σύνθεση **Luke Howard Trio – Daniel Farrugia, Luke Howard, Jonathon Zion** • Σχεδιασμός ήχου **Lachlan Carrick** • Σχεδιασμός φωτισμού **Andrew Livingston, bluebottle** • Σχεδιασμός οθόνης **Rhian Hinkley, lowercase** • Κοστούμια **Shio Otani** • Φωνή TN **Belinda McClory** • Σύμβουλος σύνθεσης κειμένου **Melissa Reeves** • Μετάφραση **Jennifer Ma** • Creative Development **Michael Chan, Mark Cuthbertson, Mark Deans, Rhian Hinkley, Bruce Gladwin, Simon Laherty, Pippin Latham, Andrew Livingston, Sarah Mainwaring, Victoria Marshall, Scott Price, Brian Tilley, Sonia Teuben** • Διεύθυνση σκηνής **Alana Hoggart** • Ηχοληψία **Peter Monks** • Μάνατζερ θιάσου **Erin Watson** • Διεύθυνση παραγωγής **Bao Ngouansavanh** • Παραγωγή περιοδείας **Tanya Bennett** • Εκτέλεση παραγωγής **Tim Stitz**

Διάρκεια 60΄

Η παράσταση είναι καθολικά προσβάσιμη στις 8 Ιουνίου.

Περισσότερες πληροφορίες αναζητήστε στην ιστοσελίδα μας aefestival.gr

*

ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260 B – ΧΟΡΟΣ

6 & 8 Ιουνίου / 21.00

7 Ιουνίου / 21.30

Χριστίνα Γουζέλη – Paul Blackman

Far from the End / Μακριά από το τέλος

Το διεθνώς αναγνωρισμένο χορογραφικό δίδυμο της Χριστίνας Γουζέλη και του Πολ Μπλάκμαν επιστρέφει στο Φεστιβάλ με ένα τολμηρό νέο έργο που εξερευνά τα θέματα των ημιτελών, ατελών και εγκαταλελειμμένων έργων τέχνης. Το *Far from the end*, δημιουργημένο για τρία ανερχόμενα αστέρια της ελληνικής χορευτικής κοινότητας, υμνεί την άπειρη ομορφιά που προκύπτει

από την απουσία τέλους, θέτοντας το ερώτημα αν κάτι πρέπει να «τελειώσει» για να είναι ολοκληρωμένο.

Εμπνευσμένο από έργα όπως οι ημιτελείς *Φυλακισμένοι* του Μιχαήλ Άγγελου, το συγκλονιστικό πορτρέτο ενός νεαρού μαύρου άντρα στο *Black Draftee* (*James Hunter*) της Άλις Νιλ, η ακόμη ημιτελής Σαγράδα Φαμίλια του Αντόνι Γκαουντί και οι τελευταίες λέξεις που έγραψε ο Κάφκα «αλλά αυτό που είπε—», το *Far from the end* ξεδιπλώνεται μέσα από μια σειρά περίπλοκων χορογραφικών συνθέσεων σε συνδυασμό με μια αποσπασματική μουσική παρτιτούρα, επίσης εμπνευσμένη από ημιτελή μουσικά έργα κορυφαίων δημιουργών. Αυτή η συνεχής αλληλεπίδραση μεταξύ ασυμφωνίας και αρμονίας ωθεί τους ερμηνευτές σε μια δυναμική κατάσταση ροής, όπου περιηγούνται μεταξύ εικόνων, κενού και αχρονικότητας.

Το φευγαλέο κρεσέντο που δημιουργούν οι άδαιοι χώροι, τα κομμάτια που λείπουν και τα άλυτα «και αν...» ανοίγει την πόρτα στην αφαίρεση, στη γοητεία και την αίσθηση της καθαρότητας. Δημιουργείται έτσι ένας αένας κύκλος ημιτελών καταλήξεων, που δίνει έμφαση στην αντίληψη παρά στην επίλυση.

Μπλάκμαν και Γουζέλη διακρίνονται για τη βαθιά τους πεποίθηση ότι η αντιπαράθεση είναι ισχυρό εργαλείο έκφρασης της πολυπλοκότητας και της ποικιλομορφίας των ανθρώπινων εμπειριών. Το νέο τους έργο ενσαρκώνει αυτό το ήθος, υφαίνοντας αντιθετικά στοιχεία για να εξερευνήσει το ημιτέλες και τις άπειρες δυνατότητες που κρύβει.

Τα τελευταία χρόνια συνεργάστηκαν με οργανισμούς όπως η Όπερα της Βιέννης, η Σκάλα του Μιλάνου, το Φεστιβάλ του Ζάλτσμπουργκ, η Όπερα του Γκέτεμποργκ κ.ά.

Χορογραφία – Ιδέα – Καλλιτεχνική διεύθυνση **Χριστίνα Γουζέλη & Πολ Μπλάκμαν** • Ερμηνεύουν **Μαριάννα Τζούδα, Σεβαστή Ζαφείρα, Ναταλία Βαγενά** • Μουσική **Χρίστος Παραπαγκίδης (MastroKristo)** • Σκηνικά **Δημήτρης Νασιάκος** • Κουστούμια **Μαρία Φλώρα Lehec, Χριστίνα Γουζέλη** • Δραματουργία **Κατερίνα Αγγελοπούλου** • Βοηθός χορογράφου **Μαρία Νικολουλέα** • Φωτισμός **Lukas Marian** • Παραγωγή **Μαριλένα Δάρα**

Στην παράσταση γίνεται χρήση στροβοσκοπικού φωτισμού.

Η παράσταση επιχορηγείται από το Υπουργείο Πολιτισμού.

ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260 Η – ΧΟΡΟΣ**ΠΡΩΤΗ ΕΜΦΑΝΙΣΗ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ**

7 & 8 Ιουνίου / 21.00

Idio Chichava*Vagabundus*

Vagabundus στα λατινικά σημαίνει «περιπλανώμενος». Στο δικό του *Vagabundus* ο Μοζαμβικανός χορογράφος Ίντιο Σισάβα φωτίζει την έννοια της μετανάστευσης μέσα από το πρίσμα του ανθρώπινου σώματος. Εκούσια ή αναγκαστική, η μετανάστευση αποτελεί ένα αόρατο ανθρώπινο κύμα, και ο μετανάστης είναι ο νομάδας της εποχής μας – μέτοικος, εξερευνητής, αλλά και πλάνης. Σε μια περφόρμανς με ανοιχτή αρχή και τέλος, 13 περφόρμερ χορεύουν και ταυτόχρονα τραγουδούν παραδοσιακές και σύγχρονες μοζαμβικανές μελωδίες, βασισμένες σε γκόσπελ και μπαρόκ μοτίβα. Ο Σισάβα εμπνέεται από τον τελετουργικό χορό της φυλής των Μακόντε στη Μοζαμβίκη, που μεταφέρει οργανικά, συνδυάζοντας χορό και τραγούδι, τις μνήμες της κοινότητας. Η σύνδεση χορού και μουσικής είναι εξάλλου βαθιά ριζωμένη στην αφρικανική κουλτούρα. Σύμφωνα με τον δημιουργό, μόνο το σώμα που χορεύει και τραγουδά ταυτόχρονα μπορεί να εκφραστεί πλήρως και να υπάρξει σε συνέργεια με τα άλλα σώματα. Για τον Σισάβα η εκρηκτική δύναμη του χορού όταν ενώνεται με την ανθρώπινη φωνή δεν χρειάζεται περίτεχνα σκηνικά, κοστούμια και φώτα.

Ο Ίντιο Σισάβα ξεκίνησε την καριέρα του το 2000. Φοίτησε στην περίφημη σχολή χορού PARTS της Άννε Τερέζα Ντε Κέιρσμακερ και έχει μαθητεύσει δίπλα στη Λία Ροντρίγκες. Από το 2005 είναι μέλος της ομάδας χορού Kubilai Khan Investigations με έδρα την Τουλόν, ενώ το 2024 τιμήθηκε με το βραβείο SEED Award. Μετά από μια επιτυχημένη καριέρα στη Γαλλία, επέστρεψε στην πατρίδα του, όπου ασχολείται ενεργά με την προώθηση της ελεύθερης δημιουργικής ανταλλαγής, τη δωρεάν χορευτική εκπαίδευση σε τοπικές κοινότητες και την παρουσίαση έργων σε δημόσιους χώρους. Είναι ο χορογράφος και καλλιτεχνικός διευθυντής της ομάδας Converge+ Mozambique Dance Company.

Ομάδα χορού **Converge+** • Ιδέα – Χορογραφία **Idio Chichava** • Υποστήριξη και συντονισμός προβών **Osvaldo Passirivo** • Παίζουν **Açucena Chemane, Arminda Teimizira, Calton Muholove, Cristina Matola, Fernando Machaieie, Judith Novela, Mauro Sigauque, Martins Tuvanji, Nilégio Cossa, Osvaldo Passirivo, Patrick Manuel Siteo, Stela Matsombe, Vasco Siteo** • Σχεδιασμός φωτισμού **Phayra Baloi** • Διεύθυνση περιοδείας **Silvana Pombal** • Παραγωγή **Yodine Produções** • Σε συνεργασία με **Cine Teatro Scala, Companhia Nacional de Canto e Dança (CNCD), KINANI – Plataforma Internacional de Dança Contemporânea One Dance**

Διάρκεια 70΄

*

ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260 Δ – ΧΟΡΟΣ

12 Ιουνίου / 21.00

13 Ιουνίου / 21.30

Alexandra Waierstall

HEART MOMENT / Η ΣΤΙΓΜΗ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ

Διακεκριμένη για την ποιητικότητα του έργου της, η γεννημένη στη Βρετανία και μεγαλωμένη στην Κύπρο χορογράφος Αλεξάνδρα Βάιερσταλ, με έδρα το Ντίσελντορφ, επανέρχεται στο Φεστιβάλ μετά την αισθησιακή παράσταση *ANNNA*³. *The Worlds of Infinite Shifts* του 2021, που άφησε εξαιρετικές εντυπώσεις. Η Βάιερσταλ δίνει ιδιαίτερη έμφαση στο «μαζί» στη δημιουργία επί σκηνής μιας εύθραυστης όσο και δυναμικής κατάστασης που δίνει έργα αισθητικά συμπαγή αλλά και με ιδιαίτερη χάρη. Το *Heart Moment* δημιουργήθηκε για να παρουσιαστεί σε μια σειρά από πόλεις που έχουν ιδιαίτερη σημασία για τη Βάιερσταλ, και κάθε παρουσίασή του αποτελεί μια ξεχωριστή «έκδοση», φτιαγμένη ειδικά για τον εκάστοτε χώρο και σε συνεργασία με επαγγελματίες χορευτές από κάθε πόλη. Το έργο έκανε

πρεμιέρα τον περασμένο Σεπτέμβριο στο Ντίσελντορφ με τίτλο *HEART MOMENT. An Interlude for Düsseldorf*. Σύμφωνα με τη χορογράφο, είναι μια πρόσκληση να βιώσουμε τη συνομιλία των σωμάτων ως γενναιόδωρο δόσιμο από καρδιάς, ως τρυφερή διαπραγμάτευση σε μια αέναη αναζήτηση σύνδεσης και ψυχικής ανταπόκρισης, ως αντανάκλαση του δώρου της ανθρώπινης επαφής, με όρους τόλμης, ελευθερίας κι εμπιστοσύνης, σε μια εποχή δυσπιστίας και ανεπίλυτων αντιφάσεων.

Τη μουσική της παράστασης έχει γράψει ο φημισμένος Γερμανός πιανίστας, πειραματικός μουσικός και συνθέτης Hauschka (Volker Bertelmann), βραβευμένος με Όσκαρ για τη μουσική της ταινίας *Ουδέν νεώτερον από το δυτικό μέτωπο* (2022).

Σύλληψη – Χορογραφία **Alexandra Waierstall** • Ερμηνεία – Συνδημιουργία (Αθήνα, 2025) **Alfonso Bordi, Αγγελική Στελλάτου, Έλενα Αγαθοκλέους, Ιωάννα Παρασκευοπούλου, Karolina Szymura, Πάνος Παράσχου, Scott Jennings, Τάσος Νίκας, Yi-Chi Lee, Ying Yun Chen** • Δραματουργική υποστήριξη **Judith Jaeger, Matthias Quabbe** • Μουσική **Volker Bertelmann/Hauschka** • Ηχητικός σχεδιασμός **Alexandra Waierstall** • Σχεδιασμός φωτισμού και σκηνικών **Caty Olive** • Σχεδιασμός κοστούμιών και σκηνικών **Alexandra Waierstall, Horst Weierstall** • Διεύθυνση καλλιτεχνικής παραγωγής **Judith Jaeger** • Τεχνική υποστήριξη **Ansgar Kluge** • Συνεργάτες **Eva Martinez, Γιώργος Κοτσιφάκης, Lucia Vornrhein** • Παραγωγή **Noema Dance Works e.V.** • Συμπαραγωγή **tanzhaus nrw Düsseldorf** • Με την υποστήριξη **Ministerium für Kultur und Wissenschaft des Landes Nordrhein-Westfalen (Spitzenförderung Tanz 2024-2026), Fonds Darstellende Künste aus Mitteln der Beauftragten der Bundesregierung für Kultur und Medien, Kulturstiftung NRW, Kunst- und Kulturstiftung der Stadtsparkasse Düsseldorf**

Διάρκεια 60΄

ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260 Ε – ΘΕΑΤΡΟ / ΠΕΡΦΟΡΜΑΝΣ

12 – 14 Ιουνίου / 21.00

El Conde de Torrefiel

Το φως μιας λίμνης / La luz de un lago

Με έδρα τη Βαρκελώνη, η Tanya Beyeler (Ελβετία) και ο Pablo Gisbert (Ισπανία) είναι η ψυχή των El Conde de Torrefiel (Ο Κόμης του Τορεφιέλ). Η φοβερή κολεκτίβα που ανακαλύψαμε στο Φεστιβάλ με το εντυπωσιακό LA PLAZA το 2018 ξεκίνησε την πορεία της το 2010 και δεν άργησε να κερδίσει διεθνή αναγνώριση, παρουσιάζοντας τα έργα της σε σημαντικές σκηνές και φεστιβάλ σε όλο τον κόσμο (Kunstenfestivaldesarts στις Βρυξέλλες, Wiener Festwochen στη Βιέννη, Festival d'Automne στο Παρίσι, GREC Festival στη Βαρκελώνη, Short Theatre στη Ρώμη, MMCA στη Σεούλ, Museo del Chopo στην Πόλη του Μεξικού, Festival Transámerique στο Μόντρεαλ, στο Φεστιβάλ της Αβινιόν, κ.α.).

Το νέο τους έργο, συμπαραγωγή και αυτή τη φορά κορυφαίων ευρωπαϊκών φεστιβάλ και θεάτρων, βυθίζει τους θεατές στο φαντασιακό μιας ιδιότυπης ταινίας που συνενώνει θραύσματα από τη ζωή ανθρώπων σε ξεχωριστούς τόπους και διαφορετικές μεταξύ τους χρονικές στιγμές. Οι ιστορίες εμφανίζονται και εξαφανίζονται η μία μέσα στην άλλη, σε μια αφηγηματική μπάμπουσκα, έναν καλειδοσκοπικό αντικατοπτρισμό (mise-en-abîme) στα βαθιά νερά του χρόνου: ένα ζευγάρι που γνωρίζεται σε μια συναυλία στο Μάντσεστερ, δυο κρυφοί εραστές στην Αθήνα, μια τρανς γυναίκα στο Παρίσι και μια πρεμιέρα στο θέατρο Λα Φενίτσε της Βενετίας. Το *Φως μιας λίμνης* είναι ένα έργο για τον έρωτα, την εργασιακή πραγματικότητα και τη βία σ' έναν κόσμο που καταρρέει ανάμεσα σε οφθαλμαπάτες και παραισθήσεις.

Με ανατρεπτική σκηνική γλώσσα στο μεταιχμίο θεάτρου, χορού, και εικαστικής εγκατάστασης, το έργο μάς προσκαλεί σ' ένα συνειρμικό ταξίδι μέσα από φευγαλέες εικόνες που ζωντανεύουν με προβολές κειμένων, αφήγηση με voice-over και εμβυστικό ήχο, αποτυπώνοντας μοναδικά τον διαρκή αγώνα αναζήτησης καθαρότητας και σαφήνειας σε έναν κόσμο απροσδιόριστο, γεμάτο ασάφειες και θολά σημεία.

Στο σκηνικό σύμπαν των El Conde de Torrefiel η θεατρικότητα δημιουργείται συχνά μέσω ηχοτοπίων. Στο *Φως μιας λίμνης* η ομάδα προχωρά ακόμα

περισσότερο: ο ήχος γίνεται ο κεντρικός πυλώνας στον οποίο στηρίζεται το έργο συνθέτοντας τις ρωγμές και τα νήματα του νοήματος. Ένας νέος χώρος μεταξύ όρασης και ακοής, ρευστός όσο και ζωτικός, ανοίγεται στη φαντασία των θεατών. Στην κατακερματισμένη αφήγηση που δημιουργείται παίρνουν μορφή επί σκηνής και αναδεικνύονται αναπάντεχα οι δραματικές εντάσεις μεταξύ ατόμου και κοινωνίας στο παγκοσμιοποιημένο τοπίο του 21ου αιώνα.

Ιδέα – Δημιουργία **El Conde de Torrefiel** • Σκηνοθεσία – Δραματουργία – Κείμενο **Tanya Beyeler & Pablo Gisbert** • Σκηνικά **El Conde de Torrefiel & Isaac Torres** • Υλικά και διαμόρφωση χώρου **El Conde de Torrefiel & La Cuarta Piel** • Τεχνική διεύθυνση **Isaac Torres** • Σχεδιασμός φωτισμού **Manoly Rubio García** • Σχεδιασμός ήχου **Rebecca Praga & Uriel Ireland** • Σύμβουλος αναφορών και έμπνευση **Marta Azparren** • Τεχνικοί περιοδείας **Uriel Ireland, Guillem Bonfill, Uli Vandenberghe, Roberto Baldinelli** • Διεύθυνση **Uli Vandenberghe** • Εκτέλεση παραγωγής **CIELO DRIVE SL / Alessandra Simeoni** • Υποστήριξη παραγωγής **ICEC - Generalitat de Catalunya** • Συμπαραγωγή **Festival GREC (Ισπανία), CC Conde Duque (Ισπανία), Théâtre St. Gervais (Ελβετία), Teatro Municipal de Porto (Πορτογαλία), Festival d'Automne (Γαλλία), Festival delle Colline Torinesi (Ιταλία), Festival Contemporanea (Ιταλία), VIERNULVIER (Βέλγιο)**

Το έργο υποστηρίζεται εν μέρει με επιχορήγηση από τον κρατικό οργανισμό **Acción Cultural Española (AC/E)**.

Η παράσταση περιλαμβάνει στροβοσκοπικό φωτισμό και δυνατή μουσική.

Για θεατές άνω των 18 ετών

Διάρκεια 90΄

*

ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260 Η – ΘΕΑΤΡΟ

ΚΥΚΛΟΣ Η ΣΚΗΝΗ ΤΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ

13 – 16 Ιουνίου / 21.00

Ιώ Βουλγαράκη

Μητροφάγος

Βασισμένο στο βιβλίο του Ρόκε Λαρράκι

Η ιστορία του *Μητροφάγου* διαδραματίζεται το 1907 σε ένα σανατόριο των προαστίων του Μπουένος Άιρες, όπου μια ομάδα γιατρών αποφασίζουν να υλοποιήσουν ένα τερατώδες πείραμα με στόχο να διερευνήσουν το όριο μεταξύ ζωής και θανάτου. Με εντυπωσιακό κυνισμό, με ιδιάζον χιούμορ και μια αλλόκοτη ατμόσφαιρα τρόμου, ο Λαρράκι δημιουργεί έναν κόσμο απελπισμένο και γκροτέσκο. Ανδρική υπόθεση τόσο η δράση όσο και η αφήγησή της στον κόσμο αυτό. Όλοι άνδρες, οι γιατροί του σανατορίου με ένα δικαίωμα που μοιάζει από πάντα κεκτημένο, παρά την ελάχιστη αρχικά ηθική τους αντίσταση, ορίζουν τις ζωές δεκάδων ανθρώπων και ενορχηστρώνουν μια δυστοπία από την οποία ούτε οι ίδιοι ασφαλώς βρίσκουν την έξοδο. Παράλληλα, όσο το πείραμα εξελίσσεται, μια γυναίκα, η προϊσταμένη των νοσηλευτριών, αποτελεί το αντικείμενο του πόθου όλης της επιστημονικής ομάδας. Έτσι, ανελέητος με το φύλο του, ο συγγραφέας δεν διστάζει να το γελοιοποιήσει σε όλα τα κρίσιμα πεδία: ανδρική εξουσία, αυτοπραγμάτωση, φιλοδοξία, έρωτας αλλά και αναζήτηση νοήματος.

Η παράσταση είναι μια αλληγορία για την ανθρωπότητα σήμερα, μια σάτιρα της τοξικής αρρενωπότητας με λυρικές παρεκβάσεις. Μέσα από την ιστορία μιας ομάδας τρομερά γελοίων, αναπάντεχα επικίνδυνων αλλά και μέτριων επιστημόνων, επιχειρεί την ανατομία μιας απάθειας. Ανάμεσα σε αποκεφαλισμούς, φορεία, στύσεις, τσιγάρα, ψηφοφορίες, ανδρικές φαντασιώσεις, κάποιο θεμελιώδες εξάρτημα της ανθρώπινης φύσης καταστρέφεται ολοσχερώς. Αφήνει ίχνη άραγε αυτή η καταστροφή;

Σκηνοθεσία – Δραματουργία **Ιώ Βουλγαράκη** • Διασκευή – Συνεργασία στη δραματουργία **Σοφία Ευτυχιάδου** • Σκηνικό **Μαγδαληνή Αυγερινού** • Κοστούμια **Βασιλική Σύρμα** • Μουσική **Νίκος Γαλενιανός** • Κίνηση **Κατερίνα Φώτη** • Σχεδιασμός φωτισμού **Αλέκος Αναστασίου** • Σχεδιασμός βιντεοπροβολών **Μαύρα Γίδια / Μάριος Γαμπιεράκης, Χρυσούλα Κοροβέση** • Βοηθός σκηνοθέτιδας **Μάγια Κυριαζή** • Ηχοληψία **Brian Coon** • Βοηθός σκηνογράφου **Μυρτώ Σταματοπούλου** • Α΄ βοηθός ενδυματολόγου **Νάντα**

Αμπντράμπ • Β΄ βοηθός ενδυματολόγου Σταύρος Χρονόπουλος •
Συνεργάτιδα εκτέλεσης παραγωγής **Αγγέλικα Σταυροπούλου •** Κατασκευή
σκηνικού **ergon-ιοαννου •** Μοδίστρα **Ευαγγελία Τσιούνη •** Ράφτης **Γιώργος**
Παρλιάρος • Γ΄ βοηθός ενδυματολόγου – μαθητευόμενη **Στέλλα Σταμούλη •**
Παίζουν (αλφαβητικά) **Δημήτρης Δρόσος, Μαργαρίτα Κλάγκου, Νικόλας**
Παπαδομιχελάκης, Διονύσης Πιφέας, Αινείας Τσαμάτης, Νικόλας
Χανακούλας, Χριστίνα Χριστοδούλου • Οργάνωση – Εκτέλεση παραγωγής
LEFOU Productions / Βάσια Ατταριάν, Σεραφείμ Ράδης

Το βιβλίο του Ρόκε Λαρράκι *Μητροφάγος* (Roque Larraquy, *La comemadre*, 2010, 2η έκδ. Fulgencio Pimentel, 2022) κυκλοφορεί στα ελληνικά σε μετάφραση Έφης Γιαννοπούλου από τις εκδόσεις Αντίποδες (2022).

Η παράσταση υλοποιείται στο πλαίσιο της Πράξης «Διοργάνωση καλλιτεχνικών εκδηλώσεων στο πλαίσιο του Φεστιβάλ Αθηνών Επιδαύρου για τα έτη 2024 και 2025», η οποία εντάσσεται στο Επιχειρησιακό Πρόγραμμα «Αττική» ΕΣΠΑ 2021-2027 και συγχρηματοδοτείται από το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης και από εθνικούς πόρους.

*

ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260 Β – ΧΟΡΟΣ

14 – 16 Ιουνίου / 21.30

Αλέξανδρος Σταυρόπουλος

Ποιος θα της το πει;

Αντλώντας έμπνευση από τη μορφή της Χιονάτης, το έργο *Ποιος θα της το πει;* προσεγγίζει το διαχρονικό παραμύθι με σύγχρονο και αφαιρετικό τρόπο. Αντί να το αφηγείται, εστιάζει στα σύμβολα που καθόρισαν τη μυθολογία του: το μήλο, τον καθρέφτη, το φιλί και τον αριθμό επτά. Μετά το *Cinderella's* και το *On Wednesdays We Wear Pink*, ο χορογράφος Αλέξανδρος Σταυρόπουλος, βραβευμένος από τη διεθνή πλατφόρμα Aerowaves (2021) και Fellow του Προγράμματος Υποστήριξης Καλλιτεχνών από το Ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος, στρέφεται για τρίτη φορά στις αντιφάσεις των αναπαραστάσεων της

θηλυκότητας στην εικονοποιία των σύγχρονων μέσων, επεκτείνοντας μέσα από τη νέα αυτή παραγωγή τη δημιουργική του εξερεύνηση.

Η χορογραφία συνδυάζει την ενέργεια και την εξωστρέφεια της ποπ κουλτούρας με τη διαχρονική γοητεία των αρχετύπων, προσκαλώντας τους θεατές να ανακαλύψουν νέες ερμηνείες. Η μινιμαλιστική, αβανγκάρντ αισθητική των κοστούμιών και οι χρωματικές αντιθέσεις στα σκηνικά συνθέτουν έναν κόσμο που ισορροπεί ανάμεσα στη μαγεία και την αφαίρεση.

Με βασικό εργαλείο το χιούμορ, η παράσταση αποδομεί στερεότυπα και απευθύνεται με αμεσότητα στο κοινό, δημιουργώντας μια εμπειρία προσιτή και απολαυστική για όλες τις ηλικίες. Μέσα από την αρμονική συνύπαρξη της κίνησης, της μουσικής και του εικαστικού σχεδιασμού, το έργο μάς ξανασυστήνει ένα κλασικό παραμύθι με φρέσκια ματιά.

Σύλληψη – Χορογραφία **Αλέξανδρος Σταυρόπουλος** • Βοηθός χορογράφου **Ελλάδα Δαμιανού** • Δραματουργική έρευνα **Μπετίνα Παναγιωτάρα** • Σκηνικά **Κωνσταντίνος Χαλδαίος** • Πρωτότυπη μουσική σύνθεση **Jeph Vanger** • Σχεδιασμός & κατασκευή σκηνικών **θ.α.** • Σχεδιασμός φωτισμού **Βαγγέλης Μούντριχας** • Σχεδιασμός & κατασκευή κοστούμιών **Francesco Infante** • Ερμηνεύουν **Μαίρη Γιαννούλα, Ελευθερία Ηλιοπούλου, Εύα Γεωργιτσοπούλου, Φωτεινή Μουχτούρη**

*

ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260 Δ – ΘΕΑΤΡΟ

19 – 22 Ιουνίου / 21.00

Γιάννος Περλέγκας

Κατσούρμπος

του Γεωργίου Χορτάτση

ΚΥΚΛΟΣ ΡΙΖΕΣ

Από τα αριστουργήματα του Κρητικού Θεάτρου της Αναγέννησης, ο *Κατσούρμπος* του Χορτάση ανήκει στην παράδοση των έργων της κομέντια ερουντίτα, της λόγιας κωμωδίας. Δανείζεται όμως πολλά από τα χαρακτηριστικά και τους κωμικούς τύπους της πιο ώριμης, αυτοσχεδιαστικής κομέντια ντελ άρτε. Το έργο αντλεί τα ποιητικά του πρότυπα από τα ποιήματα του Πετράρχη και τις ιταλικές κωμωδίες της ίδιας περιόδου του Αριόστο και του Τάσο, αλλά η υψηλή ποιητική του Χορτάση εξελίσσει τους κώδικες της χοντροκομμένης κωμωδίας και προσδίδει στο έργο λεπτά στρώματα ειρωνείας και οξυμένης κοινωνικής ανάλυσης για το ήθος των χαρακτήρων και της εποχής. Πώς όμως μπορεί να εγγραφεί σκηνικά στη δική μας;

Μας χωρίζουν πλέον 500 χρόνια από την περίοδο της ακμής του Κρητικού Θεάτρου. Το έργο γράφεται, και ίσως παρασταίνεται, σε μια περίοδο που οι εξεγέρσεις εναντίον της Γαληνοτάτης Δημοκρατίας της Βενετίας έχουν καταπνιγεί, η συμφιλίωση και μοιραία η συμβίωση Ιταλών και Κρητικών έχει βαθύνει και εδραιωθεί, και τα χαρακτηριστικά και τα ήθη της ιταλικής Αναγέννησης μοιάζουν να έχουν μεταλλάξει βαθιά την κρητική κοινωνία. Η κατάληψη του νησιού από τους Τούρκους δεν θα αργήσει: Το Ηράκλειο παραδίδεται τελικά το 1669, αλλά ήδη από την παράδοση της Κύπρου το 1570 έχουν ξεκινήσει οι αμυντικοί εξοπλισμοί. Ο κοινός τρόμος Κρητικών και Βενετών απέναντι στον επικείμενο πόλεμο είναι κάτι παραπάνω από ορατός, και θα μπορούσε να πει κανείς ότι σφραγίζει ύπουλα την ελαφρότητα της κωμωδίας. Ιδιάζον δείγμα του Κρητικού Θεάτρου, αλλά και σαγηνευτικό αίνιγμα για την εποχή της Αναγέννησης, πέρα απ' την επιφάνεια μια ανάλαφρης κωμωδίας, ο *Κατσούρμπος* κρύβει μια αγωνιώδη περιγραφή της αστικής τάξης του αναγεννησιακού Ηρακλείου στα τέλη του 16ου αιώνα. Οι ήρωες μοιάζουν να παραπαίουν ανάμεσα στην ασφάλεια που νιώθουν λόγω της κοινωνικής και οικονομικής τους θέσης και στην ασάφεια της ιστορικής στιγμής: το τέλος εποχής με την κατάρρευση της Ενετοκρατίας έρχεται καλπάζοντας.

Ο ομοιοκατάληκτος δεκαπεντασύλλαβος, οι τυπικοί κανόνες της πλοκής, οι θεατρικές συμβάσεις και οι χαρακτήρες της κομέντια, η αισθητική παράδοση των ανεβασμάτων του Κρητικού Θεάτρου: όλα αυτά τα στοιχεία κάνουν ιδιαίτερα ερεθιστική τη σκηνική αναμέτρηση μ' αυτό το κλασικό έργο που ανεβαίνει πλέον σπάνια στην ελληνική σκηνή.

Ο Γιάννος Περλέγκας επιλέγει ένα μικρό σχήμα ηθοποιών για να σπάσει τα όρια μιας κλασικότροπης αναπαράστασης και αναζητά μια συνομιλία του κειμένου με τη γλώσσα χορευτών και ακροβατών. Στο αισθητικό επίπεδο, τα σκηνικά και τα κοστούμια «κλείνουν το μάτι» στην Αναγέννηση υπονομεύοντάς την αδιόρατα, ενώ το ηχητικό περιβάλλον της παράστασης «πειράζει» με σύγχρονο τρόπο τα μαδριγάλια του Μοντεβέρντι αφενός και την κρητική μουσική παράδοση αφετέρου.

Σκηνοθεσία **Γιάννος Περλέγκας** • Κίνηση – Συνεργασία στη σκηνοθεσία **Χριστίνα Σουγιουλτζή** • Σκηνικά – Κοστούμια **Άγγελος Μέντης** • Μουσική **Δημήτρης «Χαϊνης» Αποστολάκης, Κλέων Αντωνίου** • Φωτισμοί **Νίκος Βλασόπουλος** • Παίζουν **Δημήτρης «Χαϊνης» Αποστολάκης, Ανθή Ευστρατιάδου, Λένα Κιτσοπούλου, Κατερίνα Λυπηρίδου, Χρήστος Σαπουντζής, Γιάννος Περλέγκας, Θοδωρής Σκυφτούλης, Χριστίνα Σουγιουλτζή** • Οργάνωση – Εκτέλεση παραγωγής **Delta Pi**

Η παράσταση υλοποιείται στο πλαίσιο της Πράξης «Διοργάνωση καλλιτεχνικών εκδηλώσεων στο πλαίσιο του Φεστιβάλ Αθηνών Επιδαύρου για τα έτη 2024 και 2025», η οποία εντάσσεται στο Επιχειρησιακό Πρόγραμμα «Αττική» ΕΣΠΑ 2021-2027 και συγχρηματοδοτείται από το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης και από εθνικούς πόρους.

*

ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260 Ε – ΘΕΑΤΡΟ

ΚΥΚΛΟΣ Η ΣΚΗΝΗ ΤΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ

19 & 20 Ιουνίου / 21.30

21 Ιουνίου / 20.00 & 22.00

Θανάσης Δόβρης

Σωτηρία

Βασισμένο στη συλλογή διηγημάτων της Χαράς Ρόμβη

Στη συλλογή διηγημάτων *Σωτηρία*, από την οποία αντλεί έμπνευση για την παράστασή του ο Θανάσης Δόβρης, η Χαρά Ρόμβη, συγγραφέας της νεότερης

γενιάς, σκιαγραφεί με γλυκόπικρο χιούμορ και τρυφερότητα ένα αναγνωρίσιμο πορτρέτο της Ελλάδας του '80 και του '90.

Σε μια βόλτα στο σουπερμάρκετ, μοναδική ανάσα στην ασφυκτική καθημερινότητά της, η Σωτηρία του ομώνυμου διηγήματος ξεχνιέται ανάμεσα στις έτοιμες τούρτες και τους κύβους νοστιμιάς και, χωρίς να το πάρει είδηση, κλειδώνεται εκεί μέσα. Χαμένη στον παράδεισο της αφθονίας, ανάμεσα σε ράφια και ψυγεία γεμάτα προϊόντα, περίεργους θορύβους και απροσδιόριστες σκιές, η ηρωίδα έρχεται αντιμέτωπη με τους δαίμονες της, τα σκοτάδια και τους φόβους της. Το αναπάντεχο αυτό γεγονός γίνεται αφορμή για μια αναμέτρηση με τον ίδιο της τον εαυτό. Πώς μπορεί άραγε να μεγεθυνθεί μια στιγμή του ανθρώπου από μια παραξενιά της τύχης;

«Αυτό που με ενδιέφερε πραγματικά είναι ο άνθρωπος ανεξαρτήτως εποχής, ο αιώνιος άνθρωπος», είχε πει σε συνέντευξή της η συγγραφέας. Ο Θανάσης Δόβρης σε ρόλο σκηνοθέτη με την καταιγιστικά κωμική Μαρία Παρασύρη στον ομώνυμο ρόλο καταπιάνεται εδώ με τον κοινό καθημερινό άνθρωπο και κάθε καθωσπρέπει Σωτηρία, αποκρυπτογραφώντας έναν υπαρξιακό τρόπο στην άλλη τους όψη σαν θεατρική φάρσα. Ένα (αυτο)σαρκαστικό σχόλιο για ένα τυχαίο συμβάν που γίνεται φορέας αποκάλυψης, για μια απροσδόκητη γκάφα που εγκυμονεί τη σωτηρία...

Σκηνοθεσία **Θανάσης Δόβρης** • Δραματουργία **Θανάσης Δόβρης – Χαρά Ρόμβη** • Σκηνικό – Κοστούμια **Αλέγια Παπαγεωργίου** • Καλλιτεχνικός συνεργάτης για το σκηνικό **Βαγγέλης Ξενοδοχίδης** • Ηχητικός σχεδιασμός **Ρανύ (Παναγιώτης Μανουηλίδης)** • Φωτισμοί **Τάσος Παλαιορούτας** • Βοηθός σκηνοθέτη **Νικόλας Λαμπάκης** • Ερμηνεύει η **Μαρία Παρασύρη** . Εκτέλεση παραγωγής **Λυκόφως – Γιώργος Λυκιαρδόπουλος** • Διεύθυνση παραγωγής **Κατερίνα Μπερδέκα** • Οργάνωση παραγωγής **Ρόζα Καλούδη**

Η συλλογή διηγημάτων της Χαράς Ρόμβη *Σωτηρία* κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Αντίποδες (2023).

Η παράσταση περιέχει χρήση καπνού και έντονη γλώσσα.

ΔΙΑΡΚΕΙΑ 55'

ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260 Η

20 – 22 Ιουνίου / 21.00

Handspring Puppet Company – William Kentridge

Ο Φάουστ στην Αφρική! / Faustus in Africa!

Ο γεννημένος στο Γιοχάνεσμπουργκ πολυσχιδής Ουίλιαμ Κέντριτζ θεωρείται από τους σπουδαιότερους εικαστικούς και σκηνοθέτες της εποχής μας με έργα σε μουσεία και συλλογές σε ολόκληρο τον κόσμο. Μοναδικός στον τρόπο του να παντρεύει τη μαγεία του χειροποίητου, τη χαρακτηριστική, τη λιθογραφία, τη φωτοχαρακτική με τις τέχνες του θεάματος, το animation, τη λογοτεχνία και τον πολιτικό στοχασμό, ο Κέντριτζ είναι εμποτισμένος από την ιστορία της Νότιας Αφρικής και το κίνημα διαμαρτυρίας ενάντια στον παραλογισμό του Απαρτχάιντ αλλά και κάθε μορφή κοινωνικής αδικίας, εξού και η αισθητική του συγγένεια με αιχμηρούς ζωγράφους, γλύπτες και χαρακτές όπως χαρακτηριστικά ο Ονορέ Ντωμιέ ή η Καίτε Κόλβιτς. Έχοντας θητεύσει στη Σχολή του Ζακ Λεκόκ τη δεκαετία του 1970, η ιδιαίτερη σχέση του με το «ποιητικό σώμα» καθορίζει και τη σκηνοθετική του γλώσσα στις παραστάσεις του στο πεδίο της όπερας και του μουσικού θεάτρου, που διατηρούν πάντα έναν υβριδικό χαρακτήρα ανάμεσα στην περφόρμανς και τα εικαστικά.

Η εκρηκτική του εκφραστικότητα έχει μπολιαστεί από τη δεκαετία του 1990 από τη συνεργασία του με την ομάδα κουκλοθεάτρου Handspring Puppet Company, με την οποία ανέβασε το 1992 τον *Βούτσεκ*, βασισμένο στο ομώνυμο έργο του Μπύχνερ (*Woyzeck on the Highveld*), αλλά και τον *Βασιλιά Υμπύ* του Αλφρέ Ζαρού στην παράσταση *Ο Υμπύ και η επιτροπή της αλήθειας*, που είδαμε σε ιστορική αναβίωση στην Ελλάδα το 2014. Αναβίωση μιας παράστασης του 1995 σε συνεργασία με την ίδια πρωτοποριακή ομάδα είναι και το *Faustus in Africa*.

Δραματουργική σύνθεση που παντρεύει τις πιο εμβληματικές ενσαρκώσεις του διαβόλου στη λογοτεχνία μέσα από το ειρωνικό βλέμμα του Νοτιοαφρικάνου ποιητή Lesego Rampolokeng, το *Faustus in Africa!* συνιστά μια αλληγορία για την αποικιοκρατία και τον δυτικό ιμπεριαλισμό. Σ' ένα συναρπαστικό, καλοκουρδισμένο σύμπαν, η ιστορία του ήρωα που πουλάει την ψυχή του στον

διάβολο με αντάλλαγμα την αυθεντική απόλαυση και την αιώνια νεότητα μεταφέρεται εδώ στην Αφρική, παρθένα γη που ο αδίστακτος ήρωας εκμεταλλεύεται και καταστρέφει όπως ο Φάουστ διακορεύει και καταστρέφει τη νεαρή και αθώα Γκρέτχεν στο έργο του Γκαίτε. Πηγαίνει στην Αφρική για σαφάρι σε μια περιπέτεια που μετατρέπεται σε ξέφρενο ταξίδι απληστίας, παραφοράς και καταστροφής. Το ενδιαφέρον είναι ότι την ιστορία αναπαριστούν μαριονέτες – ο μόνος χαρακτήρας επί σκηνής με ζωντανή ανθρώπινη μορφή είναι ο Διάβολος.

Σκηνοθεσία **William Kentridge** • Συνεργάτιδα σκηνοθεσίας **Lara Foot** • Σκηνοθεσία μαριονετών **Adrian Kohler & Basil Jones (Handspring Puppet Company)** • Συντονισμός προβών – Συνεργάτης σκηνοθεσίας μαριονετών **Enrico Dau Yang Wey** • Σχεδιασμός μαριονετών **Adrian Kohler & William Kentridge** • Κινούμενα σχέδια **William Kentridge** • Κατασκευή μαριονετών **Adrian Kohler & Tau Qwelane** • Κοστούμια μαριονετών **Hazel Maree, Hiltrud von Seidlitz, Phyllis Midlane** • Ειδικά εφέ **Simon Dunckley** • Σχεδιασμός σκηνικών **Adrian Kohler** • Κατασκευή σκηνικών **Dean Pitman (για την Ukululama Projects)** • Ζωγραφική & διακόσμηση σκηνικών **Nadine Minnaar (για την Scene Visual Productions)** • Μετάφραση **Robert David Macdonald** • Πρόσθετο κείμενο **Lesego Rampolokeng** • Μουσική **James Phillips & Warrick Sony** • Ηχητικός σχεδιασμός **Simon Kohler** • Σχεδιασμός φωτισμού – Διεύθυνση παραγωγής **Wesley France** • Υπεύθυνος σκηνής – Χειριστής βίντεο **Thunyelwa Rachwene** • Ηχοληψία **Tebogo Laaka** • Υπεύθυνος βίντεο **Kim Gunning** • Παίζουν (αλφαβητικά) **Eben Genis, Atandwa Kani, Mongi Mthombeni, Wessel Pretorius, Asanda Rilityana, Buhle Stefane, Jennifer Steyn** • Ειδική εμφάνιση **Tankiso Mambolo** (ως φωνή του Θεού)

Παραγωγή **Quatenaire/Paris**, με την υποστήριξη και σε συνανάθεση του **Théâtre de la Ville/Festival d'Automne** (Γαλλία) • Υπεύθυνοι παραγωγής για την Quatenaire **Sarah Ford, Roxani Kamperou, Emmanuelle Taccard** • Συμπααραγωγή **Baxter Theatre Centre (Νότια Αφρική), Centre d'Art Battat (Καναδάς), Cité Européenne du Théâtre – Domaine d'O – Montpellier /**

PCM 2025 (Γαλλία), Grec Festival (Ισπανία), Kunstenfestivaldesarts (Βέλγιο), Fondazione Campania des Festival—Campania Teatro Festival (Ιταλία), Thalia Theater (Γερμανία)

Η εκδοχή του έργου του 1995 ήταν παραγωγή της Handspring Puppet Company σε συνεργασία με το The Market Theatre, το Art Bureau (Γερμανία), το Kunstfest (Γερμανία), το Standard Bank National Arts Festival, το Foundation for the Creative Arts, τη Sharp Electronics και τη Mannie Manim Productions.

FAUST I & II © The Estate of Robert David Macdonald

Υπεύθυνος πνευματικών δικαιωμάτων: Alan Brodie Representation Ltd (www.alanbrodie.com)

Η Handspring Puppet Company εκπροσωπείται διεθνώς από την Quaternaire / Sarah Ford. www.quaternaire.org

Στη μνήμη του James Phillips (1959–1995)

Ο James Phillips ήταν συνθέτης, μουσικός και η φωνή της συνείδησης μιας ολόκληρης γενιάς. Έχασε τη ζωή του ύστερα από το σοβαρό τραυματισμό που υπέστη σε ένα τροχαίο δυστύχημα. Το Shifty Records Artists Fund συστάθηκε για να παράσχει βοήθεια σε καλλιτέχνες που βρίσκονται σε συνθήκες κρίσης. Για περισσότερες πληροφορίες και δωρεές, παρακαλώ απευθυνθείτε στην ακόλουθη διεύθυνση lloyd@shifty.co.za

Ιδιαίτερες ευχαριστίες στην ομάδα του Baxter Theatre Centre, στο William Kentridge Studio, στη Stefanie Carp, στον Patrick Curtis, στον Carlo Daniels, στη Susan Ford, στον Paul Golub, στον Joël Gunzburger, στη Frie Leysen, στον Κωνσταντίνο Λιοπύρη, στην Grace Lorenzo, στον Michael Morris, στον Herman Sorgeloos.

Διάρκεια 100΄

Προειδοποίηση ευαίσθητου περιεχομένου

Κατάλληλο για ηλικίες 12+

Η παράσταση περιλαμβάνει ακατάλληλη φρασεολογία, ήχους πυροβολισμών και χρήση έντονου φωτισμού.

Ο Kentridge ως εικαστικός έχει ιδιαίτερη σχέση με την Ελλάδα, όπου έχει παρουσιάσει συχνά εκθέσεις και εγκαταστάσεις του. Ως σκηνικός δημιουργός εμφανίστηκε πρώτη φορά στη Στέγη με την περφόρμανς *Refuse the hour* το 2012 και ακολούθησε το *Ο Υμπύ και η επιτροπή της αλήθειας* το 2014. Στο Φεστιβάλ έχει ξαναπαρουσιαστεί με τη βιντεοεγκατάσταση *I am not me, the horse is not mine* το 2010 (σε συνεργασία με την Γκαλερί Μπερνιέ) και με την προβολή *More Sweetly Play the Dance* το 2017 στον πεζόδρομο της Διονυσίου Αρεοπαγίτου, αλλά είναι η πρώτη φορά που φιλοξενείται σκηνικό έργο του. Οι δύο όπερές του *SIBYL* και *The Head & the Load* παρουσιάστηκαν στο Ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος (ΙΣΝ) το 2021 και το 2023 αντίστοιχα.

*

ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260 Β – ΘΕΑΤΡΟ

ΚΥΚΛΟΣ Η ΣΚΗΝΗ ΤΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ

26 & 28 Ιουνίου / 21.00

27 Ιουνίου / 20.00 & 22.00

Έλενα Μαυρίδου

ΣΑΡΜΑΝΤΖΑ

Εμπνευσμένο από διηγήματα του Κωνσταντίνου Δομηνίκ

Στα βιβλία του *Ωπα-ώπα*, *μπλάτιμοι* και *Κακό ανήλιο* ο Κωνσταντίνος Δομηνίκ, νέος συγγραφέας με καταγωγή από την Πιερία, συνθέτει ποιητικά, στο γλωσσικό ιδίωμα του τόπου του, εικόνες μαγικού ρεαλισμού και λαογραφικού τρόμου σε ιστορίες όπου το υπερφυσικό και το φανταστικό συναντούν την παπαδιαμαντική παράδοση.

Ο σκηνικός μονόλογος με αφετηρία διηγήματα και από τις δύο συλλογές, που σκηνοθετεί η Έλενα Μαυρίδου, διαδραματίζεται σε έναν τελετουργικό χώρο, όπου το σώμα και η ύλη γίνονται φορείς μνήμης. Ο ήρωας σκαλίζει σύμβολα στον τάφο της μάνας του, σε μια άκρη του νεκροταφείου, του λεγόμενου και Σαρμάντζα (η βρεφική κούνια στην τοπική διάλεκτο), λόγω του ότι βρίσκεται σε ελαφρώς επικλινές έδαφος. Παλιό και σχεδόν παρατημένο, έχει <<φάει>> τόση

σάρκα και κόκαλα μέσα στα χρόνια που πλέον τα περισσευούμενα οστά καταλήγουν να γκρεμίζονται.

Η δράση, τοποθετημένη σ' ένα αφαιρετικό τοπίο αποσύνθεσης και λήθης, ακολουθεί μια πορεία κορύφωσης, ενώ ο ήρωας οδηγείται σταδιακά σε μια παραληρηματική εξιλέωση. Οι αναμνήσεις των παιδικών του χρόνων ζωντανεύουν: θραύσματα εικόνων, σκιές ανθρώπων, στιγμές που ανασκάπτονται μέσα από το χώμα.

Ο Γιάννης Τσορτέκης ενδύεται τα πάθη του ήρωα και επιχειρεί μια διαδρομή μνήμης και εξαγνισμού, ενώ η μουσική του Γιώργου Μαυρίδη τον συνοδεύει, με αρχετυπικά ακούσματα της απώλειας, σ' αυτόν τον απόκοσμο σκηνικό τόπο του Πάρι Μέξη.

Σκηνοθεσία **Έλενα Μαυρίδου** • Σύμβουλος δραματουργίας **Κατερίνα Διακουμποπούλου** • Σκηνικά – Κοστούμια **Πάρις Μέξης** • Πρωτότυπη μουσική – Σχεδιασμός ήχου **Γιώργος Μαυρίδης** • Φωτισμοί **Περικλής Μαθιέλλης** • Βοηθός σκηνοθέτιδας **Τάσος Νίκας** • Φωτογραφίες **Πάτροκλος Σκαφίδας** • Διεύθυνση παραγωγής **Δήμητρα Κούζα** – Εταιρεία Θεάτρου Χώρος • Οργάνωση παραγωγής **Γιάννα Αλ Νακά** • Ερμηνεύει ο **Γιάννης Τσορτέκης**

Η συλλογή διηγημάτων *Ωπα-ώπα, μπλάτιμοι* κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Ενύπνιο (2022).

Η συλλογή διηγημάτων *Κακό ανήλιο* κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Ίκαρος (2024).

ΔΙΑΡΚΕΙΑ ~60'

*

ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260 Ε – ΘΕΑΤΡΟ

ΚΥΚΛΟΣ ΡΙΖΕΣ

26 & 27 Ιουνίου / 21.00

28 & 29 Ιουνίου / 20.00

Σίμος Κακάλας

Κακά σκηνικά

του Γιάννη Αποσκίτη

Μια εφιαλτική ανασκόπηση της ελληνικής κωμωδίας

Μια σφαίρα στο κεφάλι ενός μακαρίτη μας μεταφέρει στα άθλια σκηνικά ενός ερειπωμένου παραδοσιακού καφενείου, του «Καφέ Αρκαδία», μ' ένα μικρό θεατράκι για τις παραστάσεις των περιπλανώμενων μπουλουκιών, όπου στήνεται μια δαιμονική γιορτή κωμωδίας και αίματος - μια κωμική κόλαση αφιερωμένη στην ζοφερή ελληνική πραγματικότητα. Σ' αυτό το εθνικό Γκραν Γκινιόλ, οι θεατές γίνονται μάρτυρες μιας σειράς από άκυρα, σκοτεινά και «τυχαία αριθμημένα» νούμερα, στα οποία η κωμωδία του σήμερα συναντά την κωμωδία του χθες: μπουλούκια που παίζουν εκδοχές παλιών κωμωδιών με κατακρεουργημένους ηθοποιούς της Φίνος Φιλμς, αρκουδιάρηδες που, αντί για αρκούδες, σέρνουν το φάντασμα του βασιλιά Αρκτούρου θρηνώντας την Ελλάδα που καίγεται, κολασμένοι κωμικοί των τελευταίων δεκαετιών που τιμωρούνται σε κωμικά βασανιστήρια, Νοσφεράτορες και Φρανκενγκιόζηδες που σαρώνουν τη σκηνή. Οι δημιουργοί της παράστασης φαντασιώνονται μια «ζώνη του λυκόφωτος» που συγκεντρώνει όλα τα όμορφα – και τρομακτικά – πράγματα που συναντάμε στην ελληνική κωμωδία από την εποχή του θεάτρου σκιών ως τις μέρες μας.

Από τις «νούτικες» κωμωδίες, ολιγόλεπτες αυτοσχεδιαστικές φάρσες έως τη σύγχρονη ελληνική τηλεόραση, ο Σίμος Κακάλας και η Σοφία Πάσχου, με απόλυτα ανατρεπτική διάθεση, επανεξετάζουν το υλικό της μεσοπολεμικής και μεταπολεμικής κωμωδίας με σκοπό να το «βγάλουν από τον τάφο του». Φυσικά, λόγω της μηδενιστικής και μετααποκαλυπτικής τάσης των ημερών μας, η κωμωδία ντύνεται με πιο σκοτεινά χρώματα· αστειεύεται και σατιρίζει μέσα από μια θέση κατάθλιψης και όχι αισιοδοξίας – και σε αυτό το σημείο έρχεται να συμπληρώσει την παράσταση η κωμική γραφή του Γιάννη Αποσκίτη. Οι δημιουργοί «επισκέπτονται», λοιπόν, εκ νέου τα κωμικά στερεότυπα δημιουργώντας φρικιαστικούς κωμικούς χαρακτήρες μέσα από ένα φίλτρο ακρότητας και παραμόρφωσης: Επιστρέφουν σε βασικά υλικά του θεάτρου, όπως το πατάρι του πλανόδιου θιάσου, οι μάσκες και οι μεταμορφώσεις, το σπάσιμο του τέταρτου τοίχου και η επικοινωνία με το κοινό.

Μέσα από αυτή την αναστροφή του προσανατολισμού της κωμωδίας, μας προκαλούν να αναρωτηθούμε: πώς γίνεται σε μια χώρα όπου παρακολούμε

καθημερινά παράδοξα, αλλόκοτα, πραγματικά κακά σκηνικά, η κωμωδία να μην είναι «μέχρι θανάτου»;

Σύλληψη **Σίμος Κακάλας, Γιάννης Αποσκίτης** • Κείμενο **Γιάννης Αποσκίτης**
• Σκηνοθεσία **Σίμος Κακάλας** • Σκηνικό **Κωσταντίνος Σκουρλέτης** •
Κοστούμια **Κλαιρ Μπρέισγουελ** • Κίνηση – Διδασκαλία μάσκας **Σοφία Πάσχου** • Μάσκες **Μάρθα Φωκά** • Φωτισμοί **Σοφία Αλεξιάδου** • Μουσική επιμέλεια **Σίμος Κακάλας** • Παίζουν **Πανάγος Ιωακείμ, Αντώνης Καφετζόπουλος, Δρόσος Σκότης, Κώστας Φιλίππου** • Surprise guests γνωστά ονόματα του ελληνικού θεάτρου • Ζωντανή ερμηνεία της μουσικής **Αγγελική Ποτήρη φωνή, βιολί, Ρόλη Γιαμοπούλου κρουστά, φωνή, Φωτεινή Τσακνάκη πλήκτρα, φωνή, Σόφη Παπακοσμά μπάσο** • Διεύθυνση - Εκτέλεση παραγωγής **Kart Productions**

*

ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260 Δ – ΧΟΡΟΣ – ΠΕΡΦΟΡΜΑΝΣ

27 – 29 Ιουνίου / 21.00

Faye Driscoll

ΠΡΩΤΗ ΕΜΦΑΝΙΣΗ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Διάβρωση / Weathering

Ποικίλα στρώματα αισθήσεων, οσμές, υγρά, δονήσεις και φυσικά η εικόνα των σωμάτων, άλλοτε σε κίνηση, άλλοτε δίνοντας την αίσθηση ότι είναι ακίνητα και παγωμένα, συνθέτουν ένα έργο μεταξύ εικαστικής και ηχητικής εγκατάστασης, περφόρμανς και χορού: *Weathering*. Από τα δώδεκα περίπου έργα της Αμερικανίδας χορεύτριας και χορογράφου Φέι Ντρίσκολ το *Weathering*, που έκανε πρεμιέρα το 2023, είναι εκείνο που έχει ταξιδέψει περισσότερο και τη σύστησε ευρέως στο ευρωπαϊκό κοινό.

Κατά την Ντρίσκολ, που δίνει ιδιαίτερη έμφαση στη σχέση θεάματος και κοινού και στη ζωντανή συνύπαρξη περφόρμερ και θεατών, ο ήχος παίζει κυρίαρχο ρόλο στο έργο. Είναι μια χορογραφία σχολαστικά επεξεργασμένη ως κατασκευή, ιδιαίτερα λεπτομερής με πολλές διαστρωματώσεις, σαν ζωντανό γλυπτό που παίζει με τις πυκνότητες και διαμορφώνεται ως κινούμενος πίνακας. Τα σώματα σε διαρκή επαφή μεταξύ τους μετακινούνται μαζί, αλλάζουν φόρμες σαν πλεκτό που υφαίνεται και ξηλώνεται ή σαν τοπίο που

μεταμορφώνεται από το φως και την αλλαγή των εποχών. Μια εικόνα διαρκούς ροής κυριαρχεί στη σκηνή, με άμεσο κάθε φορά σωματικό και συναισθηματικό αντίκτυπο στην ενέργεια που μεταδίδεται μεταξύ χορευτών και κοινού. Σε κάθε περίπτωση, είναι ένα σύνθετο έργο που «δεν μοιάζει με τίποτε άλλο που έχουμε δει» κατά τους *New York Times* και μας προκαλεί να σκεφτούμε πώς η φύση και η βιολογία επιδρούν στο ανθρώπινο σώμα ως συλλογικό και πολιτικό υποκείμενο. Η υποδοχή του από τους κριτικούς σε Ευρώπη και Αμερική ήταν ιδιαίτερα ενθουσιώδης:

Η Φέι Ντρίσκολ πάντα σπρώχνει τους χορευτές της και το κοινό στα άκρα, όμως ποτέ τόσο πολύ όσο στο Weathering, ένα συναρπαστικό, επικά περιπετειώδες έργο. (The New York Times)

Μια πανδαισία για όλες τις αισθήσεις, ένας κατακλυσμός αισθησιακός αλλά και αγχωτικός, που μας υπενθυμίζει ότι το να ζεις είναι επείγουσα υπόθεση. (Le Devoir)

Η Ντρίσκολ φέρνει σε ουσιαστική συνομιλία διαφορετικές μορφές τέχνης – αντλώντας από το θέατρο, τον χορό και την installation art– χωρίς να χρησιμοποιεί τη μία για να επικρίνει τις άλλες.

Σύλληψη – Χορογραφία – Σκηνοθεσία **Faye Driscoll** • Ερμηνεύουν **James Barrett, Kara Brody, Miguel Alejandro Castillo, Amy Gernux, Mykel Marai Nairne, Jennifer Nugent, Cory Seals, Maya LaLiberté, Carlo Antonio Villanueva, Jo Warren** • Σκηνικά **Jake Margolin, Nick Vaughan** • Σχεδιασμός φωτισμού **Amanda K. Ringger** • Διεύθυνση ήχου και μουσικής **Sophia Brous** • Live ήχος – Ηχητικός σχεδιασμός **Ryan Gamblin** • Μουσική σύνθεση – Ηχογραφήσεις – Ηχητικός σχεδιασμός **Guillaume Soula** • Κοστούμια **Karen Boyer** • Δραματουργία – Οσφρητικός σχεδιασμός **Dages Juvelier Keates** • Βοηθός χορογράφου **Amy Gernux** • Intimacy coordination **Yehuda Duenyas** • Υπεύθυνος παραγωγής – Διεύθυνση φωτισμού **Connor Sale** • Διεύθυνση σκηνής – Φροντιστήριο **Emily Vizina** • Μετακλήσεις **Tommy Kriegsmann** • Ευρωπαϊκές μετακλήσεις **Damien Valette**

Το έργο αποτελεί ανάθεση και δημιουργήθηκε με τη χρηματοδότηση του **New York Live Arts** στο πλαίσιο του **Randjelović/Stryker Resident Commissioned Artist Program**.

Η παράσταση έκανε πρεμιέρα το 2023 στη Νέα Υόρκη, και έκτοτε έχει παρουσιαστεί σε διάφορες πόλεις των ΗΠΑ, στον Καναδά, στην Πορτογαλία και στο Βέλγιο.

Η παράσταση περιλαμβάνει γυμνό και ενδεχομένως φυσική επαφή με τους θεατές στις πρώτες σειρές καθισμάτων.

Διάρκεια 65΄

*

ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260 Η – ΧΟΡΟΣ

27 Ιουνίου / 21.30

28 & 29 Ιουνίου / 20.30

Παναγιώτα Καλλιμάνη

Κάπως, αλλιώς, καθόλου, μαζί

«Πόζαρα γυμνή κάθε μέρα από τις εννιά το πρωί μέχρι τις 12:00 το μεσημέρι. Και κάθε μέρα, ένας άντρας που καθόταν στα αριστερά της πρώτης σειράς με σχεδίαζε για τρεις ώρες. Ένα μεσημέρι, έβγαλε από την τσέπη του ένα ξυραφάκι και χωρίς να πάρει τα μάτια του από πάνω μου, έκοβε σχολαστικά το σχέδιό του. Δεν τολμούσα να κουνηθώ, τον έβλεπα να το κάνει. Μετά έφευγε από το εργαστήριο, αφήνοντας πίσω του αυτά τα κομμάτια του εαυτού μου. Η σκηνή επαναλήφθηκε δώδεκα φορές και κάθε φορά ανακάλυπτα ένα αλλιώτικο σώμα, μια διαφορετική εκδοχή, ένα άλλο βλέμμα. Τη δέκατη τρίτη μέρα, δεν πήγα να ποζάρω...»

Sophie Calle, *M'as tu vue*

Το θέμα της παράστασης είναι το βλέμμα.

Ένα διπλό σκηνικό, δύο πανομοιότυποι χώροι, ο ένας δίπλα στον άλλον. Δύο πανομοιότυπα ζευγάρια, σαν καθρέφτης το ένα του άλλου, το καθένα στον δικό του χώρο. Η σχέση του ζευγαριού ένας ζωντανός οργανισμός που εξελίσσεται, πρωί, μεσημέρι, βράδυ και πάλι από την αρχή, καθώς ο χρόνος περνάει. Μέχρι τη στιγμή που μια μετακίνηση, μια μικρή διαφοροποίηση γίνεται το «άνοιγμα»

για ένα άλλο βλέμμα, μια άλλη εκδοχή. Η μία όψη του ζευγαριού ανεξαρτητοποιείται, ακολουθεί διαφορετική πορεία. Η πραγματικότητα παύει να είναι μόνο μία. Δύο διαφορετικές πραγματικότητες ξεδιπλώνονται την ίδια ακριβώς στιγμή. Όλα γίνονται ρευστά. Ανάλογα με το βλέμμα που υιοθετούν για να ζήσουν την πραγματικότητα τα πρόσωπα αντιδρούν διαφορετικά και οι στιγμές σπάνε κάθε τόσο σε εκδοχές. Το ζευγάρι πορεύεται για πάντα μαζί. Ή μήπως όχι;

Το βλέμμα του θεατή είναι αυτό που θα αποφασίσει ποια είναι η ιστορία. Καθώς δεν γίνεται να παρακολουθεί ταυτόχρονα και τα δύο ζευγάρια, ό,τι επιλέξει να δει είναι, τελικά, η δική του εκδοχή. Η σχέση γίνεται ένα «ανοιχτό» σημείο για διερεύνηση –σαν ζωγραφιές ζωγράφου.

Σύλληψη – Χορογραφία – Ερμηνεία **Παναγιώτα Καλλιμάνη** • Ερμηνευτής - Χορευτής **Rafael Pardillo** • Ερμηνεύτρια - Ηθοποιός **Αντιγόνη Φρυδά** • Ερμηνευτής - Ηθοποιός **Γιώργος Συμεωνίδης** • Βοηθός χορογράφου **Αναστάσης Καραχανίδης** • Δραματουργία **Άρτεμις Μάνου** • Μουσική σύνθεση **Αλεξάνδρα Κατερινοπούλου** • Σκηνικά **Μαρία Πανουργιά** • Βοηθός σκηνογράφου **Μαρία Σταθοπούλου** • Κοστούμια **Παναγιώτα Καλλιμάνη, Μαρία Πανουργιά** • Φωτισμοί **Σάκης Μπιρμπίλης** • Οργάνωση - εκτέλεση παραγωγής **Delta Pi**

Η παράσταση υλοποιείται στο πλαίσιο της Πράξης «Διοργάνωση καλλιτεχνικών εκδηλώσεων στο πλαίσιο του Φεστιβάλ Αθηνών Επιδαύρου για τα έτη 2024 και 2025», η οποία εντάσσεται στο Επιχειρησιακό Πρόγραμμα «Αττική» ΕΣΠΑ 2021-2027 και συγχρηματοδοτείται από το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης και από εθνικούς πόρους.

*

ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260 ΠΛΑΤΕΙΑ – ΧΟΡΟΣ

28 & 29 Ιουνίου / 22.00

5ο AEF Urban Dance Contest

Hip hop battle & All styles battle

Το AEF Urban Dance Contest, που εδώ και τέσσερα χρόνια αποτελεί σταθερό σημείο συνάντησης για τη hip hop και street dance σκηνή στο Φεστιβάλ Αθηνών Επιδαύρου, επιστρέφει για πέμπτη φορά φέτος πιο δυναμικό από ποτέ! Το contest γιορτάζει την επέτειό του με ακόμα πιο εντυπωσιακές χορευτικές αναμετρήσεις, δύο διαδοχικές βραδιές γεμάτες ενέργεια, ρυθμό και αστείρευτο ταλέντο. Ο χορευτής και χορογράφος Ηλίας Χατζηγεωργίου, μαζί με τον συνοδοιπόρο του Περικλή Πετράκη, επιμελούνται τη διοργάνωση, φέρνοντας στο προσκήνιο τους καλύτερους Έλληνες και διεθνείς hip hop και street dancers. Οι διαγωνιζόμενοι θα αναμετρηθούν σε δύο κατηγορίες – το κλασικό 1vs1 Hip Hop Battle και το εκρηκτικό 2vs2 All Styles Battle – διεκδικώντας τον τίτλο του νικητή και σημαντικά χρηματικά έπαθλα. Το επίπεδο της φετινής διοργάνωσης απογειώνουν οι κριτές: κορυφαίοι επαγγελματίες από την Ελλάδα και το εξωτερικό, που όχι μόνο θα κρίνουν τις μάχες αλλά και θα ανέβουν στη σκηνή για να μας χαρίσουν μοναδικά Judges Showcases. Ο SifuVersus επιστρέφει ως host με αστείρευτη ενέργεια, ενώ ο νέος και πολλά υποσχόμενος DJ Greetana στα Hip Hop Battles αλλά και ο έμπειρος και δυναμικός Dj Amaze Me στα All Styles Battles θα φροντίσουν να κρατήσουν τα vibes στα ύψη, τόσο κατά τη διάρκεια των battles όσο και στα καθιερωμένα after battles parties, όπου η χορευτική γιορτή συνεχίζεται χωρίς όρια. Ετοιμαστείτε για μια επετειακή χρονιά γεμάτη ρυθμό, πάθος και αληθινό χορευτικό συναίσθημα!

*

ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260 Δ – ΘΕΑΤΡΟ – ΠΕΡΦΟΡΜΑΝΣ

5 & 6 Ιουλίου / 20.00

Carolina Bianchi – Cara de Cavalo

ΠΡΩΤΗ ΕΜΦΑΝΙΣΗ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Η νύφη και το «Καληνύχτα, Σταχτοπούτα» / A Noiva e o Boa Noite Cinderela

Η Βραζιλιάνα θεατρική σκηνοθέτις, συγγραφέας και περφόρμερ Καρολίνα Μπιάνκι, βραβευμένη με Αργυρό Λέοντα στη φετινή Μπιενάλε της Βενετίας, έρχεται για πρώτη φορά στην Ελλάδα με μια παράσταση-σοκ, που έκανε πρεμιέρα στην Αβινιόν το 2023 δημιουργώντας τεράστια αίσθηση.

Ο τίτλος της παράστασης αντικατοπτρίζει τα δύο χωριστά μέρη που την αποτελούν. Η *Νύφη* αναφέρεται στην ιστορία της Ιταλίδας περφόρμερ Πίπα

Μπάκα, που το 2008 ξεκίνησε από το Μιλάνο ντυμένη νύφη με σκοπό να φτάσει στη Βηρυτό με οτοστόπ, σε μια καλλιτεχνική δράση υπέρ της ειρήνης και της συναδέλφωσης των λαών. Αφού διέσχισε τα Βαλκάνια με το νυφικό της, βιάστηκε και δολοφονήθηκε ενώ βρισκόταν στην Τουρκία. Η Μπιάνκι ομολογεί ότι η Πίπα Μπάκα της έγινε εμμονή: Πού βρήκε τη δύναμη να κάνει κάτι τόσο τολμηρό; Και ποια αφέλεια την έσπρωξε να κάνει κάτι τόσο παρακινδυνευμένο; Πώς πίστεψε ότι θα ήταν ασφαλής;

Το δεύτερο στοιχείο του τίτλου παραπέμπει στην κυνική ονομασία που χρησιμοποιείται στη Βραζιλία για το «ναρκωτικό του βιασμού», μια ουσία που προκαλεί προσωρινή παράλυση και αμνησία. Μέσα σε μισή ώρα από τη λήψη του, το θύμα βιώνει απώλεια ελέγχου των μυών και σύγχυση: είναι σε θέση να παρατηρεί γεγονότα αλλά είναι εντελώς ανίκανο να κινηθεί. Έπειτα, η μνήμη του βλάπτεται και δεν μπορεί να θυμηθεί τίποτε από όσα συνέβησαν. Τι σημαίνει να μην μπορείς να θυμηθείς το τραύμα που κουβαλάς μέσα σου; Τι χωρίζει τον ύπνο από τον θάνατο; Και, αν επιβιώσεις, τι γίνεται μετά;

Στην αρχή της παράστασης, εν είδει διάλεξης, η Μπιάνκι απαριθμεί περιστατικά έμφυλης βίας, για γυναίκες που βιάστηκαν, βασανίστηκαν και δολοφονήθηκαν. Ιστορίες ενοχλητικές, δυσάρεστες. Ιστορίες αθέατες και πανταχού παρούσες. Μπαίνουμε έτσι στον προθάλαμο της κόλασης, στην οποία πρόκειται να βρεθούμε σύντομα, όταν η Μπιάνκι, σε κατάσταση ακραίας ευαλωτότητας, μεταξύ ανάμνησης και ονείρου, ψηλαφεί τα πιο βαθιά σκοτάδια της κατακερματισμένης μνήμης, με τη βοήθεια της ομάδας της, της κολεκτίβας *Cara de Cavallo*. Στο μεταίχμιο φαντασίας και πραγματικότητας, ιστορίες και εικόνες συνυφαίνονται σε μια ανελέητη καταβύθιση χωρίς κάθαρση.

Η παράσταση αποτελεί το πρώτο μέρος της τριλογίας *Cadela Força*, και διακρίθηκε ως η καλύτερη ξένη παραγωγή της σεζόν 2023-24 από τη Γαλλική Ένωση Κριτικών Θεάτρου. Τον Μάιο η καλλιτέχνιδα ετοιμάζεται να παρουσιάσει στο **Kunstenfestivaldesarts** (Βέλγιο) το δεύτερο μέρος της τριλογίας, με τίτλο *The Brotherhood*, έργο που εστιάζει στην αρρενωπότητα και στο αντρικό βλέμμα.

Πρωταγωνιστική μορφή στην πειραματική καλλιτεχνική σκηνή της Λατινικής Αμερικής, με έδρα την Ευρώπη από το 2020, εκτός από την τριλογία *Cadela Força* (2023-2027), η Καρολίνα Μπιάνκι έχει δημιουργήσει επίσης τα έργα *O*

Tremor Magnifico (2020), *LOBO* (2018), *Quiero hacer el amor* (2017), *Mata-me de Prazer* (2015) και το φιλμ μικρού μήκους *Isolda* (2021).

Με την ακραία σωματικότητα του έργου της η Μπιάνκι επικαλείται μια γενεαλογία της γυναικείας επιτελεστικής τέχνης –από την Τζίνα Πάνε ως τη Μαρίνα Αμπράμοβιτς, την Τάνια Μπρουγκέρα και την Άνα Μεντιέτα– στην οποία εγγράφεται και η ίδια. Όπως αναφέρεται και στο σκεπτικό της βράβευσης της Μπιενάλε, «η Μπιάνκι παραμένει στην αιχμή της ριζοσπαστικής περφόρμανς, υπενθυμίζοντάς μας την απόλυτη αναγκαιότητα τέτοιων ρηξικέλευθων νέων καλλιτεχνικών φωνών».

Σύλληψη – Κείμενο – Σκηνοθεσία **Carolina Bianchi** • Μετάφραση κειμένων στα αγγλικά και επιμέλεια **Larissa Ballarotti, Luisa Dalgalarondo, Joana Ferraz, Marina Matheus** • Δραματουργός και συνεργάτις στην έρευνα **Carolina Mendonça** • Παίζουν **Bruta, Carolina Bianchi, Chico Lima, Fernanda Libman, Joanna Ferraz, José Artur, Larissa Ballarotti, Marina Matheus, Rafael Limongelli** • Τεχνική διεύθυνση – Σχεδιασμός ήχου – Πρωτότυπη μουσική σύνθεση **Miguel Caldas** • Σκηνικά – Εικαστική & γραφιστική επιμέλεια **Luisa Callegari** • Σχεδιασμός φωτισμού **Jo Rios** • Βίντεο/βιντεοπροβολές **Montserrat Fonseca Llach** • Βίντεο για το καράο **Thany Sanches** • Σχεδιασμός κοστούμιών **Tomás Decina, Luisa Callegari, Carolina Bianchi** • Βοηθός καλλιτεχνικής επιμέλειας και ευρύτερη καλλιτεχνική συνεργασία **Tomás Decina** • Συνεργασία στη σωματική και φωνητική διδασκαλία **Pat Fudyda, Yantó** • Σύμβουλος θεωρίας και δραματουργίας **Silvia Bottiroli** • Καλλιτεχνική συνεργασία **Edit Kaldor** • Φωτογραφίες **Christophe Raynaud de Lage** • Βοηθός παραγωγής **Zuzanna Kubiak** • Διεύθυνση παραγωγής, περιοδείας και επικοινωνίας **Carla Estefan** • Συντονισμός διεθνών σχέσεων και διεθνής διανομή **Metro Gestão Cultural** (Βραζιλία)

Παραγωγή **Metro Gestão Cultural** (Βραζιλία), Carolina Bianchi και Cara de Cavalo • Σε συμπαραγωγή με **Festival d'Avignon, KVS Brussels, Maillon - Théâtre de Strasbourg - Scène européenne, Frascati Amsterdam** • Καλλιτεχνική φιλοξενία για την ολοκλήρωση του έργου και την κατασκευή των σκηνικών **La FabricA - Festival d'Avignon** • Καλλιτεχνική φιλοξενία **Frascati**

Theater, DAS Theatre (Ολλανδία), Festival Proximamente/KVS (Βέλγιο), Festival 21 Voltz/Central Elétrica (Πορτογαλία), Pride Festival (Σερβία), Greta Galpão (Βραζιλία), Espaço Desterro (Βραζιλία)

Με την υποστήριξη **Theater der Welt, The Ammodo Foundation, DAS Theatre Master Program, 3 Package Deal of the AFK (Amsterdam Fonds voor de Kunst)/ Coalition: DAS Theatre, NDSM, Over het IJ Festival, Kaaitheater**

Η παράσταση έκανε πρεμιέρα στις 6 Ιουλίου 2023 στο Φεστιβάλ της Αβινιόν.

Προειδοποίηση ευαίσθητου περιεχομένου

Η παράσταση περιέχει σκηνές που μπορεί να ενοχλήσουν. Περιλαμβάνει στροβοσκοπικό φωτισμό, δυνατή μουσική και χρήση καπνού.

Αυστηρά για θεατές άνω των 18 ετών.

Διάρκεια 150΄

*

ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260 Ε – ΘΕΑΤΡΟ

ΚΥΚΛΟΣ Η ΣΚΗΝΗ ΤΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ

5 – 8 Ιουλίου / 21.00

Έμιλυ Λουίζου

Η πόλη των τυφλών

του Σάιμον Στίβενς

Εμπνευσμένο από το *Περί τυφλότητας* του Ζοζέ Σαραμάγκου

Ένας άνθρωπος χάνει ξαφνικά το φως του. Χωρίς προειδοποίηση ή αιτία. Μέσα σε λίγες ώρες γίνεται σαφές ότι πρόκειται για μια τύφλωση που δεν μοιάζει με καμία άλλη, μια τύφλωση μεταδοτική. Τα περιστατικά αιφνίδιας τύφλωσης πολύ γρήγορα κλιμακώνονται και εξαπλώνονται σε όλη την πόλη. Η κυβέρνηση προσπαθεί μάταια να περιορίσει τη μόλυνση βάζοντας σε καραντίνα τους νοσούντες σε ένα άδειο παλιό νοσοκομείο.

Η κοινωνία βρίσκεται σε πανικό καθώς τα μέτρα της κυβέρνησης γίνονται όλο και πιο κατασταλτικά. Για πόσο καιρό η κίνηση στους δρόμους θα είναι ομαλή; Για πόσο καιρό θα επαρκούν τα τρόφιμα; Πόσος χρόνος χρειάζεται για να καταρρεύσει η παροχή του ηλεκτρικού ρεύματος, αερίου και νερού;

Μια μόνο γυναίκα μένει απρόσβλητη από τον ιό. Διατηρεί την όρασή της και γίνεται μάρτυρας των πιο σοκαριστικά βίαιων αλλά και τρυφερών στιγμών σε μια πόλη που βυθίζεται όλο και περισσότερο, κυριολεκτικά και μεταφορικά, στο σκοτάδι. Άραγε, σε έναν κόσμο τυφλών, τι θα έκανες αν έβλεπες;

Στην παράδοση της *Πανούκλας* του Αλμπέρ Καμύ (1947) και του *Άρχοντα των μυγών* του Ουίλιαμ Γκόλντινγκ (1954), ο νομπελίστας Ζοζέ Σαραμάγκου στο πασίγνωστο *Περί τυφλότητας* (1995) θέτει θεμελιώδη ερωτήματα για την ανθρώπινη συμπεριφορά σε ακραίες συνθήκες. Από τους σημαντικότερους εν ζωή Βρετανούς δραματουργούς, ο Σάιμον Στίβενς διασκευάζει μοναδικά αυτόν τον αριστουργηματικό μύθο, ακροβατώντας ανάμεσα στο φως και το σκοτάδι, το χιούμορ και την παράνοια, την ποίηση και τη δυστοπία.

Παρουσιάζοντας τη διασκευή του βραβευμένου Βρετανού δραματουργού σε παγκόσμια πρεμιέρα πέντε χρόνια μετά το ξέσπασμα της Πανδημίας, η Έμιλυ Λουίζου ερευνά με αλληγορικό τρόπο την καταλυτική επίδραση του φόβου στη διάλυση των κοινωνιών μας. Φωτίζει την παραμορφωμένη εικόνα μιας κοινωνίας σε πανικό, που συναινεί χωρίς δισταγμό στην καταστολή των πλέον στοιχειωδών, ιστορικά κατακτημένων, ανθρώπινων δικαιωμάτων.

Η παράσταση, με στοιχεία θρίλερ, παντρεύει το αποκαλυπτικό σκηνικό της καραντίνας μ' ένα έντονα σωματικό στοιχείο, που φέρνει σε πρώτο πλάνο της δύναμη της οικειότητας καθώς γίνεται ολοένα πιο επιτακτική η ανάγκη της επιβίωσης. Η πρωτότυπη μουσική και η κίνηση, αναπόσπαστα στοιχεία της σκηνοθεσίας, υποστηρίζουν ένα αφηγηματικό θέατρο συνόλου που μας οδηγεί σε ένα παράδοξο ταξίδι από το σκοτάδι στο φως.

Μετάφραση – Σκηνοθεσία **Έμιλυ Λουίζου** • Κίνηση **Ιόλη Φιλιππακοπούλου** • Σκηνικά **Θάλεια Μέλισσα** • Κοστούμια **Νίκη Ψυχογιού** • Μουσική σύνθεση **Ειρήνη Σκυλακάκη** • Φωτισμοί **Χριστίνα Θανάσουλα** • Βοηθός σκηνοθέτιδας **Θάλεια Γρίβα** • Εκτέλεση παραγωγής **Polyplanity Productions / Γιολάντα Μαρκοπούλου, Βίκυ Στρατάκη** • Παίζουν (αλφαβητικά) **Τζωρτζίνα Δαλιάνη, Νεφέλη Κουρή, Νέστορας Κοψιδάς, Λευτέρης Πολυχρόνης, Ευδοκία**

Ρουμελιώτη, Αιμιλιανός Σταματάκης • Συμμετέχουν (αλφαβητικά) Άννα Αναστασάκη, Πάρης Γαρός, Ορέστης Γεωργίου, Λυδία Δαγκοβάνου, Μπίλιω Μαρνέλη, Ανανίας Μητσιόπουλος, Ελένη-Ελπίδα Μπάνου, Νίκος Μπούζης, Ερωφίλη Παναγιωταρέα, Ισιδώρα Τριβέλλα

Θερμές ευχαριστίες στη διεύθυνση της Σχολής Θεάτρου 1ΟΘ (Φρόσω Κορρού και Δημήτρη Κουρούμπαλη) ι τον ιδιοκτήτη Δημήτρη Δερπάνη για τη συνεργασία με τους σπουδαστές της και την παραχώρηση των εγκαταστάσεων της.

Προειδοποίηση ευαίσθητου περιεχομένου

Η παράσταση πραγματεύεται θέματα όπως αρρώστια, θάνατος, βία, ψυχικό και σωματικό τραύμα, και περιέχει αναφορές σε βία και βιασμό. Περιλαμβάνει στροβοσκοπικό φωτισμό, χρήση καπνού και ήχους πυροβολισμού, ενώ κάποια μέρη της διαδραματίζονται στο σκοτάδι.

Κατάλληλο για ηλικίες 16+

Η παράσταση είναι καθολικά προσβάσιμη στις 7 Ιουλίου.

Περισσότερες πληροφορίες αναζητήστε στην ιστοσελίδα μας aefestival.gr

Διάρκεια 100΄

Η παράσταση υλοποιείται στο πλαίσιο της Πράξης «Διοργάνωση καλλιτεχνικών εκδηλώσεων στο πλαίσιο του Φεστιβάλ Αθηνών Επιδαύρου για τα έτη 2024 και 2025», η οποία εντάσσεται στο Επιχειρησιακό Πρόγραμμα «Αττική» ΕΣΠΑ 2021-2027 και συγχρηματοδοτείται από το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης και από εθνικούς πόρους.

*

ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260 Β

5 – 8 Ιουλίου / 21.00

Χρήστος Θάνος

Πολεμικοί ανταποκριτές

Η φρικαλεότητα του πολέμου μέσα από τις περιγραφές ιστορικών, λογοτεχνικών και πρωτότυπων κειμένων, ενταγμένων σε ένα μουσικό σύμπαν. Σε ένα περιβάλλον άχρονο, έξι ανθρώπινα σώματα, ξεπροβάλλουν σαν χαλάσματα της πιο αποτρόπαιης ιστορικής μνήμης για να αφηγηθούν με τη φωνή τους τη φρίκη που βίωσαν, με οδηγό τον εκκωφαντικό παλμό του χρόνου που κυλά αδιάκοπα ως ο μέγας παρατηρητής.

Θέατρο και μουσική συνυπάρχουν επί σκηνής οργανικά, χωρίς να είναι διακριτά τα μεταξύ τους όρια. Τι είναι αυτό που διαφοροποιεί τον πόλεμο ανάμεσα σε δύο αγέλες ζώων και ανάμεσα σε δύο λαούς; Ποια τα κίνητρα που οδηγούν τον άνθρωπο στον πόλεμο; Γιατί να καταφεύγει σε αυτήν την επιλογή, όταν, σε αντίθεση με τα ζώα, η επιβίωσή του μπορεί να εξασφαλιστεί χωρίς την άσκηση βίας; Κατά πόσο η πληροφορία που λαμβάνουμε για ένα γεγονός είναι ακριβής ως προς αυτό; Ποιοι είναι οι παράγοντες που μεσολαβούν μεταξύ γεγονότος και πληροφορίας και πώς διαμορφώνουν την τελική καταγραφή που πιθανώς να αποτελέσει προϊόν ιστορικής μνήμης; Αυτά και άλλα ερωτήματα τίθενται στους *Πολεμικούς ανταποκριτές*, σε μια περίοδο που ο πόλεμος αποτελεί βασικό συστατικό της καθημερινότητάς μας.

Δραματουργική σύνθεση **Χρήστος Θάνος, Ηρώ Μπέζου** • Σκηνοθεσία – Μουσική **Χρήστος Θάνος** • Σκηνογραφία – Ενδυματολογία **Μαρία Καραθάνου** • Σχεδιασμός φωτισμού **Κωνσταντίνος Μπεθάνης** • Σχεδιασμός ήχου **Μάνος Γεωργακόπουλος** • Επιμέλεια κίνησης **Λία Χαμηλοθώρη** • Βοηθός σκηνοθέτη **Βάσια Ζορμπαλή** • Οργάνωση παραγωγής **Κορίνα Βασιλειάδου** • Παίζουν (αλφαβητικά) **Sophie Lies, Ηρώ Μπέζου, Φοίβος Ριμένας, Φώτης Στρατηγός, Μαρία Χάνου, Αποστόλης Ψυχράμης** • Ζωντανή ερμηνεία της μουσικής **Παναγιώτης Γκίκας, Στέφανος Δουβίτσας, Χρήστος Θάνος, Πηνελόπη Σκαλκώτου**

Η παράσταση είναι καθολικά προσβάσιμη στις 8 Ιουλίου.

Περισσότερες πληροφορίες αναζητήστε στην ιστοσελίδα μας aefestival.gr

Η παράσταση υλοποιείται στο πλαίσιο της Πράξης «Διοργάνωση καλλιτεχνικών εκδηλώσεων στο πλαίσιο του Φεστιβάλ Αθηνών Επιδαύρου για τα έτη 2024 και 2025», η οποία εντάσσεται

στο Επιχειρησιακό Πρόγραμμα «Αττική» ΕΣΠΑ 2021-2027 και συγχρηματοδοτείται από το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης και από εθνικούς πόρους.

*

ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260 Η – ΧΟΡΟΣ

ΔΙΕΘΝΗΣ ΣΥΜΠΑΡΑΓΩΓΗ

7 & 8 Ιουλίου / 21.00

Miet Warlop

INHALE DELIRIUM EXHALE

Μετά την επιτυχία του *One Song* (2024), η Μιτ Βάρλοπ επιστρέφει στην Αθήνα με μια παράσταση που στροβιλίζεται ανάμεσα στο μυθικό και το σύγχρονο, στην ατομικότητα και τη συλλογικότητα – ένα μοναδικό καλλιτεχνικό ταξίδι που προκαλεί, συναρπάζει και αγγίζει βαθιά ό,τι αναγνωρίζεται ως ανθρώπινο.

Από τις πλέον καινοτόμες φωνές της σύγχρονης ευρωπαϊκής τέχνης, η Μιτ Βάρλοπ έχει εδραιώσει τη φήμη της ως καλλιτέχνης που καταργεί τα όρια μεταξύ των καλλιτεχνικών μέσων, δημιουργώντας έργα που ξεχωρίζουν για τον μοναδικό συνδυασμό χιούμορ, παραδοξότητας, συναισθηματικής έντασης. Το νέο έργο της με τίτλο *INHALE DELIRIUM EXHALE*, στο οποίο το Φεστιβάλ είναι συμπαραγωγός, ενσαρκώνει το χαρακτηριστικό της ύφος: τον δυναμικό συνδυασμό χορού, θεάτρου, εικαστικών τεχνών και μουσικής.

Στο *INHALE DELIRIUM EXHALE* πέντε ερμηνευτές αλληλεπιδρούν με 1.500 μέτρα υφάσματος, δημιουργώντας έναν ζωντανό καμβά όπου υφαίνονται φόβοι, μυστικά και επιθυμίες. Η Βάρλοπ στρέφει το βλέμμα της στον Χορό της ελληνικής τραγωδίας και συγκεκριμένα στην ιδιότητά του να αντιπροσωπεύει ό,τι υπερβαίνει τις δυνατότητες της γλώσσας· να εκφράζει ό,τι βρίσκεται πέρα από την κεντρική αφήγηση. Μεταφέρει τη δύναμη του αρχαίου ελληνικού χορού στο θραυσματικό παρόν, για να επαναπροσδιορίσει τη συλλογικότητα ως τον χώρο όπου οι διαφορετικές φωνές διατηρούν τη μοναδικότητά τους ενώ δημιουργούν κοινούς τρόπους έκφρασης.

Το ύφασμα, ως πρωταγωνιστής του έργου, ζωντανεύει: κυλά, πάλλεται και αγκαλιάζει τη σκηνή και τους ερμηνευτές, δίνοντας απτή μορφή στη συνεχή ανθρώπινη πάλη για σύνδεση σε έναν κόσμο κατακερματισμένο. Μέσα από αυτή την αδιάκοπη κίνηση, το *INHALE DELIRIUM EXHALE* αναδεικνύει τη

σημασία της ένωσης μέσω της διαφορετικότητας, δίνει έμφαση στην ποικιλομορφία και τη συνύπαρξη.

Ιδέα – Σκηνικά – Σκηνοθεσία **Miet Warlop** • Μουσική **DEEWEE** • Ερμηνεύουν **Milan Schudel, Emiel Vandenberghe, Margarida Ramalhete, Lara Chedraoui, Mattis Clement κ.ά.** • Σκηνικά **Miet Warlop** σε συνεργασία με τον **Mattis Clement** • Κοστούμια **Miet Warlop** σε συνεργασία με τον **Elias Demuynck**, υπό την επίβλεψη του **Tom Van Der Borgh** • Σχεδιασμός φωτισμού **Henri Emmanuel Doublier** • Φωτισμοί **Pieter Kinoli** • Ήχος **Ditten Lerooij** • Βοηθός σκηνοθέτη **Marius Lefevre** • Διεύθυνση παραγωγής **Sylvie Svanberg** • Εξωτερικοί παρατηρητές **Danai Anesiadou, Giacomo Bisordi** • Γενική διεύθυνση **Saskia Liénard** • Διανομή **Frans Brood Productions** • Εταίροι **Kaaitheater (Βέλγιο), Kunstenfestivaldesarts (Βέλγιο), La Biennale de la Danse and Hermès (Γαλλία), Tanzquartier (Αυστρία), Parc et Grande Halle de la Villette & Festival d'Automne (Γαλλία), Les Théâtres de la Ville de Luxemburg (Λουξεμβούργο), NTGent (Βέλγιο)** • Συμπαραγωγή **Tandem Scène Nationale (Γαλλία), Internationales Sommerfestival Kampnagel (Γερμανία), Le Lieu Unique (Γαλλία), Romaeuropa Festival (Ιταλία), Theaterfestival Boulevard (Ολλανδία), Teatro Municipal do Porto (Πορτογαλία), Φεστιβάλ Αθηνών Επιδαύρου (Ελλάδα), Sharjah Art Foundation (Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα)**

Διάρκεια 90´

*

ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260 Δ – ΘΕΑΤΡΟ

13 & 14 Ιουλίου / 21.00

Het Nationale Theater – ITA Ensemble – Eline Arbo

Τα χρόνια

Βασισμένο στο βιβλίο της Ανί Ερνό

ΚΥΚΛΟΣ Η ΣΚΗΝΗ ΤΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ

ΠΡΩΤΗ ΕΜΦΑΝΙΣΗ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

«Όλες οι εικόνες θα χαθούν. Ο θάνατος σβήνει τα πάντα σε μια στιγμή και εμείς πρέπει να σώσουμε κάτι από τις στιγμές που δεν θα επιστρέψουν ποτέ». Πόσο μεγαλειώδης μπορεί να είναι η ζωή μιας «συνηθισμένης» γυναίκας; Αφηγηματική περιπλάνηση που συνθέτει χαρισματικά το γυναικείο βίωμα με τη συλλογική περιπέτεια, τα *Χρόνια* της Ανί Ερνό (Νόμπελ Λογοτεχνίας 2022) ζωντανεύουν στη σκηνή από την Ελίνε Άρμπο. Η ταλαντούχα σκηνοθέτιδα και νέα καλλιτεχνική διευθύντρια του εμβληματικού Internationaal Theater Amsterdam συστήνεται στο ελληνικό κοινό με μια ευφυή θεατρική μεταφορά του έργου αυτού με αποκλειστικά γυναικείο καστ.

Πέντε γυναίκες επί σκηνής αφηγούνται τη ζωή μιας γυναίκας με φόντο έναν κόσμο που αλλάζει. Μεγαλώνοντας στον απόηχο του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου, η ηρωίδα σπάει τα δεσμά της μεσοαστικής της ανατροφής και μέσα από το γράψιμο αναπτύσσει οξεία πολιτική και κοινωνική συνείδηση. Με έναυσμα φωτογραφίες, τραγούδια και ρεπορτάζ που κινητοποιούν τη λειτουργία της μνήμης, το έργο αποτυπώνει την πορεία της αφηγήτριας προς τη χειραφέτηση αναδεικνύοντας πώς η γυναικεία ταυτότητα διαπλέκεται σ' όλες της τις πτυχές με τη σεξουαλικότητα, την ταξική καταγωγή, τους προσωπικούς στόχους. Η ιστορία μιας γυναίκας μετατρέπεται έτσι σε βιογραφία της μεταπολεμικής Δυτικής Ευρώπης.

«Εκθαμβωτική εξιστόρηση μιας ολόκληρης περιόδου και ταυτόχρονα μιας ολόκληρης ζωής», όπως το χαρακτήρισε το εβδομαδιαίο ένθετο *De Standaard der Letteren*, το βιβλίο της Ερνό αποτέλεσε για τη Ελίνε Άρμπο ένα «υλικό ονείρων», και μέσα από μια τέτοια ονειρική οπτική το αντιμετώπισε δραματουργικά. Ταυτόχρονα, το βιβλίο συνδυάζει δύο στοιχεία που την ενδιαφέρουν ιδιαίτερα στο έργο της: αφενός μια κοινωνιολογική ματιά, ενδεικτική από τη σκηνική μεταφορά που πραγματοποίησε του *Να τελειώνουμε με τον Εντύ Μπελγκέλ* του Εντουάρ Λουί (*The End of Eddy*, 2020), και αφετέρου τη δυναμική γυναικεία παρουσία επί σκηνής, κρίνοντας από τις πρόσφατες σκηνοθεσίες της έργων όπως *Οι ώρες*, θεατρική μεταφορά του μυθιστορήματος της Βιρτζίνια Γουλφ *Η Κυρία Ντάλογουεϊ* (*The Hours*, 2021), *Πενθεσίλεια* του Χάινριχ φον Κλάιστ (*Penthesilea*, 2023) και *Οι νόμοι*, διασκευή του μυθιστορήματος της Κόνι Πάλμεν (*The Laws*, 2024) με γυναικείους πρωταγωνιστικούς ρόλους.

«Όταν διάβασα τα *Χρόνια*, αμέσως είπα μέσα μου: αυτό το βιβλίο έχει γραφτεί για μένα. Το ύφος της Ανί Ερνό είναι τόσο διεισδυτικό και οικουμενικό που κάνει όλες αυτές τις μνήμες που περιγράφει βαθιά οικείες. Οι εικόνες της ξυπνούν μέσα μου μια αίσθηση νοσταλγίας, αλλά ταυτόχρονα ντροπής και θυμού», εκμυστηρεύεται. Και αυτή η σύνδεση αποτυπώνεται ισχυρά στη σκηνοθεσία: «Χάρη στις καταπληκτικές ερμηνείες, οι ώρες –και την ίδια στιγμή τα χρόνια– περνούν αστραπιαία», σημειώνει η ολλανδική εφημερίδα *de Volkskrant*, ενώ, αντίστοιχα, η *Telegraaf* υπογραμμίζει ότι «η Άρμπο, σ’ αυτή τη θεσπέσια παραγωγή, δείχνει πόσο μεγαλειώδης μπορεί να είναι η ζωή μιας συνηθισμένης γυναίκας». Σύμφωνα με το περιοδικό *Theaterkrant*, «η Άρμπο αποδεικνύει για άλλη μια φορά ότι είναι η πιο άξια σκηνοθέτιδα θεατρικών συνόλων στην Ολλανδία: στα χέρια της το βιβλίο γίνεται από τις καλύτερες παραστάσεις της χρονιάς». Ένας ακόμη λόγος να την ανακαλύψουμε και στην Ελλάδα.

Σκηνοθεσία και προσαρμογή **Eline Arbo** • Βασισμένο στο βιβλίο της **Annie Ernaux** • Μετάφραση **Rokus Hofstede** • Μουσική **Thijs van Vuure** • Σχεδιασμός σκηνικών **Juul Dekker** • Σχεδιασμός κοστούμιών **Rebekka Wörmann** • Βοηθός **Bonnie Brandt** • Σχεδιασμός φωτισμού **Varja Klosse** • Βοηθός **Emanuel Nijkerk** • Δραματουργία **Willemijn Barelds** • Βοηθός **Hiske Krammer** • Βοηθός σκηνοθέτιδας **Ludy Golstein** • Παίζουν **Mariana Aparicio, Nettie Blanken, Janni Goslinga, Ilke Paddenburg** και **June Yanez** • Συμπαραγωγή **Het Nationale Theater** και **Internationaal Theater Amsterdam**

Το βιβλίο κυκλοφορεί στα ελληνικά σε μετάφραση Ρίτας Κολαϊτή από τις εκδόσεις Μεταίχμιο (2021).

Διάρκεια 120΄ - Γλώσσα ολλανδικά

*

Η χορτοφάγος

Σκηνές από το μυθιστόρημα της Χαν Γκανγκ

Η ΓιόνγκΧιε είναι μια αφοσιωμένη νοικοκυρά στη Σεούλ που ζει μια ήσυχη, συνηθισμένη ζωή με τον σύζυγό της, έναν άνθρωπο χωρίς ιδιαίτερες φιλοδοξίες. Το μοναδικό της ενδιαφέρον είναι να διατηρεί το σπίτι σε σχολαστική τάξη. Μια μέρα, η ΓιόνγκΧιε βλέπει ένα αιματοβαμμένο όνειρο. Ξυπνάει και πετάει με μανία όλο το κρέας από την κατάψυξη χωρίς να δώσει εξηγήσεις. «Είδα ένα όνειρο», λέει μόνο. Και αποφασίζει να γίνει χορτοφάγος.

Η κανονικότητα της ζωής της όπως τη γνώριζε μέχρι τότε καταρρέει. Αντιμετωπίζει την άρνηση των οικείων της να την καταλάβουν και στη συνέχεια την εχθρότητά τους, καθώς η «επαναστατική» αυτή πράξη μπορεί να αποβεί επικίνδυνη σε μια χώρα όπως η δική της. Το ίδιο και οι άλλες πράξεις παθητικής αντίστασης της ηρωίδας, που στο τέλος οδηγούν την οικογένειά της να στραφεί εναντίον της. Σταδιακά, η ΓιόνγκΧιε μεταμορφώνεται όλο και περισσότερο, καθώς ονειρεύεται να ζήσει σαν φυτό, να γίνει δέντρο. Ολόκληρος ο κόσμος που την περιβάλλει επηρεάζεται από τη μεταμόρφωσή της. Η ΓιόνγκΧιε δεν θέλει να σταματήσει να ζει. Θέλει να σταματήσει να ζει όπως εμείς, μέσα σε μια ανθρωπότητα που είναι όλα αυτά που η ΓιόνγκΧιε δεν θέλει να είναι: επιβλαβής, δολοφονική, βίαιη.

Η παράσταση είναι βασισμένη στο ομώνυμο μυθιστόρημα της νομπελίστριας Χαν Γκανγκ (Man Booker International 2016), που επιχειρεί μια χαρτογράφηση της βίας –φυσικής, ψυχολογικής, πολιτικής– μέσα από ένα οικογενειακό πορτρέτο. Πρόκειται για μια σκοτεινή αλληγορία για την εξουσία, την εμμονή και τον αγώνα μιας γυναίκας να απελευθερωθεί από τη βία που ασκείται τόσο έξω όσο και μέσα της. Εκδόθηκε για πρώτη φορά στη Σεούλ το 2007 και έκτοτε έχει μεταφραστεί σε 32 γλώσσες.

Η Ντεφλοριάν μετουσιώνει αριστοτεχνικά τη δύναμη του αριστουργήματος της Γκανγκ σε θεατρικό ελιξίριο. Ακροβατώντας σε μια λεπτή γραμμή, αναμειγνύει τις πιο πεζές πτυχές της ζωής με ονειρικές, νευρωτικές ή και φαντασιακές στιγμές που αστράφτουν στη σκηνή. Με γλώσσα αισθησιακή και προκλητική,

μετατρέπεται αυτό το καφκικό σύμπαν σε ζωντανή τέχνη, με τη βοήθεια και των εξαιρετικών ερμηνειών.

Η θεατρική προσαρμογή της *Χορτοφάγου* αποτελεί εξαιρετικό παράδειγμα της ικανότητας πειθούς του θεάτρου. Στη σκηνοθεσία της Ντεφλοριάν, από τις πιο πρωτότυπες φωνές του ιταλικού και ευρωπαϊκού θεάτρου, η ιστορία επενεργεί ήπια στον θεατή, ο οποίος φεύγει από την παράσταση μεταμορφωμένος, έχοντας αιχμαλωτιστεί από τη δηλητηριώδη γοητεία ενός σύμπαντος που δεν φανταζόταν ότι θα τον άγγιζε τόσο βαθιά.

Το έργο έκανε πρεμιέρα τον Οκτώβριο στην Ιταλία (Teatro Arena del Sole, Μπολόνια) και στη συνέχεια παρουσιάστηκε στο Festival d'Automne του Παρισιού (Νοέμβριος 2024).

Θεατρική μεταφορά **Daria Deflorian, Francesca Marciano** • Συνδημιουργία **Daria Deflorian, Paolo Musio, Monica Piseddu, Gabriele Portoghese** • Σκηνοθεσία **Daria Deflorian** • Βοηθός σκηνοθέτιδας **Andrea Pizzalis** • Σκηνικά **Daniele Spanò** • Φωτισμοί **Giulia Pastore** • Ήχος **Emanuele Pontecorvo** • Κοστούμια **Metella Raboni** • Σύμβουλος σκηνογράφου **Lisetta Buccellato** • Συνεργάτης **Attilio Scarpellini** • Σύμβουλος δραματουργίας **Eric Vautrin** • Τεχνική διεύθυνση **Lorenzo Martinelli, Micol Giovanelli** • Φωτογραφίες **Andrea Pizzalis** • Ασκούμενος **Blu Silla** • Παίζουν **Daria Deflorian, Paolo Musio, Monica Piseddu, Gabriele Portoghese**

Για την INDEX Valentina Bertolino, Elena de Pascale, Francesco Di Stefano, Silvia Parlani • Επικοινωνία Francesco Di Stefano • Παραγωγή INDEX • Συμπαγωγή: Emilia Romagna Teatro ERT / Teatro Nazionale; La Fabbrica dell'Attore – Teatro Vascello σε συνεργασία με Romaeuropa Festival; TPE – Teatro Piemonte Europa; Triennale Milano Teatro; Odéon–Théâtre de l'Europe; Festival d'Automne à Paris; théâtre Garonne, scène européenne – Toulouse Σε συνεργασία με: ATCL / Spazio Rossellini; Istituto Culturale Coreano in Italia Με την υποστήριξη του Υπουργείου Πολιτισμού της Ιταλίας (MiC – Ministero della Cultura)

Το μυθιστόρημα *Η χορτοφάγος* της Χαν Γκανγκ κυκλοφορεί στα ελληνικά σε μετάφραση Αμαλίας Τζιώτη από τις Εκδόσεις Καστανιώτη (2020).

Διάρκεια 110΄

*

ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260 Β – ΘΕΑΤΡΟ

ΚΥΚΛΟΣ «Η ΣΚΗΝΗ ΤΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ»

13 – 16 Ιουλίου / 21.30

Σοφία Καραγιάννη

Μπουμπουλίνας 18

Βασισμένο στο βιβλίο της Κίττυς Αρσένη

Η Κίττυ Αρσένη (1934-2013) δραπέτευσε από την Ελλάδα της Δικτατορίας, νεαρή τότε ηθοποιός, το 1968. Στις διαδρομές του τρένου μεταξύ Παρισιού και Στρασβούργου πηγαίνοντας να καταθέσει ως μάρτυρας στην Επιτροπή Δικαιωμάτων του Ανθρώπου για τα βασανιστήρια που υπέστη στην Υποδιεύθυνση Γενικής Ασφάλειας Αθηνών, έγραψε μια συγκλονιστική μαρτυρία που συνετέλεσε μαζί με πολυάριθμες ακόμα καταθέσεις Ελλήνων μαρτύρων, στη δημόσια καταγγελία της συστηματικής άσκησης βασανιστηρίων την περίοδο της Χούντας. Προκαλώντας δραματικό αντίκτυπο στην ευρωπαϊκή κοινή γνώμη, η διαρροή της Έκθεσης της Επιτροπής στον Τύπο εξώθησε την ελληνική κυβέρνηση να αποχωρήσει από το Συμβούλιο της Ευρώπης και αποτέλεσε ισχυρό πλήγμα κατά της Δικτατορίας.

Από τα πιο εμβληματικά και αναγνωρίσιμα κείμενα της Μεταπολίτευσης, η μαρτυρία της Αρσένη εκδόθηκε το 1975 σφραγίζοντας με τον τίτλο *Μπουμπουλίνας 18* μια ολόκληρη εποχή: «Η μαρτυρία τούτη γράφτηκε το 1968 στις διαδρομές του τρένου Παρίσι-Στρασβούργο. (...) Γράφτηκε γιατί το πλαστό μου διαβατήριο, οι πεδιάδες της Αλσατίας δε μ' έπειθαν ότι είχα φύγει από την Ελλάδα, από τη φυλακή, από την Ασφάλεια», εξηγεί. Έπρεπε λοιπόν να μιλήσει, να καταγράψει με άμεσο τρόπο τα όσα έζησε στα κρατητήρια, στην ταρατσα της Ασφάλειας, στην απομόνωση. Η μαρτυρία της δεν εμμένει διόλου στη βία, την ταπείνωση και την εξαθλίωση που υπέστη. Η φόρτιση της αφήγησης και η αποπνικτική ατμόσφαιρα δεν εξαντλούνται στις ωμές

περιγραφές, που δεν επιβάλλονται και δεν κυριαρχούν. Ίσως επειδή δεν επικεντρώνεται στα πρόσωπα των βασανιστών, αλλά σ' εκείνα των φίλων και συναγωνιστών της και στο κοινό τους όραμα.

Η απομόνωση και τα βασανιστήρια την έκαναν να χάσει τον προσανατολισμό της, τόσο που δεν μπορούσε να ξεχωρίσει αν βρισκόταν στο κελί ή στο καμαρίνι της. Αυτή η αίσθηση αποτυπώνεται στη σκηνική σύλληψη: Το κτίριο της οδού Μπουμπουλίνας, φορτισμένο με τις πιο σκοτεινές σελίδες της νεότερης Ιστορίας, μεταμορφώνεται σε έναν χώρο προετοιμασίας λίγο πριν την αποκάλυψη της εμπειρίας της. Εκεί, μέσα από μια ιδιότυπη μεταμόρφωση, αναβιώνει τους τρεις μήνες του εγκλεισμού της.

Η σκηνοθεσία αξιοποιεί επίσης ως στοιχείο την αιτία σύλληψής της: μια κασέτα με τραγούδια του Μίκη Θεοδωράκη που βρέθηκε στα χέρια της. Ο Θεοδωράκης είχε συλληφθεί και βρισκόταν στην Μπουμπουλίνας την ίδια περίοδο, η ίδια δεν μπορεί να τον δει, αλλά ακούει μόνιμα το σφύριγμά του. Η αφήγηση ρυθμίζεται απ' αυτό το σφύριγμα, ως ηχοτοπίο της βίας αλλά κυρίως της δίψας για ελευθερία στην παράσταση που τιμά έτσι με τον πιο ουσιαστικό τρόπο τον μεγάλο μας συνθέτη ειδικά φέτος, Έτος Μίκη Θεοδωράκη, 100 χρόνια από τη γέννησή του.

Το αυτοβιογραφικό αφήγημα σε μορφή μονολόγου ερμηνεύει η ηθοποιός Αμαλία Αρσένη, έχοντας υπάρξει ως ανιψιά της συγγραφέως αποδέκτρια της ζωντανής αυτής μαρτυρίας.

Σκηνοθεσία **Σοφία Καραγιάννη** • Δραματουργία **Σοφία Καραγιάννη, Αμαλία Αρσένη** • Μουσική σύνθεση **Μάνος Αντωνιάδης** • Σκηνικά – Κοστούμια Γεωργία Μπούρδα • Φωτισμοί **Βασιλική Γώγου** • Κινησιολογική επιμέλεια **Μαργαρίτα Τρίκκα** • Ερμηνεία **Αμαλία Αρσένη**

Το βιβλίο επανακυκλοφορεί από τις Εκδόσεις Θεμέλιο (2025).

Η παράσταση είναι καθολικά προσβάσιμη στις 15 Ιουλίου.

Περισσότερες πληροφορίες αναζητήστε στην ιστοσελίδα μας aefestival.gr

*

ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260 Ε – ΘΕΑΤΡΟ – ΕΠΑΝΑΛΗΨΗ

ΚΥΚΛΟΣ CONTEMPORARY ANCIENTS

13 – 16 Ιουλίου / 21.00

Οι δύο θεατρικοί μονόλογοι που γράφτηκαν ειδικά για το καλλιτεχνικό πρόγραμμα 2024 από τη Βίβιαν Στεργίου και Βαγγέλη Χατζηγιαννίδη και απολαύσαμε στη Μικρή Επίδαυρο, επαναλαμβάνονται φέτος στην Πειραιώς 260.

Αικατερίνη Παπαγεωργίου

Ιφιγένεια / Βορά της Βίβιαν Στεργίου

Εμπνευσμένο από την *Ιφιγένεια εν Αυλίδι* του Ευριπίδη

Η Ιφιγένεια κάνει βόλτα στην Επίδαυρο, τηλεφωνεί στη μαμά της, διαλογίζεται στην παραλία. Προσέχει την επιδερμίδα της, πηγαίνει στον βωμό της. Προτού την καταπιεί ο βωμός, μας λέει τον χρησμό της: «Η αγάπη πονάει, αν θες να σ' αγαπούν, θα το υποστείς».

Δεν την πειράζει να πεθάνει, θέλει όμως ν' ακουστεί... Οργίζεται και πενθεί για όλες τις στιγμές που φοβήθηκε, υποτιμήθηκε, στερήθηκε, ντράπηκε ή απλώς σάστισε. Η θυσία της μοιάζει τώρα κωμική, ελάχιστα τραγική. Τη σύγχρονη ηρωίδα ερμηνεύει η Ελίζα Σκολίδη.

Σκηνοθεσία **Αικατερίνη Παπαγεωργίου** • Σκηνικά – Κουστούμια **Μυρτώ Σταμπούλου** • Μουσική **Διαμαντής Αδαμαντίδης** • **Κίνηση** Χρυσής Λιατζιβίρη • Σχεδιασμός φωτισμού **Αλέκος Αναστασίου** • Βοηθός σκηνοθέτη **Αλέξανδρος Βάρθης** • Σχεδιασμός 3D projection mapping **Envitec** • Φωτογραφίες **Ελίνα Γιουνανλή** • Εκτέλεση παραγωγής **The Young Quill / Φάνης Μιλλεούνης** • Ερμηνεύει η **Ελίζα Σκολίδη**

Διάρκεια 45΄

Νίκος Χατζόπουλος

Εγώ, μια δούλα του Βαγγέλη Χατζηγιαννίδη

Εμπνευσμένο από την *Εκάβη* του Ευριπίδη

Ένας κωμικός μονόλογος με ηρωίδα όχι τη βασίλισσα της Τροίας, αλλά μια έμπιστη δούλα της. Η Εκάβη, το απόλυτο σύμβολο θρήνου και απόγνωσης, απομυθοποιείται μέσα από την οπτική ενός προσώπου που την έζησε από κοντά και αντιλήφθηκε πράγματα που δεν αποτυπώθηκαν ποτέ στα έργα των μεγάλων ποιητών.

Η κοινή ανθρώπινη ματιά, το μικρό ανθρώπινο μέτρο απέναντι στον μεγάλο μύθο. Η πορεία της Εκάβης μέσα από ένα λοξό, απρόσμενο κοίταγμα που ζωντανεύει μοναδικά η Φιλαρέτη Κομνηνού.

Σκηνοθεσία **Νίκος Χατζόπουλος** • Σκηνικός χώρος – Κοστούμι **Ιωάννα Τσάμη**
• Σχεδιασμός φωτισμού **Αλέκος Αναστασίου** • Ερμηνεύει η **Φιλαρέτη Κομνηνού** • Ηχητική διάδραση **Γιαν Βαν Αγγελόπουλος** • Φωτογραφίες **Ελπίδα Μουμουλίδου** • Οργάνωση παραγωγής **Χριστίνα Παπαδάκη** • Εκτέλεση παραγωγής **Apparat Athen / Νικόλας Χανακούλας**

Διάρκεια 45΄

Τα δύο έργα κυκλοφορούν σε ενιαία δίγλωσση έκδοση στο πλαίσιο της Θεατρικής Σειράς του Φεστιβάλ Αθηνών Επιδαύρου σε συνεργασία με τις εκδόσεις Νεφέλη. Τη μετάφραση υπογράφουν η Karen Emmerich (*Ιφιγένεια / Βορά*) και η Alike Charple (*Εγώ, μια δούλα*).

*

ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260 ΦΟΥΑΓΙΕ Ε – ΒΙΝΤΕΟΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

5 – 24 Ιουλίου

Παντελής Μάκκας

Ένοικος

Στον *Ένοικο*, βιντεοεγκατάσταση του Παντελή Μάκκα, το βίντεο αναλαμβάνει έναν δυναμικό ρόλο που διαταράσσει τις παραδοσιακές ιεραρχίες της θεατρικής παραγωγής και εξερευνά την ελευθερία της εικόνας ως αυτόνομου καλλιτεχνικού μέσου. Οργανικό κομμάτι της θεατρικής παράστασης, το βίντεο επί σκηνής κάνει να αναδύονται νέες ερμηνείες.

Τα έργα που παρουσιάζονται στην εγκατάσταση προέρχονται από παραστάσεις κλασικών έργων, του Ευριπίδη, του Σαίξπηρ, του Μολιέρου, αλλά και σύγχρονων. Η σχέση του βίντεο με τα έργα που ξεπερνά τη συμβατική παραστασιακή λειτουργία και επιτρέπει την αποδέσμευση των κειμένων από το θεατρικό πλαίσιο προσδίδοντάς τους μια εικαστική διάσταση.

Το βίντεο δεν αναπαριστά απλώς τη δράση, αλλά τη μεταμορφώνει, επανατοποθετεί και αποδομεί την έννοια του θεατρικού έργου. Έργα όπως ο *Ιππόλυτος* του Ευριπίδη, *Η Τρικυμία* και *Ο Βασιλιάς Ληρ* του Σαίξπηρ, ή *Ο Μισάνθρωπος* του Μολιέρου αναβαπτίζονται μέσα από την οπτική του βίντεο, προσφέροντας στο κοινό μια νέα, βιωματική εμπειρία. Η χρήση της κάμερας και η επεξεργασία της εικόνας δημιουργούν ένα διαρκώς εξελισσόμενο περιβάλλον που αναδεικνύει τις εντάσεις και τις αντιφάσεις των κλασικών έργων.

Οι θεατρικοί χαρακτήρες και οι συγκρούσεις παρουσιάζονται με νέες προοπτικές, εκτός των παραδοσιακών σκηνικών ορίων.

Η αλληλεπίδραση με το βίντεο δεν αποτελεί απλώς μια καινοτόμο μορφή παρουσίασης, αλλά και πρόταση για την ανανέωση της ματιάς πάνω στο κλασικό ρεπερτόριο. Το βίντεο απελευθερώνει το έργο από τη σκηνική του φόρμα, προτείνοντας μια διαφορετική, δυναμική και πολυδιάστατη εμπειρία για το κοινό.

*

ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260 ΠΛΑΤΕΙΑ

30 Μαΐου – 24 Ιουλίου / 23.00

Live στην Πλατεία

Επιμέλεια **Δημήτρης Τσάκας**

Μετά από τρεις επιτυχημένες χρονιές, τα Live στην Πλατεία, το αγαπημένο μουσικό φεστιβάλ που έγινε σημείο συνάντησης για όλους τους μουσικόφιλους της πόλης, επιστρέφουν δυναμικά. Με ακόμη περισσότερα μουσικά σχήματα και καλύπτοντας ένα ευρύ φάσμα μουσικών ειδών, από gypsy jazz, funk και latin μέχρι hip-hop, world music και βαλκανικούς ρυθμούς, τα live θα πραγματοποιούνται καθ' όλη τη διάρκεια του καλλιτεχνικού προγράμματος της Πειραιώς 260, μετά τις παραστάσεις, με ελεύθερη είσοδο.

30 Μαΐου (Πάρτι έναρξης)

Rosanna Mailan Orchestra

Η Rosanna Mailan Orchestra είναι ένα δυναμικό σύνολο δέκα κορυφαίων Ελλήνων και Κουβανών μουσικών, που ιδρύθηκε το 2020. Με βαθιές ρίζες στην τζαζ, την κουβανέζικη μουσική και τους λάτιν ρυθμούς, προσφέρει μια ανεπανάληπτη μουσική εμπειρία, συνδυάζοντας την παράδοση με τη σύγχρονη ερμηνεία. Υπό την καθοδήγηση του Κουβανού μπασίστα, συνθέτη και ενόρχηστρωτή Yoel Soto, η ορχήστρα φέρνει στη σκηνή δεξιοτεχνία και ενέργεια, έχοντας στο επίκεντρο τη χαρισματική τραγουδίστρια και συνθέτρια Rosanna Mailan, που μαγεύει με την εκφραστική φωνή της. Το ρεπερτόριο περιλαμβάνει ενόρχηστρώσεις και πρωτότυπες συνθέσεις του Yoel Soto και της Rosanna Mailan, καθώς και κλασικά κομμάτια της κουβανέζικης μουσικής, latin jazz της Νέας Υόρκης και λάτιν διασκευές από μεγάλες ποπ επιτυχίες.

Rosanna Mailan Τραγούδι • **Yoel Soto** Διεύθυνση ορχήστρας, μπάσο, ενόρχηστρωση • **Carlos Menendez Congas** • **Yussef Beato Timbal** • **Τζίμ Σταρίδας** 1ο Τρομπόνι • **Σπύρος Ασημακόπουλος** 2ο Τρομπόνι • **Δημήτρης**

Παπαδόπουλος 1η Τρομπέτα • Μάνος Θεοδοσάκης 2η Τρομπέτα • Remy Mailan Φωνητικά • Lazaro Castro Πιάνο

*

31 Μαΐου, 1 & 3 Ιουνίου

Vagelis Stefanopoulos Sextet

70s & 80s Acid Jaxx and Disco to make you move your feet

Κανέλλη Σκαλκογιάννη φωνητικά • Βαγγέλης Στεφανόπουλος πλήκτρα • Adedeji Adetayo κιθάρα και φωνητικά • Yoel Soto μπάσο • Κώστας Λιόλιος τύμπανα • David Lynch σοπράνο και τενόρο σαξόφωνο, φλάουτο, κρουστά

*

4 – 8 Ιουνίου

Yiannis Kassetas J-Funk Project

Το νέο σχήμα του σαξοφωνίστα Γιάννη Κασέτα παίζει συνθέσεις του βασισμένες στη χορευτική jazz funk αλλά και κομμάτια των Beatles, του Steve Wonder και του Jimi Hendrix ενορχηστρωμένα από τον ίδιο με soul-funk προσέγγιση.

Απόστολος Λεβεντόπουλος ηλεκτρική κιθάρα • Μάνος Λούτας ηλεκτρικό μπάσο • Γιώργος Μανιάτης ντραμς • Γιάννης Κασέτας τενόρο και βαρύτονο σαξόφωνο

*

12 – 16 Ιουνίου

Yiannis Oikonomidis Group

Κλασικές μελωδίες της αφροκουβανέζικης και βραζιλιάνικης τζαζ που άφησαν ιστορία στην παγκόσμια μουσική παράδοση, αλλά και συνθέσεις του τρομπετίστα και leader του σχήματος Γιάννη Οικονομίδη.

Γιάννης Οικονομίδης τρομπέτα, φλικόρνο, κρουστά, ενορχήστρωση • **Φίλιππος Κωσταβελής** πιάνο • **Αλέξανδρος Σπανίδης** τύμπανα • **Δημήτρης Χριστόνης** μπάσο • **Μάκης Στεφανίδης** κιθάρα

*

19 – 22 Ιουνίου

Idra Kayne Quintet

Η Idra Kayne και η τετραμελής μπάντα της μας υπόσχονται ένα χορευτικό πάρτι με βασικό συστατικό τις hip hop και RnB επιτυχίες της δεκαετίας του '90, καθώς και ορίτζιναλ συνθέσεις. Με την εκρηκτική ενέργειά της η Idra Kayne θα μας παρασύρει σε ένα μουσικό throwback με πολύ κέφι και χορό!

*

26 & 27 Ιουνίου

21 – 23 Ιουλίου

LOS TRE

Οι Los Tre ξεκίνησαν το 2012 σαν ένα funk σχήμα το οποίο εξελίχθηκε και πήρε άλλη μορφή με την πάροδο του χρόνου! Τώρα έχουν καταφέρει να δημιουργήσουν έναν πολύ χαρακτηριστικό ήχο, βαθιά επηρεασμένο από τις παραδόσεις της δυτικοαφρικανικής μουσικής και της Μέσης Ανατολής σε συνδυασμό με την αυτοσχεδιαστική ελευθερία της τζαζ καθώς και την τρέλα της ψυχεδέλειας των 70s.

Άγγελος Αγγελίδης κιθάρα • **Βασίλης Παπασταμόπουλος** μπάσο • **Λέανδρος Φράντικ** τύμπανα • **Άγγελος Πολυχρόνου** κρουστά

*

5 – 8 Ιουλίου

Gadjo Dilo

Gypsy jazz με άρωμα ελληνικό. Οι Gadjo Dilo σχηματίστηκαν το 2009 και έχουν δημιουργήσει μια ξεχωριστή μουσική γλώσσα, συνδυάζοντας τη δεξιοτεχνία και την αυτοσχεδιαστική διάθεση της τζαζ με τον πλούτο του ελληνικού τραγουδιού.

*

13 – 16 Ιουλίου

Μανώλης Αφολάνιο (MC YINKA)

Ο Μανώλης Αφολάνιο, γνωστός και ως MC Yinka, παρέα με εξαιρετικούς μουσικούς παρουσιάζει κομμάτια από τη δισκογραφία του σε μια παράσταση όπου δεσπόζουν το hip hop, η reggae και το funk.

Yinka φωνητικά • Αλέξανδρος Δερμάνης κιθάρα • Gregory τύμπανα • Αριάδνη Σταμάτουζα μπάσο • Αλεξάνδρα Βλάχου φωνητικά

*

24 Ιουλίου (Πάρτι λήξης)

Banda Entopica

Η Banda Entopica, η παραδοσιακή μπάντα δρόμου με έδρα τη Θεσσαλονίκη, ενώνει κλαρίνο, τρομπέτα, ακορντεόν και νταούλι σε ένα σύμπλεγμα παραδοσιακής και μοντέρνας βαλκανικής μουσικής. Έχοντας ως βάση τους ήχους της Μακεδονίας, της Θράκης, της Ηπείρου αλλά και όλης της βαλκανικής χερσονήσου, κινείται σε ρυθμούς χορευτικούς και πολλές φορές εκστατικούς με τραγούδια παραδοσιακά αλλά και πρωτότυπες συνθέσεις.

Κωνσταντίνα Κιούλου τραγούδι • Χρήστος Κυριαζής κλαρίνο, σαξόφωνο • Αργύρης Καραγκούννης τρομπέτα • Νίκος Φουτάκης ακορντεόν • Μπίλης Μαλεγκάνος κρουστά • Γιάννης Γκουντάνος, Γιάννης Δαμιανός ηχοληψία • Χειρισμός φωτισμών Phil Hills • Οργάνωση – Εκτέλεση Παραγωγής ARTos & Θέαμα / Αναστασία Ταμουρίδου

Οι συναυλίες υλοποιούνται στο πλαίσιο της Πράξης «Διοργάνωση καλλιτεχνικών εκδηλώσεων στο πλαίσιο του Φεστιβάλ Αθηνών Επιδαύρου για τα έτη 2024 και 2025», η οποία εντάσσεται στο Επιχειρησιακό Πρόγραμμα «Αττική» ΕΣΠΑ 2021-2027 και συγχρηματοδοτείται από το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης και από εθνικούς πόρους.

*

ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260

1 & 15 Ιουνίου / 19.00

ΧΩΡΟΣ Ε

19 & 29 Ιουνίου / 19.00

ΧΩΡΟΣ Β

Η θαυμάσια επιμονή

Κύκλος συζητήσεων

Επιμέλεια **Δημήτρης Παπανικολάου**

Σε διάλογο με τις ιδέες που διαμορφώνουν τη σύγχρονη καλλιτεχνική δημιουργία και αναδεικνύονται μέσα από το καλλιτεχνικό πρόγραμμα, ο φετινός κύκλος δημόσιων συζητήσεων τοποθετεί στο κέντρο του την έννοια της επιμονής - μιας θαυμαστής ατομικής και συλλογικής επιμονής, που ξεδιπλώνεται απέναντι σε ηγεμονικούς λόγους, κοινωνικοοικονομικές κρίσεις και οικολογικές καταστροφές.

Η έννοια της επιμονής δεν ταυτίζεται με την ανθεκτικότητα. Η επιμονή δεν είναι απλώς προσαρμογή στις συνθήκες, αλλά μια διαρκής πράξη δημιουργίας και υπέρβασης. Η επιμονή συνιστά, λοιπόν, μια πράξη ποιητικής, μια δραματουργία χωρίς προκαθορισμένο τέλος αλλά με πρόταση, ένα ανοιχτό πεδίο δυνατοτήτων.

Αναγνωρίζουμε ότι η επιμονή έχει διττή σημασία. Χαρακτηρίζει, για παράδειγμα, τις κοινότητες που επιμένουν να προειδοποιούν για την καταστροφή του πλανήτη ή να προτείνουν καινούριες εναλλακτικές μορφές οικολογικής συνύπαρξης. Ταυτόχρονα, όμως, μπορεί να περιγράψει και την αντιδραστική εμμονή όσων αρνούνται την κλιματική αλλαγή. Η επιμονή εμπνέει το φεμινιστικό κίνημα και τα κινήματα δικαιωμάτων. Ταυτόχρονα όμως εξηγεί και τη δυναμική

επιστροφή μιας αντιδραστικής ατζέντας που στοχεύει να περιορίσει δικαιώματα και δυνατότητες παρέμβασης επικαλούμενη τον φόβο και τη μισαλλοδοξία.

Ο κύκλος συζητήσεων παίρνει θέση, προσπαθώντας να ιχνηλατήσει τις θετικές πλευρές της επιμονής ως απελευθερωτικού και κριτικού λόγου. Χωρίς να ξεχνάμε το αντίθετό της, η «θαυμάσια επιμονή» είναι, για μας, ένας τρόπος να κατανοήσουμε νέες μορφές συλλογικότητας και αντίστασης που καταφάσκουν στη ζωή και την πολυμορφία της. Ας μιλήσουμε για τις ζωές που προσπαθούν να αρθρώσουν λόγο και απαιτούν να τις αντιμετωπίζουν με αξία. Ας μιλήσουμε για το σώμα που δουλεύει χρόνια για να μπορεί να μεταμορφώσει την εμπειρία του σε χορογραφία, για το αρχείο που αφηγείται μια «άλλη» ιστορία, για τη βιογραφία και την αυτοβιογραφία, για τους καλλιτέχνες και τους πολιτιστικούς φορείς που αντιστέκονται στην κυρίαρχη λογική της ομοιομορφίας. Ας μιλήσουμε για τη Γη που επιμένει να διορθώνει την ανθρώπινη υπερβολή, για τον γήινο χρόνο που διαρκώς μας θυμίζει ότι υπερβαίνει την εποχή του ανθρώπου, την ανθρωπόκαινο. Ας μιλήσουμε για την κατοικία και το δικαίωμα σε αυτήν, για τους ανθρώπους που επιμένουν να γυρίζουν ακόμα και σε ένα ερειπωμένο σπίτι, που επιμένουν να ξαναφτιάχνουν. Για την έλλογη διαχείριση των φυσικών πόρων. Για τη συνύπαρξη και τη συμβιωτικότητα. Για την καθημερινότητα και τις μικρές, επίμονες συνήθειες που την ορίζουν. Ας μιλήσουμε, επίσης, για τη ιστορία του ίδιου του Φεστιβάλ Αθηνών Επιδαύρου, ενός θεσμού που συμπληρώνει φέτος εβδομήντα χρόνια ζωής, επιμένοντας να θυμάται το παρελθόν και να αναζητά νέους δρόμους έκφρασης, μέσα από πολλαπλές διαδρομές αναβίωσης και επιβίωσης. Η επιμονή είναι και μια σύνδεση με το παρελθόν, όχι αποσπασματική, αλλά μια σύνδεση που φτιάχνει δίκτυα, ανιχνεύει τη γραμμή ένωσης του παρελθόντος με το σήμερα, που φτιάχνει μια γενεαλογία.

Τι είναι αυτό που κάνει λοιπόν, σε μια εποχή που καθόλου δεν υποστηρίζει μια τέτοια εξέλιξη, την επιμονή να αποκτά ηθική, αισθητική, και εντέλει πολιτική σημασία; Αυτή είναι η πρώτη ερώτηση που θα θέσουμε με αυτές τις συζητήσεις, με στόχο τον διάλογο ανάμεσα σε δημιουργούς που συμμετέχουν στο καλλιτεχνικό πρόγραμμα, και συγγραφείς, επιστήμονες και ανθρώπους γνωστούς για τις παρεμβάσεις τους στη δημόσια σφαίρα.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

1/6 Ποιητική / Επιμονή

15/6 Σώμα, βίος, βιογραφία

19/6 Μετά τον άνθρωπο: Η γη στην εποχή της τεχνο-κρατορίας

29/6 Πολιτικές της μνήμης και του πένθους

Για το αναλυτικό πρόγραμμα και τους συμμετέχοντες*ουσες,
επισκεφθείτε την ιστοσελίδα μας aefestival.gr

*

ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260 ΣΤΗΝ ΠΛΑΤΕΙΑ

Πρόλογος

Pre-Show Talks

Μια πρώτη γεύση της παράστασης, λίγο πριν ανοίξει η αυλαία!

Σε συνεργασία με το Πρόγραμμα Μεταπτυχιακών Σπουδών του Τμήματος Θεατρικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Αθηνών, ο Πρόλογος μας εισάγει με παιγνιώδη τρόπο στην καλλιτεχνική γλώσσα των διεθνών παραστάσεων Θεάτρου και Χορού. Νέοι θεατρολόγοι και ειδικοί του Χορού, μισή ώρα πριν την είσοδό μας στην αίθουσα, μας χαρίζουν τα κλειδιά της σύγχρονης σκηνικής γλώσσας. Μετά το τέλος κάθε παράστασης, οι ίδιοι οι καλλιτέχνες συναντούν το κοινό και αποκαλύπτουν δρόμους και μονοπάτια της δημιουργικής διαδικασίας.

*

ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260 ΣΤΙΣ ΑΙΘΟΥΣΕΣ

Έξοδος

Post-Show Talks

Συζητήσεις με τους συντελεστές της παράστασης, αφού πέσει η αυλαία...

Οι καθιερωμένες συζητήσεις με σκηνοθέτες, χορογράφους και άλλους συντελεστές των παραστάσεων στις σκηνές της Πειραιώς 260 συνεχίζονται. Οι καλλιτέχνες συναντούν το κοινό και αποκαλύπτουν δρόμους και μονοπάτια της δημιουργικής διαδικασίας.

*

ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260 ΚΗΠΟΣ

ΕΙΚΑΣΤΙΚΗ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

1 Ιουνίου – 24 Ιουλίου

Objects Of Common Interest

Μια πρωτότυπη εγκατάσταση εικαστικού φωτισμού από το βραβευμένο design studio Objects of Common Interest θα φιλοξενηθεί φέτος στους χώρους της Πειραιώς 260. Οι ιδρυτές του, οι αρχιτέκτονες και σχεδιαστές Ελένη Πεταλωτή και Λεωνίδα Τραμπούκης, έχουν παρουσιάσει έργα τους στο Μουσείο Νογκούτσι και στο Madison Square Park στη Νέα Υόρκη, καθώς και στο Μιλάνο, την Κοπεγχάγη, το Μπέργκαμο, κ.α. Με έδρα στην Αθήνα και τη Νέα Υόρκη, το γραφείο Objects of Common Interest έλαβε το 2023 τη διάκριση «Designer of the Year» από το Wallpaper, από τα εγκυρότερα περιοδικά αρχιτεκτονικής και design παγκοσμίως.

*

ΑΔΡΙΑΝΕΙΟ ΥΔΡΑΓΩΓΕΙΟ & ΚΗΦΙΣΟΣ

SITE-SPECIFIC

14 – 18 Ιουνίου

Γιώργος Σαχίνης

Κρυφό νερό

Τα ποτάμια κρύφτηκαν από τον χάρτη της πόλης. Όμως οι χάρτες αγνοούν τη διάσταση του ύψους – ή του βάθους. Κάτω από το ρυτιδιασμένο δέρμα της κυλάνε πάντα τα νερά τους: αρχαία ποτάμια, χείμαρροι, υπόγεια υδραγωγεία... Στη συμβολή ενός κακοποιημένου ποταμού με ένα λησμονημένο υπόγειο κανάλι, στο σημείο όπου διασταυρώνονται ο Κηφισός με το Αδριάνειο Υδραγωγείο, ένας περιπλανητής της σύγχρονης Αθήνας συναντά σκιές ανθρώπων που συνδέθηκαν στενά με το Υδραγωγείο στη διάρκεια της μακραίωνης ιστορίας του.

Ο συναρπαστικός άθλος που θέλουν να του αναθέσουν μοιάζει με αποστολή αυτοκτονίας: θα πρέπει να καταδυθεί στο σκοτάδι της υπόγειας στοάς για να φέρει στο φως το κρυφό νερό της, να δοκιμάσει τα όριά του για να χαρίσει στην

άνυδρη πόλη μια θαυμαστή υδατοφάνεια. Για να τον πείσουν, θα χρειαστεί να τον μυήσουν στα μυστικά της ανθεκτικότητας του Υδραγωγείου, αλλά και της δικής του.

Μια παράσταση Θεάτρου και Χορού στις όχθες του Κηφισού στην Κηφισιά, μια κατάδυση στο ρωμαϊκό Αδριάνειο Υδραγωγείο της Αθήνας, με αφετηρία και κατάληξη την Πλατεία Δεξαμενής Κολωνακίου. Η ομάδα Όχι Παίζουμε / UrbanDig Project, σε διαρκή σχέση έμπνευσης με το Υδραγωγείο, επεξεργάζεται τη διαδρομή του ανθρώπου προς μια –αναγκαία γι’ αυτόν– υδάτινη συνείδηση, μια διαδρομή από το άυλο προς το υλικό, από το κρυφό προς το φανερό.

Σκηνοθεσία **Γιώργος Σαχίνης** • Κείμενο **Παναγιώτα Πανταζή** • Χορογραφία **Ειρήνη Αλεξίου** • Σκηνικά – Κοστούμια **Άννα Μαγουλιώτη** • Πρωτότυπη μουσική **Θάνος Κοσμίδης** • Ηχοληψία **Βαγγέλης Μόσχος** • Συντελεστές υποστήριξης έρευνας & παραγωγής για το UrbanDig Project **Δημήτρης Μουζάκης, Κλειώ Λιάβα, Τσαμπίκα Κωτούλα** • Ερμηνεύουν **Ειρήνη Αλεξίου, Χάρης Δήμος, Αθανασία Κουρκάκη, Νίκος Λεκάκης, Φοίβος Συμεωνίδης**
Σε συνεργασία με τον Δήμο Κηφισιάς.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΡΑΣΗΣ

17.30 Αναχώρηση με πούλμαν από το Κολωνάκι (Πατριάρχου Ιωακείμ & Ηροδότου) • 18.30 Έναρξη παράστασης στην οδό Κρεστένων στην Κηφισιά • 20.00 Λήξη παράστασης • 20.30 Αναχώρηση από οδό Κρεστένων • 21.30 Άφιξη στο Κολωνάκι (Πατριάρχου Ιωακείμ & Ηροδότου)

- Συμβολικό αντίτιμο για τη μετακίνηση: 5 ευρώ
- Παρακαλούνται οι θεατές να προσέλθουν εγκαίρως.
- Οι θεατές συνιστάται να προσέλθουν με αθλητικά παπούτσια και να έχουν μαζί τους προστατευτικά είδη για τον ήλιο (καπέλο, γυαλιά ηλίου) και νερό.
- Η παράσταση δεν είναι προσβάσιμη σε ΑμΕΑ και σε ανθρώπους με κινητικές δυσκολίες.
- Μέγιστος αριθμός θεατών: 100 άτομα

ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ ΛΥΚΑΒΗΤΤΟΥ

Το 2025 το Φεστιβάλ Αθηνών Επιδαύρου επιστρέφει στο Δημοτικό Θέατρο Λυκαβηττού σε συνεργασία με τον Δήμο Αθηναίων και την Τεχνόπολη! Σ' αυτόν τον μαγικό λόφο στην καρδιά της πόλης, που είναι αναπόσπαστο μέρος της 70χρονης ιστορίας του, το Φεστιβάλ αγκαλιάζει τις νεότερες γενιές θεατών σε τέσσερις ειδικά φροντισμένες βραδιές με ξεχωριστούς καλλιτέχνες, σε ένα πολυδιάστατο, εκρηκτικό πρόγραμμα. Η επιστροφή στον Λυκαβηττό φιλοδοξεί να ξαναθυμίσει μεγάλες συναυλιακές στιγμές και να συσπειρώσει ένα νεότερο κοινό στον παλμό της σύγχρονης μουσικής από την electronica και την ambient έως το afro-greek hip-hop και την avant-garde pop σκηνή.

28 Μαΐου / 21.00

Η ελληνική nu jazz συναντά την αφρικανική διασπορά

Ένα αφροφουτουριστικό ταξίδι

Το Φεστιβάλ Αθηνών Επιδαύρου παρουσιάζει μια μουσική συνάντηση που πηγάζει από το συναρπαστικό ρεύμα του αφροφουτουρισμού, συστήνοντάς μας ταυτόχρονα τη δυναμική και το αισθητικό οπλοστάσιο ενός από τα πιο ρηξικέλευθα και οραματικά πολιτιστικά φαινόμενα του 21ου αιώνα. Ως κίνημα που ενσωματώνει στοιχεία από τις μαύρες διασπορικές κουλτούρες του παρελθόντος, ο αφροφουτουρισμός επικεντρώνεται στον πλούτο της Μαύρης εμπειρίας στις μητροπόλεις του Δυτικού πολιτισμού τον 21ο αιώνα, φέρνοντάς τον σε συνομιλία με τα πεδία της τεχνοεπιστήμης, των ψηφιακών εξελίξεων και του πολιτιστικού γίνεσθαι. Παράλληλα, παράγει νέους τρόπους έκφρασης που λειτουργούν «χειραφετητικά» για την πολλαπλότητα της σύγχρονης Μαύρης κοινότητας – πλανητικά αλλά και ως κριτικό σχόλιο για τη μετααποικιακή κατάσταση και τα αδιέξοδά της.

Στη βραδιά που επιμελείται ο MC Yinka, θα έχουμε την ευκαιρία να βιώσουμε τη σύμπραξη εκλεκτών μουσικών και σχημάτων που δραστηριοποιούνται στην κόψη αυτού του πολιτιστικού κύματος και momentum. Έχοντας ένα νέο άλμπουμ στις αποσκευές της («See Your Universe»), η nu jazz μπάντα των Iota θα απλώσει ένα global πέπλο πάνω από τα βράχια του αθηναϊκού θεάτρου, παρουσιάζοντας ένα κράμα hip-hop, neo soul και drum 'n' bass που αφήνει χώρο σε ετερόκλητους «καλεσμένους», σε ένα πρόγραμμα που θα περιλαμβάνει διασκευές κομματιών από γνωστούς Αφροέλληνες ράπερ και όχι μόνο.

Μαζί με τον Ζερόμ Καλούτα, την Idra Kayne, τη Ladele, τους Urban Lynx (Yinka - MC Dash), τον Άγγελο Αγγέλου και τον Ανδρέα Πολυζωγόπουλο θα παρουσιάσουν μια παράσταση που καλύπτει μεγάλο μουσικό φάσμα, από ακούσματα μαύρης αστικής μουσικής έως και της ελληνικής παράδοσης.

*

Spiritualized

Από το rock 'n' roll μύθο που λεγόταν Spacemen 3, ξεπήδησε ένα σχήμα που έμελλε να γίνει και αυτό κλασικό, οι Spiritualized. Φαίνεται πως τα δύο αρχικά γράμματα των λέξεων “space” και “spirit” καθόρισαν πολλά για τον Jason Pierce, τον άνθρωπο που με τη μετωνυμία J. Spaceman καθοδηγεί τα τελευταία τριάντα χρόνια το μουσικό αστρόπλοιο των Spiritualized. Με αυτό το σκάφος, ο Spaceman ταξιδεύει στα όρια του εξώτερου διαστήματος για να φέρει πίσω στη Γη τους ήχους που συναντάει στο ταξίδι του πέρα από τις αστρικές πύλες. Τι έκπληξη όμως που αυτοί τελικώς είναι ήχοι από έναν γνώριμο τόπο και χρόνο, διυλισμένοι μέσα από ένα εσωτερο διάστημα • τα μπλουζ, το γκόσπελ, η free jazz, το garage, η ψυχεδέλεια, η drone – όλα αυτά συνενώνονται σ' ένα καυτό και συνάμα δροσερό κύμα, ένα συμφωνικό τείχος ηλεκτρισμού και συχνοτήτων πίσω από το όποιο στέκεται αλώβητη η εύθραυστη φωνή του J. Spaceman, με την αταραξία που επικρατεί στο μάτι του κυκλώνει.

Με τους Spiritualized, από το ντεμπούτο άλμπουμ *Lazer Guided Melodies* του 1992 μέχρι το *Everything Was Beautiful* του 2022, έχει δημιουργήσει μια δισκογραφία που μοιάζει με φαρμακευτική αγωγή, προσφέροντάς μας, με κάθε δίσκο, τη δόση που χρειαζόμαστε για να διατηρήσουμε τις καρδιές και τις ψυχές μας ανοιχτές και καθαρές σ' έναν κόσμο που πλειοδοτεί σε κυνισμό και εμπάθεια.

Οι Spiritualized, πέρα από την εξαιρετική τους δισκογραφία, έχουν καθιερωθεί για τις συναρπαστικές ζωντανές εμφανίσεις τους. Οι συναυλίες τους είναι γνωστές για την ατμοσφαιρική ένταση και το βαθύ συναισθηματικό τους φορτίο, προσφέροντας στο κοινό μια μοναδική, σχεδόν υπερβατική εμπειρία.

Την 29η Μαΐου έρχονται στον λόφο του Λυκαβηττού για να μας παρουσιάσουν τη φασματική μουσική τους κάτω από τα βράχια του λατρεμένου θεάτρου, μετατρέποντάς το για μια νύχτα σ' ένα θεραπευτήριο ψυχών μέσα από μια πρωτοφανή λειτουργία του Ήχου.

Κυρίες και Κύριοι, αιωρούμαστε στο Διάστημα.

Παραγωγή **Goodheart Productions**

ΠΡΩΤΗ ΕΜΦΑΝΙΣΗ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

31 Μαΐου / 21.00

Arca

Opening act **Εβίτα Μάντζι**

Curated by **Plural Artist Management**

Από τις πιο αντισυμβατικές και αινιγματικές μορφές της ηλεκτρονικής μουσικής σκηνής την τελευταία δεκαετία, η Arca (Αλεχάντρα Γκέρσι), γεννημένη στη Βενεζουέλα και με έδρα τη Βαρκελώνη, εξερευνά τα όρια της περφόρμανς και του ηχητικού σχεδιασμού αναδεικνύοντας θέματα ταυτότητας, σεξουαλικότητας και προσωπικής απελευθέρωσης στην απεραντοσύνη του πεδίου της καλλιτεχνικής έκφρασης.

Η μουσική της Arca χαρακτηρίζεται από έντονες αντιφάσεις – είναι ταυτόχρονα εκρηκτική και εσωστρεφής, ακατέργαστη και συναισθηματική. Παράλληλα, ενσωματώνει συναισθηματικές και ψυχολογικές διαστάσεις, καταλήγοντας σε ακραία και βαθιά ουσιαστικά έργα αυτοβιογραφικής τέχνης. Αξιοποιώντας μια εντυπωσιακή ποικιλία ήχων, ειδών και επιρροών που διατρέχουν το industrial, τη glitch και την ambient, δημιουργεί ένα ασύγκριτο σύμπαν, ανοιχτό διαρκώς σε πειραματισμούς και νεοτερισμούς.

Από την αρχή της καριέρας της, έχει συνεργαστεί ως παραγωγός και συνδημιουργός με καλλιτέχνες σαν την Björk, την Rosalía και την FKA twigs, επιδεικνύοντας αξιοθαύμαστη ευελιξία στην εναλλαγή ρόλων κατά τη δημιουργική διαδικασία. Κάθε νέο έργο που φέρει την υπογραφή της Arca είναι μια πρόκληση και πρωτίστως ένα στοίχημα προσωπικής εξερεύνησης, όπου, δίσκο με τον δίσκο, αποδομεί τα παγιωμένα δυαδικά συστήματα και αφοπλίζει τα άτεγκτα στερεότυπα της καθημερινότητας.

Για την Arca, η υπέρβαση σημαίνει κυρίως την αναγνώριση ότι ο καθένας μας βρίσκεται σε μια κατάσταση διαρκούς μεταμόρφωσης—και μόνο μέσα από αυτήν τη συνειδητοποίηση μπορεί κανείς να εξασφαλίσει μια αίσθηση γαλήνης εν μέσω αυτής. Σε αυτό το πνεύμα, η ψηφιακή κοινότητα που έχει δημιουργήσει με τον τίτλο Mutants1000000 προσφέρει μια εστία για όσους ενστερνίζονται την οπτική της για τη ρευστότητα και την αυτοπραγμάτωση.

Η δισκογραφία της περιλαμβάνει τα άλμπουμ *Xen* (2014), *Mutant* (2015) και *Arca* (2017), όπως και το υποψήφιο για βραβείο Γκράμι κουιντέτο δίσκων *Kick*

(2020-2021), το οποίο αναδιαμόρφωσε τη latin pop, την κλαμπ μουσική και τον πειραματικό ήχο. Εκτός από την επανέκδοση του εμβληματικού mixtape &&&& μέσω της εταιρείας PAN, η Arca παρουσίασε πέρσι την παραγωγή *The Light Comes in the Name of the Voice* στο Bourse de Commerce - Pinault Collection σε συνεργασία με το 4D Sound, η οποία και διαδέχτηκε το ρηξικέλευθο και πολυήμερο σόου της το 2023 στο Park Avenue Armory της Νέας Υόρκης, με τίτλο *Mutant; Destrudo*.

Η βραδιά θα ανοίξει με ιδανικό τρόπο από την Εβίτα Μάντζι μουσικό και τραγουδίστρια με έδρα την Αθήνα, συστήθηκε στο κοινό στις αρχές του 2023 με το δυναμικό ντεμπούτο τους άλμπουμ *Spandrel?*. Έχοντας ήδη εμφανιστεί σε κορυφαία φεστιβάλ όπως το Unsound στην Κρακοβία, το MUTEK στο Μεξικό και το Mucho Flow στην Πορτογαλία, αλλά και σε κομβικούς χώρους όπως το Southbank Centre στο Λονδίνο, τη Volksbühne στο Βερολίνο και το Phoenix Central Park στο Σίδνεϊ, η Εβίτα Μάντζι συνεχίζει να διευρύνει το πεδίο της καλλιτεχνικής της έκφρασης μέσα από συνεργασίες, όπως αυτή με το στούντιο χωρικής επεξεργασίας ήχου MONOM και τον πολυοργανίστα Ludwig Wandinger.

Στον Λυκαβηττό, θα παρουσιάσουν ένα απόλυτα προσωπικά ζυμωμένο ιδίωμα, όπου ο δαιδαλώδης σχεδιασμός ήχου συναντάει την hyperreal electronica – όλα διυλισμένα μέσα από μια ανόθευτη φωνητική ερμηνεία όπου συνυπάρχουν η έκσταση και η οδύνη.

Το Plural Artist Management είναι ένα μία εταιρεία μετακλήσεων καλλιτεχνών, πλατφόρμα εκδηλώσεων και δημιουργική ομάδα με έδρα την Αθήνα, που δραστηριοποιείται στην Ελλάδα και διεθνώς.

*

1 Ιουνίου / 21.00

Nalyssa Green & Guests

Πολύ καλές στα πάρτυ

Ένα πληθωρικό μουσικό βαριετέ

Η Nalyssa Green κατασκηνώνει για ένα βράδυ στη σκηνή του Λυκαβηττού και υποδέχεται τις φίλες και τους φίλους της για να τραγουδήσουν μαζί τα δικά της

και τα δικά τους τραγούδια, σε μια μουσική σκυταλοδρομία με τη συμμετοχή 13 μουσικών-σχημάτων, stand-up comedy και drag περφόρμερ.

Από τις πρώτες lo-fi, DIY εμφανίσεις της και το μουσικό ντύσιμο θεατρικών παραστάσεων μέχρι την αθόρυβη στροφή στον ελληνικό στίχο μέσα από το ακαταμάχητο «Κοκτέιλ» που έσκασε σαν βόμβα δροσιάς στο εγχώριο μουσικό τοπίο, το «Πάλι καλά» που συνόδεψε ιδανικά τα ήσυχα αθηναϊκά (και όχι μόνο) δειλινά, και το πιο πρόσφατο, εξωστρεφές *Όλα τα πάρτυ του κόσμου*, η Nalyssa Green έχει αναδειχθεί σε μία από τις πιο ιδιαίτερες μορφές του σύγχρονου ελληνικού πενταγράμμου. Αστική και διαστημική ταυτόχρονα, ποπ και λαϊκή με τον δικό της μοναδικό τρόπο, έχει χτίσει μια δισκογραφία που ανακαλεί τις θρυλικές νεοκυματικές δημιουργούς της δεκαετίας του 1970 – γυναίκες που είχαν τον πλήρη έλεγχο της εκφραστικότητάς τους και της μουσικής τους πρότασης σε όλα τα επίπεδα, από τη σύνθεση και την ενορχήστρωση μέχρι την ερμηνεία και τον τελικό λόγο στη ζωντανή παρουσίαση του έργου τους.

Όπως μας το συστήνει η ίδια η οικοδέσποινα, αυτό το βράδυ στον Λυκαβηττό θα είναι ένα πάρτι με «μια πληθώρα indie alternative μουσικών (και όχι μόνο) acts που θα μοιραστούν την τέχνη και το μπρίο τους, σε μια παράσταση όπου το ένα θα δίνει τη σκυτάλη στο άλλο μέσα από γνωστές ή και αναπάντεχες συνεργασίες. Ένα βαριετέ φρεσκάδας, ρομαντισμού, δυναμισμού και ιδιοσυγκρασίας, που θα παρουσιάσει μια άλλη πλευρά της σύγχρονης ελληνικής μουσικής».

Συμμετέχουν (αλφαβητικά) **Δεσποινίς Τρίχρωμη, Δήμητρα Νικητέα, Σκιαδαρέσες, Chraja, Dolly Vara Kristof, Logout, Nalyssa Green, Papithedogtv, Penny, The Boy, Tsolimon, Vassilina** • Παρουσιάζουν **Nalyssa Green και Kristof**

PLAYGROUND 260 ΚΕΝΤΡΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

«ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ»

11 Ιουλίου / 21.00

BICEP present CHROMA (AV DJ set)

Ποιος δεν θα ήθελε να ζήσει ξανά μια από τις εντονότερες dance εμπειρίες των τελευταίων ετών στην Αθήνα; Μετά την κοσμογονική τους εμφάνιση στο ΟΑΚΑ στις 30 Απριλίου του 2023, οι Bicer επιστρέφουν στην Ελλάδα στο πλαίσιο του Φεστιβάλ Αθηνών Επιδαύρου για μια ακόμη βραδιά-saga. Σε ένα event που θα περιλαμβάνει ένα πρωτόγνωρο laser LED show με εξοπλισμό που δεν έχει χρησιμοποιηθεί προηγουμένως στη χώρα, δύο σκηνές και διευρυμένο lineup με τους Modeselektor και Future666, η 11η Ιουλίου αναμένεται να αποτελέσει το event που θα μονοπωλήσει τις συζητήσεις στις θερινές αποδράσεις.

Το δίδυμο των παιδικών φίλων από το Μπέλφαστ, Matt McBriar και Andy Ferguson, έχει καθιερωθεί ως ένα από τα πλέον ρηκιξέλευθα ηλεκτρονικά ντουέτα στον πλανήτη, με μία επιμελητική οξυδέρκεια που το φέρνει σταθερά στην πρώτη γραμμή των cutting-edge τάσεων στους παγκοσμιοποιημένους ωκεανούς του ήχου. Ξεκινώντας το 2008 ως μουσικό blog με τίτλο Feel my Bicer και πέφτοντας γρήγορα –και σχεδόν μοιραία!– στην αγκαλιά της μυθικής εταιρείας Ninja Tune, οι Bicer έχουν σαρώσει κάθε μουσικό φεστιβάλ στην Ευρώπη με τα mind-bending οπτικοακουστικά shows τους, έχοντας κατορθώσει κάτι σχεδόν ασύλληπτο: να γίνουν κλασικό όνομα σε μια εποχή που δεν ευνοεί καθόλου τα κλασικά ονόματα, κερδίζοντας τη στάμπα αποδοχής «δύσκολων» πυλώνων του σύγχρονου μουσικού γούστου, όπως το Resident Advisor, το Pitchfork και το Mixmag.

Με μόνιμη έδρα τους πλέον το Λονδίνο, οι Bicer συνεχίζουν να κηρύττουν το ευαγγέλιο της βρετανικής electronica, προσεγγίζοντας τη χορευτική μουσική με την ίδια άσβεστη αγάπη και κάψα που ένιωσαν όταν συναντήθηκαν για πρώτη φορά στα 8 τους χρόνια. Ραντεβού στο μέλλον λοιπόν για μία συναυλία που γνωρίζουμε ήδη ότι θα μας προσφέρει μια λαμπρή ανάμνηση.

SUBSET FESTIVAL

4 – 8 Ιουνίου

Subset Festival – Φεστιβάλ νέας μουσικής

Επιμέλεια Σταύρος Γασπαράτος

Σε συμπαραγωγή με το Ωδείο Αθηνών

Το Subset Festival, η πολυπρισματική μουσική πλατφόρμα που εγκαινιάστηκε το 2023 σε συμπαραγωγή του Φεστιβάλ Αθηνών Επιδαύρου με το Ωδείο Αθηνών, επανέρχεται ανανεωμένη εστιάζοντας πάντα στο διάλογο της σύγχρονης μουσικής με τα νέα μέσα.

Αντλώντας τον τίτλο του από έναν μαθηματικό όρο (υποσύνολο), το Subset Festival παρουσιάζει διαφορετικές εκδοχές σύγχρονης μουσικής γραφής από μεγάλο εύρος καλλιτεχνικών ρευμάτων. Στους φιλόξενους χώρους του Ωδείου Αθηνών από τις 4 έως τις 8 Ιουνίου, θα έχουμε τη δυνατότητα να παρακολουθήσουμε μουσικά σχήματα και σολίστες καταξιωμένους και ανερχόμενους, Έλληνες και ξένους, οπτικές και ηχητικές εγκαταστάσεις και περφόρμανς αλλά και εργαστήρια ανοιχτά στο κοινό.

Το Subset Festival παρουσιάζει καταξιωμένους καλλιτέχνες της διεθνούς σύγχρονης μουσικής (Ryoji Ikeda, Mouse on Mars ft. Dodo NKishi, Christina Vantzou, Carmen Villain, Lyra Pramuk, Heinali & Andriana-Yaroslava Saienko) και ξεχωριστούς Έλληνες συνθέτες και σχήματα (Δημήτρης Καμαρωτός, Φίλιππος Τσαλαχούρης, Θεόδωρος Λώτης, BLIP, Νίκος Αντωνόπουλος, Δημήτρης Παπαγεωργίου, Ανδρέας Παπαρρούσος, Ειρήνη Αμαργιανάκη, Σάββας Μεταξάς, Γιάννης Αράπης, Δημήτρης Τίγκας) σε μια σειρά συναυλιών που θα παρουσιαστούν στο Αμφιθέατρο Ιωάννης Δεσποτόπουλος, τη Νέα Σκηνή και το Φουαγιέ Τεχνών του Ωδείου Αθηνών. Τέλος, το Subset Festival φιλοξενεί μοναδικές συνεργασίες-συμπράξεις μεταξύ καλλιτεχνών και συνόλων, όπως του New Babylon ensemble με το ARTéfacts ensemble, της Αλεξάνδρας Κατερινοπούλου με τον Sofyann Ben Youssef (AKA AMMAR 808), καθώς και του συνθέτη Μιχάλη Παρασκάκη με την ποιήτρια Eleonore Schönmaier.

ΑΜΦΙΘΕΑΤΡΟ ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΣΠΟΤΟΠΟΥΛΟΣ

4 Ιουνίου / 20.00

ΑΝΑΘΕΣΗ

Δημήτρης Καμαρωτός

Αναλογία του χρόνου

Βασισμένο στα κείμενα *Σχέδιο για Ηλέκτρα* και *Σχέδιο για Φαίδρα* του Γιώργου Βέλτσου

Στην *Αναλογία του Χρόνου*, ο συνθέτης Δημήτρης Καμαρωτός καταθέτει ένα έργο που εξελίσσεται σε δύο χώρους και μορφές, βασισμένος στα κείμενα του Γιώργου Βέλτσου *Σχέδιο για Ηλέκτρα* και *Σχέδιο για Φαίδρα* αντίστοιχα. Το πρώτο σκέλος περιλαμβάνει μια εκδοχή συναυλίας με την περφόρμερ Άννα Παγκάλου, όπου ένα πιάνο συναυλίας και ένα μεγάλο κρουστό ενεργοποιούνται μέσα από ένα ειδικό σύστημα ταλάντωσης που χειρίζεται ο συνθέτης και χωρίς την παρουσία μουσικών, παράγοντας έτσι τα ηχητικά επίπεδα που συνομιλούν με τη φωνητική γραμμή. Στο δεύτερο σκέλος, παρουσιάζεται μια υπόγεια εγκατάσταση συνεχούς λειτουργίας, η οποία συνδυάζει τη φωνή της Αμαλίας Μουτούση με το ιστορικό Monster Analogue Synthesizer EMS SYNTHI 100 του Κέντρου Σύγχρονης Μουσικής Έρευνας. Από την πρώτη θητεία του στο πλευρό του Ιάννη Ξενάκη ως υπεύθυνος του συστήματος UPIC μέχρι τη συνεργασία του με μια πλειάδα σύγχρονων σκηνοθετών, ο Δημήτρης Καμαρωτός συνεχίζει τη δημιουργική του πορεία, επενδύοντας μουσική και ηχητικό σχεδιασμό με δραματουργική δύναμη, ενώ η συνθετική του γραφή κινείται με έναν αξιοθαύμαστο τρόπο από την οργανική και φυσική έκφραση έως το ηλεκτροακουστικό ιδίωμα.

ΑΝΑΘΕΣΗ

Φίλιππος Τσαλαχούρης

Lapis Silentium

Το σώμα ως διαρκώς μεταβαλλόμενο έδαφος

Η εικαστικός Ρένα Τσαγγαίου, που υπογράφει τη βιντεοπροβολή (διάρκειας 40'), σημειώνει πως αφετηρία για το συγκεκριμένο έργο στάθηκε «η προσέγγιση του ανθρωπίνου σώματος ως έδαφος που διαρκώς μεταβάλλεται». «Μια απόπειρα γεωλογικής χαρτογράφησης του σώματος που αλλάζει μέσω του χρόνου, της αντίληψης και της μνήμης», καταλήγοντας πως «οι άνθρωποι δεν

ζουν μόνο τα τοπία αλλά τα κουβαλούν μέσα τους. Δίνουν σχήμα και νόημα σε αυτά». Ο συνθέτης Φίλιππος Τσαλαχούρης, εμπνευσμένος από τα μαγευτικά και βαθύτατα συγκινητικά πλάνα της Τσαγγαίου, συνέθεσε μία σειρά από «ηχητικές εικόνες» για πιάνο και κουαρτέτο εγχόρδων που θα συνοδεύσουν παράλληλα και ζωντανά την προβολή. Η εικόνα προσφέρει χώρο στον ήχο και ο ήχος προσφέρει χρόνο στην εικόνα.

*

ΝΕΑ ΣΚΗΝΗ

4 Ιουνίου / 22.30

ΑΝΑΘΕΣΗ

Θεόδωρος Λώτης

Ρυπάρω – Σιωπηλά τοπία και ηχητικοί παρίες

Το έργο *Ρυπάρω – Σιωπηλά τοπία και ηχητικοί παρίες* είναι μία διαδραστική αλγοριθμική μουσική σύνθεση που εξερευνά και αναδεικνύει το συχνά παραμελημένο ηχοτοπίο της ηχητικής ρύπανσης στις αστικές περιοχές. Με διάρκεια 40' και παρουσίαση μέσω ενός εμβυθιστικού ηχητικού συστήματος ambisonics, το έργο επικεντρώνεται στους συνεχείς μηχανικούς ήχους από γεννήτριες, κλιματιστικά και ψυγεία που κατακλύζουν τους δρόμους της πόλης. Μέσα από στοχευμένες ηχογραφήσεις σε κεντρικά σημεία της Αθήνας και τη χρήση εξειδικευμένων αμφιηχιακών μικροφώνων, ο καλλιτέχνης αποτυπώνει αυτούς τους ήχους χαμηλής πληροφορίας και υψηλής πλεονασματικότητας, αποκαλύπτοντας τα κρυμμένα ακουστικά στρώματα που διαμορφώνουν την αντίληψή μας για το αστικό περιβάλλον. Η σύνθεση μεταμορφώνει αυτούς τους βιομηχανικούς βόμβους σε μία δυναμική ακουστική εμπειρία, προσκαλώντας το κοινό να έρθει αντιμέτωπο με το αφανές ηχητικό υπόβαθρο της καθημερινότητας. Η παρουσίαση του έργου μέσα από ένα πλήρως εμβυθιστικό ηχοσύστημα ambisonics επιτρέπει στους ακροατές να αλληλεπιδράσουν σωματικά και συναισθηματικά με τις εξελισσόμενες υφές του αστικού θορύβου, προκαλώντας τη συνειδητή ακουστική τους αντίληψη και αποκαλύπτοντας τη σχέση τους με το σύγχρονο ηχοτοπίο. Το έργο υποστηρίζεται από την τεχνογνωσία και τον εξοπλισμό του Εργαστηρίου Ηλεκτροακουστικής

Μουσικής Έρευνας και Εφαρμογών (ΕΡΗΜΕΕ) του Ιονίου Πανεπιστημίου, εξασφαλίζοντας μια βαθιά και υψηλής πιστότητας ακουστική εμπειρία.

Σε συνεργασία με το Εργαστήριο Ηλεκτρονικής Μουσικής Έρευνας και Εφαρμογών – ΕΡΗΜΕΕ, Τμήμα Μουσικών Σπουδών, Ιόνιο Πανεπιστήμιο.

*

ΑΜΦΙΘΕΑΤΡΟ ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΣΠΟΤΟΠΟΥΛΟΣ

5 Ιουνίου / 20.00

Carmen Villain

Οι ποικιλόμορφοι ηχητικοί κόσμοι που έχει χτίσει στη διαδρομή της η Νορβηγίδα-Μεξικανή καλλιτέχνις, παραγωγός και DJ Κάρμεν Βίλεν διαμορφώνονται μέσα από τη φυσική της περιέργεια για τον ήχο. Η μουσική της επιτυγχάνει μία ιδανική ισορροπία ανάμεσα στο ράθυμο και συνάμα ζωηρό ρυθμό της dub και στη μουσική αισθητική του ρεύματος του Τέταρτου Κόσμου*, με νύξεις οργάνων, όπως το φλάουτο, η φωνή και το κλαρίνο, να συνθέτουν υποβλητικά και γλαφυρά ηχοτοπία και μελωδίες. Το πιο πρόσφατο άλμπουμ της με τίτλο *Only Love From Now On* δέχτηκε διθυραμβικές κριτικές και βρέθηκε στις λίστες με τις καλύτερες κυκλοφορίες της χρονιάς σε διάφορα μουσικά websites, όπως το Pitchfork και το Resident Advisor, με το τελευταίο να το χρήζει «ένα ambient αριστούργημα που διαπνέεται από τη jazz και ήχους downtempo». Πέρυσι κυκλοφόρησε το μουσικό έργο *Music from The Living Monument*, το οποίο συνέθεσε για τις ανάγκες της παράστασης σύγχρονου χορού της Eszter Salamon για την Carte Blanche. Η Κάρμεν έχει παρουσιάσει ζωντανά τις ατμοσφαιρικές της περφόρμανς σε χώρους και φεστιβάλ όπως το ICA London, το Berlin Atonal, το Dekmantel και το Mutek. Έχει συνεργαστεί με επιφανή και καλλιτεχνικά συγγενή ονόματα όπως οι Actress, Arve Henriksen, Biosphere, Huerco S., DJ Python και rRoxymore.

^ Τέταρτος Κόσμος: όρος που επινόησε ο συνθέτης Jon Hassel για να περιγράψει μια μουσική πρόταση που συνενώνει μέσα της στοιχεία του πρωτόγονου με τις πιο σύγχρονες τάσεις στην ηλεκτρονική μουσική, καταγόμενη όχι από τον Πρώτο ή τον Τρίτο Κόσμο, αλλά από έναν ιδεατό Τέταρτο.

Lyra Pramuk

Η λατρευτική μουσική στον πυρήνα της ενσαρκώνει τη βαθιά ριζωμένη ανάγκη μας να εκφράσουμε τα μύχια και αρχέγονα συναισθήματά μας. Για την Λάιρα Πράμουκ, το ίχνος της λατρευτικής μουσικής είναι σύμφυτο με τη φουτουριστική φολκ μουσική της που αξιοποιεί τη δύναμη και την ευθυβολία της τεχνολογίας για να αποκαλύψει την ανθρώπινη φωνή ως όργανο απεριορίστων δυνατοτήτων. Συμμετέχοντας ως παιδί σε χορωδίες, η Λάιρα δυσκολεύτηκε να προσαρμοστεί στις παραστάσεις και τις προσδοκίες της μικρής γενέτειράς της στην Pennsylvania, καταφεύγοντας ως απάντηση σε έναν βαθύ και σύνθετο εσωτερικό κόσμο που έχτισε με τη βοήθεια του διαδικτύου, έναν κόσμο ο οποίος προοικονόμησε τη θεώρησή της για τους ψηφιακούς κόσμους ως προεκτάσεις της ενσώματης συνειδησής μας, χειραφετημένης πλέον από τις χειροπιαστές έννοιες της αναπαράστασης και της αποδεκτής γνώσης.

Ως επιμελής μαθήτρια του Eastman School of Music, συνειδητοποίησε ότι το ταλέντο της έγκειται στη διάρρηξη και επανερμηνεία των παραδόσεων μιας αποστειρωμένης κλασικής μουσικής, την οποία αρχικά προοριζόταν να υπηρετήσει. Αντ' αυτού, τα ενδιαφέροντά της έκλιναν περισσότερο στην pop και την όπερα, συγκαταλέγοντας ανάμεσα στις πηγές έμπνευσής της τις Björk, Laurie Anderson, Meredith Monk, M.I.A, και Missy Elliot, όλες καλλιτέχνιδες που ενσαρκώνουν την πεποίθησή της ότι «η τραγουδοποιία είναι ένας τρόπος να βραχυκυκλώσουμε τις δομές εκείνες που μας επιβάλλονται ως διαχωριστικές γραμμές στον κόσμο μας».

*

ΦΟΥΑΓΙΕ ΤΕΧΝΩΝ

5 Ιουνίου / 22.30

ΑΝΑΘΕΣΗ

BLIP

Χίμαιρες

Οι BLIP (Γιώργος Στενός & Γιώργος Σταυρίδης) εξερευνούν τις εγγενείς ηχητικές δυνατότητες υλικών, αντικειμένων και ηλεκτρονικών κυκλωμάτων

μέσα από την κατασκευή, την επιτόπια δράση και τον αυτοσχεδιασμό. Η μουσική τους πρακτική εστιάζει στην υφή, τη χειρονομία, το ηχόχρωμα και το ρυθμό, προσεγγίζοντας τις δραστηριότητες ακρόασης, αυτοσχεδιασμού και σύνθεσης ως αμοιβαίες και άρρηκτα συνδεδεμένες με τη σωματική δράση, τα όργανα-αντικείμενα και τον εκάστοτε χώρο και χρόνο. Στη νέα ανάθεση για το Subset Festival, οι BLIP δημιουργούν έναν χώρο ηχητικού παιχνιδιού, ανοιχτό σε ετερόκλητες ιδέες και ηχοπαραγωγά μέσα. Ένα υβριδικό, χωρικό και τοποειδικό ηχητικό έργο που ενσωματώνει ευρεθέντα αντικείμενα, κρουστά, ακουστικά φαινόμενα, αυτοσχέδια κυκλώματα και φως. Φυσικοί, ενισχυμένοι και ηλεκτρονικοί ήχοι αλληλεπιδρούν και δημιουργούν ένα ηλεκτροακουστικό μουσικό κράμα. Οι ηχητικές πηγές τοποθετούνται διασκορπισμένες στον χώρο και οι μουσικοί τις ενεργοποιούν ή τις διακόπτουν, παίζουν, ακούν ή σιωπούν. Το κοινό, ελεύθερο να περιηγηθεί στο χώρο, προσκαλείται να παρατηρήσει, να ακούσει και να βιώσει την παράσταση από διαφορετικές οπτικές γωνίες. Το έργο έχει σχεδιαστεί ειδικά για το Φουαγιέ του Ωδείου Αθηνών αξιοποιώντας τα αρχιτεκτονικά και ακουστικά χαρακτηριστικά του. Πέρα από τη δραστηριότητά τους ως BLIP, τα δύο μέλη συμμετέχουν στο σχήμα Trigger Happy, στην ομάδα Κ.Ε.Δι.Μου.Ρα. (Κέντρο Έρευνας & Διάδοσης Μουσικής Ραδιουργίας) και την πειραματική ραδιοφωνική πλατφόρμα Loskop.radio.

*

ΑΜΦΙΘΕΑΤΡΟ ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΣΠΟΤΟΠΟΥΛΟΣ

6 Ιουνίου / 21.00

ΑΝΑΘΕΣΗ

Christina Vantzou

The reintegration of the ear

Με τους Oliver Coates, Irene Kurka, και John Also Bennett

Η Κριστίνα Βάντζου είναι μια συνθέτρια που προσεγγίζει μέσα από ηλεκτρονικά και ακουστικά όργανα τη διαστολή του χρόνου, τις ατμόσφαιρες και την αρμονία. Στο πιο πρόσφατο έργο της, επικεντρώνεται στη διαμόρφωση τελετουργικών και συναισθηματικών χώρων όπου τα συνθεσάιζερ, η φωνή και η γλώσσα των μουσικών συνόλων σμίγουν για να δημιουργήσουν ελικοειδείς

δομές. Μέσα από μια οικεία πρακτική καταγραφής των περιπλανήσεών της, υφαίνει μια ατμόσφαιρα που θυμίζει ημερολόγιο ταξιδιών και ονείρων. Οι μινιμαλιστικές ενόρχηστρώσεις και οι ενδοσκοπικές συνθέσεις της προτείνουν μία διακριτικών τόνων ηχητική γλώσσα. Τα έργα της συχνά διαπνέονται από μία νηφάλια βραδύτητα που προσκαλεί τη στοχαστική ακρόαση. Στο έργο της για μουσικά σύνολα, καταφέρνει με ένα απαλό άγγιγμα και μέσα από μία ανεπαίσθητη επίκληση του στοιχείου του αοράτου να παρασύρει τα ακροατήρια σε μεγάλα συναισθηματικά βάθη.

Το *Reintegration of the Ear* είναι μια σουίτα ηλεκτρονικών και ακουστικών ηχητικών πηγών που συνυπάρχουν με φυσικά περιβάλλοντα, τόσο χερσαία όσο και υποθαλάσσια. Αποτελούμενο από υδροφωνικές ηχογραφήσεις από τη Σίφνο, ηχογραφήσεις πεδίου από τη Λέσβο, ήχους από το ARP συνθεσάιζερ και ομιχλώδη κομμάτια για ορχήστρα, το έργο ξεδιπλώνεται σε κυματισμούς, επιδεικνύοντας μια θαυμαστή επίγνωση του χώρου.

Oliver Coates (τσέλο), **Ιρένε Κούρκα** (φωνή) και **Τζον Όλσο Μπένετ** (φλάουτο, συνθεσάιζερ)

ΝΕΑ ΣΚΗΝΗ

6 Ιουνίου / 22.30

ΑΝΑΘΕΣΗ

Αλεξάνδρα Κατερινοπούλου - Sofyann Ben Youssef (AKA AMMAR 808)

LOSS

Το *LOSS* είναι μια εμβυθιστική οπτικοακουστική εγκατάσταση από τον Σόφιαν Μπεν Γιούσεφ –τον Τυνήσιο μουσικό παραγωγό και συνθέτη που φημίζεται για τη συγχώνευση της παραδοσιακής μουσικής με τα σύγχρονα ηλεκτρονικά ηχοτοπία– και την Αλεξάνδρα Κατερινοπούλου –τη συνθέτρια που ενσωματώνει στο έργο της παραδοσιακά όργανα, φωνητικές ενορχηστρώσεις, κλασικά ορχηστρικά στοιχεία, καθώς και αναλογικά, modular και ψηφιακά συνθεσάιζερ– το οποίο εστιάζει στην οικουμενική και βαθιά ανθρώπινη εμπειρία της απώλειας. Αντλώντας έμπνευση από τις ελληνικές και αραβικές παραδόσεις, το έργο εξερευνά την προσωπική, συλλογική, πολιτισμική και κοσμική απώλεια μέσα από μια περίτεχνη σύντηξη του ήχου, του φωτός και του αισθητηριακού χειρισμού. Αναμειγνύοντας μουσική, αφήγηση και spoken word, οι καλλιτέχνες σμιλεύουν ένα ταξίδι μεταμόρφωσης που καθοδηγεί τους συμμετέχοντες μέσα από το μύθο, τον ήχο και το σκοτάδι. Η εγκατάσταση περιλαμβάνει ένα 3D ηχοσύστημα, δυναμικό φωτισμό, ενώ αξιοποιεί τη μυρωδιά του χώρου και τις μεταβολές της θερμοκρασίας για να συστήσει ένα περιβάλλον όπου τα όρια μεταξύ πραγματικότητας και φαντασίας γίνονται δυσδιάκριτα, εντείνοντας έτσι τη συναισθηματική και σωματική εμπλοκή. Οι ακροατές προσκαλούνται να λάβουν μέρος είτε ως παθητικοί παρατηρητές είτε ως ενεργοί συμμετέχοντες, περνώντας από την εσωστρέφεια στη συλλογική κάθαρση. Η κυκλική πρόοδος της εγκατάστασης –από το σκοτάδι στο φως και πάλι πίσω– συμβολίζει την αποδοχή και την αναγέννηση. Περισσότερο από ένα καλλιτεχνικό έργο και με τις ρίζες του στην κοινή μεσογειακή κληρονομιά του ελληνικού και τυνησιακού πολιτισμού, το *LOSS* προσφέρει ένα βαθύ αισθητηριακό ταξίδι που γεφυρώνει το προσωπικό και συλλογικό πένθος, ενθαρρύνοντας το στοχασμό, τη σύνδεση και τη μεταμόρφωση.

*

ΦΟΥΑΓΙΕ ΤΕΧΝΩΝ

6 Ιουνίου / 22.30

Mouse on Mars

AA/AV

ft. **Dodo NKishi**

Οι Mouse on Mars, το βερολινέζικο ντουέτο του Γιαν Ζ. Βέρνερ και του Άντι Τόμα, προσεγγίζουν την ηλεκτρονική μουσική με ανεξάντλητη περιέργεια και απaráμιλλη επινοητικότητα. Κινούμενοι απολύτως στη δική τους τροχιά εντός του νεφελώδους ηχητικού οικοσυστήματος της χορευτικής μουσικής, οι περίτεχνες παραγωγές του ντουέτου είναι εφευρετικές, ρηξικέλευθες και φέρουν πάντοτε τη σφραγίδα ενός ευδαιμονικού πειραματισμού.

Τοποθετούμενοι έξω από τα μουσικά ρεύματα, ο εναγκαλισμός των Mouse on Mars με τις καινοτόμες τεχνολογίες έχει εξασφαλίσει ότι κάθε κυκλοφορία του ντουέτου ακούγεται αδιαπραγμάτευτα σύγχρονη, γεγονός που γίνεται ακόμα πιο αξιοσημείωτο εάν αναλογιστεί κανείς τα 25 χρόνια μουσικής παραγωγής που έχουν διανύσει.

Η πιο πρόσφατη κυκλοφορία και παρουσίασή τους με τίτλο AA/ («Αναρχική Τεχνητή Νοημοσύνη») φέρνει ένα κβαντικό βήμα παραπέρα την παθιασμένη ενασχόληση των Τόμα και Βέρνερ με την τεχνολογία και τη δημιουργική εξερεύνηση. Συνεργαζόμενοι με τον συγγραφέα και ακαδημαϊκό Louis Chude-Sokei, μία συλλογικότητα προγραμματιστών και τον επί μακρόν συνεργάτη και περκασιονίστα των Mouse on Mars Dodo NKishi, το ντουέτο εξερευνά την τεχνητή νοημοσύνη τόσο ως αφηγηματικό πλαίσιο όσο και ως εργαλείο σύνθεσης, καταθέτοντας το πιο ανερυθρίαστα sci-fi έργο τους μέχρι και σήμερα.

*

ΑΜΦΙΘΕΑΤΡΟ ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΣΠΟΤΟΠΟΥΛΟΣ

7 Ιουνίου / 20.00

ΑΝΑΘΕΣΗ

Μιχάλης Παρασκάκης / Eleonore Schönmaier

Field Guide [to the lost flower]

Το *Field Guide [to the lost flower]* είναι ένα πολυμεσικό μουσικοθεατρικό έργο από το συνθέτη Μιχάλη Παρασκάκη και την ποιήτρια Ελεονόρε Σενμάιερ. Εμπνευσμένο από την ποιητική συλλογή της Σενμάιερ με τίτλο *Field Guide to the Lost Flower of Crete*, το έργο συνυφαίνει μουσική, κείμενο, βίντεο, θέατρο και ηλεκτρονικά στοιχεία σε μία συνεκτική και εμπυθιστική περφόρμανς. Οι τρεις κεντρικοί χαρακτήρες είναι δύο ερμηνευτές και ένα πιάνο με ουρά, με το τελευταίο να λειτουργεί ως πολυόργανο και φυσικό πάλκο που πάνω του εκτυλίσσεται ολόκληρη η δράση.

Στον πυρήνα του, το έργο εξερευνά αφαιρετικές πλευρές της απώλειας και του χρόνου, αποπνέοντας μία γλαφυρή αίσθηση απουσίας εν μέσω μιας κοινότοπης καθημερινότητας που κυλάει απτόητη. Η αντίθεση αυτή δημιουργεί μια σουρεαλιστική, ονειρώδη και ενίοτε κωμική πραγματικότητα, όπου οι ερμηνευτές βρίσκονται παγιδευμένοι σε ένα «συνεχές παρόν». Το πιάνο αποδομείται και αξιοποιείται με ευφάνταστους τρόπους: τα κλειδιά, οι χορδές, τα πεντάλ, το μεταλλικό και ξύλινο σώμα του παράγουν πολυεπίπεδους ήχους και αρμονικές μέσα από ασυνήθιστες παρεμβάσεις.

Η σκηνοθετική προσέγγιση του Παρασκάκη αναμειγνύει κείμενα θραυσματικά, ψιθυριστά, τραγουδισμένα ή βουβά με δυναμικές βίντεο προβολές και διακριτικό φωτισμό, ενώ οι ερμηνευτές γίνονται όργανα ήχου και χαρακτήρες, καθώς αναλώνονται σε συμβολικές χειρονομίες –όπως το μανιώδες άτμισμα ηλεκτρονικών τσιγάρων– ως έκφραση ενός μάταιου στοχασμού.

Το κείμενο-βίντεο, ένας φόρος τιμής στη σειρά έργων *text pieces* του συνθέτη Γιάννη Κυριακίδη, αντιμετωπίζεται όχι μόνο ως φορέας νοήματος αλλά και ως ήχος –μιλητός, διασκορπισμένος, ασθμαίνων ή σιωπηλός– προσφέροντας έτσι υφές και συναισθηματικό βάθος στο αποτέλεσμα. Παράλληλα, εικόνες λουλουδιών και φρούτων (βγαλμένες μέσα από τα ποιήματα της Σενμάιερ), όπως και έρημων τουριστικών θερέτρων που έχουν κινηματογραφηθεί τις ηλιόλουστες Αλκυονίδες μέρες του Ιανουαρίου, συνυφαίνονται με το κείμενο, ανακαλώντας την αίσθηση μιας θραυσματικής μνήμης και ενός μετεωριζόμενου χρόνου.

*

New Babylon ensemble / ARTéfacts ensemble

Χρόνος και χρήμα / Time and Money

Μαέστρος **Cecilia Castagneto**

Το *Χρόνος και χρήμα* είναι μία συναυλία με πολυμέσα (live electronics και βίντεο), προϊόν της συνεργασίας μεταξύ των μουσικών συνόλων New Babylon (με έδρα τη Βρέμη) και ARTéfacts ensemble (με έδρα την Αθήνα).

Αφενός στοχεύει στην ανταλλαγή εμπειριών και προσεγγίσεων της μουσικής ερμηνείας, φέρνοντας κοντά δύο μουσικά σχήματα από διαφορετικές χώρες, αφετέρου επιχειρεί να συνδιαλλαγεί με το ελληνικό κοινό –μέσω της μουσικής– πάνω στην κοινωνική διάσταση του χρόνου, του χρήματος και του οικονομικού μας συστήματος, καθώς και στις διαφορετικές συμπεριφορές του ανθρώπου σε σχέση με αυτά.

Το έργο του Πιέρ Ζοντλόφσκι, *Time and Money*, για σόλο κρουστά, ηλεκτρονικά και βίντεο, αποτελεί το κεντρικό στοιχείο του προγράμματος. Συνιστά κατά κύριο λόγο μία αντίδραση στον παραλογισμό του οικονομικού συστήματος, η οποία διαμορφώνεται με τέτοιο τρόπο ώστε να πλαισιώσει κατάλληλα τη μουσική σύνθεση. Ξεκινά με μια ακολουθία παιγμένη πάνω σ' έναν ξύλινο κύβο, ο οποίος λειτουργεί ως σύμβολο ενός στοιχειώδους αντικειμένου που έρχεται σε αντιπαράθεση με την τεχνολογία (motion capture, βίντεο σε πραγματικό χρόνο).

Η μουσική σύνθεση αναπτύσσεται περαιτέρω μέσα από λούπες και κύκλους ρυθμικών μοτίβων, ενώ η χρήση προηχογραφημένου υλικού κυρίως μέσα από ομιλίες ραδιοφωνικών εκπομπών και κινηματογραφικών ταινιών προτείνει ένα δεύτερο επίπεδο αντίληψης για τον ακροατή, ενεργοποιώντας παράλληλα ορισμένες συλλογικές αναμνήσεις.

Η συναυλία πλαισιώνεται από τρία επιπλέον έργα-αναθέσεις των συνθετών Δημήτρη Παπαγεωργίου, Ανδρέα Παπαρρούσου και Ειρήνης Αμαργιανάκη.

*

ΦΟΥΑΓΙΕ ΤΕΧΝΩΝ

7 Ιουνίου / 22.30

Ryoji Ikeda

Ο εξέχων Ιάπωνας ηλεκτρονικός συνθέτης και εικαστικός Ριότζι Ικέντα επικεντρώνεται στα στοιχειώδη συστατικά του ήχου και προσεγγίζει τα visuals ως ένα ιδιότυπο φως, αξιοποιώντας εξίσου τη μαθηματική ακρίβεια και τη δύναμη της αισθητικής. Ο Ικέντα συγκαταλέγεται ανάμεσα στους λίγους διεθνείς καλλιτέχνες που χαίρουν αποδοχής τόσο για το μουσικό όσο και το εικαστικό τους έργο. Με περίσσια σχολαστικότητα, μετουσιώνει ήχο, visuals, υλικά, φυσικά φαινόμενα και μαθηματικές έννοιες σε εμβυθιστικές επιτελέσεις και εγκαταστάσεις.

Τα άλμπουμ του +/- (1996), 0°C (1998), *matrix* (2000), *dataplex* (2005), *test pattern* (2008) και *supercodex* (2013) εγκαινίασαν ένα νέο μινιμαλιστικό κόσμο ηλεκτρονικής μουσικής μέσα από τις ρηξικέλευθες τεχνικές και αισθητικές του προτάσεις. Ο Ικέντα εργάζεται πάνω σε μακροπρόθεσμα έργα που περιλαμβάνουν οπτικοακουστικές επιτελέσεις, εγκαταστάσεις και συνθέσεις ακουστικής μουσικής. Τα βιβλία και τα CD του κυκλοφορούν από την codex | edition, τη διαδικτυακή εταιρεία που εγκαινίασε το 2018. Τον Δεκέμβριο του 2022, η codex | edition και η εταιρεία noton (Γερμανία) κυκλοφόρησαν το *ultratronics*, τον πρώτο του δίσκο έπειτα από δέκα ολόκληρα χρόνια.

Το 2023, ο Ικέντα παρουσίασε το νέο οπτικοακουστικό του live set με τίτλο “ultratronics” στην Ιαπωνία και συγκεκριμένα στο χώρο συναυλιών WWW X Shibuya, τον καλλιτεχνικό οργανισμό MUTEK.JP και το μουσικό φεστιβάλ Fuji Rock, ενώ κατόπιν φιλοξενήθηκε επί ευρωπαϊκού εδάφους στα μουσικά φεστιβάλ Sónar της Βαρκελώνης και το Pitchfork Music Festival στο Barbican του Λονδίνου.

Η συναυλία περιλαμβάνει στοιχεία στροβοσκοπικού φωτισμού στην προβολή των βίντεο, καθώς και υψηλά επίπεδα έντασης ήχου.

ΑΜΦΙΘΕΑΤΡΟ ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΣΠΟΤΟΠΟΥΛΟΣ

8 Ιουνίου / 20.00

ΑΝΑΘΕΣΗ

Νίκος Αντωνόπουλος

Μπλε κλωστή

Ελεύθερος αυτοσχεδιασμός, ambient drones, τραγούδια από την παράδοση των νησιών, autotune, σιωπές, fuzz, lo-fi beats και διάφορων ειδών ηχητικές ηλεκτρονικές συσκευές είναι κάποια από τα στοιχεία που συγκροτούν τη *Μπλε Κλωστή*, την καινούρια παράσταση του Νίκου Αντωνόπουλου. Ο πυρήνας του εγχειρήματος έγκειται στην ευαίσθητη ισορροπία ανάμεσα σε ένα αναλογικό κόσμο που αποσύρεται και μια ψηφιακή πραγματικότητα που αναδύεται. Η *Μπλε Κλωστή* ίσως να είναι η λεπτή αλλά ανθεκτική σύνδεση που γεφυρώνει αυτούς τους δύο κόσμους, φωτίζοντας ένα νέο, υβριδικό χώρο, ανοιχτό στο παιχνίδι και τον πειραματισμό. Το έργο συνιστά ένα συνεχώς μεταβαλλόμενο δημιουργικό τοπίο, το οποίο αποτελεί και το πεδίο καλλιτεχνικής έρευνας του Νίκου Αντωνόπουλου τα τελευταία δύο χρόνια. Κάθε παρουσίαση είναι μοναδική, ανάλογα με τα μουσικά μονοπάτια που εξερευνά κάθε φορά. Η κιθάρα, ο ελεύθερος αυτοσχεδιασμός, καθώς και οι ευφάνταστοι και σύγχρονοι τρόποι με τους οποίους ο συνθέτης ενεργοποιεί εκ νέου την παράδοση, αποτελούν και τα βασικά στοιχεία της έρευνάς του. Μετά από ένα χειμώνα παραστάσεων στην Ελλάδα και το εξωτερικό, η «Κλωστή» επιστρέφει στην Αθήνα για μία συναυλία-περφόρμανς ειδικά σχεδιασμένη για το Subset Festival, με ένα νέο μωσαϊκό αφηγήσεων, πρωτότυπων συνθέσεων και συλλογής κομματιών από τις πάντα σύγχρονες μουσικές του κόσμου.

ΑΝΑΘΕΣΗ

Heinali & Andriana-Yaroslava Saienko

Χίλντεγκαρντ (Гільдеґарда)

Ηχογραφώντας με το παρωνύμιο Χεϊνάλι, ο Ουκρανός συνθέτης και καλλιτέχνης ήχου Όλε Σπουντέικο χρησιμοποιεί το modular συνθεσάιζερ για να φανταστεί εκ νέου πρότερες μουσικές και ήχους, συμφιλιώνοντας το παρελθόν με το παρόν και τη σύγχρονη τεχνολογία με το ιερό στοιχείο. Για αυτή τη ξεχωριστή περφόρμανς, θα συνεργαστεί με την Ουκρανή συνθέτρια,

φλαουτίστρια και τραγουδίστρια Αντριάνα Γιαροσλάβα Σαϊένκο, για να μεταφέρουν στο σήμερα τη μουσική της μύστριας και φιλοσόφου του 12ου αιώνα, ηγουμένης Χίλντεγκαρντ του Μπίνγκεν.

Σμίγοντας παραδοσιακά ουκρανικά τραγούδια με μοναδικές τεχνικές σύνθεσης για το modular συνθεσάιζερ, το *Χίλντεγκαρντ* αναδεικνύει την ιδιότυπη σωματικότητα της γραφής της Χίλντεγκαρντ, χρησιμοποιώντας την ως καθρέφτη γεγονότων του τώρα και ως βάση για περαιτέρω στοχασμό πάνω στην εμπειρία του πολέμου.

Γεννημένη στη Λβιβ και με σπουδές στο φλάουτο, η Σαϊένκο έχει επικεντρωθεί τα τελευταία πέντε χρόνια στην καλλιέργεια της φωνής της ως όργανο. Παράλληλα, έχει συνεργαστεί με την ηθοποιό Uliana Horbachevska σε έργα όπως το *Ukraine – Terra Incognita*, με το σεπτέτο Horbachevska και το σύνολο Kolo Rayu, δημιουργώντας μουσική ως σόλο καλλιτέχνιδα και σε σύμπραξη με τον πιανίστα αδερφό της Danylo. Η Σαϊένκο υπερβαίνει τα μουσικά είδη, αναμοχλεύοντας το ουκρανικό τραγούδι με τη τζαζ, την ηλεκτρονική μουσική με τον ελεύθερο αυτοσχεδιασμό, μεταχειριζόμενη την παράδοση ως ένα ζωντανό και παλλόμενο υλικό.

Ο Σπουντέικο έχει συνθέσει μουσική για ταινίες, εγκαταστάσεις και επιτελέσεις, ενώ το 2020 το προσωπικό του άλμπουμ, *Madrigals*, έλαβε υποψηφιότητα για το Εθνικό Βραβείο Shevchenko.

Το *Χίλντεγκαρντ* αποτελεί ανάθεση του φεστιβάλ Unsound, του CTM Festival, του Φεστιβάλ Αθηνών Επιδαύρου/Subset Festival και του οργανισμού GMEA.

*

ΝΕΑ ΣΚΗΝΗ

8 Ιουνίου / 22.30

Σάββας Μεταξάς – Γιάννης Αράπης – Δημήτρης Τίγκας

Circular

Μουσική για δύο ηλεκτρικές κιθάρες, κοντραμπάσο και modular συνθεσάιζερ

Τρεις μουσικοί, προερχόμενοι από διαφορετικούς χώρους, συνεργάζονται για να δημιουργήσουν μία πρωτότυπη μουσική σύνθεση αποκλειστικά για το φετινό Subset Festival με τίτλο *Circular*.

Η περφόρμανς αυτή παρουσιάζει ένα μοναδικό τρίο που αποτελείται από δύο ηλεκτρικές κιθάρες, κοντραμπάσο και modular συνθεσάιζερ, συγχωνεύοντας ετερόκλητα μουσικά είδη και παραδόσεις. Η ζωντανή σύμπραξη επί σκηνής των Σάββα Μεταξά (ηλ. κιθάρα, modular συνθεσάιζερ), Γιάννη Αράπη (ηλ. κιθάρα) και Δημήτρη Τίγκα (κοντραμπάσο) θα αντλήσει στοιχεία, επιρροές και μεθοδολογικές προσεγγίσεις από διαφορετικές –φαινομενικά ξένες αλλά ταυτόχρονα συγγενείς μεταξύ τους– μορφές μουσικής έκφρασης. Η πρωτότυπη σύνθεση, που φέρει την υπογραφή του συνόλου, θα αναδείξει το πλούσιο μουσικό υπόβαθρο και τις επιρροές των μουσικών του, οι οποίες κυμαίνονται από την τζαζ, την πειραματική ambient και τη σύγχρονη κλασική μουσική.

Η σύνθεση θα εξερευνήσει το διάλογο μεταξύ της ακρίβειας της σύγχρονης κλασικής μουσικής, της αυτοσχεδιαστικής ελευθερίας της τζαζ, των ηχοτοπίων της πειραματικής ambient και της musique concrète. Μέσω της χρήσης ηλεκτρικών κιθαρών, κοντραμπάσου και modular συνθεσάιζερ, το τρίο θα θολώσει τα όρια των ακουστικών και ηλεκτρονικών ήχων, δημιουργώντας ένα δυναμικό ηχητικό μωσαϊκό που κυλάει απρόσκοπτα μεταξύ δομημένων μορφών και μοντέρνας σύνθεσης. Απευθύνεται στους λάτρεις της μουσικής, με ειδικότερο ενδιαφέρον στη σύγχρονη fusion, την πειραματική μουσική, την τζαζ και τις κλασικές παραδόσεις και φόρμες.

Διάρκεια 45´

ΚΠΙΣΝ / ΘΟΛΟΣ

ΗΧΗΤΙΚΗ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

6 – 12 Ιουνίου

Φεστιβάλ Αθηνών Επιδαύρου – Κέντρο Πολιτισμού Ίδρυμα Σταύρος

Νιάρχος – Monom / 4DSound

Επιμέλεια Σταύρος Γασπαράτος

Στον Θόλο του Κέντρου Πολιτισμού Ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος (ΚΠΙΣΝ), η MONOM –σε συνεργασία με το Φεστιβάλ Αθηνών Επιδαύρου και το ΚΠΙΣΝ– θα στήσει μια μοναδική πολυκάναλη ηχητική εγκατάσταση αξιοποιώντας την καινοτόμο τεχνολογία 4DSOUND. Χάρη σ' αυτό το προηγμένο σύστημα, ο χώρος μετατρέπεται σε ένα ολογραφικό ακουστικό περιβάλλον, όπου ο ήχος αγκαλιάζει το κοινό από κάθε κατεύθυνση, αναδεικνύοντας τη δύναμη του πολυδιάστατου ήχου να δημιουργεί κοινότητες ακροατών και να μεταμορφώνει τον τρόπο που αντιλαμβανόμαστε τη ζωντανή μουσική.

Με εγκαταστάσεις που προσκαλούν τους επισκέπτες να εμβυθιστούν σε συναρπαστικούς ηχητικούς κόσμους και μια σειρά ζωντανών μουσικών παραστάσεων που αξιοποιούν τις δυνατότητες του 3D ήχου, το κοινό θα βιώσει μια αληθινά πολυδιάστατη εμπειρία.

Κορύφωση αυτής της δράσης αποτελεί η νέα ανάθεση έργου στον William Russel (ηχητικός σχεδιασμός) και στη Σοφιάννα Θεοφάνους (κείμενο/δραματοουργία), που απευθύνεται σε παιδιά και μεγάλους.

Συμπαραγωγή Φεστιβάλ Αθηνών Επιδαύρου – Κέντρο Πολιτισμού Ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος (ΚΠΙΣΝ) • Δωρητής της συμμετοχής του ΚΠΙΣΝ Ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος (ΙΣΝ)

*

grape – Greek Agora

of Performance

Το **grape – Greek Agora of Performance**, η επιτυχημένη Αγορά για τις ελληνικές παραστατικές τέχνες του Φεστιβάλ Αθηνών Επιδαύρου, πραγματοποιείται φέτος για τρίτη συνεχή χρονιά! Δίνοντας την ευκαιρία στους δημιουργούς του Θεάτρου και του Χορού να παρουσιάσουν τα έργα τους σε εκπροσώπους διεθνών φεστιβάλ και πολιτιστικών φορέων, αλλά και στο ευρύ κοινό, το **grape** στοχεύει στη συστηματική προβολή της ελληνικής δημιουργίας στη διεθνή σκηνή.

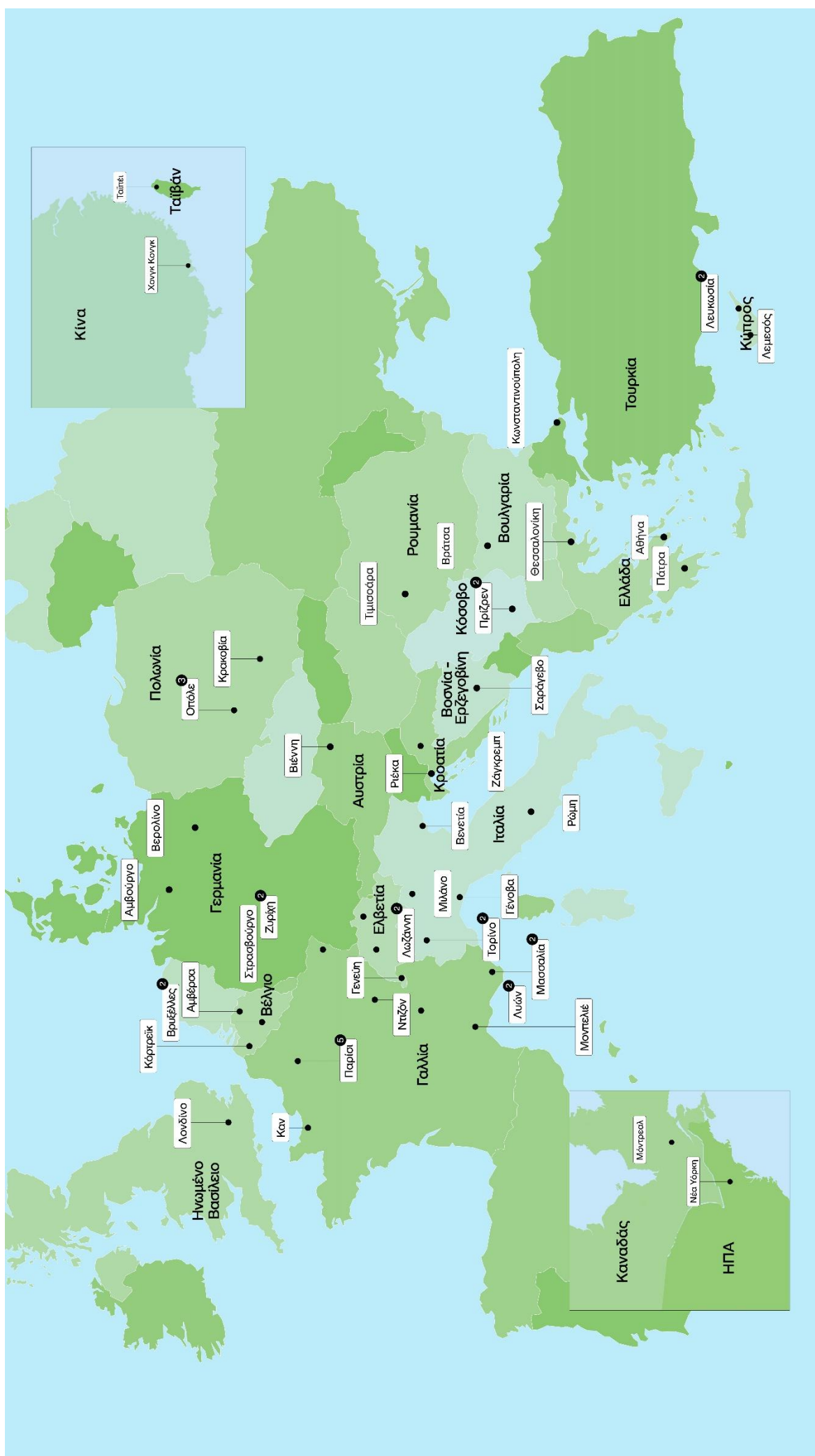
Για το όνομα του **grape**, εμπνευστήκαμε από τον Θεό της Αμπέλου και του Θεάτρου, τον Διόνυσο, τη μέθη που μας προσφέρει η Τέχνη, το ελληνικό καλοκαίρι και το σταφύλι, έναν καρπό που μοιραζόμαστε –άλλοτε ως φρούτο, άλλοτε ως οίνο– και έχει συνδυαστεί με τις παθιασμένες συζητήσεις μας μετά τις φεστιβαλικές παραστάσεις.

Μέχρι σήμερα, το **grape** έχει φιλοξενήσει περισσότερους από 100 καλλιτεχνικούς διευθυντές *ντρίες και εκπροσώπους των σημαντικότερων φεστιβάλ, πολιτιστικών οργανισμών και μέσων ενημέρωσης από 40 χώρες, ενώ 10 παραγωγές μας που έχουν αναδειχτεί στο ίδιο πλαίσιο, έχουν ήδη παρουσιαστεί σε διακεκριμένα διεθνή θέατρα και φεστιβάλ.

Ταυτόχρονα, ο θεσμός καταξιώνεται ολοένα και περισσότερο σε σημαντικές σκηνές διεθνώς. Έργα μας έχουν ταξιδέψει σε Αυστρία (Βιέννη), Βέλγιο (Βρυξέλλες, Αμβέρσα, Κόρτρεϊκ), Βοσνία Ερζεγοβίνη (Σαράγεβο), Βουλγαρία (Βράτσα), Γαλλία (Παρίσι, Λυών, Στρασβούργο, Μασσαλία, Μονπελιέ, Καν, Ντιζόν), Γερμανία (Βερολίνο, Αμβούργο), Ελβετία (Γενεύη, Ζυρίχη, Λωζάννη), Ηνωμένο Βασίλειο (Λονδίνο), ΗΠΑ (Νέα Υόρκη), Ιταλία (Ρώμη, Μιλάνο, Βενετία, Γένοβα, Τορίνο), Καναδά (Μόντρεαλ), Κόσοβο (Πρίζρεν), Κροατία (ΡΙέκα), Κύπρο (Λευκωσία, Λεμεσός), Πολωνία (Κρακοβία, Οπόλε), Ρουμανία (Τιμισοάρα), Τουρκία (Κωνσταντινούπολη) κ.α.

Φέτος, στο πλαίσιο του grape 2025, το Φεστιβάλ Αθηνών Επιδαύρου θα συνεργαστεί με το δίκτυο European Festivals Association, του οποίου

είναι μέλος, για τη διοργάνωση, στις 23 Ιουλίου, ενός διεθνούς forum για τις παραστατικές τέχνες.

ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260 Η – ΧΟΡΟΣ

21 – 24 Ιουλίου / 21.30

Πατρίσια Απέργη

Hystory

Από την εποχή των πρώτων φεμινιστικών κινημάτων, οι διαδρομές, οι παραβάσεις, οι λοξοδρομήσεις, οι εγγραφές και τα συμβάντα που σημειώνονται πάνω στο σώμα και το μυαλό των γυναικών είναι από τα πιο επώδυνα αλλά και ζωογόνα υλικά της ζωής και της τέχνης.

Το νέο έργο της Πατρίσιας Απέργη, χορογράφου με έντονο αποτύπωμα τόσο στην εγχώρια όσο και στη διεθνή σκηνή, εστιάζει στις διεκδικήσεις των γυναικών μέσα στους αιώνες. Σύμφωνα με τη δημιουργό, «είναι μια περιπλάνηση σε τόπους πραγματικούς και ονειρικούς, σε όλες τις ταυτότητες που αποδόθηκαν στις γυναίκες ή που οι ίδιες αποδέχτηκαν, στην αποτυχία ή την επιτυχία της χειραγώγησης». Αποτελώντας τη συνέχεια της προηγούμενης παραγωγής των Αερίτων *Planites* (2012), αυτή τη φορά μέσα από τη ματιά και τη δυναμική των γυναικών, το *Hystory* αντλεί το νόημά του από συνειρμούς και συσχετισμούς εννοιών που ενυπάρχουν στον ίδιο τον τίτλο του: «υστέρα» αλλά και ιστορία. «Υστέρα» στα αρχαία ελληνικά είναι η μήτρα, λέξη από την οποία προέρχεται και η υστερία, έχοντας αρχετυπικά ταυτιστεί με το γυναικείο φύλο. Συγκεκριμένα υπήρχε η πεποίθηση ότι η μήτρα μπορούσε να «περιπλανιέται» στο γυναικείο σώμα, προκαλώντας προβλήματα σωματικά και ψυχολογικά, από δύσπνοια μέχρι κάθε είδους κρίσεις και παράξενες συμπεριφορές. Αυτή η θεωρία, γνωστή ως «πλανώμενη μήτρα», ενίσχυσε την ιδέα ότι οι γυναίκες ήταν από τη φύση τους επιρρεπείς σε αστάθεια και συναισθηματικές εκρήξεις.

Στο *Planites*, έργο για αντρικό καστ, η ομάδα αναφερόταν στον δρόμο ως τόπο περιπλάνησης, αναζήτησης ενός καλύτερου αύριο, της πρόσμειξης, της ενσωμάτωσης, του Άλλου. Στο *Hystory*, αυτή τη θηλυκή εκδοχή τους, οι πλάνητες είναι οι γυναίκες του τώρα, οι γυναίκες του κόσμου που παραπλανήθηκαν στην περιπλάνησή τους, που δεν υποτάχτηκαν, εκείνες που ο δρόμος τους δεν άνοιξε, που πρόλαβαν να ψελλίσουν ένα «θέλω κι εγώ» όταν δεν τις άφησαν να προσπαθήσουν, εκείνες που αντιστάθηκαν στο να παραμείνουν «καλά κορίτσια», και γι' αυτό δαιμονοποιήθηκαν αλλά ίσως και να δοξάστηκαν ακόμα.

Σύλληψη – Χορογραφία **Πατρίσια Απέργη** • Μουσική **Βασίλης Μαντζούκης**
Δραματουργία **Roberto Fratini Serafide** • Σκηνικά **Ευαγγελία Θεριανού** •
Φωτισμοί **Νίκος Βλασόπουλος** • Συνεργάτιδα φωτίστρια Σοφία Αλεξιάδου •
Βοηθός χορογράφου **Σαββίνα Τζαφεράι** • Εκτέλεση παραγωγής **Polyplanity**
Productions / Γιολάντα Μαρκοπούλου, Βίκυ Στρατάκη • Διεθνής περιοδεία
Plan B - Creative Agency for Performing Arts Hamburg • Ερμηνεύουν
Ελεάννα Ζώη, Caterina Politi, Εβίνη Παντελάκη, Μυρτώ Στολίδη, Μαριάννα
Τζούδα • Αντικαταστάτρια ερμηνεύτρια **Νεφέλη Καφενταράκη**

Διάρκεια 70΄

Η παράσταση υλοποιείται στο πλαίσιο της Πράξης «Διοργάνωση καλλιτεχνικών εκδηλώσεων στο πλαίσιο του Φεστιβάλ Αθηνών Επιδαύρου για τα έτη 2024 και 2025», η οποία εντάσσεται στο Επιχειρησιακό Πρόγραμμα «Αττική» ΕΣΠΑ 2021-2027 και συγχρηματοδοτείται από το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης και από εθνικούς πόρους.

*

ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260 Δ – ΘΕΑΤΡΟ

21 – 24 Ιουλίου / 21.00

Κατερίνα Γιαννοπούλου

Phenomenon

του Γρηγόρη Λιακόπουλου

Ποια είναι τα όρια της ανθρώπινης γνώσης; Σε μια εποχή όπου οι τεχνολογίες αναπαράστασης και απομίμησης της πραγματικότητας έχουν πλέον καταστεί μαζικώς προσβάσιμες, πώς μπορούμε να είμαστε σίγουροι τι είναι αληθινό και τι όχι; Σε τι μπορούμε ακόμα να βασιστούμε με βεβαιότητα; Και τι γίνεται όταν κλονιστούν οι πιο θεμελιώδεις πεποιθήσεις μας;

Ένας συγγραφέας βρίσκεται μπροστά στη μεγαλύτερη κρίση της ζωής του: Δεν μπορεί πια καθόλου να γράψει. Η μυθοπλασία τού προκαλεί πλέον απέχθεια, θέλει να αφοσιωθεί αποκλειστικά στην πραγματικότητα, την οποία θέλει να γνωρίσει όσο καλύτερα μπορεί. Έτσι, ξεκινάει ένα ταξίδι αυτογνωσίας και

αναζήτησης της αλήθειας, και βυθίζεται σιγά-σιγά σε έναν κόσμο όπου πραγματικότητα, μυθοπλασία και προσομοίωση μπλέκονται αζεδιάλυτα.

Περιπλανώμενος μέσα σε μια πόλη που αλλάζει από λεπτό σε λεπτό και αναζητώντας θραύσματα του πραγματικού σε έναν κόσμο που μοιάζει ολοένα και πιο τεχνητός, εξερευνά έναν κόσμο που κατοικείται εξίσου από σκεπτόμενες μηχανές, λογοτεχνικούς ήρωες και νεκρούς φιλόσοφους, και επιχειρεί ένα road trip μες στο ίδιο του το υποσυνείδητο, μια ψυχεδελική καταβύθιση στην επικράτεια της αμφιβολίας.

Με αφορμή το έργο του Αυστριακού φιλόσοφου Λούντβιχ Βίτγκενσταϊν *Περί βεβαιότητας*, το *Phenomenon* αποτελεί μια σύγχρονη σπουδή πάνω στη γνώση και την αμφιβολία, εξερευνώντας τα όρια της εμπειρικής ανθρώπινης γνώσης: Υπάρχουν πράγματα που δεν επιδέχονται αμφισβήτησης;

Σκηνοθεσία **Κατερίνα Γιαννοπούλου** • Κείμενο – Δραματουργία - Βίντεο **Γρηγόρης Λιακόπουλος** • Σκηνικά - Κοστούμια **Νίκη Ψυχογιού** • Σχεδιασμός φωτισμού **Χριστίνα Θανάσουλα** • Μουσική **Alexander Yannilos** • Παίζουν **Γιώργος Βαλαής, Δάφνη Δρακοπούλου, Γιώργος Κισσανδράκης, Γωγώ Παπαϊωάννου, Μιχάλης Πητίδης, Βασίλης Σαφός, Μαρία Σκουλά** • Οργάνωση – Εκτέλεση παραγωγής **Ζωή Μουσχή**

Διάρκεια 105΄

Η παράσταση υλοποιείται στο πλαίσιο της Πράξης «Διοργάνωση καλλιτεχνικών εκδηλώσεων στο πλαίσιο του Φεστιβάλ Αθηνών Επιδαύρου για τα έτη 2024 και 2025», η οποία εντάσσεται στο Επιχειρησιακό Πρόγραμμα «Αττική» ΕΣΠΑ 2021-2027 και συγχρηματοδοτείται από το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης και από εθνικούς πόρους.

*

ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260 Β – ΧΟΡΟΣ

ΚΥΚΛΟΣ ΡΙΖΕΣ

21 Ιουλίου / 21.30

22 – 24 Ιουλίου / 20.00

Δαφίν Αντωνιάδου

Darkest white

Το *Darkest white* αποτελεί συνέχεια του εξελισσόμενου καλλιτεχνικού σύμπαντος της Δαφίν Αντωνιάδου, μια σκηνική σύνθεση που γεννιέται από τη συνάντηση της προγονικής μνήμης με μια κατακερματισμένη οπτική για το μέλλον. Βασισμένο στη σλαβομακεδονική της κληρονομιά, το έργο μετατρέπεται σε μια πολυεπίπεδη εξερεύνηση της εκτόπισης, της επιβίωσης και της παντοδυναμίας της γυναικείας παρουσίας – ένα υφαντό ευθραυστότητας και ανθεκτικότητας.

Η παράσταση εξελίσσεται ως τελετουργικό. Στο επίκεντρο βρίσκεται μια αινιγματική μορφή – μια παρουσία που ενσαρκώνει το αρχέτυπο και το άυλο. Αυτή η φιγούρα οδηγεί το κοινό μέσα από έναν κύκλο γέννησης, ένωσης και θανάτου. Φέρει το βάρος της συλλογικής μνήμης, δίνοντας φωνή σε όσους έχουν σβηστεί από την ιστορία, ενώ ταυτόχρονα εμφανίζεται ως μια φασματική οντότητα σε έναν ψυχρό, ψηφιακό χώρο.

Το έργο που θα παρουσιάσει η καλλιτέχνιδα για το Φεστιβάλ προσεγγίζει τις εναλλασσόμενες δυναμικές της εξουσίας και της θυσίας. Η γη χαρτογραφείται μέσω ενός τραγουδιού – ενός αρχέγονου ήχου που έχει τη δύναμη να μεταμορφώνει την πραγματικότητα. Το νήμα που ενώνει τη συλλογική μνήμη με έναν κοσμολογικό ορίζοντα, δίνει στο ταξίδι της ηρωίδας μια διάσταση οικουμενικής λύτρωσης. Με έντονα συμβολιστικά στοιχεία, το *Darkest white* αφήνει την αναζήτηση της απόλυτης ελευθερίας αιωρούμενη σε έναν μεταίχμιακό χώρο.

Σύλληψη – Χορογραφία – Ερμηνεία **Δαφίν Αντωνιάδου** • Πρωτότυπη μουσική & Σχεδιασμός ήχου **Constantine Skourlis** • Σχεδιασμός φωτισμού **Βαγγέλης Μούντριχας** • Σχεδιασμός κοστουμιού **Χριστίνα Λαρδίκου** • Βοηθός χορογράφου **Σοφία Μαρτίου** • Φωνές **Melita Mukavec, Ελίζα Κατραούρα** • Κατασκευή σκηνικού **Ολυμπία Θεοδωρίδου** • Χωροποίηση ήχου **Νικόλας Καζάζης** • Σχεδιασμός κατασκευής **Μαργαρίτα Κυανίδου** • Οπτική ταυτότητα **Latent Community** • Φωτογραφία **Μυρτώ Γρηγορίου** • Σύμβουλος δραματουργίας **Μαίρη Μαραγκουδάκη** • Κατασκευή κοστουμιού **Εύα Τσαμπάση** • Οργάνωση παραγωγής **Nether** • Νομική εκπροσώπηση **BepArt**

Η παράσταση περιλαμβάνει στροβοσκοπικό φωτισμό και ηχητικών εφέ υψηλής έντασης.

Ευχαριστούμε την οικογένεια Βότση-Αντωνιάδη, τον Βαγγέλη Ρήνα, την Παρασκευή Τεκτονίδου, το SHOP HAIR, τον Κώστα Τζέκο και τον Σταμάτη Πασόπουλο.

Η παράσταση περιλαμβάνει μουσική από την έκδοση *ΜΕΓΚΛΕΝ, Τραγούδια με λόγια από την περιοχή των Μογλενών-Καρατζόβας*.

Η παράσταση επιχορηγείται από το Υπουργείο Πολιτισμού.

Με την υποστήριξη του Calderone.Art.Space, Bedouin Records

Διάρκεια 60΄

*

ΚΕΝΤΡΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΙΔΡΥΜΑ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΙΑΡΧΟΣ / ΦΑΡΟΣ

ΧΟΡΟΣ

21, 22 & 24 Ιουλίου / 21.00

23 Ιουλίου / 19.00

Κωνσταντίνος Παπανικολάου

Επαρκώς δημιουργικό

Πώς ξεκίνησε η εμμονή με τον «ιδιοφυή δημιουργό» και πώς σχετίζεται με τις έννοιες της αυθεντικότητας, της πρωτοτυπίας, του ατομικισμού και της ιδιοκτησίας; Για να πάρουμε στα σοβαρά έναν καλλιτέχνη ή έναν διανοούμενο, γιατί άραγε πρέπει αυτός να αποδείξει ότι διαφοροποιείται από τους προκατόχους του; Από αυτά τα ερωτήματα αφορμάται η παράσταση *Επαρκώς δημιουργικό* σε μορφή ημερίδας, με περφόρμερ έναν δικηγόρο, μια χορογράφο, έναν καθηγητή χορού κι έναν θεωρητικό τέχνης που εξηγούν για ποιον λόγο η πρωτοτυπία και ο πειραματισμός έχουν καταλήξει να θεωρούνται βασική υποχρέωση κάθε δημιουργού. Ανατρέχοντας σε δικαστικά σκάνδαλα και

αναβιώνοντας διάσημες χορογραφίες επιχειρούν να εξηγήσουν πώς αυτή η αντίληψη ενισχύει μια ανταγωνιστική και αγοραία προσέγγιση της καλλιτεχνικής διαδικασίας εμπορευματοποιώντας τα έργα τέχνης.

Ο Κωνσταντίνος Παπανικολάου έχει συνεργαστεί ως περφόρμερ με τους Gerard & Kelly, Alexandra Bachzetsis, Πατρίσια Απέρρη, Τζένη Αργυρίου κ.ά., ενώ το 2021 παρουσίασε την πρώτη του χορογραφική δουλειά με τίτλο *The diving horse and other mythologies* στο Onassis New Choreographers Festival. Με τη νέα του χορογραφία συνεχίζει την έρευνά του σχετικά με τον κόσμο του χορού, τις συνήθειες και τους κανόνες που τον διέπουν, εστιάζοντας στο επάγγελμα του χορογράφου με μια ακόμα επιτελεστική διάλεξη, ένα σύγχρονο, αναστοχαστικό έργο.

Κείμενο – Χορογραφία **Κωνσταντίνος Παπανικολάου** • Φωτισμοί **Νύσος Βασιλόπουλος** • Ερμηνεία – Συνδημιουργία **Σταυρούλα Σιάμου, Δήμητρα Βλαγκοπούλου, Δημήτρης Ματσούκας, Κωνσταντίνος Παπανικολάου**

Συμπαραγωγή **Φεστιβάλ Αθηνών Επιδαύρου – Κέντρο Πολιτισμού Ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος (ΚΠΙΣΝ)** • Δωρητής της συμμετοχής του ΚΠΙΣΝ **Ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος (ΙΣΝ)**

Διάρκεια 70΄

*

ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260 Ε – ΘΕΑΤΡΟ

ΚΥΚΛΟΣ Η ΣΚΗΝΗ ΤΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ

21 & 23 Ιουλίου / 21.00

22 Ιουλίου / 19.00

24 Ιουλίου / 21.30

Σοφία Αντωνίου

Η ζωή, τα γηρατειά και ο θάνατος μιας γυναίκας του λαού

Βασισμένο στο βιβλίο του Ντιντιέ Εριμπόν

Ύμνος στους αφανείς της εργατικής τάξης και ταυτόχρονα ύμνος στη μητέρα, η *Ζωή, τα γηρατειά και ο θάνατος μιας γυναίκας του λαού* του σπουδαίου Γάλλου φιλόσοφου και κοινωνιολόγου Ντιντιέ Εριμπόν που πρόσφατα κυκλοφόρησε και στην Ελλάδα, έχει αυτοβιογραφική αφετηρία και αφιερώνεται στη μητέρα του. Έργο πολιτικό, που σκιαγραφεί με θάρρος και ειλικρίνεια το πορτρέτο μιας γυναίκας της εργατικής τάξης. φέρνοντας στο προσκήνιο τις δυσκολίες, τα όνειρα και τις ματαιώσεις της, το βιβλίο συνδέει αξεδιάλυτα, όπως είναι εμφανές και στον χαρακτηριστικό τίτλο του, την ατομική ταυτότητα με την ταξική καταγωγή και την ταξική μοίρα ειδικά των γυναικών. Το προσωπικό γίνεται ξεκάθαρα πολιτικό ενώ το ζήτημα της τρίτης ηλικίας και των δικαιωμάτων των ηλικιωμένων γυναικών βρίσκεται στον πυρήνα της αφήγησης.

Κατά πόσον άραγε έχουν οι γυναίκες της εργατικής τάξης τη δυνατότητα να καθορίσουν τη ζωή τους; «Ποιος μιλάει; Ποιος δικαιούται να πάρει τον λόγο;» αναρωτιέται ο συγγραφέας. Και θέτει προ των ευθυνών τους καλλιτέχνες και διανοούμενους, επισημαίνοντας πως είναι χρέος τους να δώσουν φωνή σε όλες και όλους εκείνους που μένουν στο περιθώριο.

Το βιβλίο μεταφέρει στη σκηνή η Σοφία Αντωνίου, δημιουργός της νέας γενιάς, απόφοιτος Σκηνοθεσίας της Δραματικής Σχολής του Εθνικού Θεάτρου, με ιδιαίτερο ενδιαφέρον για το θέατρο ως εμπυθιστική εμπειρία. Η παράστασή της ακολουθεί τις μνήμες της ηρωίδας να αναβιώνουν μέσα από έναν χορό ηθοποιών τρίτης ηλικίας που κινούνται σε έναν συνειρμικό, ποιητικό χώρο ενσαρκώνοντας τις εμπειρίες της ηρωίδας. Η σκηνοθεσία ισορροπεί ανάμεσα στο ρεαλιστικό και το ονειρικό, δημιουργώντας έναν ζωντανό χώρο μνήμης.

Σκηνοθεσία **Σοφία Αντωνίου** • Δραματουργία **Εύα Φρακτοπούλου** • Σκηνικά – Κοστούμια **Μαριλένα Καλαϊτζαντωνάκη** • Μουσική σύνθεση **Ecati** • Επιμέλεια κίνησης **Εύη Οικονόμου** • Φωτισμοί **Τάσος Παλαιορούτας** • Βοηθός σκηνοθέτριας **Μαριλένα Μόσχου** • Βοηθός σκηνογράφου **Τίμοθου Λασκαράτος** • Παίζουν **Άρης Μπαλής, Ιωάννα Μαυρέα, Εύα Φρακτοπούλου, Μάγδα Λέκκα, Αντώνης Κωνσταντόπουλος, Νικολέτα Κοκκίνου, Κλεοπάτρα Ροντήρη, Περικλής Αλμπάνης, Ανδριανή Τουντοπούλου, Μάκης Αρβανιτάκης** • Οργάνωση παραγωγής **Masterskaya / Μαριλένα Καλαϊτζαντωνάκη** • Εκτέλεση παραγωγής **Lefou Productions / Βάσια Ατταριάν, Σεραφείμ Ράδης**

Το βιβλίο του Ντιντιέ Εριμπόν *Η ζωή, τα γηρατειά και ο θάνατος μιας γυναίκας του λαού* (Didier Eribon, *Vie, vieillesse et mort d'une femme du peuple*, Flammarion, 2023) κυκλοφορεί στα ελληνικά σε μετάφραση Γιάννη Στεφάνου από τις εκδόσεις Νήσος (2024).

Η παράσταση υλοποιείται στο πλαίσιο της Πράξης «Διοργάνωση καλλιτεχνικών εκδηλώσεων στο πλαίσιο του Φεστιβάλ Αθηνών Επιδαύρου για τα έτη 2024 και 2025», η οποία εντάσσεται στο Επιχειρησιακό Πρόγραμμα «Αττική» ΕΣΠΑ 2021-2027 και συγχρηματοδοτείται από το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης και από εθνικούς πόρους.

*

ΘΕΑΤΡΟ ΤΕΧΝΗΣ ΚΑΡΟΛΟΥ ΚΟΥΝ – ΦΡΥΝΙΧΟΥ – ΘΕΑΤΡΟ

21, 23 & 24 Ιουλίου / 21.00

22 Ιουλίου / 18.30

Νοεμή Βασιλειάδου

Κλημεντίνες χωρίς κουκούτσι

Λαϊκή αγορά: Η πιο γνήσια τελετουργία του δημόσιου χώρου. Ένας τόπος μεταίχμιος, που συχνά θυμίζει περισσότερο θέατρο από το ίδιο το θέατρο. Ένας χώρος συναλλαγών που επαφίεται εξ ολοκλήρου στον ανθρώπινο παράγοντα, ίσως από τους τελευταίους που έχουν απομείνει.

Θα μπορούσε να είναι είδος προς εξαφάνιση, είναι όμως εδώ. Όσο οι αυτόματοι πωλητές κερδίζουν χώρο και η οικονομία επιβάλλει το σχήμα και τη μορφή των προϊόντων, η λαϊκή αγορά υποστηρίζει σθεναρά το δικαίωμα στη ζωντανή αλληλεπίδραση, τη διαπραγμάτευση, τη δοκιμή, το ατελές. Εδώ, τα λαχανικά και οι άνθρωποι δεν μοιάζουν με άρτια αισθητικά προϊόντα. Δεν γυαλίζουν κάτω από τεχνητό φως. Έχουν εξογκώματα. Ροζιάζουν και μυρίζουν χρώμα. Βγαίνουν σε όλα τα χρώματα, σε όλα τα είδη, σε όλες τις ηλικίες, σε όλα τα σχήματα.

Η παράσταση αποτυπώνει μια ιδιότυπη σκηνική «αγορά» που συντίθεται, αποσυναρμολογείται και παραμορφώνεται, προκαλώντας μας να

αναρωτηθούμε: Έχουν τα καλλιτεχνικά προϊόντα σήμερα αυλακιές και σημάδια ή μοιάζουν με προϊόντα του σουπερμάρκετ; Τι θέση θα μπορούσε να έχει το «λαϊκό» στο σύγχρονο θέατρο, όχι με όρους γραφικούς αλλά αμιγώς καλλιτεχνικούς; Πόσο πρωταγωνιστικός είναι ο ανθρώπινος παράγοντας στο τελικό προϊόν και τι χώρος «εκπροσώπησης» υπάρχει για το ατελές; Με τι κριτήρια «πουλάμε» και «αγοράζουμε» τέχνη;

Πολιτικά και κοινωνικά ερωτήματα δίνουν τη θέση τους σε συμβουλές για την καλύτερη πατάτα, άγαρμπα αστεία δίνουν τη θέση τους σε φιλοσοφία του δρόμου, ένα καφάσι κλημεντίνες ψάχνει αγοραστή, ένας θιάσος παζαρεύει τον ατελή εαυτό του. Οι *Κλημεντίνες χωρίς κουκούτσι* είναι ένα ρέκβιεμ για τα τελευταία ίχνη μιας εποχής. Μια απόπειρα αναστοχασμού πάνω στις έννοιες της παραγωγής και της κατανάλωσης. Μια παράσταση που θέλει να βγει από τη γη κι ας έχει κουκούτσια.

Η ηθοποιός και σκηνοθέτις Νοεμή Βασιλειάδου ανήκει στη νέα γενιά του ελληνικού θεάτρου. Ως ηθοποιός μετρά ήδη σημαντικές συνεργασίες, ενώ η πρώτη της σκηνοθεσία, η devised θεατρική παράσταση *Προσοχή: Εκτελούνται έργα*, σε δική της δραματουργία, ήταν υποψήφια για το Βραβείο Επιτελεστικών Τεχνών από την Ένωση Ελλήνων Κριτικών το 2024.

Σύλληψη – Σκηνοθεσία **Νοεμή Βασιλειάδου** • Δραματουργία **Νοεμή Βασιλειάδου, Χάρις Σερδάρη** • Κίνηση **Αλέξανδρος Νούσκας Βαρελάς** • Σκηνικά – Κοστούμια **Δάφνη Αηδόνη** • Σχεδιασμός ήχου – Μουσική σύνθεση **Βασίλης Ζλατάνος** • Ζωντανή ερμηνεία της μουσικής – Μουσική σύνθεση **Χρήστος Παπαδόπουλος** • Σχεδιασμός φωτισμού **Ελίζα Αλεξανδροπούλου** • Βοηθός σκηνοθέτιδας **Αθηνά Παπαδάκη** • Παραγωγή **Εταιρεία Θεάτρου Τροχιές** • Παίζουν (αλφαβητικά) **Βασιλική Διαλυνά, Θανάσης Ζερίτης, Βασίλης Καραμπούλας, Νικόλας Μαραγκόπουλος, Χρήστος Παπαδόπουλος, Χάρις Σερδάρη, Μαρία Φιλίνη**

Διάρκεια 90΄

ΘΕΑΤΡΟ ΣΤΑΘΜΟΣ – ΘΕΑΤΡΟ

ΚΥΚΛΟΣ ΡΙΖΕΣ

21 – 23 Ιουλίου / 21.00

24 Ιουλίου / 17.30

Κωσταντίνος Ντέλλας

Οι γριές που μαζεύουν την τσουκνίδα

Πώς συνδέεται το γυναικείο σώμα στην τρίτη ηλικία με τη λαϊκή μαγεία, τη μαγειρική και τις τελετουργικές πρακτικές; Τρεις άντρες ερμηνευτές αναλαμβάνουν να φέρουν επί σκηνής τρεις γυναικείες μορφές και μέσα από αυτές, το ίδιο το αφήγημα του γερασμένου γυναικείου σώματος, ατομικό και συλλογικό.

Με αφετηρία τη Θεσσαλία και την παράδοση που θέλει τις γυναίκες της περιοχής «μάγισσες» που έχουν κληρονομήσει τις μυστικές δεξιότητές τους από τη Μήδεια, ειδικές στο «κατέβασμα», γνωστό και ως «άρμεγμα του φεγγαριού», αυτές οι τρεις μορφές θυμίζοντας άλλοτε ακίνδυνες γιαγιάδες, άλλοτε επικίνδυνες θεραπεύτριες, οικείες όσο και αρχετυπικές, μιλούν για τις ζωές τους, γι' αυτά που έπαθαν, γι' αυτά που έμαθαν από τις παλιές κι αυτά που παραδίδουν στις επόμενες. Έχοντας επωμιστεί τον τριπλό ρόλο της εργάτριας, της νοικοκυράς και της μητέρας, συμβάλλοντας ενεργά στην οικονομική παραγωγή τόσο της οικογένειάς τους όσο και της κοινότητας, οι γυναίκες της Θεσσαλίας έμειναν για χρόνια αόρατες – ακόμα και για τους ερευνητές, που δεν θεωρούσαν αξιόπιστο και άξιο καταγραφής τον λόγο μιας γυναίκας για την ιστορία ενός τόπου.

Ξεκινώντας το ταξίδι της στην Πειραματική Σκηνή του Θεσσαλικού Θεάτρου τον Μάρτιο του 2023, η ερευνητική αυτή παράσταση παίχτηκε στη σκηνή του Θεάτρου Σταθμός για δύο συνεχείς σεζόν και περιόδευσε σε διάφορες πόλεις της Ελλάδας γνωρίζοντας μεγάλη ανταπόκριση. Αποτελεί work in progress πάνω στον διάλογο της παραστασιακής τέχνης με την κοινωνική ανθρωπολογία, με βασικούς άξονες τους κοινωνικούς ρόλους και τις έμφυλες διαστάσεις της τροφής και των λαϊκών μαγικοθρησκευτικών πρακτικών. Το παραστατικό κομμάτι εξελίσσεται και επαναπροσδιορίζεται, καθώς τροφοδοτείται από τον όγκο των συνεντεύξεων που υλοποιούνται παράλληλα

με τις παραστάσεις. Το κοινό καλείται να συμμετάσχει στην έρευνα και, εφόσον το επιθυμεί, να συμβάλει στη συνέχιση της καταγραφής της προφορικής ιστορίας που έχει ήδη ξεκινήσει από την αρχή των παραστάσεων.

Έρευνα – Δραματουργική επεξεργασία – Σκηνοθεσία **Κωνσταντίνος Ντέλλας**
• Ηχητικό περιβάλλον – Πρωτότυπη μουσική **Αλέξανδρος Κτιστάκης** •
Επιμέλεια κίνησης **Μαρίζα Τσίγκα** • Κατασκευή μάσκας **Μάρθα Φωκά** •
Επιμέλεια κοστούμιών **Κωνσταντίνα Μαρδίκη** • Βοηθός σκηνοθέτη **Άρτεμις Λεπτοκαροπούλου** • Φωτογραφίες και βίντεο προώθησης **Χαράλαμπος Βλαχοδήμος, Ηλίας Λαχανάς** • Μοντάζ **Στυλιανός Βλαχοδήμος** • Παίζουν **Μιχάλης Αναγνώστου, Μανούσος Γεωργόπουλος, Πλάτωνας Γιώργος Περλέρος** • Εκτέλεση παραγωγής **Πολιτισμός Σταθμός Θέατρο**

Η κατασκευή των κοστούμιών είναι ευγενική χορηγία του Λυκείου των Ελληνίδων Αθηνών.

Διάρκεια 90΄

ΩΔΕΙΟ ΗΡΩΔΟΥ ΑΤΤΙΚΟΥ

Ώρα έναρξης παραστάσεων 21.00

ΟΠΕΡΑ / ΝΕΑ ΠΑΡΑΓΩΓΗ

1, 3, 5, 6, 8 Ιουνίου

Εθνική Λυρική Σκηνή – Pier Giorgio Morandi – Andrei Șerban

Τουραντότ

του Τζάκομο Πουτσίνι

Εμπνευσμένη από τον μαγικό κόσμο των παραμυθιών και σε λιμπρέτο των Τζουζέπε Αντάμι και Ρενάτο Σιμόνι, η *Τουραντότ*, το τελευταίο έργο του Τζάκομο Πουτσίνι, πρωτοπαρουσιάστηκε υπό τη μουσική διεύθυνση του Αρτούρο Τοσκανίνι στη Σκάλα του Μιλάνου το 1926, πριν δηλαδή σχεδόν εκατό χρόνια. Καθώς με τον θάνατο του συνθέτη η όπερα είχε μείνει ημιτελής, την γ' πράξη συμπλήρωσε ο φίλος του και συνθέτης Φράνκο Αλφάνο, ενώ μια δεύτερη εκδοχή στο φινάλε πρότεινε το 2001 ο Λουτσάνο Μπέριο.

Η μουσική του Πουτσίνι είναι γεμάτη λυρισμό, εξωτικά ηχοχρώματα και δραματική ένταση. Συνδυάζοντας κωμικά στοιχεία, το ανάλαφρο στοιχείο της κομέντια ντελ άρτε, εξαιρετικά εντυπωσιακές εικόνες, αλλά και τη μεγαλοπρέπεια της φανταστικής αυτοκρατορικής Κίνας, η *Τουραντότ* εξερευνά θέματα όπως η αγάπη, η θυσία, η εκδίκηση, η μεταμέλεια και η δύναμη της συγχώρεσης, ενώ παραμένει ένα από τα πιο δημοφιλή έργα του 20ού αιώνα.

Η υπόθεση διαδραματίζεται στην αυτοκρατορική Κίνα. Η πριγκίπισσα Τουραντότ θέτει τρία αινίγματα στους υποψήφιους μνηστήρες της, ενώ όποιος αποτυγχάνει να τα λύσει το πληρώνει με τη ζωή του. Ο πρίγκιπας Καλάφ, γοητευμένος από την ομορφιά της Τουραντότ, αποφασίζει να δοκιμάσει την τύχη του, λύνει τα αινίγματα, η πριγκίπισσα όμως αρνείται να τον παντρευτεί. Τότε ο πρίγκιπας δέχεται να απαλλάξει την Τουραντότ από τη δέσμευσή της θέτοντας ο ίδιος ένα αίνιγμα: να μαντέψει το όνομά του πριν την αυγή.

Το αριστούργημα του Τζάκομο Πουτσίνι επανέρχεται από την Εθνική Λυρική Σκηνή στο Ωδείο Ηρώδου Αττικού μετά από δεκαεπτά χρόνια σε μια μεγαλειώδη παραγωγή. Τη σκηνοθεσία υπογράφει ο Αντρέι Σερμπάν, ένας από τους κορυφαίους σκηνοθέτες θεάτρου και όπερας παγκοσμίως, ενώ τα σκηνικά και τα δεκάδες, άκρως εντυπωσιακά κοστούμια έχει σχεδιάσει στην πρώτη της συνεργασία με την ΕΛΣ η σπουδαία διεθνής Ελληνίδα σκηνογράφος και ενδυματολόγος Χλόη Ομπολένσκι. Διευθύνει ο Πιερ Τζόρτζιο Μοράντι, ενώ τους βασικούς ρόλους ερμηνεύουν διεθνώς καταξιωμένοι καλλιτέχνες.

Μουσική διεύθυνση **Pier Giorgio Morandi** • Σκηνοθεσία **Andrei Şerban** •
Δραματουργία **Daniela Violeta Dima** • Σκηνικά – Κοστούμια **Χλόη
Ομπολένσκι** • Χορογραφία – Κινησιολογία **Kate Flatt, Γεωργία Τέγου** •
Φωτισμοί **Jean Kalman, Simon Trottet** • Διεύθυνση χορωδίας **Αγαθάγγελος
Γεωργακάτος** • Διεύθυνση παιδικής χορωδίας **Κωνσταντίνα Πιτσιάκου** •
Ερμηνεύουν **Lise Lindstrom / Catherine Foster, Arsen Sghomonyan /
Riccardo Massi, Τσέλια Κοστέα / Μαρία Κοσοβίτσα, Τάσος Αποστόλου
κ.ά.** • Με την **Ορχήστρα**, τη **Χορωδία** και την **Παιδική Χορωδία** της **Εθνικής
Λυρικής Σκηνής**, στο πλαίσιο της εκπαιδευτικής της αποστολής

*

ΘΕΑΤΡΟ / ΕΠΑΝΑΛΗΨΗ

18 & 19 Ιουνίου

**Εθνικό Θέατρο – Φεστιβάλ Αθηνών Επιδαύρου – Πολιτιστικός
Οργανισμός Λυκόφως
Κατερίνα Ευαγγελάτου
Ιππόλυτος του Ευριπίδη**

Ο *Ιππόλυτος* του Ευριπίδη σε σκηνοθεσία Κατερίνας Ευαγγελάτου, μεγάλη επιτυχία του Εθνικού Θεάτρου στην Επίδαυρο το 2023, μετά την περιοδεία του σε σημαντικά θέατρα στην Ελλάδα και την Κύπρο και το ταξίδι του στο φημισμένο Hong Kong Arts Festival, από τα μεγαλύτερα και παλαιότερα φεστιβάλ της Ασίας, τον Μάρτιο του 2025, έρχεται για δύο παραστάσεις στο Ηρώδειο. Για την επανάληψη της κορυφαίας αυτής παραγωγής συμπράττουν οι κυριότεροι πολιτιστικοί φορείς της χώρας, το Εθνικό Θέατρο και το Φεστιβάλ, με αρωγό τον Πολιτιστικό Οργανισμό «Λυκόφως».

Η παράσταση, μια σύγχρονη προσέγγιση της αρχαίας τραγωδίας που προτείνει μια ανατρεπτική σκηνοθετική οπτική, εμβαθύνει στον άγριο κόσμο του Ευριπίδη, έχοντας αποσπάσει διθυραμβικές κριτικές από ελληνικά και διεθνή μέσα. Για την παραγωγή αυτή, η Κατερίνα Ευαγγελάτου συνεργάστηκε με μια εξαιρετική δημιουργική ομάδα 34 ατόμων και έναν δυναμικό θίασο. Στην ανανεωμένη διανομή πρωταγωνιστούν οι: Στεφανία Γουλιώτη (Φαίδρα),

Χριστίνα Μαξούρη (Τροφός), Δημήτρης Παπανικολάου (Εξάγγελος), Έλενα Τοπαλίδου (Αφροδίτη/Αρτεμις), Γιάννης Τσορτέκης (Θησέας), Ορέστης Χαλκιάς (Ιππόλυτος).

«Η σύγχρονη εκδοχή του *Ιππόλυτου* του Ευριπίδη από την Ευαγγελάτου, που παρουσιάστηκε στο Αρχαίο Θέατρο Επιδαύρου, είναι ένα ακόμα παράδειγμα ριζοσπαστικής προσέγγισης στα κλασικά έργα. Προσαρμοσμένη από την Ευαγγελάτου, η ιστορία παρουσιάζει την Αφροδίτη να αναζητά εκδίκηση κατά του Ιππόλυτου, επειδή έδωσε όρκο αγνότητας. Εδώ η θεά είναι στη σκηνή καθ' όλη τη διάρκεια της παράστασης με μια κάμερα στο χέρι, δημιουργώντας τη δική της ταινία για το δράμα».

Arifa Akbar, *The Guardian*, Ιούλιος 2023

Μετάφραση **Κώστας Τοπούζης** • Δραματουργική επεξεργασία – Διασκευή – Σκηνοθεσία **Κατερίνα Ευαγγελάτου** • Σκηνικά **Εύα Μανιδάκη** • Μουσική **Αλέξανδρος Δράκος Κτιστάκης** • Βίντεο **Παντελής Μάκκας** • Χορογραφία **Αλέξανδρος Σταυρόπουλος** • Κοστούμια **Εύα Γουλάκου** • Φωτισμοί **Ελίζα Αλεξανδροπούλου** • Σχεδιασμός ήχου **Ηλίας Φλάμμος** • Σχεδιασμός κομμώσεων **Κωνσταντίνος Κολιούσης** • Μακιγιάζ **Olga Faleichyk** • Παίζουν (αλφαβητικά) **Στεφανία Γουλιώτη Φαίδρα**, **Χριστίνα Μαξούρη Τροφός**, **Δημήτρης Παπανικολάου Εξάγγελος**, **Έλενα Τοπαλίδου Αφροδίτη / Αρτεμις**, **Γιάννης Τσορτέκης Θησέας**, **Ορέστης Χαλκιάς Ιππόλυτος** • Χορός γυναικών **Δάφνη Κιουρκτσόγλου**, **Αναστασία-Ραφαέλα Κονίδη**, **Αμαλία Νίνου**, **Μελίνα Πολυζώνη** • Χορός κυνηγών **Γιώργος Βασιλόπουλος**, **Κωνσταντίνος Γεωργαλής**, **Νίκος Γονίδης**, **Χρήστος Διαμαντούδης**, **Ηρακλής Κωστάκης**, **Αλέξανδρος Πιεχόβιακ**, **Μάριος Χατζηαντώνη**, **Νικόλας Χατζηβασιλειάδης** • Ζωντανή ερμηνεία της μουσικής **Αλέξανδρος Δράκος Κτιστάκης**

Χορηγοί παράστασης **Τράπεζα Πειραιώς, ΑΔΜΗΕ**

Με την υποστήριξη του **Ελληνικού Οργανισμού Τουρισμού (ΕΟΤ)**

Τα φυτά του σκηνικού είναι ευγενική χορηγία του **Gryllis Water Lilies**

ΚΥΚΛΟΣ ΚΛΑΣΙΚΗ ΜΟΥΣΙΚΗ

21 Ιουνίου – Παγκόσμια Ημέρα Μουσικής

Εθνική Συμφωνική Ορχήστρα ΕΡΤ – Μιχάλης Οικονόμου

Μουσικές του κόσμου

Στις 21 Ιουνίου, όπως κάθε χρόνο, γιορτάζουμε την Παγκόσμια Ημέρα Μουσικής με την καθιερωμένη συναυλία της Εθνικής Συμφωνικής Ορχήστρας της ΕΡΤ. Υπό τη διεύθυνση του διεθνούς φήμης αρχιμουσικού και μουσικού διευθυντή της Μιχάλη Οικονόμου, η Συμφωνική Ορχήστρα της ΕΡΤ θα μας ταξιδέψει σε δέκα διαφορετικούς ονειρικούς κόσμους. Κατά τη διάρκεια του μουσικού αυτού ταξιδιού, θα ακουστούν μερικά από τα αριστουργήματα της παγκόσμιας μουσικής φιλολογίας, όπως το Μπολερό του Ραβέλ, το συμφωνικό ποίημα Ο Μολδάβας του Σμέτανα, το θριαμβευτικό Εμβατήριο πομπής και μεγαλοπρέπειας του Έλγκαρ και πολλά άλλα.

Μιχαήλ Γκλίνκα (1804–1857)

Εισαγωγή για ορχήστρα από την όπερα *Ρουσλάνος και Λουντμίλα*

Αράμ Χατσατουριάν (1903–1978)

Αντάτζιο από τον *Σπάρτακο*

Μπέντριχ Σμέτανα (1824–1884)

Ο Μολδάβας

Πιέτρο Μασκάνι (1863–1945)

Ιντερμέτζο από την όπερα *Καβαλερία ρουσικάννα*

Έντουαρντ Έλγκαρ (1857–1934)

Εμβατήριο πομπής και μεγαλοπρέπειας αρ. 1 σε ρε μείζονα, έργο 39, αρ. 1

Ρίχαρντ Βάγκνερ (1813–1883)

Εισαγωγή από την όπερα *Ριέντσι*

Τζον Άνταμς (γ.1947)

Short Ride in a Fast Machine

Γιάννης Κωνσταντινίδης (1903–1984)

Δωδεκανησιακή σουίτα αρ. 1

Αρτούρο Μάρκες (γ.1950)

Danzon αρ. 2

Μωρίς Ραβέλ (1875–1937)

Μπολερό

Συμμετέχει η Χορωδία της ΕΡΤ / Διδασκαλία Μιχάλης Παπαπέτρου

*

22 Ιουνίου

Raining Pleasure

Το πιο επιτυχημένο ελληνικό αγγλόφωνο συγκρότημα των τελευταίων δεκαετιών, οι Raining Pleasure έχουν διαγράψει ξεχωριστή πορεία στην εγχώρια μουσική σκηνή. Μετά από μια περίοδο αποχής από την ενεργό δράση, ο frontman Vassilikos, ο X-Jeremy στις κιθάρες και ο Jay στα τύμπανα ανακοίνωσαν το 2024 την επανασύνδεσή τους και επιστρέφουν για να μας θυμίσουν τα τραγούδια που τους καθιέρωσαν ως ένα από τα κορυφαία μουσικά σύνολα της ελληνικής ποπ και εναλλακτικής ροκ.

Η μπάντα από την Πάτρα προκάλεσε αμέσως αίσθηση με τον πρώτο δίσκο της (*Memory Comes Back*, 1996). Ακολούθησαν ακόμη 5 άλμπουμ, που έχουν πουλήσει δεκάδες χιλιάδες αντίτυπα και απέσπασαν εγκωμιαστικές κριτικές στην Ελλάδα όσο και διεθνώς. Κομμάτια όπως το *Capricorn*, το *Fake* και το *Love Me, Love Me, Love Me* έχουν αφήσει ανεξίτηλο το μουσικό στίγμα του γκρουπ και ακούγονται μέχρι σήμερα, ενώ αξέχαστη στιγμή στη διαδρομή τους που ήταν το *Reflections* (2004), η αισθαντική διασκευή του θρυλικού δίσκου του Μάνου Χατζιδάκι που εδραίωσε τη σχέση τους με το ελληνικό κοινό.

*

23 Ιουνίου

Stranglers

Με μια μυθική καριέρα περίπου 50 ετών, με τον δικό τους ξεχωριστό ήχο, άμεσα αναγνωρίσιμο και διαφορετικό από κάθε άλλης σύγχρονης τους μπάντας, οι Stranglers έχουν δημιουργήσει το δικό τους μουσικό σύμπαν. Από τα κορυφαία συγκροτήματα που ανέδειξε η βρετανική rock 'n' roll σκηνή, ξεκίνησαν τη διαδρομή τους το 1974 και αποτελούν μια από τις μακροβιότερες μπάντες στη

σύγχρονη μουσική. Με τραγούδια-σταθμούς και άλμπουμ με εκατομμύρια πωλήσεις, έχουν επάξια κερδίσει τη θέση τους στο πάνθεον της παγκόσμιας punk-rock σκηνής. Οι διαχρονικές επιτυχίες των Stranglers τούς έχουν χαρίσει χρυσούς και πλατινένιους δίσκους αλλά και συχνή παρουσία στα charts της Βρετανίας, με αποκορύφωμα το «Golden Brown», που κυκλοφόρησε το 1982 και αποτελεί τη μεγαλύτερη εμπορική επιτυχία του συγκροτήματος και ένα από τα σημαντικότερα τραγούδια στην ιστορία της ροκ μουσικής. Οι ζωντανές τους εμφανίσεις –πάντα εκρηκτικές, από τις πρώτες ημέρες του συγκροτήματος, ως support στους Ramones και την Patti Smith μέχρι και τις πρόσφατες sold-out περιοδείες τους– ξεσηκώνουν το κοινό που φανατικά τους ακολουθεί.

Παραγωγή **Supernova Productions**

*

26 Ιουνίου

Michael Kiwanuka

Από τα μεγαλύτερα ονόματα της σύγχρονης μουσικής σκηνής, ο Michael Kiwanuka, εμφανίζεται για πρώτη φορά στο Ωδείο Ηρώδου Αττικού. Το παιδί-θαύμα της σόουλ επιστρέφει στην Ελλάδα για να παρουσιάσει τις σημαντικότερες στιγμές από την πλούσια και γεμάτη επιτυχίες διαδρομή του.

Έχοντας ξεχωρίσει από νεαρή ηλικία για τη ζεστή χροιά της φωνής του και τις νοσταλγικές μελωδίες του, ο Michael Kiwanuka έχει καταφέρει να συγκαταλέγεται ανάμεσα στους κορυφαίους καλλιτέχνες στο παγκόσμιο μουσικό στερέωμα με πολλές επιτυχίες στο ενεργητικό του και σημαντικές συνεργασίες. Έκανε το δισκογραφικό του ντεμπούτο το 2012 με το *Home Again* και γρήγορα κέρδισε το ενδιαφέρον της διεθνούς μουσικής βιομηχανίας, ενώ με το δεύτερο άλμπουμ του, το *Love & Hate*, καθιερώθηκε καλλιτεχνικά και εμπορικά.

Ο Βρετανός καλλιτέχνης συνδυάζει με μαεστρία σύγχρονες και πιο κλασικές μελωδίες, δημιουργώντας ένα συναρπαστικό μουσικό αποτέλεσμα που κινείται ανάμεσα στη σόουλ, τη φολκ και το ροκ εν ρολ. Νικητής του Mercury Prize και

υποψήφιος για πολλά ακόμη βραβεία στην καριέρα του μέχρι σήμερα, ο Michael Kiwanuka έχει δει τραγούδια του να φιγουράρουν στις υψηλές θέσεις των charts και να γίνονται δεκτά με ενθουσιασμό από το ευρύ κοινό. Με κομμάτια όπως το πολυαγαπημένο «Love & Hate», το «Black Man in a White World» αλλά και το επικό «Cold Little Heart», που χρησιμοποιήθηκε στους τίτλους αρχής της επιτυχημένης σειράς *Big little lies* με πρωταγωνίστρια τη Νικόλ Κίντμαν, ο Michael Kiwanuka αναμένεται να χαρίσει στο κοινό του Φεστιβάλ μια μαγική βραδιά στο ρωμαϊκό ωδείο.

Παραγωγή **Music Box Productions**

*

ΚΥΚΛΟΣ ΚΛΑΣΙΚΗ ΜΟΥΣΙΚΗ

28 Ιουνίου

Κρατική Ορχήστρα Αθηνών – Λουκάς Καρυτινός – Emanuel Ax

Έργα Μπετόβεν και Μέντελσον

Η λάμψη της εκτελεστικής δεξιότητας προκαλεί πάντα τον θαυμασμό και τον εντυπωσιασμό, αλλά η βαθιά πνευματικότητα και η εκφραστικότητα μιας ερμηνείας είναι τα στοιχεία εκείνα που κατορθώνουν να γεννούν σκέψεις και συναισθήματα που μας μεταμορφώνουν. Οι σολίστ που διαθέτουν και τις δύο αυτές αρετές, και μάλιστα στον υπερθετικό βαθμό, ήταν ανέκαθεν λίγοι – και ο Αμερικανός πιανίστας Ιμάνιουελ Αξ ανήκει αναμφισβήτητα σ' αυτούς!

Φέτος θα έχουμε την ιδιαίτερη χαρά να θαυμάσουμε τον εξάισιο ερμηνευτή για δεύτερη φορά στο Ηρώδειο, μετά την περσινή συναυλία του με τον Λεωνίδα Καβάκο και τον Γιο-Γιο Μα που μάγεψε το κοινό. Αυτή τη φορά ο Αξ συμπράττει με το κορυφαίο συμφωνικό σύνολο της χώρας μας, την Κρατική Ορχήστρα Αθηνών, στο επιβλητικό και δραματικό *Τρίτο Κοντσέρτο* για πιάνο του Μπετόβεν, που διατηρεί αταλάντευτα τη θέση ενός από τα πιο αγαπημένα κοντσέρτα του ρεπερτορίου. Υπό τη διεύθυνση του καλλιτεχνικού της διευθυντή και καταξιωμένου αρχιμουσικού Λουκά Καρυτινού, η ΚΟΑ παρουσιάζει επίσης την αριστουργηματική σκηνική μουσική του Φέλιξ Μέντελσον για το *Όνειρο*

καλοκαιρινής νύχτας του Ουίλιαμ Σαίξπηρ. Η ικανότητα της μουσικής του Γερμανού συνθέτη να αποτυπώνει ανάγλυφα τον ονειρικό, παραμυθένιο και γεμάτο απρόοπτα κόσμο της σαιξπηρικής κωμωδίας θεωρείται –και είναι– αξεπέραστη. Νεράιδες και ξωτικά, έρωτες, πάθη και μαγεία, συμπυκνώνονται μοναδικά μέσα σε γλαφυρές μουσικές φράσεις, αιθέρια ηχοχρώματα, νευρώδεις ρυθμούς και λυρικές μελωδίες, δημιουργώντας ένα ηχητικό σύμπαν απολύτως αντάξιο της αστείρευτης δραματουργικής φαντασίας του Σαίξπηρ!

Λούντβιχ βαν Μπετόβεν (1770–1827)

Κοντσέρτο για πιάνο και ορχήστρα αρ. 3 σε ντο ελάσσονα, έργο 37

«Αυτοκρατορικό»

Σολίστ **Emmanuel Ax**

Φέλιξ Μέντελσον (1809–1847)

Εισαγωγή (έργο 21) και σκηνική μουσική (έργο 61) για το *Όνειρο καλοκαιρινής νύχτας*

Μυρσίνη Μαργαρίτη, υψίφωνος

Άρτεμις Μπόγρη, μεσόφωνος

Αρχιμουσικός **Λουκάς Καρυτινός**

Συμμετέχει το γυναικείο φωνητικό σύνολο **Equábili Vocal Ensemble**

(Διδασκαλία – διεύθυνση **Αγαθάγγελος Γεωργακάτος**)

*

29 Ιουνίου

Air

Το ηλεκτρονικό ντουέτο των Nicolas Godin και Jean-Benoît Dunckel από τη Γαλλία, που απασχολούν με τις πρωτοποριακές δημιουργίες τους το ευρωπαϊκό και όχι μόνο κοινό από τη δεκαετία του 1990, θα επισκεφτεί για μια βραδιά στην Αθήνα, στο πλαίσιο της περιοδείας «Moon Safari». Από τα δημοφιλέστερα συγκροτήματα της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής μουσικής, οι Air ιδρύθηκαν το 1995 και κυκλοφόρησαν το άλμπουμ *Moon Safari* το 1998. Περιλαμβάνει την

επιτυχία «Sexy Boy», καθώς και τα «Kelly Watch the Stars», «All I Need» και «Remember».

Έκτοτε κυκλοφόρησαν πολλά άλλα άλμπουμ, όπως τα *10 000 Hz Legend* και *Love 2*, αλλά το *Moon Safari* παραμένει η αδιαμφισβήτητη επιτυχία τους, με πωλήσεις 2 εκατομμυρίων αντιτύπων παγκοσμίως.

Οι Air τόλμησαν να πειραματιστούν και να ξεφύγουν από τα μουσικά όρια της εποχής τους, συνδυάζοντας ακούσματα και στιλ με τρόπο μοναδικό. Με ένα κράμα *electronica*, ατμοσφαιρικής ποπ, μελωδικής ροκ, το συγκρότημα έχει αφήσει το δικό του μοναδικό καλλιτεχνικό στίγμα και έχει δημιουργήσει ένα διακριτό ποπ ιδίωμα, ανοίγοντας νέους μουσικούς δρόμους με τις διάσημες μελωδίες του. Σημαντικοί σταθμοί στη διαδρομή των Air, οι συνεργασίες με άλλους σπουδαίους καλλιτέχνες της διεθνούς μουσικής σκηνής, όπως ο Beck και ο Jarvis Cocker (Pulp) αλλά και η δημιουργία του σάουντρακ της ταινίας *Αυτόχειρες παρθένοι* της Sofia Coppola. Επιδραστικοί και πρωτοπόροι, με ήχους από το μέλλον και μελωδίες νοσταλγικές, οι Air έρχονται στο ρωμαϊκό ωδείο για να χαρίσουν μια μοναδική μουσική εμπειρία στο κοινό του Φεστιβάλ!

Παραγωγή **High Priority Promotions**

*

1 Ιουλίου

Max Richter

Πρωτεργάτης της σύγχρονης ορχηστρικής νεοκλασικής μουσικής, ο Μαξ Ρίχτερ επιστρέφει στο Ηρώδειο μετά τη θριαμβευτική εμφάνισή του το 2022. Πολυσύνθετη καλλιτεχνική προσωπικότητα –πιανίστας, συνθέτης, ενορχηστρωτής, παραγωγός–, ο βρετανικής καταγωγής δημιουργός έχει ασκήσει καθοριστική επίδραση στην παγκόσμια μουσική με το πρωτοποριακό του έργο.

Κινούμενος με μαεστρία ανάμεσα στη νεοκλασική, την ηλεκτρονική και την ποπ και χρησιμοποιώντας από συνθεσάιζερ και υπολογιστές έως ολόκληρες συμφωνικές ορχήστρες, ο Ρίχτερ έχει υφάνει έναν ιστό μουσικής καινοτομίας

και έχει φανατικό κοινό από όλα τα είδη μουσικής. Σε πάνω από τρεις δεκαετίες καριέρας, έχει ηχογραφήσει εννέα άλμπουμ και έχει συνθέσει μουσική μεταξύ άλλων για θέατρο, όπερα, μπαλέτο και κινηματογράφο (2008 European Film Academy Prize for Best Composer, ειδική μνεία στο Φεστιβάλ των Καννών για την ταινία ισραηλινής παραγωγής *Βαλς με τον Μπασίρ* σε σενάριο και σκηνοθεσία Άρι Φόλμαν), ενώ έχει συνυπάρξει καλλιτεχνικά με μεγάλα ονόματα της διεθνούς σκηνής όπως ο Brian Eno, ο Philip Glass, ο Steve Reich και η Julia Wolfe.

Το πρόγραμμα που θα παρουσιάσει στο Ηρώδειο, συνοδευόμενος από ένα κουιντέτο εγχόρδων και έναν αφηγητή, θα συνδυάσει κομμάτια από το *The Blue Notebooks*, το άλμπουμ-ορόσημο που κυκλοφόρησε το 2004 (χαρακτηρίστηκε από τον *Guardian* ως «ένα από τα καλύτερα έργα κλασικής μουσικής του 21ου αιώνα») και από το νέο του άλμπουμ *In a Landscape*, σε ένα υπέροχο μείγμα ηλεκτρονικών και ακουστικών ήχων.

Max Richter *πιάνο, electronics* • **Eloisa-Fleur Thom** *βιολί* • **Max Baillie** *βιολί* • **Connie Pharoah** *βιόλα* • **Max Ruisi** *τσέλο* • **Zara Hudson-Kozdoj** *τσέλο* • Αφήγηση **Afrodeutsche** • Παραγωγή **Archangel Events**

*

ΧΟΡΟΣ

ΠΡΩΤΗ ΕΜΦΑΝΙΣΗ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

4 Ιουλίου

Sydney Dance Company

Impermanence

Στις 4 Ιουλίου υποδεχόμαστε στο Ηρώδειο τη Sydney Dance Company και το κουαρτέτο εγχόρδων *Zaïde Quartet* στην παράσταση *Impermanence*, σε χορογραφία του Rafael Bonachela και πρωτότυπη μουσική του Bryce Dessner. Η βαθιά συγκινητική αυτή παράσταση, που εστιάζει στο εφήμερο των πραγμάτων και τη μεταβλητότητα όσων θεωρούμε δεδομένα και αιώνια, είτε απτά είτε άυλα, έχει παρουσιαστεί σε διεθνείς σκηνές στη Νέα Υόρκη, το Λονδίνο κ.α., αποσπώντας ενθουσιώδεις κριτικές, μετά την πρεμιέρα της στο

Σίδνεϊ το 2021: «η εξάισια χορογραφία του Μπονατσέλα συνδυάζει το σύγχρονο μπαλέτο, τη γιόγκα και τη μοντέρνα κίνηση, όπως εκτελείται με τον εντυπωσιακό αθλητικό τρόπο και την άγρια χάρη της ομάδας» (*TimeOut*).

Η Sydney Dance Company (ίδρ.1969), από τις πιο δυναμικές ομάδες σύγχρονου χορού στην Αυστραλία, χαρακτηρίζεται από τη συναισθηματική ένταση των έργων που παρουσιάζει, τον πειραματισμό και την καινοτομία στην εξερεύνηση των δυνατοτήτων του ανθρώπινου σώματος, καθώς και την ενσωμάτωση παραδοσιακών στοιχείων. Αποτελούμενη σήμερα από 17 χορευτές, περιοδεύει σε μεγάλα φεστιβάλ και θέατρα σε όλο τον κόσμο έχοντας κερδίσει διεθνή αναγνώριση. Είναι δε η πρώτη ομάδα σύγχρονου χορού της Δύσης που έδωσε παράσταση στη Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας. Από το 2009, καλλιτεχνικός διευθυντής της είναι ο διακεκριμένος Ισπανός χορογράφος Ραφαέλ Μπονατσέλα.

Τη μουσική έχει συνθέσει ο διάσημος Μπράις Ντέσνερ, συνιδρυτής του αμερικανικού ροκ συγκροτήματος The National, διάσημος για τα σάουντρακ των ταινιών *The Revenant* και *The Two Popes*, ειδικά για το σύνολο και σε στενή συνεργασία με τον Μπονατσέλα. Ο Ντέσνερ εμπνεύστηκε αρχικά από τη φωτιά στην Παναγία των Παρισίων και τις καταστροφικές πυρκαγιές της Αυστραλίας το 2019.

Στην παράσταση γίνεται χρήση καπνού και στοβοσκοπικού φωτισμού.

Χορογραφία **Rafael Bonachela** • Ερμηνεία **Sydney Dance Company** • Μουσική σύνθεση **Bryce Dessner** • Συνανάθεση και ηχογράφηση μουσικής **The Australian String Quartet** • Ζωντανή ερμηνεία της μουσικής **Zaïde Quartet** (**Charlotte Maclet** πρώτο βιολί, **Leslie Boulton Raulet** δεύτερο βιολί, **Céline Tison** βιόλα, **Juliette Salmona** τσέλο) • Σχεδιασμός φωτισμού **Damien Cooper** • Κοστούμια **Aleisa Jelbart** • Σκηνικός σχεδιασμός **David Fleischer**

Διάρκεια 65΄

*

ΚΥΚΛΟΣ ΚΛΑΣΙΚΗ ΜΟΥΣΙΚΗ

6 Ιουλίου

Φιλαρμονική του Μονάχου – Andrés Orozco-Estrada – Hilary Hahn

Έργα Μπραμς και Ντβόρζακ

Σε άλλη μία υψηλού επιπέδου κλασική συναυλία στο Ηρώδειο, θα έχουμε τη χαρά να απολαύσουμε τη Φιλαρμονική του Μονάχου, στην πρώτη της εμφάνιση στο ρωμαϊκό ωδείο, να συμπράττει με την κορυφαία σολίστ του βιολιού Χίλαρι Χαν, υπό τη διεύθυνση του χαρισματικού Αντρές Ορόσκο-Εστράδα.

Οι ερμηνείες του Κολομβιανού μαέστρου διακρίνονται για την ενέργεια, την κομψότητα και το σφρίγος τους. Στη μέχρι τώρα εντυπωσιακή πορεία του έχει διατελέσει αρχιμουσικός στη Συμφωνική Ορχήστρα της Ραδιοφωνίας της Φραγκφούρτης, του Χιούστον και της Βιέννης. Από τη σεζόν 2023/24 είναι αρχιμουσικός της Εθνικής Συμφωνικής Ορχήστρας της RAI, ενώ φέτος θα αναλάβει τη θέση του γενικού μουσικού διευθυντή της Κολωνίας.

Παγκόσμιας κλάσης ερμηνεύτρια, η Χαν εμφανίστηκε στα τέλη της δεκαετίας του 1990 ως παιδί-θαύμα, αποκτώντας γρήγορα ενθουσιώδες κοινό ανά τον κόσμο. Έχει συνεργαστεί με τις μεγαλύτερες ορχήστρες, οι σημαντικότεροι σύγχρονοι συνθέτες της έχουν εμπιστευτεί έργα τους, ενώ από τη συλλογή της δεν λείπει κανένα διεθνές βραβείο κύρους.

Η περίφημη ορχήστρα του Μονάχου θα ερμηνεύσει τη *Συμφωνία «του Νέου Κόσμου»* του Ντβόρζακ, έργο-ορόσημο του ρομαντικού ρεπερτορίου, ενώ η Αμερικανίδα βιολονίστρια θα ξεδιπλώσει τη δεξιολαϊκή της στο απαιτητικό *Κοντσέρτο για βιολί* του Μπραμς.

Αρχιμουσικός **Andres Orozco-Estrada**

Σολίστ **Hilary Hahn**

Χορηγός συναυλίας **Τράπεζα Πειραιώς**

Γιοχάνες Μπραμς (1833–1897)

Κοντσέρτο για βιολί σε ρε μείζονα, έργο 77

Αντονίν Ντβόρζακ (1841–1904)

Συμφωνία αρ. 9 («Του Νέου Κόσμου») σε μι ελάσσονα, έργο 95

8 Ιουλίου

Μέγαρο Μουσικής Αθηνών – Nicola Piovani

Μεγάλες ταινίες, μεγάλες μουσικές

Ποιος μπορεί να φανταστεί το Χάος των αδερφών Ταβιάνι ή τον Ρομπέρτο Μπενίνι να αφηφά τη φρίκη των στρατοπέδων χωρίς τη μουσική που έχει κυριολεκτικά στοιχειώσει τη μνήμη μας; Ο συνθέτης που έχει σφραγίσει τον ιταλικό κινηματογράφο των τελευταίων 50 χρόνων, μαθητής και συνεχιστής της αισθητικής του Μάνου Χατζιδάκι, δημιουργός περισσότερων από 130 σάουντρακ, διάδοχος του Νίνο Ρότα στις τελευταίες ταινίες του Φελίνι και βραβευμένος με Όσκαρ (για τη μουσική της ταινίας *Η ζωή είναι ωραία*), ο Νικόλα Πιοβάνι, ένας αληθινός μουσικός θρύλος του παγκόσμιου κινηματογράφου, ανεβαίνει στη σκηνή του Ηρωδείου, σε μια συνεργασία του Φεστιβάλ με το Μέγαρο Μουσικής Αθηνών.

Ο Μαέστρος, μαζί με την Κρατική Ορχήστρα Αθηνών, παρουσιάζει τη μουσική του μέσα από τρεις ορχηστρικές σουίτες – καρπό των εμβληματικών συνεργασιών του με τέσσερις μεγάλους ποιητές του ιταλικού σινεμά: τον Φεντερίκο Φελίνι, τους αδερφούς Πάολο και Βιτόριο Ταβιάνι και τον Ρομπέρτο Μπενίνι.

Νικόλα Πιοβάνι (γ. 1946)

Σουίτα Ταβιάνι (*Φιορίλε, Il sole anche di notte, Η νύχτα του Σαν Λορέντζο, Καλημέρα, Βαβυλωνία*)

Σουίτα *Η ζωή είναι ωραία*

Σουίτα Φελίνι (*Η συνέντευξη, Η φωνή του φεγγαριού, Τζίντζερ και Φρεντ*)

Με την **Κρατική Ορχήστρα Αθηνών**

Μουσική διεύθυνση **Νικόλα Πιοβάνι**

Μια παραγωγή του **Μεγάρου Μουσικής Αθηνών**

Με την πολύτιμη συνδρομή της **Πρεσβείας της Ιταλίας στην Αθήνα** και του **Ιταλικού Μορφωτικού Ινστιτούτου Αθηνών**

*

ΚΥΚΛΟΣ ΚΛΑΣΙΚΗ ΜΟΥΣΙΚΗ

10 Ιουλίου

Chamber Orchestra of Europe – Κωνσταντίνος Καρύδης – Francesco Piemontesi

Έργα Κούκου, Λιστ, Πέρσελ, Μπερλιόζ

Ο Κωνσταντίνος Καρύδης έχει σήμερα κατακτήσει ξεχωριστή θέση στο στερέωμα των Ευρωπαίων αρχιμουσικών. Χάρη στη σπάνια μουσική ιδιοφυΐα του, ο Έλληνας μαέστρος, που έχει διευθύνει τις Φιλαρμονικές Ορχήστρες της Βιέννης, του Βερολίνου, του Μονάχου και της Ραδιοφωνίας της Στουτγάρδης, που έχει εμφανιστεί στα Φεστιβάλ του Εδιμβούργου, του Ζάλτσμπουργκ και στα Προμς του Λονδίνου, στο Κόβεντ Γκάρντεν και στην Κρατική Όπερα της Βιέννης, σαγηνεύει παντού τα ακροατήρια αλλά και τους μουσικούς που καθοδηγεί από το πόντιουμ.

Φέτος ο Καρύδης ανεβαίνει στο πόντιουμ του Ηρωδείου με την Chamber Orchestra of Europe (την οποία απολαύσαμε και πέρυσι υπό την μπαγκέτα του Σάιμον Ρατλ), με μια παγκόσμια πρώτη εκτέλεση ενός έργου του μέντορά του Περικλή Κούκου. Δημιουργός με διεθνή ακτινοβολία αλλά και καλλιτεχνικός διευθυντής του Φεστιβάλ Αθηνών από το 2000 έως το 2003, ο Κούκος έχει καταφέρει, όσο ελάχιστοι συνάδελφοί του, να διαμορφώσει ένα άμεσα αναγνωρίσιμο, απόλυτα συνεπές και εντελώς προσωπικό μουσικό ύφος. Το πρόγραμμα περιλαμβάνει επίσης τη συνεργασία του Καρύδη με τον Φραντσέσκο Πιεμοντέζι, από τους πιο περιζήτητους πιανίστες του καιρού μας, στο *Δεύτερο κοντσέρτο για πιάνο* του Λιστ, ενώ η *Φανταστική* του Μπερλιόζ θα αποτελέσει αναμφίβολα την οργιαστική κορύφωση μιας εξαιρετικής από κάθε άποψη συναυλίας.

Περικλής Κούκος (γ.1960)

Ω φως αφεγγές! – Ωδή στον Οιδίποδα

Ανάθεση της Chamber Orchestra of Europe και του Φεστιβάλ Αθηνών
Επιδαύρου – Παγκόσμια πρώτη

Το έργο είναι αφιερωμένο στον Κωνσταντίνο Καρύδη.

Φραντς Λιστ (1811–1886)

Κοντσέρτο για πιάνο αρ. 2 σε λα μείζονα

Σολίστ **Φραντσέσκο ΠιEMONΤΕΖΙ** πιάνο

Χένρι Πέρσελ (1659–1695)

«Music for a While» («Η μουσική για λίγο»), άρια από το έργο *Οιδίπους*, Z.583
για βαρύτονο και πιάνο (εναρμόνιση: Μπέντζαμιν Μπρίτεν)

Τάσης Χριστογιαννόπουλος βαρύτονος

Σοφία Ταμβακοπούλου πιάνο

Εκτόρ Μπερλιόζ (1803–1869)

Φανταστική συμφωνία, έργο 14

*

11 Ιουλίου

Youssou N'Dour & Le Super étoile de Dakar

Κορυφαίος Αφρικανός καλλιτέχνης, ο Youssou N'Dour αποτελεί εδώ και δεκαετίες εμβληματική μορφή του μουσικού στερεώματος. Πολυβραβευμένος, με σπουδαίες διεθνείς συνεργασίες, ο καλλιτέχνης με καταγωγή από τη Σενεγάλη είναι από τους βασικότερους εκφραστές του αφρικανικού ήχου και θρυλική μορφή της world music.

Έχοντας κερδίσει Βραβείο Grammy αλλά και το Βραβείο Καλύτερου Τραγουδιού των MTV Europe Music Awards για το αξέχαστο «7 seconds» με τη Neneh Cherry, ο Youssou N' Dour έχει καταφέρει στη μακρόχρονη καλλιτεχνική πορεία του να καθιερωθεί ως η απόλυτη έκφραση της αφρικανικής κουλτούρας. Ταυτόχρονα, έχει αναπτύξει πλούσια δράση ως ακτιβιστής,

έχοντας μάλιστα ανακηρυχθεί Πρέσβης Καλής Θελήσεως της UNISEF και αντίστοιχα Πρέσβης των Ηνωμένων Εθνών ενώ διετέλεσε και Υπουργός Πολιτισμού και Τουρισμού στη χώρα του (2012 – 2013).

Ξεχώρισε σε πολύ μικρή ηλικία με την εκπληκτική του φωνή. Πολυγραφότατος και δημιουργικός για δεκαετίες κατάφερε να συνδυάσει τους παραδοσιακούς ήχους της Σενεγάλης με κουβανέζικη ρούμπα, τζαζ, σόουλ και χιπ-χοπ στοιχεία, στέλνοντας παράλληλα πολιτικά και κοινωνικά μηνύματα σε όλο τον κόσμο. Έχει συνεργαστεί με κορυφαίους καλλιτέχνες και έχει συμμετάσχει σε σημαντικά διεθνή μουσικά γεγονότα όπως το Human Rights Now!, την παγκόσμια περιοδεία για τη Διεθνή Αμνηστία το 1988, όπου τραγούδησε δίπλα στον Sting, τον Bruce Springsteen και τον Peter Gabriel, ενώ η στάση της περιοδείας στο Ολυμπιακό Στάδιο της Αθήνας αποτέλεσε από τις εντυπωσιακότερες εκδηλώσεις μεγάλης κλίμακας που έχουν λάβει ποτέ χώρα στην Ελλάδα.

Στη συναυλία του στο Ηρώδειο, θα πλαισιώνεται από τους αειθαλείς **Le Super Étoile de Dakar**, το σχήμα που τον συνοδεύει σταθερά από τις αρχές της δεκαετίας του 1980 και ένας από τους πιο αυθεντικούς εκφραστές του mbalax ήχου της Σενεγάλης.

*

13 Ιουλίου

Μίκη Θεοδωράκη – Οδυσσέα Ελύτη

Το Άξιον εστί

Το 2025 έχει ανακηρυχθεί από το Υπουργείο Πολιτισμού «Έτος Μίκη Θεοδωράκη» καθώς συμπληρώνονται 100 χρόνια από τη γέννηση του σπουδαίου συνθέτη. Συμμετέχοντας στον τιμητικό εορτασμό, το Φεστιβάλ Αθηνών Επιδαύρου παρουσιάζει το μεγαλειώδες *Άξιον εστί*, την ποιητική σύνθεση του Οδυσσέα Ελύτη που μελοποίησε ο Μίκης Θεοδωράκης. Διπλά εμβληματικό έργο του σύγχρονου ελληνικού πολιτισμού, το *Άξιον εστί* είναι ένα λαϊκό ορατόριο για λαϊκό τραγουδιστή, ψάλτη, αναγνώστη, μεικτή χορωδία, λαϊκά όργανα και συμφωνική ορχήστρα. Έξι δεκαετίες μετά την πρώτη του ζωντανή παρουσίαση (19 Οκτωβρίου 1964, Θέατρο Rex – Μαρίκα Κοτοπούλη) θα απολαύσουμε μια λαμπρή συναυλία με κορυφαίους συντελεστές, αντάξια

της ακτινοβολίας του εθνικού μας συνθέτη. Ο Γιώργος Νταλάρας είναι ο λαϊκός τραγουδιστής και ο Δημήτρης Πλατανιάς ερμηνεύει τα μέρη του ψάλτη, ενώ τα αναγνώσματα των «Παθών» απαγγέλλει ο Δημήτρης Καταλειφός. Μαζί τους, η Χορωδία του Δήμου Αθηναίων, η Χορωδία της ΕΡΤ και η Κρατική Ορχήστρα Αθηνών υπό τη διεύθυνση του Μύρωνα Μιχαηλίδη.

Η συναυλία ανοίγει με το μεγαλεπήβολο *Συμφωνικό κοντσέρτο για πιάνο και ορχήστρα* του Μανώλη Καλομοίρη, πρωτεργάτη της Ελληνικής Εθνικής Μουσικής Σχολής, με σολίστ τον χαρισματικό Τίτο Γουβέλη. Δεν είναι πολλοί οι πιανίστες που μπορούν να αναμετρηθούν με ένα τέτοιο έργο, ο Γουβέλης όμως είναι σίγουρα ένας από αυτούς.

Δύο έργα εμβληματικά, που τα χωρίζει η τραγωδία της Κατοχής και του Εμφύλιου, αλλά τα ενώνει η κοινή και στα δύο αναζήτηση μιας βαθιά βιωμένης ελληνικότητας, αποκτούν, κάτω από τη σκιά της Ακρόπολης, διαστάσεις που δεν θα είχαν σε μια συνηθισμένη αίθουσα συναυλιών.

Την **Κρατική Ορχήστρα Αθηνών** διευθύνει ο **Μύρων Μιχαηλίδης**.

Μανώλης Καλομοίρης (1883–1962)

Συμφωνικό κοντσέρτο για πιάνο και ορχήστρα

Σολίστ **Τίτος Γουβέλης**

Μίκης Θεοδωράκης – Οδυσσέας Ελύτης

Το Άξιον εστί

Γιώργος Νταλάρας *λαϊκός τραγουδιστής*

Δημήτρης Πλατανιάς *ψάλτης*

Δημήτρης Καταλειφός *αναγνώστης*

Χορωδία των Μουσικών Συνόλων του Δήμου Αθηναίων (Διδασκαλία **Σταύρος Μπερής**)

Χορωδία ΕΡΤ (Διδασκαλία **Μιχάλης Παπαπέτρου**)

*

ΚΥΚΛΟΣ ΚΛΑΣΙΚΗ ΜΟΥΣΙΚΗ

15 Ιουλίου

Mahler Chamber Orchestra – Yuja Wang

Έργα Μπετόβεν, Σοπέν, Στραβίνσκι, Τσαϊκόφσκι

Η Mahler Chamber Orchestra (Ορχήστρα Δωματίου Μάλερ), από τις δυναμικότερες ορχήστρες της Ευρώπης, επανέρχεται στο Ηρώδειο 15 χρόνια μετά την τελευταία της εμφάνιση στο Φεστιβάλ το 2010, υπό τη διεύθυνση του ανερχόμενου τότε Κωνσταντίνου Καρύδη. Στη φετινή συναυλία, σολίστ και *maestra* θα είναι η σπουδαία Κινέζα πιανίστρια Γιούτζα Γουάνγκ, που μας μάγεψε με την ερμηνεία της το 2019 στο ρωμαϊκό ωδείο.

Ο Μάλερ ήταν ο αγαπημένος συνθέτης του θρυλικού Ιταλού μαέστρου Κλάουντιο Αμπάντο, και για να τον τιμήσει έδωσε το όνομά του στην ορχήστρα που ίδρυσε το 1997. Πρόκειται για μια διεθνή νομαδική κολεκτίβα με πυρήνα 45 εξαιρετικούς μουσικούς από 20 χώρες, χωρίς σταθερή έδρα· αντίθετα, κατά καιρούς φιλοξενείται σε διάφορες ευρωπαϊκές πόλεις, όπου τα μέλη της συναντιούνται για να προετοιμάσουν τις παγκόσμιες περιοδείες του συνόλου.

Με την καλλιτεχνική ώθηση του ιδρυτή και μέντορά της Αμπάντο και στη συνέχεια του Ντάνιελ Χάρντινγκ, που είναι ο επίτιμος μαέστρος της, η Mahler Chamber Orchestra διευρύνει διαρκώς τους ορίζοντές της, χάρη και στις μακρόπνοες καλλιτεχνικές συνεργασίες της με σολίστ και αρχιμουσικούς.

Η φημισμένη ορχήστρα δίνει συχνά συναυλίες χωρίς μαέστρο, υπό την καθοδήγηση μουσικών από το δίκτυο των καλλιτεχνικών συνεργατών της. Σ' αυτό το πλαίσιο εντάσσεται και η συναυλία που θα έχουμε την ευκαιρία να παρακολουθήσουμε στο Ηρώδειο. Η χαρισματική Γιούτζα Γουάνγκ θα διευθύνει την ορχήστρα από το πιάνο της, και με το συναισθηματικό βάθος της ερμηνείας της αναμένεται να δώσει φρέσκια πνοή στον καλλιεργημένο και ευαίσθητο ήχο που είναι το σήμα κατατεθέν του συνόλου.

Yuja Wang πιάνο και μουσική διεύθυνση

José Maria Blumenschein κορυφαίος (κοντσερτίνο)

Λούντβιχ βαν Μπετόβεν (1770–1827)

Ουβερτούρα *Κοριολανός*, έργο 62

Φρεντερίκ Σοπέν (1810–1849)

Κοντσέρτο για πιάνο αρ. 2 σε φα ελάσσονα, έργο 21

Ίγκορ Στραβίνσκι (1882–1971)

Οκτέτο

Πιοτρ Ι. Τσαϊκόφσκι (1840–1893)

Κοντσέρτο για πιάνο αρ. 1 σε σι ύφεση ελάσσονα, έργο 23

*

17 Ιουλίου

KISMET – Dave Holland / Chris Potter / Kevin Eubanks / Obed Calvaire

Εμβληματική μορφή της τζαζ με θρυλική πορεία, ο Βρετανός κοντραμπασίστας και συνθέτης Ντέιβ Χόλαντ έρχεται φέτος το καλοκαίρι στην Αθήνα, με τον στενό του συνεργάτη Κρις Πότερ και το νέο τους κουαρτέτο Kismet, για μια μοναδική βραδιά στο Ηρώδειο που αναμένεται να είναι μια πραγματική τζαζ μυσταγωγία. Το κάλεσμα από τον Miles Davis το 1968 να μπει στην μπάντα του ως μπασίστας ήταν η ώθηση που έφερε τον Χόλαντ στο υψηλότερο επίπεδο της διεθνούς τζαζ σκηνής, σε ηλικία 22 ετών, για να ξεκινήσει ένα συναρπαστικό ταξίδι που συνεχίζεται ακόμα. Ήταν βασικό μέλος του περίφημου Lost Quintet του Ντέιβις (1968-1969, μαζί με τους Chick Corea, Wayne Shorter και Jack DeJohnette) και συμμετείχε στην ηχογράφηση των δίσκων *Filles de Kilimanjaro*, *In a Silent Way* και *Bitches Brew* –που άλλαξαν διά παντός το πρόσωπο της τζαζ και της σύγχρονης μουσικής εν γένει–, ενώ συνέχισε να παίζει με τον Ντέιβις και μετά τη διάλυση των σταθερών κουιντέτων του. Ταυτόχρονα συνεργάστηκε συναυλιακά και δισκογραφικά με ονόματα όπως ο Joe Henderson, η Betty Carter, ο Stan Getz, ο Thelonious Monk, ο Anthony Braxton, ο Sam Rivers, ο Herbie Hancock και ο Pat Metheny, μεταξύ πολλών άλλων. Η Αμερική του 1970 ήταν το κατάλληλο μέρος την κατάλληλη στιγμή: μια νέα γενιά ταλαντούχων και οραματιστών μουσικών οδηγούσαν την τζαζ σε μια

νέα εποχή, και ο Χόλαντ υπήρξε ηγετική μορφή αυτής της εκλεκτής ομάδας. Η δε συμβολή του στην εξέλιξη του ήχου του μπάσου έχει σταθεί καταλυτική, καθώς με απaráμιλλη τεχνική και αίσθηση του ρυθμού κινείται με άνεση ανάμεσα στα διαφορετικά στιλ παιξίματος.

Χαρισματικός και πολυτάλαντος, ο Χόλαντ έχει ιδρύσει μερικά από τα πιο επιδραστικά τζαζ σύνολα των εποχής μας, κάθε φορά συγκεντρώνοντας γύρω του καινοτόμους μουσικούς με το ίδιο ανήσυχο πνεύμα. Ένας από αυτούς είναι ο εκπληκτικός Αμερικανός σαξοφωνίστας Κρις Πότερ, που στο πρόσωπο του Χόλαντ αναγνωρίζει τον μέντορά του. Προσκαλώντας τον εμβληματικό κιθαρίστα Κέβιν Γιούμπανκς και τον ντράμερ Ομπέντ Καλβέρ, γνωστό για την ευελιξία του και τη συνεργασία του με τον Wynton Marsalis και το SFJAZZ Collective, σχημάτισαν το κουαρτέτο Kismet, που θα κάνει το ευρωπαϊκό ντεμπούτο του το καλοκαίρι του 2025 με πρώτη στάση την Αθήνα.

Dave Holland μπάσο • **Chris Potter** σαξόφωνο • **Kevin Eubanks** κιθάρα • **Obed Calvaire** τύμπανα • Παραγωγή **Λάβρυς**

*

ΚΥΚΛΟΣ ΚΛΑΣΙΚΗ ΜΟΥΣΙΚΗ

19 Ιουλίου

Ντανιίλ Τρίφονοφ

Ρεσιτάλ πιάνου

Έργα Τσαϊκόφσκι, Σοπέν, Μπάρμπερ

Ο σπουδαίος βιρτουόζος πιανίστας Ντανιίλ Τρίφονοφ επιστρέφει στο Ηρώδειο, μετά τον θρίαμβο της συναυλίας του 2021 με την ΚΟΑ, για ένα μοναδικό ρεσιτάλ. Συνδυάζοντας την άψογη τεχνική με σπάνια ευαισθησία και βάθος, οι ερμηνείες του Τρίφονοφ αποτελούν διαρκή πηγή δέους. Συμπράττει με τις σπουδαιότερες ορχήστρες παγκοσμίως και μαγεύει το κοινό σε κάθε σόλο ρεσιτάλ πιάνου. Το 2018 βραβεύτηκε με Grammy, ενώ οι ηχογραφήσεις του για την Deutsche Grammophon και οι συναυλίες του είναι πάντα αφορμή για τιμητικές διακρίσεις και εγκωμιαστικά αφιερώματα στον διεθνή τύπο. Για το παίξιμο του Τρίφονοφ η θρυλική Μάρτα Άργκεριχ έχει πει ότι δεν έχει

ξανακούσει τίποτα παρόμοιο, και οι βρετανικοί *Times* υπερθεμάτισαν γράφοντας πως είναι αναμφίβολα ο μεγαλύτερος πιανίστας της εποχής μας.

Πιοτρ Ι. Τσαϊκόφσκι (1840–1893)

Σονάτα για πιάνο σε ντο δίεση ελάσσονα, έργο 80

Φρεντερίκ Σοπέν (1810–1849)

Βαλς σε μι μείζονα

Βαλς σε φα ελάσσονα, έργο 70, αρ. 2

Βαλς σε λα ύφεση μείζονα, έργο 64, αρ. 3

Βαλς σε ρε ύφεση μείζονα, έργο 64, αρ. 1

Βαλς σε λα ελάσσονα, έργο 34 αρ. 2

Βαλς σε μι ελάσσονα

Σάμιουελ Μπάρμπερ (1910–1981)

Σονάτα για πιάνο σε μι ύφεση ελάσσονα, έργο 26

Τσαϊκόφσκι

Σουίτα κοντσέρτου από την *Ωραία κοιμωμένη* (διασκευή για πιάνο: Μιχαήλ Πλετνιόφ)

*

ΟΠΕΡΑ / ΑΝΑΒΙΩΣΗ

26, 27, 29, 30 Ιουλίου

Εθνική Λυρική Σκηνή – Derrick Inouye – Κατερίνα Ευαγγελάτου

Ριγολέττος του Τζουζέππε Βέρντι

Ένα από τα αριστουργήματα του Τζουζέππε Βέρντι και μια από τις σημαντικότερες όπερες του 19ου αιώνα, ο *Ριγολέττος* πρωτοπαρουσιάστηκε στη Βενετία το 1851. Έκτοτε παραμένει ένα από τα δημοφιλέστερα λυρικά έργα όλων των εποχών.

Το ποιητικό κείμενο του Φραντσέσκο Μαρία Πιάβε, δομημένο σε τρεις πράξεις, είναι εμπνευσμένο από το θεατρικό *Ο βασιλιάς διασκεδάζει* (1832) του Βικτόρ

Ουγκό, ενώ ο έρωτας της αθώας Τζίλντας, κόρης του καμπούρη αυλικού γελωτοποιού Ριγολέττου, για τον έκλυτο Δούκα της Μάντοβας αποτελεί την αφετηρία της τραγικής ιστορίας. Ο Δούκας, ο οποίος παρουσιάζεται ως φτωχός φοιτητής, την αποπλανά, οδηγώντας τον Ριγολέττο σε ένα μονοπάτι εκδίκησης. Όμως, στο ζοφερό σχέδιο του πατέρα της η Τζίλντα ανακαλύπτει την αλήθεια και, με μια πράξη αυτοθυσίας, σώζει τον αγαπημένο της παίρνοντας η ίδια τη θέση του θύματος.

Θέτοντας στο επίκεντρο έναν άνθρωπο του περιθωρίου, τον αυλικό γελωτοποιό Ριγολέττο, το έργο αναδεικνύει βαθιές ανθρώπινες αλήθειες. Ο *Ριγολέττος* δεν είναι μόνο μια τραγική ιστορία. Ασκήν κοινωνική κριτική, διερευνά την ανθρώπινη φύση, την ηθική διαφθορά, την πάλη ανάμεσα στην αγάπη και την εκδίκηση, την προστασία των αδύναμων, ζητήματα και ηθικά διλήμματα που αγγίζουν κάθε εποχή. Η μουσική του Βέρντι, με τη δραματική της δύναμη και το συναισθηματικό της βάθος, είναι βαθιά συγκινητική, ενώ οι χαρακτήρες του έργου του, με την ανθρώπινη πολυπλοκότητά τους, αγγίζουν διαχρονικά το κοινό.

Η τολμηρή σκηνοθετική ματιά της Κατερίνας Ευαγγελάτου ζωντανεύει την ιστορία και τον κύκλο βίας που περιγράφει ο Βέρντι στην ιταλική επαρχία της δεκαετίας του 1980. Η ίδια φωτίζει την αντιφατική, σκοτεινή προσωπικότητα του Ριγολέττου μέσα από μια κοινωνία που ασφυκτιά κάτω από το βάρος της θρησκοληψίας, του συντηρητισμού και των προκαταλήψεων, μια κοινωνία που υποτιμά βαθιά τις γυναίκες και στην οποία κυριαρχεί το οργανωμένο έγκλημα. Την Ορχήστρα της Εθνικής Λυρικής Σκηνής διευθύνει ο Ντέρικ Ίνουι.

Η παραγωγή αυτή ανέβηκε πρώτη φορά με μεγάλη επιτυχία στο Ωδείο Ηρώδου Αττικού το 2022. Με την αναβίωσή της τρία χρόνια στον ίδιο χώρο ολοκληρώνεται η καλλιτεχνική περίοδος 2024/25 της Εθνικής Λυρικής Σκηνής.

Μουσική διεύθυνση **Derrick Inouye** • Σκηνοθεσία **Κατερίνα Ευαγγελάτου** • Αναβίωση σκηνοθεσίας **Ίων Κεσούλης** • Σκηνικά **Εύα Μανιδάκη** • Κοστούμια **Alan Hranitelj** • Χορογραφία, κινησιολογία **Πατρίσια Απέργη** • Φωτισμοί **Ελευθερία Ντεκώ** • Διεύθυνση χορωδίας **Αγαθάγγελος Γεωργακάτος** • Ερμηνεύουν **Δημήτρης Πλατανιάς / Τάσης Χριστογιαννόπουλος, Nina Minasyan / Χριστίνα Πουλίτση, Liparit Avetisyan / Andrei Danilov, Πέτρος**

**Μαγουλάς, Oksana Volkona κ.ά. • Με την Ορχήστρα και τη Χορωδία της
Εθνικής Λυρικής Σκηνής**

ΑΡΧΑΙΟ ΘΕΑΤΡΟ ΕΠΙΔΑΥΡΟΥ

Ώρα έναρξης παραστάσεων 21.00

Το 2025 το Φεστιβάλ Αθηνών Επιδαύρου συμπληρώνει 70 χρόνια αδιάλειπτης προσφοράς στον πολιτισμό. 70 συναρπαστικά χρόνια γεμάτα δημιουργία, καινοτομία, σπουδαίες παραστάσεις και πολύτιμες συνεργασίες! Αυτή η σημαντική επέτειος είναι μια ευκαιρία να τιμήσουμε την ιστορία μας, να γιορτάσουμε τις αξίες που μας ενώνουν και να οραματιστούμε το μέλλον. Πολύτιμος συνοδοιπόρος στον εορτασμό των 70 χρόνων του Φεστιβάλ είναι το **Ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος (ΙΣΝ)** που στηρίζει ως Μέγας Δωρητής το Επετειακό Πρόγραμμα στην Επίδαυρο.

Το **ΙΣΝ** αποδεικνύει έμπρακτα την ουσιαστική στήριξή του στη δύναμη των συνεργασιών, των πολιτιστικών ανταλλαγών και την ενίσχυση της δημιουργικότητας ως πεδία ανανέωσης και προοπτικής για όλους, κοινό και δημιουργούς.

ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΠΡΕΜΙΕΡΑ – ΣΥΜΠΑΡΑΓΩΓΗ

27, 28 & 29 Ιουνίου

Φεστιβάλ Αθηνών Επιδαύρου – Εθνικό Θέατρο

Ulrich Rasche

Αντιγόνη

του Σοφοκλή

Τα τελευταία χρόνια έχει εδραιωθεί ένα ισχυρό καλλιτεχνικό στίγμα στην Επίδαυρο χάρη στις παγκόσμιες πρεμιέρες που επιδιώχθηκαν είτε σε συμπαραγωγή με κορυφαίους διεθνείς οργανισμούς (Schaubühne, Schauspielhaus Bochum, Residenztheater), είτε με τη μετάκληση σπουδαίων διεθνών θιάσων (όπως η Comédie-Française με τον Τιάγκο Ροντρίγκεζ), είτε με ανάθεση σκηνοθεσίας έργων του Αρχαίου Δράματος σε διακεκριμένους Ευρωπαίους σκηνοθέτες, όπως ο Φρανκ Κάστορφ το 2023 (*Μήδεια*) και ο Τιμοφεί Κουλιάμπιν το 2024 (*Ιφιγένεια εν Αυλίδι*), που συνεργάστηκαν με Έλληνες ηθοποιούς. Φέτος, ο Ούλριχ Ράσε που γνωρίσαμε το 2022, με τον συγκλονιστικό *Αγαμέμνονα* του Αισχύλου σε συμπαραγωγή με το Residenztheater του Μονάχου, επιστρέφει στο Αρχαίο Θέατρο Επιδαύρου, για να σκηνοθετήσει αυτή τη φορά την *Αντιγόνη* του Σοφοκλή μ' ένα λαμπερό καστ Ελλήνων ηθοποιών. Μια συμπαραγωγή του Φεστιβάλ Αθηνών Επιδαύρου με το Εθνικό Θέατρο, σε μια παράσταση που θα δοθεί αποκλειστικά στην Επίδαυρο για τρεις ημέρες.

Ανεξίτηλος στη μνήμη όσων παρακολούθησαν τον *Αγαμέμνονα* μένει ακόμα ο εκστατικός παλμός των ερμηνευτών, καθώς βάδιζαν αέναα επάνω στην τεράστια μηχανοκίνητη περιστρεφόμενη σκηνή με ζωντανή μουσική υπόκρουση. Εξελίσσοντας την ανατρεπτική του σκηνική γλώσσα, ο Ράσε βασίζεται στη αξεπέραστη μετάφραση του Ν. Παναγιωτόπουλου για να αναδείξει την αγέραστη μορφή της Αντιγόνης.

Η παράσταση θα ανοίξει το πρόγραμμα των Επιδαυρίων το τελευταίο Σαββατοκύριακο του Ιουνίου και αναμένεται να αφήσει έντονο αποτύπωμα στο επετειακό έτος 2025.

Μετάφραση **Νίκος Α. Παναγιωτόπουλος** • Σκηνοθεσία – Σκηνογραφία **Ulrich Rasche** • Δραματουργία **Antigone Akgün** • Μουσική – Σχεδιασμός ήχου

Alfred Brooks • Κοστούμια **Άγγελος Μέντης** • Φωτισμοί **Ελευθερία Ντεκώ** • Εκπαίδευση και καθοδήγηση χορού **Yannik Stöbener** • Βοηθός σκηνοθέτης **David Moser** • Βοηθός σκηνογραφίας **Lukas Kötz** • Δραματολόγος παράστασης **Έρι Κύργια** • Μουσική διδασκαλία **Μελίνα Παιονίδου** • Βοηθός σκηνοθέτη **Θωμαΐς Τριανταφυλλίδου** • Βοηθός σκηνογράφου **Ευάγγελος Αγάτσας** • Βοηθός συνθέτη **Γιάννης Αράπης** • Βοηθός ενδυματολόγου **Σταυρούλα Παπαποστόλου** • Βοηθός φωτισμού **Νάσια Λάζου** • Παίζουν **Γιώργος Γάλλος** *Κρέων*, **Δημήτρης Καπουράνης** *Αίμων*, **Κόρα Καρβούνη** *Αντιγόνη*, **Φιλαρέτη Κομνηνού** *Τειρεσία*, **Κίττυ Παϊταζόγλου** *Ισμήνη*, **Θάνος Τοκάκης** *Φύλακας* • Χορός (αλφαβητικά) **Γιώργος Ζιάκας**, **Δημήτρης Καπουράνης**, **Μάριος Κρητικόπουλος**, **Ιωάννης Μπάστας**, **Βασίλης Μπούτσικος**, **Γιώργης Παρταλίδης**, **Θανάσης Ραφτόπουλος**, **Γκαλ Ρομπίσα**, **Γιάννης Τσουμαράκης**, **Στρατής Χατζησταματίου** • Ζωντανή ερμηνεία της μουσικής **Νεφέλη Σταματογιαννοπούλου** *κοντραμπάσο*, **Χάρης Παζαρούλας** *κοντραμπάσο*, **Νίκος Παπαβρανούσης** *κρουστά*, **Ευαγγελία Σταύρου** *κρουστά*

Μέγας Δωρητής Επετειακού Προγράμματος στην Επίδαυρο
Ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος (ΙΣΝ)

Σημείωμα σκηνοθέτη

Πάντοτε ονειρευόμουν να ανεβάσω στην Επίδαυρο την *Αντιγόνη* του Σοφοκλή. Ίσως ακουστεί κάπως παράξενο, αλλά η επιλογή μου δεν είχε να κάνει τόσο με τον χαρακτήρα της ίδιας της Αντιγόνης όσο με τη φιγούρα του βασιλιά Κρέοντα. Η Αντιγόνη, όπως γνωρίζουμε, είναι η ηρωίδα του έργου. Αντιστέκεται στην αυταρχική εξουσία του βασιλιά. Προτάσσει τις δικές της ιδέες για το τι πρέπει να συμβεί. Η δύναμη και η αντίστασή της απέναντι στην εξουσία είναι αξιοθαύμαστες. Αλλά μήπως δεν ζούμε σήμερα σε μια κοινωνία όπου είναι πανεύκολο για όλους να παριστάνουν τις ηρωίδες ή τους ήρωες, να μιλούν και να πράττουν με τα δικά τους μέτρα και σταθμά; Μήπως πολλές φορές ξεχνάμε ότι αποστολή του Κρέοντα ως βασιλιά είναι να υπερασπίζεται το κράτος και τους νόμους; Πιστεύω ότι είναι σημαντικό να ρίξουμε μια ματιά στον βασιλιά και στα

επιχειρήματά του, που διατυπώνονται τόσο εύστοχα από τον Σοφοκλή στην τραγωδία.

Όπως ξέρουν καλά οι Έλληνες, η δημοκρατία είναι μια κατάκτηση που σφυρηλατήθηκε μέσα στους αιώνες, θεμελιωμένη σε ατομικές ελευθερίες αλλά και υποχρεώσεις. Στην *Αντιγόνη*, ο Κρέων είναι εκείνος που υπερασπίζεται αυτό το πολίτευμα. Έστω κι αν τελικά ακολουθεί εσφαλμένη πορεία, έστω κι αν αποδεικνύεται ανίκανος να σταθεί στο ύψος των περιστάσεων που επιτάσσει η λειτουργία ενός τέτοιου πολιτεύματος, αξίζει τον κόπο να εξετάσουμε πιο προσεκτικά τα επιχειρήματα του Σοφοκλή εστιάζοντας στον χαρακτήρα του Κρέοντα.

Σε κάθε περίπτωση, χαίρομαι αφάνταστα για την ευκαιρία που μου δίνεται να διερευνήσω εις βάθος τις διαστάσεις και την επιχειρηματολογία του τραγικού ποιητή στην *Επίδαυρο* με έναν θίασο Ελλήνων ηθοποιών.

Ulrich Rasche

(Μετάφραση από τα γερμανικά: Γιάννης Καλιφατίδης)

*

4 & 5 Ιουλίου

ΠΡΕΜΙΕΡΑ

Θέατρο Πορεία – Δημήτρης Τάρλοου

Ηλέκτρα

του Σοφοκλή

Τι σημαίνει «αποκαθιστώ το δίκαιο»; Μπορεί κανείς να ζήσει με τις συνέπειες της βίας; Είναι η βία αναπόφευκτη; Θα κλείσει η εκδίκηση τον κύκλο του αίματος; Είναι η λύτρωση ποτέ δυνατή; Και, τελικά, ποιος είναι ο ρόλος της αντίστασης όταν όλα φαίνονται χαμένα;

Το θέατρο Πορεία επανέρχεται στην Επίδαυρο, αυτή τη φορά με τον Καλλιτεχνικό Διευθυντή του Δημήτρη Τάρλοου στην πρώτη του σκηνοθεσία στο αργολικό θέατρο με τη σοφόκλεια εκδοχή της *Ηλέκτρας*.

Σε έναν κόσμο που μαστίζεται από ολοκληρωτισμούς και κοινωνική αδικία, σε μια εποχή όπου η βία και η εκδίκηση παρουσιάζονται συχνά ως «αναγκαίο κακό», η *Ηλέκτρα* του Σοφοκλή αποκτά ανατριχιαστική επικαιρότητα. Η τραγωδία αυτή δεν είναι απλώς μια αφήγηση εκδίκησης, αλλά ένας καθρέφτης

των ανθρώπινων διλημμάτων, της διαχρονικής σύγκρουσης ανάμεσα στη δικαιοσύνη και την ηθική.

Η Ηλέκτρα, μέλος της καταραμένης οικογένειας των Ατρείδων, μια γυναίκα παγιδευμένη σε αυτόν τον κύκλο αίματος και φρίκης, είναι κάτι περισσότερο από τραγικός χαρακτήρας, αφού προσωποποιεί το δίλημμα ανάμεσα στην ανάγκη για δικαιοσύνη και την ηθική επιταγή της αποφυγής της βίας. Δεν είναι μόνο ένα τραγικό πλάσμα της μοίρας, αλλά και ένα δημιουργήμα του χαρακτήρα της, ενός χαρακτήρα ολόψυχα δοσμένου στον αγώνα για δικαιοσύνη. Είναι άραγε και η ίδια θύμα της εμμονής της με την εκδίκηση ή μια φωνή αντίστασης απέναντι στη βαρβαρότητα της εξουσίας; Και γιατί όταν το παλάτι απαλλάσσεται πλέον από τους τυράννους, εκείνη δεν περνάει το κατώφλι του; Μένει απλώς έξω από τον Οίκο που μισεί ή αρνείται να γίνει μέρος του συστήματος που πολέμησε με πάθος; Είναι ακόμα δέσμια των ακραίων συναισθημάτων που την καθόρισαν – του πόνου για τον θάνατο του πατέρα, του μίσους για τη μητέρα, της νοσταλγίας για τον χαμένο αδερφό; Το πάθος της, είναι βέβαιο, δεν σιγάξει ούτε μετά την κάθαρση.

Στην *Ηλέκτρα*, ο ποιητής δεν δίνει απαντήσεις, οι θεοί απουσιάζουν, οι χρησμοί απλώς συμπίπτουν με τις ανθρώπινες αποφάσεις, η συνείδηση περνά σε δεύτερη μοίρα, οι Ερινύες δεν εμφανίζονται. Παρ' όλα αυτά, το τίμημα για τους επιζώντες είναι βαρύ. Αυτό το τίμημα της επιλογής και την ανθρώπινη ανάγκη για κάθαρση με κάθε κόστος μάς καλεί να αναλογιστούμε η σοφόκλεια *Ηλέκτρα*. Εξάλλου, ο Σοφοκλής δεν θα μας δώσει άλλη ευκαιρία, δεν θα γράψει τριλογία: το δικό του έργο τελειώνει εδώ – εντός αυτών των 1.510 στίχων θαυμαστής συμμετρίας και λιτότητας θα διευθετηθεί κάθε μία από τις αμφιβολίες και τα ερωτήματα που έχει θέσει.

Μετάφραση **Γιώργος Χειμωνάς** • Σκηνοθεσία **Δημήτρης Τάρλου** • Σκηνικά – Κοστούμια **Πάρις Μέξης** • Μουσική σύνθεση **Φώτης Σιώτας** • Σχεδιασμός φωτισμού • Χορογραφίες **Μαρκέλλα Μανωλιάδη** • Συνεργάτις δραματουργός **Έρι Κύργια** • Σχεδιασμός ήχου **Ηλίας Φλάμμος** • Βοηθοί σκηνοθέτη **Δήμητρα Κουτσοκώστα, Αρίστη Τσέλου** • Βοηθός σκηνογράφου – ενδυματολόγου **Έμιλυ Κουκουτσάκη** • Βοηθός χορογράφου **Μάρω Σταυρινού** • Βοηθοί φωτιστή **Χάρης Δάλλας, Ναυσικά Χριστοδουλάκου** • Παίζουν **Γιάννης Αναστασάκης, Παιδαγωγός, Γρηγορία Μεθενίτη, Χρυσόθεμις, Λουκία**

Μιχαλοπούλου Ηλέκτρα, Νικόλας Παπαγιάννης Αίγισθος, Ιωάννα Παππά Κλυταιμνήστρα, Αναστάσης Ροϊλός Ορέστης, Περικλής Σιούντας Πυλάδης • Χορός (αλφαβητικά) Μαργαρίτα Αλεξιάδη, Ασημίνα Αναστασοπούλου, Ελένη Βλάχου, Ιωάννα Δεμερτζίδου, Ελένη Κιλινκαρίδου-Σίστη, Ιωάννα Λέκκα, Λυδία Στέφου, Άννα Συμεωνίδου, Χαρά Τζόκα • Ζωντανή ερμηνεία της μουσικής Φώτης Σιώτας, Τάσος Μισυρλής

*

11 & 12 Ιουλίου

ΠΡΕΜΙΕΡΑ

Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος – Θεατρικός Οργανισμός Κύπρου

Μιχαήλ Μαρμαρινός

ζ - η - θ

Ο ξένος

Μια επιστροφή στις πηγές: Επίσκεψη σε τρεις ραψωδίες της Οδύσσειας

*Ευγενικέ μου Αλκίνοε, που ξεχωρίζεις πρώτος στον λαό σου,
ωραίο πράγματι ν' ακούς έναν καλό αοιδό,
όπως αυτός εδώ, με θεία θα 'λεγες φωνή.
Κι ομολογώ, απόλαυση άλλη δεν υπάρχει πιο χαριτωμένη,
απ' όταν σμίγει ο κόσμος όλος σ' ευφροσύνη: στην αίθουσα
οι καλεσμένοι, καθισμένοι στη σειρά, ακούν τον αοιδό
προσηλωμένοι, και τα τραπέζια εκεί μπροστά γεμάτα
ψωμί και κρέας· ο οινοχόος να τραβά απ' τον κρατήρα
το κρασί και να περνά, να το κερνά στις κούπες.
Βαθιά το αισθάνομαι πως είναι αυτό ό,τι πιο ωραίο υπάρχει.*

Ομήρου Οδύσσεια, ραψωδία Ι, στ. 2-11, μτφ. Δ.Ν. Μαρωνίτη,
Ινστιτούτο Νεοελληνικών Σπουδών (Ίδρυμα Μανόλη Τριανταφυλλίδη), ΑΠΘ, 2006

Μετά τη *ΝΕΚΥΙΑ* με το ιαπωνικό θέατρο ΝΟ το 2015 και τους *Ιχνευτές* του Σοφοκλή το 2021, παραστάσεις που θα μας μείνουν αξέχαστες, ο Μιχαήλ Μαρμαρινός επανέρχεται στο Αρχαίο Θέατρο Επιδαύρου με μια ακόμα

αναπάντεχη δραματουργική πρόταση καθοδηγώντας μια επιστροφή στις πηγές. Μια επίσκεψη σε τρεις ραψωδίες του έπους που αποκαλύπτει πώς αυτό το ατελείωτο μυστήριο της προφορικής Αφήγησης (το βαθύ μυστήριο του θεάτρου) έχει τη δυνατότητα να μας εξακοντίζει συναρπαστικά «εκεί που η ιστορία ακόμα συμβαίνει».

* Τα πρόσθετα αποσπάσματα από την *Ιλιάδα* στη δραματουργία της παράστασης είναι σε μετάφραση Δ.Ν. Μαρωνίτη, Άγρα, 2012.

Μετάφραση **Δημήτρης Μαρωνίτης** • Σκηνοθεσία **Μιχαήλ Μαρμαρινός** • Δραματουργική επεξεργασία **Μιχαήλ Μαρμαρινός – Ελένη Μολέσκη** • Σκηνικά **Γιώργος Σαπουντζής** • Κοστούμια **Ελευθερία Αράπογλου** • Μουσική **Andys Skordis** • Χορογραφία **Gloria Dorliguzzo** • Φωτισμοί **Ελευθερία Ντεκώ** • Μάσκες **Μάρθα Φωκά** • Α΄ βοηθός σκηνοθέτη **Ελένη Μολέσκη** • Β΄ βοηθός σκηνοθέτη **Αλεξία Παραμύθα** • Οργάνωση παραγωγής **Εύα Κουμανδράκη** • Παίζουν **Γαλάτεια Αγγέλη, Κλέλια Ανδριολάτου, Γιάννης Βάρσος, Νικόλας Γραμματικόπουλος, Ηλέκτρα Γωνιάδου, Λένια Ζαφειροπούλου, Νεκτάριος Θεοδώρου, Νίκος Καπέλιος, Κωστής Καπελλίδης, Νίκος Κουκάς, Τίτος Μακρυγιάννης, Ερατώ Μαρία Μανδαλενάκη, Χριστίνα Μπακαστάθη, Κλειώ-Δανάη Οθωναίου, Χρήστος Παπαδημητρίου, Στέλλα Παπανικολάου, Φωτεινή Τιμοθέου, Γιάννης Τομάζος, Έλενα Τοπαλίδου, Χάρης Φραγκούλης, Γιάννης Χαρίσης** • Ζωντανή ερμηνεία της μουσικής **Alba Lymtsioulli, Αλίκη Ελένη Μάρδα, Εύη Καζαντζή**

*

ΚΥΚΛΟΣ ΚΛΑΣΙΚΗ ΜΟΥΣΙΚΗ

19 Ιουλίου

Utopia – Θεόδωρος Κουρεντζής

Γκούσταφ Μάλερ

Τραγούδια για τα νεκρά παιδιά

και *Συμφωνία αρ. 4*

Η ανακοίνωση κάθε νέας συναυλίας του Θεόδωρου Κουρεντζή δημιουργεί υψηλές προσδοκίες και αδημονία: για το παγκόσμιο μουσικόφιλο κοινό οι ερμηνείες του χαρισματικού αρχιμουσικού εγγυώνται μεγάλες συγκινήσεις. Πόσο μάλλον όταν η πληθωρική μουσική προσωπικότητα του Κουρεντζή αναμετρείται με το μεγαλείο του Μάλερ, που προκαλεί τον διανοητικό και συναισθηματικό κόσμο του ακροατή με τις υπαρξιακές αναζητήσεις και τις μεταφυσικές αγωνίες του.

Σε μια μοναδική συναυλία στο Αρχαίο Θέατρο της Επιδαύρου για μια πολύ ιδιαίτερη επέτειο, τα 70 χρόνια του Φεστιβάλ, ο πολυβραβευμένος Έλληνας αρχιμουσικός θα διευθύνει τη Utopia, την ανεξάρτητη ορχήστρα που ίδρυσε το 2022, στην *Τέταρτη συμφωνία* του Μάλερ, τη δημοφιλέστερη του Αυστριακού μουσουργού. Το τραγούδι του δ' μέρους θα ερμηνεύσει η εξαιρετική Ελβετή σοπράνο Ρέγκουλα Μίλεμαν, από τις κορυφαίες της γενιάς της.

Στο δεύτερο μέρος της βραδιάς, η κοντράλτο Eve Maud Hubeaux θα ερμηνεύσει τα σπαρακτικά *Τραγούδια για τα νεκρά παιδιά (Kindertotenlieder)*, τον κύκλο τραγουδιών που συνέθεσε ο Μάλερ (1901-1904) σε φόρμα ορχηστρικών λίντερ, μελοποιώντας πέντε ποιήματα του Φρίντριχ Ρίκερτ.

Μουσική διεύθυνση **Θεόδωρος Κουρεντζής** • Μεσόφωνος **Eve-Maud Hubeaux** • Υψίφωνος **Regula Mühlemann**

Ελληνικοί υπέρτιτλοι

Αμαλία Παπαδοπούλου-Συμεωνίδου

Τραγούδια για τα νεκρά παιδιά

Νικόλαος Ποριώτης

«Ουράνια ζωή» («Das himmlische Leben»),

τραγούδι δ' μέρους *Συμφωνίας αρ. 4*

Αγγλικοί υπέρτιτλοι

Richard Stokes

Songs on the Death of Children

«Heavenly life» («Das himmlische Leben»),

τραγούδι δ' μέρους *Συμφωνίας αρ. 4*

Ευχαριστούμε την Κρατική Ορχήστρα Αθηνών και την Αμαλία Παπαδοπούλου-Συμεωνίδου για την παραχώρηση της ελληνικής μετάφρασης των στίχων στα *Τραγούδια για τα νεκρά παιδιά*.

Οι μεταφράσεις του Richard Stokes περιλαμβάνονται στην έκδοση *The Book of Lieder*. © Richard Stokes, 2005. Αναδημοσίευση με την άδεια της Faber and Faber Ltd.

Μέγας Δωρητής Επετειακού Προγράμματος στην Επίδαυρο
Ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος (ΙΣΝ)

*

25 & 26 Ιουλίου

ΠΡΕΜΙΕΡΑ

Φεστιβάλ Αθηνών Επιδαύρου – Πολιτιστικός Οργανισμός Λυκόφως
Γιάννης Χουβαρδάς

Οιδίπους

Η ιστορία μιας μεταμόρφωσης: από το σκοτάδι στο φως

Γιορτάζοντας 50 χρόνια συνεχούς επαγγελματικής παρουσίας στο θέατρο, ο Γιάννης Χουβαρδάς μεταφράζει, διασκευάζει και σκηνοθετεί τον *Οιδίποδα Τύραννο* και τον *Οιδίποδα επί Κολωνώ* του Σοφοκλή σε μία παράσταση ως ενιαίο έργο. Υπό την καθοδήγηση του σπουδαίου Έλληνα σκηνοθέτη, μια ομάδα σημαντικών ηθοποιών και συντελεστών, θα αφηγηθούν, με ζωντανή μουσική, τη συγκλονιστική ιστορία του Οιδίποδα ξεκινώντας από το τέλος και πηγαίνοντας προς τα πίσω, στην αρχή του κακού. Ο τυφλός και σε προχωρημένη πλέον ηλικία Οιδίπους μαζί με τους στενούς του συγγενείς φτάνουν σε έναν τόπο μυστηρίου διάσπαρτο με ταφικά μνημεία, τον αρχαίο Κολωνό, όπου θα γνωρίσουν μέσω θεϊκής αποκάλυψης τα ιερά απόκρυφα που θα τους δώσουν την απάντηση στο γιατί έζησαν μια τόσο βασανισμένη ζωή. Στη διάρκεια αυτής της μετάβασης, τα πρόσωπα αναβιώνουν μαζί με τον Οιδίποδα τα συνταρακτικά συμβάντα του «Τυράννου» και, περνώντας μέσα από τα στάδια προσέγγισης του θεϊκού πνεύματος όπως παρατίθενται στον

«Επί Κολωνώ», παρακολουθούν την τελική ανύψωση και ανάληψη του ήρωα στους ουρανούς.

Στόχος του Γιάννη Χουβαρδά είναι, τα δύο έργα –πολύ διαφορετικά μεταξύ τους σε σύλληψη και ύφος και γραμμένα με μεγάλη χρονική απόσταση το ένα από το άλλο– να είναι απολύτως αναγνωρίσιμα στη διάρκεια της παράστασης, με τρόπο που να αποδίδει αρμονικά την αίσθηση μιας ενιαίας ιστορίας, πιστής στο πνεύμα του Σοφοκλή, του κορυφαίου τραγικού.

Ελεύθερη απόδοση – Διασκευή – Σκηνοθεσία **Γιάννης Χουβαρδάς** • Σκηνικά **Εύα Μανιδάκη** • Κοστούμια **Ιωάννα Τσάμη** • Μουσική **Άγγελος Τριανταφύλλου** • Κίνηση **Ερμίρα Γκόρο** • Φωτισμοί **Νίκος Βλασόπουλος** • Α΄ βοηθός σκηνοθέτη **Δέσποινα Λάρδη** • Βοηθοί σκηνοθέτη **Ηλιάνα Καλαδάμη, Ναυσικά Κίρκη** • Βοηθός σκηνογράφου **Άννα Μπίζα** • Βοηθός ενδυματολόγου **Δήμητρα Σταυρίδου** • Παίζουν (αλφαβητικά) **Στεφανία Γουλιώτη, Νίκος Καραθάνος, Καρυοφυλλιά Καραμπέτη, Κωνσταντίνος Μπιμπής, Πηνελόπη Τσιλικά, Ορέστης Χαλκιάς, Νίκος Χατζόπουλος** • Χορός **Γιάννης Κότσιφας, Έκτορας Λυγίζος** (κορυφαίοι), **Πολυξένη Παπακωνσταντίνου, Θεόβη Στύλλου, Άγγελος Τριανταφύλλου** Διεύθυνση παραγωγής **Κατερίνα Μπερδέκα** • Οργάνωση παραγωγής **Ρόζα Καλούδη** • Συμπαραγωγή **Φεστιβάλ Αθηνών Επιδαύρου – Λυκόφως / Γιώργος Λυκιαρδόπουλος**

Μέγας Δωρητής Επετειακού Προγράμματος στην Επίδαυρο
Ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος (ΙΣΝ)

*

**ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΠΡΕΜΙΕΡΑ - ΔΙΕΘΝΗΣ ΣΥΜΠΑΡΑΓΩΓΗ
ΚΥΚΛΟΣ CONTEMPORARY ANCIENTS**

1 & 2 Αυγούστου

Φεστιβάλ Αθηνών Επιδαύρου – La Colline - théâtre national

Wajdi Mouawad

Ο όρκος της Ευρώπης / Le Serment d'Europe

Ο Λιβανοκαναδός συγγραφέας, σκηνοθέτης και ηθοποιός Ουαζντί Μουαουάντ, καλλιτεχνικός διευθυντής τα τελευταία χρόνια του La Colline - théâtre national, έγινε γνωστός στην Ελλάδα κυρίως ως ο σεναριογράφος του υποψήφιου για Όσκαρ ξενόγλωσσης ταινίας *Μέσα από τις φλόγες* (σκην. Denis Villeneuve, 2010), που βασίστηκε στο θεατρικό έργο του *Πυρκαγιές (Incendies)*. Το σκοτεινό αυτό οδοιπορικό στον Λίβανο του εμφυλίου, που ξετυλίγεται μέσα από μια τραυματική οικογενειακή ιστορία, έχει στη ρίζα του μια βαθιά σύνδεση με την αρχαία τραγωδία, η οποία αποτελεί την κυριότερη πηγή έμπνευσης του Μουαουάντ: ο διχασμός στην καρδιά της οικογένειας, η πάλη των δύο φύλων, ο ξεριζωμός, η ολέθρια κληρονομιά της προηγούμενης γενιάς στις επόμενες και η αναζήτηση κάθαρσης είναι θέματα που επανέρχονται στα θεατρικά του έργα, τα περισσότερα σε διάλογο με ήρωες του Αρχαίου Δράματος. Θέατρο πολιτικό σε συνομιλία με τη σύγχρονη ιστορία, εμβαθύνει ταυτόχρονα στον Μύθο επιδιώκοντας να αναδείξει τις αρχετυπικές διαστάσεις της ανθρώπινης περιπέτειας, ανεξαρτήτως τόπου και χρόνου. Από την άλλη, εστιάζει στην αναζήτηση ταυτότητας πέρα από φυλετικά, θρησκευτικά, οικογενειακά όρια, και ο φωτισμός των προσώπων μ' έναν έντονα λυρικό λόγο προσδιορίζει μια ιδιαίτερα σύγχρονη προσέγγιση, όπως το είδαμε και στο τελευταίο του έργο *Όλοι εμείς πουλιά*, που ανέβηκε στο Εθνικό Θέατρο πέρσι.

Ο Μουαουάντ είχε έρθει στο Ηρώδειο το 2011 με τον κύκλο *Γυναίκες*, σπονδυλωτή σκηνοθεσία των έργων του Σοφοκλή *Αντιγόνη*, *Ηλέκτρα* και *Τραχίνιαι*, με γαλλοκαναδικό θίασο σε μια διεθνή συμπαραγωγή.

Από τους πλέον ενδιαφέροντες σύγχρονους δραματογράφους διεθνώς, επανέρχεται φέτος στο Φεστιβάλ, πρώτη φορά όμως στην Επίδαυρο, με ένα νέο έργο εμπνευσμένο από αρχαίες ηρωίδες που γράφει με δική μας ανάθεση στο πλαίσιο του Κύκλου Contemporary Ancients. Θα το παρουσιάσει το πρώτο Σαββατοκύριακο του Αυγούστου μ' έναν πολυεθνικό θίασο σε μια πολύγλωσση παράσταση, διεθνή συμπαραγωγή και από τα highlights του καλοκαιριού.

Κείμενο – Σκηνοθεσία **Wajdi Mouawad** • Βοηθός σκηνοθέτη **Cyril Anrep** • Δραματουργία **Charlotte Farcet** • Σκηνικά **Emmanuel Clolus** • Σχεδιασμός φωτισμού **Laurent Schneegans** • Σχεδιασμός ήχου **Annabelle Maillard** • Μουσική σύνθεση **Αλέξανδρος Δράκος Κτιστάκης** • Κοστούμια **Isabelle Flosi**

• Μακιγιάζ – Κομμώσεις **Cécile Kretschmar** • Ελληνικοί υπέρτιτλοι **Βασίλης Δογάνης** • Αγγλικοί υπέρτιτλοι **Linda Gaboriau** • Παίζουν **Juliette Binoche, Violette Chauveau, Δανάη Επιθυμιάδη, Daria Pisareva, Leora Rivlin, Emmanuel Schwartz** • Συμμετέχει η **Adèle Réto-Lefort** • Παραγωγή **Φεστιβάλ Αθηνών Επιδαύρου** • Εκτέλεση παραγωγής **La Colline - théâtre national**

Μέγας Δωρητής Επετειακού Προγράμματος στην Επίδαυρο
Ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος (ΙΣΝ)

Σημείωμα σκηνοθέτη

Το ταξίδι επιστροφής είναι πάντα ταξίδι αλλά ποτέ επιστροφής. Είναι πένθος, εσωτερικός νεκροθάλαμος όπου εισερχόμαστε για να αναγνωρίσουμε το πτώμα ενός πράγματος που θεωρούσαμε ακόμα ζωντανό. Αυτό συμβαίνει για κείνες που θεωρούν ότι θα ξαναβρούν κάποτε τη μητέρα τους αλλά και για τη μητέρα που θεωρεί ότι κάποτε θα ξαναβρεί τις κόρες της. Είναι μια αρχαία ιστορία που επαναλαμβάνεται διαρκώς από τα βάθη του χρόνου: ένα κορίτσι παίζει στην ακρογιαλιά όταν ξαφνικά βλέπει να εμφανίζεται ένας λευκός ταύρος. Θαμπωμένη από την ομορφιά και τη δύναμή του, η κοπέλα καβαλά ανυποψίαστη τον ταύρο που, μεμιάς, ξαναγυρνά προς τη θάλασσα παρασύροντάς την μια για πάντα μακριά από την πατρίδα της.

Αιώνες, χιλιετίες αργότερα, μέσα απ' την ίδια τη σάρκα των παιδιών και των παιδιών των παιδιών των παιδιών εξακολουθούν να αντηχούν τα τραγούδια, τα κλάματα και οι χοροί των αρχαίων τραυμάτων, που κανείς ποτέ δεν είπε και κανείς ποτέ δεν αφηγήθηκε. Κι από συμφορά σε συμφορά, από βιαιότητα σε βιαιότητα, οι πηγές των βασάνων χάνονται στο πηγάδι του χρόνου. Πρέπει, λοιπόν, κάποια στιγμή, αφού δεν μπορείς να μιλήσεις, δεν μπορείς να αναπνεύσεις, όταν όλα αρχίζουν ψελλίζοντας να επανέρχονται, με υπομονή, να μπεις στον λαβύρινθο της μνήμης ακολουθώντας το αόρατο νήμα του έρωτα, όσο οδυνηρό κι αν είναι, για να ξαναβρείς το πρωταρχικό τραύμα που αιμορραγεί ακόμα και να δοκιμάσεις να το επουλώσεις. Να επινοήσεις έναν χαρακτήρα για να ψηλαφίσεις τη φρίκη των συμφορών του δικού σου παρελθόντος.

*

8 & 9 Αυγούστου

Μαρία Πρωτόπαππα

Ανδρομάχη

του Ευριπίδη

Μεταφερόμαστε μακριά από τα μεγάλα κέντρα, στην ελληνική επαρχία. Θεσσαλία, Φθιώτιδα, Θεττίδειον. Στον οίκο του γιου του Αχιλλέα, του Νεοπτόλεμου. Ο βίαιος, σκληρός, ασεβής ήρωας της *Ιλιάδας*, που πάνω του στηρίχθηκε η νίκη των Ελλήνων στην Τροία, είναι ανίκανος να ανταποκριθεί στις ευθύνες του πατέρα, του συζύγου, του ηγέτη. Φεύγει για να βρει θεραπεία στο μαντείο του Απόλλωνα στους Δελφούς. Ο πολεμικός παροξυσμός του έχει μολύνει το κρεβάτι, το σπίτι, την πόλη του. Μπροστά στα μάτια της γυναίκας που αδίκησε ανεπανόρθωτα, θα λάβει το είδος της τιμωρίας που ονομάστηκε *νεοπτολέμειος τίσις*. Η χώρα, η επαρχία, αποδεκατισμένη, αντιπροσωπεύεται από έναν γκροτέσκο Χορό γυναικών, εγκαταλελειμμένων, φοβισμένων, υποταγμένων μέσα στην απορία τους.

Σε μια αντιστροφή της ηρωικής *Ιλιάδας*, στην *Ανδρομάχη* ο Ευριπίδης στηλιτεύει την αλαζονεία των Ελλήνων και την ψευδαίσθηση της ανωτερότητας του πολιτισμού τους. Οι προπολεμικές υποσχέσεις για μια ενωμένη, ισχυρή χώρα διαψεύδονται σε ένα τοπίο φθοράς, γήρατος, φόβου και φθόνου. Η ευθύνη βαρύνει όχι μόνο τους πρωτεργάτες, αλλά και όσους τους πίστεψαν και συνέβαλαν στον ευτελισμό των αξιών με την ανοχή τους. Η νέα γενιά πληρώνει το τίμημα.

Μετάφραση **Γ. Β. Τσοκόπουλος** • Σκηνοθεσία – Απόδοση – Δραματουργική επεξεργασία **Μαρία Πρωτόπαππα** • Συνεργασία στη δραματουργική επεξεργασία **Έλενα Τριανταφυλλοπούλου** • Καλλιτεχνική συνεργασία **Ελένη Σπετσιώτη** • Σκηνικά – Κοστούμια **Εύα Νάθενα** • Μουσική σύνθεση **Λόλεκ** • Φωτισμοί **Σάκης Μπιρμπίλης** • Κίνηση **Αλέξανδρος Βαρδαξόγλου** • Φωνητική δραματουργία – Διδασκαλία **Άννα Παγκάλου** • Βοηθός

σκηνοθέτριας **Εύη Νάκου** • Βοηθός σκηνογράφου **Παναγιώτης Βουγάς** •
Παίζουν (αλφαβητικά) **Δημήτρης Γεωργιάδης, Στέλλα Γκίκα, Τάσος Λέκκας,**
Δημήτρης Μαμιός, Γιάννης Νταλιάνης, Αργύρης Ξάφης, Δημήτρης
Πιατάς, Μαρία Πρωτόπαππα, Γιώργος Φασουλάς και 3 ακόμα ηθοποιοί •
Διεύθυνση & Εκτέλεση παραγωγής **Kart Productions** • Παραγωγή **ΘΕΑΤΡΟΥ**
ΤΕΧΝΗ Ε.Ε.

*

ΕΠΑΝΑΛΗΨΗ

22 & 23 Αυγούστου

Εθνικό Θέατρο – Θεόδωρος Τερζόπουλος

Ορέστεια

του Αισχύλου

Η εμβληματική τριλογία του Αισχύλου *Ορέστεια* σε σκηνοθεσία Θεόδωρου Τερζόπουλου, στην πρώτη συνεργασία του διεθνώς καταξιωμένου Έλληνα σκηνοθέτη και δασκάλου με το Εθνικό Θέατρο, αποτέλεσε από τις σπουδαιότερες στιγμές στην πρόσφατη ιστορία του ελληνικού θεάτρου. Μετά τη θριαμβευτική της πορεία σε ξεχωριστούς σταθμούς, η παράσταση επιστρέφει στις 22 & 23 Αυγούστου στο Αρχαίο Θέατρο Επιδαύρου, ολοκληρώνοντας τον φετινό επιδαύριο κύκλο του Φεστιβάλ.

Η *Ορέστεια* του Τερζόπουλου συνιστά ένα έργο διανοητικού και φιλοσοφικού βάθους, που κατορθώνει με τη συνταρακτική του ενέργεια να διευρύνει τα όρια της τέχνης, και να αφηγηθεί, εντέλει, την ιστορία της ίδιας της ανθρωπότητας. Ως πράξη αδιαμφισβήτητα πολιτική και εμπειρία πολυδιάστατα πνευματική, η παράσταση έτυχε διθυραμβικής υποδοχής τόσο από τους χιλιάδες θεατές που την παρακολούθησαν όσο και από τα εγχώρια και διεθνή μέσα μαζικής ενημέρωσης.

Μετά την πρεμιέρα της στην Επίδαυρο το 2024, την περιοδεία που ακολούθησε στην Ελλάδα και την Κύπρο, και την παρουσίασή της στη Βισσέντσα της Ιταλίας, όπου άνοιξε τον 77ο Κύκλο Κλασικών παραστάσεων στο ιστορικό θέατρο

Olimpico, η μοναδική αυτή παράσταση επιστρέφει στον τόπο από όπου ξεκίνησε το συναρπαστικό της ταξίδι, για να προσφέρει σε όλους μας τη δυνατότητα να τη ζήσουμε για ακόμα μια φορά.

Μετάφραση **Ελένη Βαροπούλου** • Σκηνοθεσία – Δραματουργική επεξεργασία **Θεόδωρος Τερζόπουλος** • Συνεργάτης σκηνοθέτης **Σάββας Στρούμπος** • Σκηνικά – Κοστούμια – Φωτισμοί **Θεόδωρος Τερζόπουλος** • Πρωτότυπη μουσική σύνθεση **Παναγιώτης Βελιανίτης** • Σύμβουλος δραματολόγος **Μαρία Σικιτάνο** • Δραματολόγος παράστασης **Ειρήνη Μουντράκη** • Βοηθός σκηνοθέτη **Θεοδώρα Πατητή** • Συνεργάτιδα ενδυματολόγου **Παναγιώτα Κοκκορού** • Συνεργάτης φωτιστή **Κωνσταντίνος Μπεθάνης** • Καλλιτεχνική συνεργάτιδα **Μαρία Βογιατζή** • Βίντεο **Νίκος Πάστρας** • Φωτογραφίες **Johanna Weber** • Παίζουν (αλφαβητικά) **Μπάμπης Αλεφάντης** *Πυλάδης, Έβελυν Ασουάντ* *Κασσάνδρα, Τάσος Δήμας* *Φύλακας / Κορυφαίος / Προπομπός, Κωνσταντίνος Ζωγράφος* *Ορέστης, Έλλη Ιγγλίζ* *Τροφός, Δαυίδ Μαλτέζε* *Αίγισθος, Άννα Μαρκά Μπονισέλ* *Προφήτης, Νίκος Ντάσης* *Απόλλων, Ντίνος Παπαγεωργίου* *Κήρυκας, Αγλαΐα Παππά* *Αθηνά, Μυρτώ Ροζάκη* *Ηλέκτρα, Σάββας Στρούμπος* *Αγαμέμνων, Αλέξανδρος Τούντας* *Οικέτης, Σοφία Χιλλ* *Κλυταιμνήστρα / Το Είδωλον της Κλυταιμνήστρας* • Χορός **Μπάμπης Αλεφάντης, Κατερίνα Αμπλιανίτη, Έβελυν Ασουάντ, Χριστόφορος Βογιατζής, Ναταλία Γεωργοσοπούλου, Κατερίνα Δημάτη, Πύρρος Θεοφανόπουλος, Έλλη Ιγγλίζ, Βασιλίνα Κατερίνη, Θάνος Μαγκλάρας, Ελπινίκη Μαραπίδη, Άννα Μαρκά Μπονισέλ, Λυγερή Μητροπούλου, Ρόζυ Μονάκη, Ασπασία Μπατατόλη, Νίκος Ντάσης, Ντίνος Παπαγεωργίου, Βαγγέλης Παπαγιαννόπουλος, Σταύρος Παπαδόπουλος, Μυρτώ Ροζάκη, Γιάννης Σανιδάς, Αλέξανδρος Τούντας, Κατερίνα Χιλλ, Μιχάλης Ψαλίδας** • Μετάφραση - Χρονισμός υπερτίτλων **Μελένια Γιαννούση**

Χορηγός παράστασης **ΔΕΗ**

Διάρκεια 200΄

*

ΕΚΘΕΣΙΑΚΟΣ ΧΩΡΟΣ ΦΕΣΤΙΒΑΛ

27 Ιουνίου – 23 Αυγούστου

Αντιγόνη. Νόμος και Ανυπακοή.

Περιοδική έκθεση

Με αφορμή την παγκόσμια πρεμιέρα της παράστασης της *Αντιγόνης* σε σκηνοθεσία του Ούλριχ Ράσε (συμπαγωγή του Φεστιβάλ Αθηνών Επιδαύρου και του Εθνικού Θεάτρου της Ελλάδας), ο εκθεσιακός χώρος του Αρχαίου Θεάτρου της Επιδαύρου φιλοξενεί μια νέα περιοδική έκθεση, με τίτλο *Αντιγόνη. Νόμος και Ανυπακοή*.

Ανοιχτή για το κοινό καθ' όλη τη διάρκεια των παραστάσεων στο αργολικό θέατρο, η έκθεση παρουσιάζει τις μεταμορφώσεις που γνώρισε στα 70 χρόνια των Επιδαυρίων ένα από τα πιο εμβληματικά έργα της αρχαίας δραματουργίας, που καθόρισε τη δυτική νεωτερική συνείδηση.

Πολύτιμα τεκμήρια από το αρχείο του Φεστιβάλ Αθηνών Επιδαύρου και πολλών ακόμη πολιτιστικών οργανισμών και θιάσων της Ελλάδας και του εξωτερικού (φωτογραφίες, κοστούμια, μακέτες, παρτιτούρες και οπτικοακουστικό υλικό) ανακαλούν στη μνήμη του επισκέπτη σημαντικές στιγμές του θεσμού των Επιδαυρίων και αναδεικνύουν το παλίμψηστο της θεατρικής ερμηνείας μέσα σε μια ιστορική προοπτική, καλώντας τον θεατή να αποπειραθεί τον δικό του αναστοχασμό πάνω στα θεμελιώδη ερωτήματα του έργου: την έννοια του νόμου και την ανυπακοή ως προσωπική και πολιτική επιλογή, τις τραγικές εσωτερικές αντιφάσεις της έννοιας της δικαιοσύνης, τη σύγκρουση του εθιμικού και του πολιτικού δικαίου, της οικογένειας και του κράτους, τα εξουθενωτικά προσωπικά διλήμματα μπροστά στον εμφύλιο σπαραγμό.

Σύλληψη – Γενική εποπτεία **Κατερίνα Ευαγγελάτου** • Επιστημονική επιμέλεια **Παναγιώτης Μιχαλόπουλος** • Έρευνα – Τεκμηρίωση **Κωνσταντίνα Νικολοπούλου** • Συνεργάτιδα στην έρευνα και την τεκμηρίωση **Εύα Γεωργουσοπούλου** • Εικαστική επιμέλεια **Θάλεια Μέλισσα**

Στο πλαίσιο του Διεθνούς Δικτύου Αρχαίου Δράματος.

*

27 Ιουνίου – 23 Αυγούστου

«Μικροί Ιχνευτές»

Δημιουργική απασχόληση παιδιών στην Επίδαυρο

Το επιτυχημένο θεατροπαιδαγωγικό πρόγραμμα «Μικροί Ιχνηευτές» συνεχίζεται και φέτος, φέρνοντας κοντά στα παιδιά το υπέροχο και μυστηριώδες σύμπαν των αρχαίων μύθων. Ενώ οι μεγάλοι παρακολουθούν την παράσταση στο Αρχαίο Θέατρο Επιδαύρου απερίσπαστοι, τα παιδιά απασχολούνται δημιουργικά προσεγγίζοντας το περιεχόμενο του ίδιου έργου. Στο πρόγραμμα συμμετέχει ομάδα έμπειρων θεατροπαιδαγωγών και δασκάλων μουσικοκινητικής και αισθητικής αγωγής.

Κάθε Παρασκευή και Σάββατο

κατά τη διάρκεια των παραστάσεων

στο Αρχαίο Θέατρο Επιδαύρου

Για παιδιά 5-10 ετών

Στο πλαίσιο του Διεθνούς Δικτύου Αρχαίου Δράματος

*

Σχεδιασμός περιπτέρου πολλαπλών χρήσεων

στον Αρχαιολογικό Χώρο Επιδαύρου

Με το βλέμμα στραμμένο στις επόμενες γενιές καλλιτεχνών, θεατών αλλά και συνεργατών του Φεστιβάλ, οραματιστήκαμε ένα περίπτερο πολλαπλών χρήσεων στο ευρύτερο περιβάλλον του Αρχαιολογικού Χώρου Επιδαύρου, σε αρμονική συνύπαρξη με το συγγενικό κτίριο του Εκθεσιακού Χώρου που σχεδίασε ο αρχιτέκτονας Άρης Κωνσταντινίδης. Πρόκειται για μια ημιμόνιμη ελαφριά κατασκευή, με κατακόρυφα ξύλινα διάτρητα στοιχεία που θα την περικλείουν. Το εσωτερικό αίθριο και οι ημιυπαίθριες διαμορφώσεις θα ενώνουν χωρικά τους όγκους της κατασκευής και θα αποτελούν, με οργανικό τρόπο, συνέχεια του περιβάλλοντα χώρου. Κληροδότημα στους δημιουργούς και το κοινό, το περίπτερο αυτό, όταν ολοκληρωθεί, θα φιλοξενεί ποικίλες δράσεις, καλλιτεχνικές εκδηλώσεις, εκπαιδευτικά εργαστήρια, συνεντεύξεις τύπου και ομιλίες στο πλαίσιο του καλλιτεχνικού προγράμματος στο Αρχαίο Θέατρο Επιδαύρου.

Το όραμα αυτό πραγματοποιείται χάρη στη γενναιόδωρη χορηγία της ΔΕΗ με τη στήριξη του ΥΠΠΟ και τη συνεργασία της Εφορείας Αρχαιοτήτων Αργολίδας.

Σχεδιασμός **Αρχιτεκτονικό γραφείο FLUX - Office**

Ομάδα εργασίας **Εύα Μανιδάκη, Θανάσης Δεμίρης, Θέμης Ιστατιάδης, Ραμίν Αντωνιάδης**

Το έργο πραγματοποιείται με την ευγενική χορηγία της ΔΕΗ.

ΜΙΚΡΟ ΘΕΑΤΡΟ

ΑΡΧΑΙΑΣ ΕΠΙΔΑΥΡΟΥ

Ώρα έναρξης παραστάσεων 21.30

ΘΕΑΤΡΟ – ΚΥΚΛΟΣ CONTEMPORARY ANCIENTS

ΠΡΕΜΙΕΡΑ

4 & 5 Ιουλίου

Όλια Λαζαρίδου

Θήβα μοναξιά

του Κυριάκου Χαρίτου

Εμπνευσμένο από την *Αντιγόνη* του Σοφοκλή

Τώρα μιλά η Θήβα

Τα τείχη τα σεπτά

Ναοί και αγορές

Γίνανε μπετά

Η μνήμη δεν είναι τίποτε άλλο πέρα από γλώσσα. Σε μια επαρχία ξεγραμμένη εδώ και χρόνια, μια φωνή ψάχνει εκείνο το κορίτσι που το λέγαν Αντιγόνη. Η πόλη ξυπνά. Θυμάται. Μπαινοβγαίνει στο όνειρο. Τα θραύσματά της αντηχούν. Μένουν για λίγο. Μετά γίνονται σκόνη.

Βραβευμένος συγγραφέας και σεναριογράφος, ο Κυριάκος Χαρίτος (Κρατικό Βραβείο Παιδικού Λογοτεχνικού Βιβλίου 2023) γράφει μια λαϊκή παραλογή εμπνευσμένη από τον μύθο της Αντιγόνης που σκηνοθετεί η Όλια Λαζαρίδου. Αποφεύγοντας τη γραμμικότητα ενός κειμένου που οι θεατές γνωρίζουν απέξω κι ανακατωτά, το *Θήβα μοναξιά* κινείται τόσο προς τα μπρος όσο και προς τα πίσω. Έχει τη μορφή ενός παραμιλητού. Ενός τραγουδιού.

Η αφήγηση, άλλοτε σε έμμετρο κι άλλοτε σε πεζό λόγο, συνομιλεί με τη μουσική που ερμηνεύεται ζωντανά επί σκηνής. Ηθοποιοί και μουσικοί συνθέτουν μια ονειρική μπάντα που πότε μιλά, πότε τραγουδά και πότε ψάλλει και μας μεταφέρει στα χώματα ενός τόπου γεμάτου θραύσματα μνήμης σαν κτερίσματα. Η παράσταση συνομιλεί με την εναρκτήρια παραγωγή του Φεστιβάλ στην Επίδαυρο (*Αντιγόνη* του Σοφοκλή σε σκηνοθεσία Ulrich Rasche).

Σκηνοθεσία **Όλια Λαζαρίδου** • Μουσική σύνθεση **Γιαν Βαν Αγγελόπουλος** • Σκηνικά – Κουστούμια **Άγγελος Μέντης** • Φωτισμοί **Ελίζα Αλεξανδροπούλου** • Κίνηση **Νικολέττα Ξεναρίου** • Διδασκαλία φωνών **Γιάννης Ψαλλιδάκος** •

Βοηθός σκηνοθέτιδας **Αριάδνη Κωνσταντακοπούλου** • Ηχοληψία **Νίκος Κόλλιας** • Παίζουν **Όλια Λαζαρίδου, Αλεξάνδρα Καζάζου, Βασίλης Τρυφουλτσάνης, Γιάννης Ψαλλιδάκος** • Οργάνωση παραγωγής **Χριστίνα Παπαδάκη** • Εκτέλεση παραγωγής **Apparat Athen / Νικόλας Χανακούλας**

Το έργο κυκλοφορεί σε δίγλωσση έκδοση στο πλαίσιο της Θεατρικής Σειράς του Φεστιβάλ Αθηνών Επιδαύρου σε συνεργασία με τις εκδόσεις Νεφέλη. Την αγγλική μετάφραση υπογράφει ο συγγραφέας, Κυριάκος Χαρίτος.

*

ΚΥΚΛΟΣ CONTEMPORARY ANCIENTS PREMIERA

11 & 12 Ιουλίου

Χρήστος Στέργιογλου – Αλέξανδρος Δράκος Κτιστάκης

Ιαχές

του Ταξιάρχη Δεληγιάννη και του Βασίλη Τσιουβάρα

Πώς θα μπορούσε άραγε να ηχήσει μουσική από *τη σκέψη του πρόσφυγα τη σκέψη του αιχμάλωτου τη σκέψη του ανθρώπου σαν κατάντησε κι αυτόςπραμάτεια*, όπως γράφει ο Σεφέρης στον «Τελευταίο σταθμό»: από τον θρήνο της Εκάβης που πάει να γίνει σκλάβα μετά την άλωση της Τροίας στις *Τρωάδες* του Ευριπίδη: από τον πόνο των ανθρώπων που έχουν βιώσει τη σκλαβιά σε όλη τους τη ζωή;

Ερωτήματα σαν αυτό αποτέλεσαν οδηγό σε μια σύνθετη έρευνα που επιχειρεί να οδηγήσει την αρχαία και νεότερη ποίηση και τη μουσική σε νέα, αχαρτογράφητα μονοπάτια, με απώτερο στόχο να δημιουργηθεί ένα ενιαίο μουσικό έργο που ασχολείται με διαχρονικά και πανανθρώπινα ζητήματα.

Οι *Ιαχές* είναι μια παράσταση που, με άξονα τη σκλαβιά, τον ξεριζωμό και τη μετανάστευση ανά τους αιώνες, διερευνά τα σημεία τομής και την οργανική συγγένεια ανάμεσα στην ποίηση, το Αρχαίο Δράμα και το μέλος, τη μουσική.

Αποσπάσματα από αρχαίες τραγωδίες, στίχοι από τη δημοτική και νεότερη ελληνική και παγκόσμια ποίηση και πρωτότυπα κείμενα συνενώνονται και ενσωματώνονται σ' ένα πρωτότυπο μουσικό έργο σε σύνθεση του Αλέξανδρου

Δράκου Κτιστάκης. Το έργο ερμηνεύει το Alex Drakos Quartet, σε μια επί σκηνής μουσική συνομιλία με χαρισματικούς ερμηνευτές τον Χρήστο Στέργιογλου, που σκηνοθετεί την παράσταση, και τον λυρικό τραγουδιστή Γιώργο Ιατρού.

Σκηνοθεσία **Χρήστος Στέργιογλου** • Μουσική σύνθεση **Αλέξανδρος Δράκος Κτιστάκης** • Δραματουργική επεξεργασία **Ταξιάρχης Δεληγιάννης, Βασίλης Τσιουβάρας** • Ερμηνευτές **Χρήστος Στέργιογλου** *ερμηνεία, τραγούδι*, **Γιώργος Ιατρού** *τραγούδι* • Ζωντανή ερμηνεία της μουσικής **Αλέξανδρος Δράκος Κτιστάκης** *κρουστά, electronics, keyboards* • **Γιάννης Παπαδόπουλος** *πιάνο*, **Γιώργος Γεωργιάδης** *μπάσο*, **Δημήτρης Τσάκας** *σαξόφωνο* • Σύμβουλος δραματουργίας **Ελένη Σπετσιώτη** • Επιμέλεια κίνησης **Ζωή Χατζηαντωνίου** • Σκηνικά – Κοστούμια **Ιωάννα Τσάμη** • Φωτισμοί **Ελίζα Αλεξανδροπούλου** • Ηχοληψία **Νίκος Κόλλιας** • Βοηθοί σκηνοθέτη **Ταξιάρχης Δεληγιάννης, Βασίλης Τσιουβάρας** • Οργάνωση παραγωγής **Χριστίνα Παπαδάκη** • Εκτέλεση παραγωγής **Apparat Athen / Νικόλας Χανακούλας**

Διάρκεια 65΄

*

ΤΑΙΝΙΑ
ΚΥΚΛΟΣ CONTEMPORARY ANCIENTS
ΠΡΕΜΙΕΡΑ

18 Ιουλίου

Ελληνική Ακαδημία Κινηματογράφου – Φεστιβάλ Αθηνών Επιδαύρου

Ηλέκτρα 7

Ταινία εμπνευσμένη από την *Ηλέκτρα* του Σοφοκλή

Άλλη μια αναπάντεχη σύμπραξη στο πλαίσιο των εορτασμού των 70 χρόνων του Φεστιβάλ Αθηνών Επιδαύρου! Το Φεστιβάλ ενώνει φέτος τις δυνάμεις του με την Ελληνική Ακαδημία Κινηματογράφου για τη δημιουργία μιας ταινίας που αποτελεί πρόταση της ΕΑΚ η οποία αντλεί την έμπνευσή της από την *Ηλέκτρα* του Σοφοκλή. Μέρος του επιτυχημένου κύκλου Contemporary Ancients, που

φέτος ανοίγεται και στην τέχνη του κινηματογράφου, η ταινία σε σενάριο Παναγιώτη Χριστόπουλου, θα αποτελείται από 7 κεφάλαια, –όσες και οι 7 δεκαετίες του Φεστιβάλ!–, το καθένα σκηνοθετημένο από διαφορετικό *ή σκηνοθέτη *ίδα. Επτά διακεκριμένες και διακεκριμένοι δημιουργοί, με συμμετοχές σε κινηματογραφικά φεστιβάλ εντός και εκτός Ελλάδος, επιλέχθηκαν ώστε να εκπροσωπούν το ευρύ φάσμα της σύγχρονης ελληνικής κινηματογραφίας και να συμβάλουν με τη δική τους ματιά σ’ αυτή την πρωτότυπη κινηματογραφική σκυταλοδρομία. Είναι (με αλφαβητική σειρά) οι: Αλέξανδρος Βούλγαρης, Σοφία Εξάρχου, Νεριτάν Ζιντζιρία, Χριστίνα Ιωακειμίδα, Μπάμπης Μακρίδης, Αργύρης Παπαδημητρόπουλος και Ελίνα Ψύκου. Την εκτέλεση της παραγωγής έχει αναλάβει η εταιρεία Marni Films με παραγωγό τη Μίνα Ντρέκη. Θα συνεργαστούν με διαφορετικούς διευθυντές φωτογραφίας και μοντέρ, ενώ οι υπόλοιποι συντελεστές και ηθοποιοί θα είναι κοινοί.

*

Σημείωμα σεναριογράφου

Έχοντας ως ενιαίο κορμό μια υποθετική μητροκτονία στη σύγχρονη Ελλάδα, η ταινία αντλεί στοιχεία και θεματικές από την *Ηλέκτρα* του Σοφοκλή και χτίζει μια ιστορία σε επτά μέρη, που αντιστοιχούν σε επτά οπτικές γωνίες πάνω στο έγκλημα. Αντίθετα απ’ ό,τι στην τραγωδία του Σοφοκλή, εδώ οι βασικοί πρωταγωνιστές του μύθου μιλούν ελάχιστα ή καθόλου. Για κείνους και εξ ονόματός τους μιλούν τα ΜΜΕ, οι Αρχές, η κοινωνία, τα ψηφιακά ίχνη με την αναζήτηση και ανασύνθεση της αλήθειας να καθίσταται εντέλει ανέφικτη.

Παναγιώτης Χριστόπουλος

Σκηνοθεσία **Αλέξανδρος Βούλγαρης, Σοφία Εξάρχου, Νεριτάν Ζιντζιρία, Χριστίνα Ιωακειμίδα, Μπάμπης Μακρίδης, Αργύρης Παπαδημητρόπουλος, Ελίνα Ψύκου** • Σενάριο **Παναγιώτης Χριστόπουλος**
• Διεύθυνση Φωτογραφίας **Σίμος Σαρκετζής, Χρήστος Καραμάνης,**

Δημήτρης Λαμπρίδης, Νικόλας Καρανικόλας, Μανού Τιλίνσκι • Casting Director Σοφία Δημοπούλου • Κοστούμια Μάρλι Αλιφέρη, Ελισάβετ Ζαχαράκη • Σκηνογραφία Σταύρος Λιόκαλος • Μακιγιάζ Ιωάννα Λυγίζου • Ηχολήπτης Στέφανος Ευθυμίου • Παίζουν Αγγελική Παπαθεμελή Κλυταιμνήστρα, Κώστας Κορωναίος Αγαμέμνων, Αυγουστίνος Κούμουλος Αίγισθος, Μαρία Φιλίνη Αξιωματικός ΔΕΕ, Έλσα Λεκάκου Ηλέκτρα, Στέφανος Καλτζίδης Ορέστης, Κατερίνα Ζησούδη Χρυσόθεμις, Νικόλας Χανακούλας Φύλακας, Μαρία Καλλιμάνη Γυναίκα, Φίλιππος Σαλάτας Μωρό Χρυσόθεμις, Θάνος Αλεξίου Βουλευτής, Λαέρτης Μαλκότσης Παιδαγωγός, Δανάη Δεληγεώργη Παιδοψυχολόγος, Ευγενία Σαμαρά Παρουσιάστρια, Γιώργος Κουβαράς Ρεπόρτερ, Ιωάννα Ραμπαούνη Αστυνομικός Ηλέκτρα, Σεραφεΐμ Ράδης Αστυνομικός Ορέστης, Βασίλης Δημητρούλιας Πραγματογνώμων • Εκτέλεση παραγωγής Μίνα Ντρέκη | Marni Films
Διαρκ. 50΄

Η ταινία είναι μια παραγωγή του **Φεστιβάλ Αθηνών Επιδαύρου** με την **Ελληνική Ακαδημία Κινηματογράφου** και πραγματοποιείται με την ευγενική χορηγία της **ΔΕΗ**.

Η ΔΕΗ, η μεγαλύτερη εταιρεία ενέργειας στη ΝΑ Ευρώπη, υποστηρίζει όλους και όσα μας οδηγούν σε ένα μέλλον γεμάτο πολιτισμό, ενισχύει τον πολιτιστικό πλούτο και στηρίζει κάθε μορφή δημιουργικής έκφρασης ως μέσου κοινωνικής ευαισθητοποίησης και αλλαγής.

*

ΚΥΚΛΟΣ CONTEMPORARY ANCIENTS

grape

PREMIERA

25 & 26 Ιουλίου

ΘΕΑΤΡΟ

Γιάννης Σκουρλέτης – bijoux de kant

Δεξιά της κοίτης

του Γιάννη Παλαβού

Εμπνευσμένο από τον *Οιδίποδα επί Κολωνών* του Σοφοκλή

Συνεδρία πολέμου

του Άρη Αλεξανδρή

Εμπνευσμένο από τη *Λυσιστράτη* του Αριστοφάνη

Δύο γυναικείους μονολόγους εμπνευσμένους από το Αρχαίο Δράμα με την υπογραφή σύγχρονων Ελλήνων συγγραφέων, του Γιάννη Παλαβού και του Άρη Αλεξανδρή, παρουσιάζουμε και φέτος στο πλαίσιο του Κύκλου Contemporary Ancients σε σκηνοθεσία Γιάννη Σκουρλέτη. Γραμμένοι με ανάθεση του Φεστιβάλ, αντλούν και οι δύο ελεύθερα από τους αρχαίους μύθους αποκαλύπτοντας σύγχρονες πτυχές τους σε πρωτότυπα, ανατρεπτικά έργα.

Συγγραφέας των συλλογών διηγημάτων *Αστείο* (Κρατικό Βραβείο Διηγήματος 2013) και *Το παιδί* (2019), ο Γιάννης Παλαβός αντλεί από τον *Οιδίποδα επί Κολωνών* για να φωτίσει την αρχετυπική σχέση πατέρα-κόρης μέσα από τον μονόλογο μιας γυναίκας που σκιαγραφεί το πορτρέτο του πατέρα της, περιπλανώμενου λαϊκού οργανοπαίκτη στην ελληνική επαρχία, διωγμένου και κατατρεγμένου, όπως ο ήρωας αναφοράς, μ' εκείνη μοναδικό στήριγμά του. Ο πατέρας, λαϊκός οργανοπαίκτης που διά της τέχνης του λύνει τα αινίγματα των άλλων αλλά αδυνατεί να λύσει το δικό του, περιπλανιέται διωγμένος κι ανήμπορος με μόνο στήριγμα την κόρη του. Έναν χρόνο μετά τον θάνατό του, η κόρη τελεί στη μνήμη του ένα άτυπο μνημόσυνο, ιχνηλατώντας την προσωπικότητά του και κάνοντας παράλληλα έναν απολογισμό της σχέσης τους, πικρό και τρυφερό μαζί.

Από την πλευρά του, ο Άρης Αλεξανδρής (Κρατικό Βραβείο Πρωτοεμφανιζόμενου Συγγραφέα 2023 για το μυθιστόρημα *Πώς ο Ιγνάτιος Καραθοδωρής έχασε τα πάντα*), έχοντας μόλις εκδώσει το δεύτερο βιβλίο του *Τρία επί ψυχής* (2024), εμπνέεται από τη *Λυσιστράτη* δίνοντας έναν σπαρταριστό μονόλογο για την παρακμή του σεξ στην εποχή των ψηφιακών μέσων κι έναν νέο, ιδιότυπο πόλεμο με πεδίο μάχης το ανθρώπινο σώμα. Εδώ, η Λυσιστράτη είναι μια αγανακτισμένη ψυχολόγος που έχει κουραστεί να ακούει τις θεραπευόμενες και τους θεραπευόμενούς της να κλαυθυμρίζουν για τα στραβά των σχέσεων και των επιλογών τους. Οργανώνει, λοιπόν, μια ομαδική διαδικτυακή συνεδρία για να δώσει στους συμμετέχοντες την πιο κρίσιμη συμβουλή: να απέχουν από το σεξ. Σε μια εποχή υπερδιάθεσης του σεξ, τι θέση έχει στην πραγματική ζωή των ανθρώπων; Η αποφασιστικότητα συγκρούεται

με την αμφιβολία και οι παραδοσιακές αντιλήψεις για τον έρωτα συνομιλούν με τα άβολα δεδομένα της ψηφιακής εποχής.

*

Σημείωμα σκηνοθέτη

Στη μικρή ορχήστρα της Επιδαύρου, μια μορφή ξεπηδά ξαφνικά, μια σκιά. Έρχεται από πολύ μακριά. Είναι η ιστορία κουβαλώντας μαζί της όλο το θυμό και τη βία του κόσμου που δεν έπαψε ποτέ να παλεύει με τις αντιθέσεις του. Κι εμείς γυμνοί και άοπλοι μπροστά στην ορχήστρα αναζητούμε μέσα απ' το θέατρο ξανά, όχι απλώς μια μορφή τέχνης, αλλά μια ιερή πράξη ένωσης, μια προσευχή για όσα χάθηκαν και για όσα μένουν ακόμα ανείπωτα. Με αντοχή, υπομονή κι επιμονή να ξαναχτίσουμε έναν κόσμο που δοκιμάστηκε από την Ύβρη και την εγκατάλειψη. Μάρτυρες όλοι, ακόμη μία φορά, μιας αέναης τελετουργίας.

Γιάννης Σκουρλέτης

Σημείωμα Γιάννη Παλαβού

Στο έργο *Δεξιά της κοίτης*, με πηγή έμπνευσης τον *Οιδίποδα επί Κολωνώ* του Σοφοκλή, ο Γιάννης Παλαβός ξετυλίγει την ιστορία δύο προσώπων, ενός πατέρα και μιας κόρης. Ο πατέρας, λαϊκός οργανοπαίκτης που διά της τέχνης του λύνει τα αινίγματα των άλλων αλλά αδυνατεί να λύσει το δικό του, περιπλανιέται διωγμένος κι ανήμπορος με μόνο στήριγμα την κόρη του. Έναν χρόνο μετά τον θάνατό του, η κόρη τελεί στη μνήμη του ένα άτυπο μνημόσυνο, ιχνηλατώντας την προσωπικότητά του και κάνοντας παράλληλα έναν απολογισμό της σχέσης τους, πικρό και τρυφερό μαζί.

*

Σημείωμα Άρη Αλεξανδρή

Μπορεί η αποχή από το σεξ σήμερα να σταματήσει έναν πόλεμο; Η Λυσιστράτη του Άρη Αλεξανδρή είναι μια αγανακτισμένη ψυχολόγος που έχει κουραστεί να ακούει τις θεραπευόμενες και τους θεραπευόμενούς της να κλαυθμυρίζουν για τα στραβά των σχέσεων και των επιλογών τους. Πεπεισμένη πως βρισκόμαστε στο μέσο ενός ιδιότυπου πολέμου με πεδίο μάχης το ανθρώπινο σώμα, οργανώνει μια ομαδική διαδικτυακή συνεδρία για να δώσει στους συμμετέχοντες την πιο κρίσιμη συμβουλή: να απέχουν από το σεξ. Σε μια εποχή υπερδιάθεσης του σεξ, τι θέση έχει στην πραγματική ζωή των ανθρώπων; Ένας σπαρταριστός μονόλογος όπου η αποφασιστικότητα συγκρούεται με την αμφιβολία και οι παραδοσιακές αντιλήψεις για τον έρωτα συνομιλούν με τα άβολα δεδομένα της ψηφιακής εποχής.

Σκηνοθεσία **Γιάννης Σκουρλέτης** • Σκηνικά **Κωνσταντίνος Σκουρλέτης** • Κοστούμια – Props **Κωνσταντίνος Σκουρλέτης, Βενετία Λονγκ** • Κίνηση **Διονύσης Νικολόπουλος** • Φωτισμοί **Γιώργος Μαρουλάκος** • Παίζουν **Ρένια Λουιζίδου, Χάρης Χαραλάμπους-Καζέπης και Χορός** • Διεύθυνση παραγωγής **Γιώργος Παπαδάκης** • Εκτέλεση παραγωγής **bijoux de kant**

Τα δύο έργα κυκλοφορούν σε ενιαία δίγλωσση έκδοση, στο πλαίσιο της Θεατρικής Σειράς του Φεστιβάλ Αθηνών Επιδαύρου σε συνεργασία με τις εκδόσεις Νεφέλη. Την αγγλική μετάφραση υπογράφουν η Karen van Dyck (*Δεξιά της κοίτης*) και η Karen Emmerich (*Συνεδρία πολέμου*).

*

2 Αυγούστου

Seeds (M. & C. Kalkanis) ft. Alcmini

Η άλλη ματιά

Πώς η τέχνη της ποίησης και της αφήγησης αλληλεπιδρούν με τη μουσική για να συνθέσουν ένα νέο ηχητικό περιβάλλον; Πόση δύναμη έχει μια φωνή που τραγουδάει a capella και τι αλλάζει όταν συνομιλεί με ήχους και άλλα όργανα; Ταιριάζει περισσότερο το ηχόχρωμα των ακουστικών οργάνων με στίχους που έρχονται από παλιά και τι συμβαίνει όταν εμφανίζονται ηλεκτρονικοί ήχοι και λούπες; Μπορεί η ποιητική απαγγελία ή η αφήγηση να ηχήσει ως μουσικό όργανο στα αυτιά μας;

Οι Seeds, το ντουέτο του Μιχάλη και Χρήστου Καλκάνη ιχνηλατούν τα όρια της συνύπαρξης της μουσικής με την τέχνη της ποίησης, της αφήγησης και του παραδοσιακού τραγουδιού. Μαζί τους η Alcmini, από τις ανερχόμενες φωνές του παραδοσιακού τραγουδιού και μέλος του γυναικείου φωνητικού συνόλου Chóres, φέρνει διαχρονικές μελωδίες στο σήμερα.

Πηγές έμπνευσης της παράστασης είναι η φύση και η μνήμη. Η φύση με τα δώρα της, τη σοφία της, την πολυπλοκότητα και ταυτόχρονα την απλότητα της, απειλείται όσο ποτέ. Ακόμη όμως μας εμπνέει και μας δείχνει τον δρόμο. Η μνήμη είναι η ιστορία μας, είναι η παράδοση, είναι οι ρίζες – χωρίς αυτές το δέντρο δεν μπορεί να ψηλώσει. Μουσική, ποίηση, ιστορίες και παραδοσιακά τραγούδια συνυφαίνονται με τη φύση και τη μνήμη σ' αυτή την παράσταση που ζητά να μας φέρει πιο κοντά στις ρίζες μας, πιο κοντά στον εαυτό μας.

Καλλιτεχνική διεύθυνση **Μιχάλης Καλκάνης** (σύνθεση, κοντραμπάσο, πιάνο),
• Βοηθός καλλιτεχνικής διεύθυνσης **Χρήστος Καλκάνης** (σύνθεση, κλαρινέτο, πιάνο, electronics) • Τραγούδι **Αλκμήνη Μπασακάρου** • Ηχοληψία **Νίκος Κόλλιας** • Σχεδιασμός και εκτέλεση φωτισμού **Κωστής Μουσικός**

9 Αυγούστου

Μίλτος Λογιάδης – Αλίκη Καγιαλόγλου – The D Project

Αφιέρωμα στον Άστορ Πιατσόλα

Ίσως να ήταν ένα θεϊκό σημάδι όταν η μεγάλη Νάντια Μπουλανζέ παρότρυνε τον Άστορ να απελευθερώσει το όραμά του και έτσι να μας χαρίσει έναν νέο και μαγικό κόσμο, έναν κόσμο που δεν είχε υπάρξει έως τότε.

Ήταν στα μέσα της δεκαετίας του 1940 όταν ο Άστορ Πιατσόλα συνέδεσε για πρώτη φορά το αργεντίνικο τάνγκο με την τζαζ και την κλασική μουσική, με ανεξάντλητη έμπνευση και νέους αριστουργηματικούς συνδυασμούς ηχοχρωμάτων, που ένωναν το πάθος με το όνειρο και τη δεξιοτεχνία. Τα τελευταία χρόνια, σολίστ και σύνολα σε όλον τον κόσμο παρουσιάζουν τη μουσική του Πιατσόλα. Ο Μάνος Χατζιδάκις σύστησε τον Πιατσόλα στο ελληνικό κοινό το 1991, και το ελληνικό κοινό αγάπησε τη μουσική του από την πρώτη στιγμή.

Το D Project, ένα σύνολο που δημιούργησε ειδικά γι' αυτή τη συναυλία ο σολίστ των κρουστών Δημήτρης Δεσύλλας συνεργάζεται με τη θρυλική Αλίκη Καγιαλόγλου και, υπό την μπαγκέτα του Μίλτου Λογιάδη, μπαίνει στον μαγικό κόσμο του Nuevo Tango, σε μια μοναδική συνάντηση σπουδαίων Ελλήνων μουσικών με τον κορυφαίο Αργεντίνo δημιουργό.

Μουσική διεύθυνση **Μίλτος Λογιάδης** • Ενορχηστρώσεις **Νίκος Πλατύραχος**
Αλίκη Καγιαλόγλου τραγούδι, **Κωνσταντίνος Ράπτης** *bajan*, **Σέρτζιου**
Ναστάσα βιολί, **Βασίλης Λύκος** τσέλο, **Τάκης Καπογιάννης** κοντραμπάσο,
Μαριλένα Δωρή φλάουτο, **Γιάννης Οικονόμου** όμποε, **Δημήτρης Δεσύλλας**
κρουστά, **Νίκος Πλατύραχος** πιάνο • Σχεδιασμός ήχου **Άγης Γυφτόπουλος**

*

16 Αυγούστου

Μαρία Φαραντούρη – Τάσης Χριστογιαννόπουλος

Νύχτα μαγικιά - 100 χρόνια Μίκης Θεοδωράκης

Το 2025 συμπληρώνονται 100 χρόνια από τη γέννηση του Μίκη Θεοδωράκη. Με την αφορμή αυτή, η Μαρία Φαραντούρη, εμβληματικά ταυτισμένη με τον Μίκη, μαζί με έναν από τους σημαντικότερους λυρικούς μας ερμηνευτές, τον Τάση Χριστογιαννόπουλο, παρουσιάζει ένα ρεπερτόριο τραγουδιών με έμφαση στη λυρική του πλευρά του Θεοδωράκη. Στην παράσταση που φιλοξενείται στη Μικρή Επίδαυρο θα ακουστούν αποσπάσματα από τα έργα *Οδύσσεια* (σε ποίηση Κώστα Καρτελιά), *Λυρικά* (σε ποίηση Τάσου Λειβαδίτη), *Τα Λυρικότερα* και *Βεατρίκη* (σε ποίηση Διονύση Καρατζά) και *Τα Λυρικώτατα* (σε ποίηση Γιάννη Θεοδωράκη).

Στην *Οδύσσεια* ο συνθέτης, ως άλλος Οδυσσέας, μαγεύεται από το τραγούδι των Σειρήνων, τυλίγει με ενοχές τη μάγισσα Κίρκη, συναντά στ' ακρογιάλια τον Έρωτα θεό και σμιλεύει υπέροχες μελωδίες που στα φτερά τους αφηγείται τις περιπέτειες τις δικές του και του καθενός μας στην αναζήτηση της Ιθάκης...

«Τα Λυρικά» είναι ο κύκλος δεκαέξι τραγουδιών που συνέθεσε ο Μίκης στο Βραχάτι το 1976 πάνω σε στίχους του Τάσου Λειβαδίτη και αφιερώθηκε από τους δημιουργούς στη γενιά τους, τη γενιά της Εθνικής Αντίστασης. Ακολούθησε ο κύκλος «Λυρικότερα» και *Βεατρίκη* του Διονύση Καρατζά και κατόπιν «Τα Λυρικώτατα» τα οποία σηματοδοτούν τη στροφή του στα τραγούδια στην αρχή της δεκαετίας του '80 καθώς εγκαταλείπει κατά ένα μεγάλο μέρος τα λαϊκίζοντα στοιχεία και πηγαίνει προς μια περισσότερο έντεχνη ως προς τη μορφή και λυρική ως προς το περιεχόμενο μουσική γραφή....

Μια μαγική βραδιά με μοναδικούς ερμηνευτές αφιερωμένη σ' αυτή την πιο αφώτιστη όψη του μεγάλου μας συνθέτη.

Ερμηνεύουν **Μαρία Φαραντούρη & Τάσης Χριστογιαννόπουλος** • Επιμέλεια ορχήστρας – Ενορχηστρώσεις – Πιάνο **Αχιλλέας Γουάστωρ** • Μουσικοί **Μιχάλης Πορφύρης** τσέλο, **David Lynch** σαξόφωνο, κρουστά, **Πέτρος Βαρθακούρης** κοντραμπάσο, **Ηρακλής Ζάκας** μπουζούκι, μαντολίνο • Σολίστ στο φλάουτο ο **Στάθης Καραπάνος** • Επιμέλεια προγράμματος **Ρένα Παρμενίδου, Μαρία Φαραντούρη** • Ηχητική επιμέλεια **Μιχάλης Μπουρμπούλης** • Φωτιστική επιμέλεια **Δημήτρης Κουτάς** • Οργάνωση – Εκτέλεση παραγωγής **Τεχνότροπον – Artway Cultural Productions**

23 Αυγούστου

Μίλτος Λογιάδης – Αντώνης Σουσάμογλου

Τραγούδια του Μεσοπολέμου

Ο Μίλτος Λογιάδης και ο Αντώνης Σουσάμογλου παρουσιάζουν ένα καλειδοσκόπιο τραγουδιών της εποχής του μεσοπολέμου στην Ελλάδα και την Ευρώπη, μιας εποχής φαινομενικά ανέμελης, που όμως προμήνυε μια από τις χειρότερες καταιγίδες στην ανθρώπινη Ιστορία.

Μια εποχή που το αστικό τραγούδι συνυπήρχε με τους αμανέδες της Σμύρνης και το γερμανικό καμπαρέ σε μια Ελλάδα που προσπαθούσε να βρει τη μουσική της ταυτότητα στον απόηχο της Μικρασιατικής Καταστροφής και της παράλληλης άνθησης της λόγιας δημιουργίας ενώ σε διαφορετικούς κόσμους συνυπάρχουν ο Κώστας Γιαννίδης με τον Σουγιούλ και τον Αττίκ, ο Νίκος Σκαλκώτας με τον Βασίλη Τσιτσάνη και τον Γιάννη Παπαϊωάννου.

Ενορχηστρώσεις **Αντώνης Σουσάμογλου, Λάζαρος Τσαβδαρίδης •**
Τραγουδούν **Νάντια Κοντογιώργη, Δημήτρης Πακσόγλου •** Συνοδεύει
ολιγομελές μουσικό σύνολο

*

30 Αυγούστου

Μαρίνα Σπανού

Μια μουσική παράσταση με θεατρικά στοιχεία παρουσιάζει στη Μικρή Επίδαυρο η γνωστή τραγουδοποιός και ερμηνεύτρια Μαρίνα Σπανού, φέρνοντας στη σκηνή τραγούδια δικά της που γεννήθηκαν στην Παλαιά Επίδαυρο αλλά και συνθέσεις σύγχρονων δημιουργών που έχουν περάσει από το αρχαίο θέατρο.

Έχοντας αναπτύξει βιωματική σχέση μ' αυτό τον τόπο από παιδί, η καλλιτέχνίδα μεγάλωσε στις κερκίδες του θεάτρου, και τα τραγούδια που πλαισίωναν τις επιδαύριες παραστάσεις έγιναν το σάουντρακ των παιδικών της αναμνήσεων. Έτσι, αποφάσισε να επιστρέφει κάθε καλοκαίρι στην Επίδαυρο, «τη δική της γειτονιά», που την έχει συνδέσει με την εφηβεία της, την πρώτη ενηλικίωση, όλους τους ζεστούς έρωτες και, φυσικά, τις μουσικές που ενέπνευσαν αργότερα τη δισκογραφία της.

Αυτό το βράδυ Σαββάτου, λοιπόν, λίγο πριν αποχαιρετήσουμε τον Αύγουστο, μας καλεί να ανατρέξουμε «στην όποια Επίδαυρο έχει ο καθένας στη ζωή του, στο όποιο καταφύγιο, και να δούμε πώς οι απλές μελωδίες που γράφονται σε μπαλκόνια εξελίσσονται και μοιράζονται πάνω στη σκηνή, πάντα με πυξίδα τις παιδικές μας μνήμες». Η ορχήστρα θα γεμίσει εξομολογητικές ιστορίες, μουσικές διαδρομές και εφηβικές εικόνες. Θα ξαναζωντανέψουμε παλιά θεατρικά τραγούδια και θα τα γεφυρώσουμε με καινούρια, όλα αυτά που γράφτηκαν για εκείνα τα μέρη· τα μέρη στα οποία γυρνάμε κάθε χρόνο και μας περιμένουν να ακουμπήσουμε πάνω τους ένα ακόμη κομμάτι μας· εκεί όπου συναντάμε τον μικρό μας εαυτό, αναμετριόμαστε μαζί του και αποφασίζουμε πως τελικά μπορεί και να έχουμε την ανάγκη να τον ακούμε πιο συχνά.

Καλλιτεχνική επιμέλεια **Χρήστος Σπανός, Μαρίνα Σπανού** • Μουσικοί **Κωστής Βήχος** μπάσο, *ενορχηστρώσεις*, **Αλέκος Βουλγαράκης** κιθάρα, **Αποστόλης Μπουρνιάς** κρουστά, *τύμπανα*, **Γιώργος Κουρέλης** πλήκτρα • Συμμετέχουν **Μαριτίνα Κατσιμπράκη, Χριστιάνα Κατσιμπράκη** • Ηχοληψία **Αγαπητός Καταξάκης, Ηλίας Καρούμπαλης** • Σχεδιασμός φωτισμού **Μαρία Βενετάκη** • Ενδυματολογική επιμέλεια **Laternity Clothing** • Επιμέλεια παραγωγής **Novel Vox**

STUDIO RESIDENCY

16 – 28 Ιουνίου

Πάροδος

Πόλη - Πολίτης - Πολιτική | Ο αφανής ήρωας στην Τραγωδία

Η Πάροδος, το διακαλλιτεχνικό ερευνητικό πρόγραμμα (studio residency) που εγκαινιάσαμε το 2021, έχει στόχο να δώσει τη δυνατότητα σε καλλιτέχνες*ίδες από ένα ευρύ φάσμα τεχνών να προχωρήσουν, υπό ιδανικές συνθήκες, την έρευνά τους πάνω στη δραματουργία του Αρχαίου Δράματος in situ. Η ερευνητική διαδικασία έχει πρακτικό χαρακτήρα και αναπτύσσεται σε δύο στάδια: το πρώτο στάδιο (έρευνα) πραγματοποιείται στην Αθήνα, ενώ το δεύτερο στάδιο (εφαρμογή) στο Μικρό Θέατρο της Αρχαίας Επιδαύρου. Τον γενικό συντονισμό και την καθοδήγηση φέτος έχει αναλάβει ο σκηνοθέτης Δημήτρης Καραντζάς.

Σημείωμα σκηνοθέτη

Το εργαστήριο θέτει στο επίκεντρο τον Πολίτη, τον άνθρωπο χωρίς όνομα, που επηρεάζει και καθοδηγεί την πορεία μιας Πόλης, την πορεία ενός έργου. Με αφορμή αποσπάσματα από τους *Πέρσες* και τις *Ικέτιδες* του Αισχύλου καθώς και τις *Ικέτιδες* του Ευριπίδη, προτείνεται μια διακειμενική ανάλυση και έρευνα γύρω από τον Χορό και τη δυναμική του, πολύ μεγαλύτερη στη διαδρομή και τον μηχανισμό ενός έργου απ' ό,τι προκύπτει σε μια πρώτη ανάγνωση. Η φωνή των πάντα ανώνυμων στην Τραγωδία φαντάζει εκκωφαντική και μοιάζει να υπερασπίζεται τα αυτονόητα δικαιώματα μιας ξεχασμένης - ακόμη και σήμερα - Δημοκρατίας.

Με πολύτιμους συνεργάτες τον Δημήτρη Καμαρωτό στη μουσική δραματουργία και σύνθεση, τον Τάσο Καραχάλιο στην κινητική δραματουργία και εφαρμογή και τη Γκέλυ Καλαμπάκα στη δραματουργική ανάλυση, θα επιχειρήσουμε να αγγίξουμε αυτό το υλικό τόσο σε θεωρητικό όσο και σε πρακτικό επίπεδο, με σκοπό να δημιουργηθεί στο πλαίσιο του εργαστηρίου μια εντελώς νέα δραματουργία: μια σκηνική γλώσσα που θα ανασυνθέτει το τόσο πολύτιμο

υλικό της Αρχαίας Ελληνικής Γραμματείας , όχι ως μουσειακό είδος , αλλά ως ενεργό επιχείρημα . Ως κρίσιμο αίτημα του παρόντος.

Δημήτρης Καραντζάς

Γενικός συντονισμός – καθοδήγηση **Δημήτρης Καραντζάς** • Μουσική δραματουργία – Σύνθεση **Δημήτρης Καμαρωτός** • Κινητική δραματουργία και εφαρμογή **Τάσος Καραχάλιος** • Δραματουργική ανάλυση **Γκέλυ Καλαμπάκα**

Στο πλαίσιο του Διεθνούς Δικτύου Αρχαίου Δράματος

*

Το Φεστιβάλ συμπαραγωγός σε κινηματογραφικές ταινίες

Ηλίας Γιαννακάκης

Μάχη

Η ταινία μυθοπλασίας μεγάλου μήκους του δοκιμασμένου στο ντοκιμαντέρ σκηνοθέτη Ηλία Γιαννακάκη, που το Φεστιβάλ υιοθέτησε ως συμπαραγωγός, εστιάζει στην έμφυλη ταυτότητα και στο δικαίωμα της γονεϊκότητας στη σύγχρονη ελληνική κοινωνία.

Η ταινία, σε σενάριο και σκηνοθεσία Ηλία Γιαννακάκη, αφηγείται την ιστορία μιας γυναίκας περίπου 75 ετών, που επιστρέφει στην Ελλάδα ύστερα από δεκαετίες. Παλαιότερα η γυναίκα αυτή ήταν άντρας παντρεμένος, με δύο παιδιά. Λοχαγός στο στρατόπεδο της Τρίπολης επί Δικτατορίας, το 1973 ερωτεύτηκε έναν νεαρό στρατιώτη και εξαιτίας του σκανδάλου οδηγήθηκε στις στρατιωτικές φυλακές. Η σύζυγός του του ανακοίνωσε ότι δεν ήθελε να την ξαναενοχλήσει ποτέ, ούτε αυτήν ούτε τα παιδιά τους. Η Μάχη, που τότε λεγόταν Γεώργιος, έφυγε στο εξωτερικό, προχώρησε σε αλλαγή φύλου και εξελίχθηκε σε σημαντική τραγουδίστρια για τους Έλληνες ομογενείς στη Γερμανία. Σήμερα επιστρέφει, και παρακολουθούμε τη δύσκολη όσο και συγκινητική προσπάθειά της να ξαναπιάσει το νήμα της σχέσης της με τα παιδιά της, ιδιαίτερα με την αγαπημένη της κόρη, το όνομα της οποίας επέλεξε και η ίδια μετά την αλλαγή φύλου.

Τη Μάχη ερμηνεύει η Μπέττυ Βακαλίδου, ενώ την κόρη της η Έλενα Τοπαλίδου. Σε μικρότερους, αλλά οργανικούς ρόλους εμφανίζονται ξεχωριστοί Έλληνες ηθοποιοί: Μανώλης Μαυροματάκης, Ράνια Οικονομίδου, Λυδία Φωτοπούλου, Γιάννης Καρατζογιάννης, Μισέλ Βάλεϊ, Άγγελος Παπαδημητρίου, Αγγελική Παπαθεμελή, καθώς και ο σκηνοθέτης Γιάννης Οικονομίδης. Τα γυρίσματα της ταινίας, που πριν από την εμπορική διανομή της συμμετέχει σε διεθνή και ελληνικά φεστιβάλ, πραγματοποιήθηκαν τον Φεβρουάριο και τον Μάρτιο του 2024. Ειδική ανεπίσημη προβολή έλαβε χώρα στην Ταινιοθήκη της Ελλάδος, τον Δεκέμβριο του 2024.

Romain Gavras

Sacrifice

Το *Sacrifice* είναι η πρώτη αγγλόφωνη ταινία του καταξιωμένου Romain Gavras, γνωστού για τη σκηνοθετική του υπογραφή που συνδυάζει κοινωνικοπολιτικές αναφορές με πρωτοπόρα αισθητική. Η ταινία αφηγείται την ιστορία μιας γυναίκας που, υπό την επήρεια μιας «προφητείας» για το τέλος του κόσμου, εισβάλλει με τους φανατικούς της σε μια φιλανθρωπική εκδήλωση και κρατά τρεις ανθρώπους ομήρους.

Με εντυπωσιακό διεθνές καστ – ανάμεσά τους οι Chris Evans, Anya Taylor-Joy, Vincent Cassel, Salma Hayek Pinault, John Malkovich, Charli XCX και Yung Lean – η ταινία αποτελεί μια συμπαραγωγή Ελλάδας και Ηνωμένου Βασιλείου από τις Iconoclast, MidMarch Media, Heretic και Film4, σε συνεργασία με το Gucci, το Head Gear Films, το Ίδρυμα Ωνάση και το Φεστιβάλ Αθηνών Επιδαύρου.

Σημαντικό μέρος των γυρισμάτων πραγματοποιήθηκε στον εμβληματικό χώρο της Πειραιώς 260, έναν πυλώνα της σύγχρονης καλλιτεχνικής δημιουργίας που έχει αναδείξει εδώ και 20 χρόνια το Φεστιβάλ Αθηνών Επιδαύρου. Περισσότεροι από 200 Έλληνες καλλιτέχνες και τεχνικοί συμμετείχαν στην παραγωγή, επιβεβαιώνοντας τη δυναμική και τη διεθνή απήχηση του εγχώριου καλλιτεχνικού δυναμικού, ενώ η παραγωγή αξιοποίησε τα χρηματοδοτικά εργαλεία του ΕΚΚΟΜΕΔ.

*

Ελληνική Ακαδημία Κινηματογράφου

Φεστιβάλ Αθηνών Επιδαύρου

Ηλέκτρα 7

Ταινία εμπνευσμένη από την *Ηλέκτρα* του Σοφοκλή

Αναλυτική παρουσίαση στη σελ. 153

*

Ντοκιμαντέρ: 70 χρόνια

Φεστιβάλ Αθηνών Επιδαύρου

Το Φεστιβάλ μέσα από τα μάτια τους

Το Φεστιβάλ Αθηνών Επιδαύρου μας ξεναγεί στη συναρπαστική, αθέατη για το ευρύ κοινό ιστορία του, με το ντοκιμαντέρ Μέσα από τα μάτια τους. Πρόκειται για ένα ανθρωποκεντρικό ψηφιδωτό πολύτιμων αναμνήσεων, σύνθεση προσώπων που αποτελούν ιδιαίτερες ψηφίδες αυτής της ιστορίας. Ποια είναι, λοιπόν, τα πρόσωπα του Φεστιβάλ; Είναι καλλιτέχνες, ηθοποιοί, σκηνοθέτες, σκηνογράφοι, ενδυματολόγοι, θεατρολόγοι, καλλιτεχνικοί διευθυντές, μουσικοί, αρχαιολόγοι, ιστορικοί, μεταφραστές, σχεδιαστές, επιμελητές. Είναι θεατές κάθε ηλικίας αλλά και εργαζόμενοι στο Φεστιβάλ. Μας ξεναγούν σε μερικά από τα πιο γοητευτικά μονοπάτια της εβδομηντάχρονης διαδρομής του και μοιράζονται μαζί μας γεγονότα και συναισθήματα μέσα από βιντεοσκοπημένες παραστάσεις, σπάνιες φωτογραφίες, προγράμματα, αφίσες, πλάνα από τα καμαρίνια, τα θέατρα και τους χώρους των εκδηλώσεων και, πάνω απ' όλα, μέσα από πολύτιμες προσωπικές μαρτυρίες.

Μετά την πρεμιέρα του, το καλοκαίρι του 2025, το ντοκιμαντέρ θα ταξιδέψει σε όλη τη χώρα και στο εξωτερικό, ενώ παράλληλα θα παρουσιαστεί σε κινηματογραφικές αίθουσες και τηλεοπτικά κανάλια προβάλλοντας το διαχρονικό αποτύπωμα του Φεστιβάλ μέσα από επτά δεκαετίες δημιουργίας.

Σκηνοθεσία **Γεύη Δημητρακοπούλου** • Αρχισυνταξία – Σενάριο **Στέλιος Παρρής** • Επιστημονική σύμβουλος **Ελένη Κουτσιλαίου** • Project manager **Μαρία Παναγιωτοπούλου** • Έρευνα – Περιεχόμενο **Μαριέττα Ανδριοπούλου, Κωνσταντίνος Κάλτσας, Αριστέα Σταφυλαράκη** • Συγκέντρωση αρχειακού υλικού **Εύα Γεωργουσοπούλου, Κωνσταντίνα Νικολοπούλου** • Φωτογραφία **Δαμιανός Αρωνίδης** • Εκτέλεση παραγωγής **Πέπη Νικολοπούλου** • Βοηθός διαχείρισης έργου **Γιώργος Ρόμπολας** • Executive Producers **Κατερίνα Ευαγγελάτου, Ιωάννης Καπλάνης** • Παραγωγοί **Νίκος Βερβερίδης, Κωνσταντίνος Τζώρτζης** • Παραγωγή **Φεστιβάλ Αθηνών Επιδαύρου – elcproductions** • Συμπαγωγή **Cosmote TV** • Χορηγία **ΑΔΜΗΕ** • Υποστήριξη **EKKOMEΔ**

*

Συμμετοχή του Φεστιβάλ Αθηνών Επιδαύρου σε ευρωπαϊκά ερευνητικά προγράμματα

VOXReality

Ιππόλυτος (στα χέρια της Αφροδίτης)

Το Φεστιβάλ Αθηνών Επιδαύρου συμμετέχει στο ερευνητικό πρόγραμμα HORIZON Europe VOXReality - Voice-driven interaction in XR spaces (Κωδικός σχεδίου 101070521), το οποίο αναπτύσσει τεχνολογίες AR και VR για διαφορετικές εφαρμογές. Στο πλαίσιο του προγράμματος, το Φεστιβάλ διερευνά τη χρήση τεχνολογιών AR στο θέατρο, εστιάζοντας στην προβολή υποτίτλων μέσω γυαλιών AR και την ενσωμάτωση οπτικών εφέ (VFX) στη θεατρική εμπειρία.

Η παράσταση *Ιππόλυτος (στα χέρια της Αφροδίτης)* αναπτύχθηκε ως ερευνητικός οδηγός του VOXReality, με στόχο την αξιολόγηση της απόδοσης της τεχνολογίας, της αλληλεπίδρασης του κοινού με τα στοιχεία AR και της προσβασιμότητας μέσω πολυγλωσσικού υποτίτλισμού. Στην πρώτη αυτή πιλοτική παράσταση - εφαρμογή, διάρκειας 10', το κείμενο είναι βασισμένο στον *Ιππόλυτο* του Ευριπίδη. Φορώντας γυαλιά AR, οι θεατές γίνονται συμμετοχοί στο σχέδιο εκδίκησης της θεάς Αφροδίτης. Μια εμπυθιστική εμπειρία επαυξημένης πραγματικότητας σε σκηνοθεσία Γιολάντας Μαρκοπούλου και δραματουργική επεξεργασία Αλεξάνδρας Κ*.

Μετάφραση **Κώστας Τοπούζης** • Διασκευή **Κατερίνα Ευαγγελάτου**
Σκηνοθεσία **Γιολάντα Μαρκοπούλου** • Δραματουργική επεξεργασία **Αλεξάνδρα Κ*** • Προγραμματισμός **Όλγα Χατζηφώτη / Maggioli SPA** • 3D σχεδιασμός **Χάρης Λαλούσης** • 3D Animation & σχεδιασμός **Κωνσταντίνος Παγώνης** • 2D Animation & γραφιστική επιμέλεια **Μαύρα Γίδια** • Μουσική & Sound design **Μανώλης Μανουσάκης** • Μείξη ήχου **Κώστας Στυλιανού** • Υπεύθυνη έρευνας **Έλενα Οικονόμου** • Διεύθυνση παραγωγής **Βίκυ Στρατάκη / Polyplanity Productions**

Η παράσταση θα πραγματοποιηθεί στον Χώρο Β της Πειραιώς 260.

Για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με τον τρόπο συμμετοχής επισκεφθείτε την ιστοσελίδα μας aefestival.gr

Με τη χρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης

*

Ημερίδα Sustainable Culture Toolkit

Το πρόγραμμα Erasmus + Sustainable Culture Toolkit (SCT) (Κωδικός Σχεδίου 2023-1-EL01-KA220-ADU-000166784) στοχεύει στην υποστήριξη του πολιτιστικού τομέα μέσα από την εφαρμογή βιώσιμων πρακτικών. Η ανάπτυξη του Sustainable Culture Toolkit ως ολοκληρωμένου εργαλείου για πολιτιστικούς οργανισμούς και επαγγελματίες προωθεί και ενδυναμώνει την ενσωμάτωση της βιωσιμότητας στις πολιτιστικές δραστηριότητες και στρατηγικές. Το έργο υλοποιείται από μια διεθνή κοινοπραξία οργανισμών με επικεφαλής το Φεστιβάλ Αθηνών Επιδαύρου και τη συμμετοχή των Nowy Teatr (Πολωνία), Theatre de Liege (Βέλγιο) και Οργάνωση Γη (Ελλάδα).

Στις 22 Ιουλίου διοργανώνεται, στο πλαίσιο του προγράμματος, ειδική ημερίδα με στόχο την ενίσχυση του διαλόγου για τη βιωσιμότητα στον πολιτισμό. Συμμετέχουν επαγγελματίες του πολιτισμού, ερευνητές και σχετικοί φορείς.

Με τη χρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Οι απόψεις και οι γνώμες που διατυπώνονται εκφράζουν αποκλειστικά τους δημιουργούς και δεν αντιπροσωπεύουν κατ' ανάγκην τις απόψεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή του Ευρωπαϊκού Εκτελεστικού Οργανισμού Εκπαίδευσης και Πολιτισμού (EACEA). Η Ευρωπαϊκή Ένωση και ο EACEA δεν μπορεί να θεωρηθούν υπεύθυνοι για τις εκφραζόμενες απόψεις.

70 χρόνια Φεστιβάλ Αθηνών Επιδαύρου

Επετειακή έκδοση

Η ιστορία του Φεστιβάλ ως ανοιχτό και διαρκώς μεταβαλλόμενο πεδίο

Η επετειακή έκδοση για τα 70 χρόνια του Φεστιβάλ Αθηνών Επιδαύρου φέρνει στο προσκήνιο το πλούσιο αρχείο του, αναδεικνύοντας παραστάσεις, καλλιτεχνικές ανταλλαγές και πολιτισμικές μετατοπίσεις. Αντί γραμμικής χρονολόγησης, η έκδοση προσεγγίζει την ιστορία του Φεστιβάλ ως ένα ανοιχτό και διαρκώς μεταβαλλόμενο πεδίο, όπου τα τεκμήρια συνομιλούν με σύγχρονες καλλιτεχνικές παρεμβάσεις, δημιουργώντας νέες συνδέσεις ανάμεσα στο παρελθόν, το παρόν και το μέλλον.

Μέσα από διαθεματικές και τις πολλαπλές ερμηνείες των αρχειακών υλικών, η έκδοση αναδεικνύει το Φεστιβάλ ως χώρο συνάντησης, μετασχηματισμού και έντονης καλλιτεχνικής και κοινωνικής ζύμωσης. Προγράμματα, φωτογραφίες, σημειώσεις, κριτικά κείμενα και καλλιτεχνικές παρεμβάσεις συμπλέκονται, σχηματίζοντας μια πολυεπίπεδη αφήγηση που υπερβαίνει τις συμβατικές ιστορικές προσεγγίσεις. Μέσα από αυτές τις οπτικές και εννοιολογικές συσχετίσεις φωτίζονται η ανθεκτικότητα του Φεστιβάλ και η διαρκής αναζήτησή του στο δημιουργικό πεδίο.

Συνδέοντας διαφορετικά στοιχεία, η έκδοση αναδεικνύει τη ζωντάνια της σκηνικής δημιουργίας, χτίζοντας γέφυρες ανάμεσα στη θεατρική, μουσική και χορευτική μνήμη και τις σύγχρονες εκφάνσεις της. Μέσα από τις σελίδες της, το Φεστιβάλ γίνεται αντιληπτό ως ζωντανός οργανισμός – όχι απλώς ως φορέας προβολής της καλλιτεχνικής δημιουργίας αλλά και ως χώρος που προκαλεί συναισθήματα, πυροδοτεί τη σκέψη και προσκαλεί το κοινό σε νέους τρόπους θέασης και εμπειρίας της τέχνης.

Επιμέλεια **Πάνος Γιαννικόπουλος** • Αρχειακή έρευνα **Κατερίνα Στάμου** • Γραφιστικός σχεδιασμός και Καλλιτεχνική επιμέλεια **Bend** • Καλλιτεχνικές παρεμβάσεις **AM / Λητώ Κάττου και Πέτρος Μώρης, Πηνελόπη Γερασίμου, Phantom Investigations / Ινώ Βαρβαρίτη, Γιάννης Δελαγραμμάτικας** • Θεατρολογική υποστήριξη **Εύα Γεωργουσοπούλου, Κωνσταντίνα Νικολοπούλου**

Ο τόμος θα διατίθεται στα πωλητήρια του Φεστιβάλ και σε επιλεγμένα βιβλιοπωλεία.

*

Θεατρική Σειρά του Φεστιβάλ Αθηνών Επιδαύρου

Η Θεατρική Σειρά του Φεστιβάλ Αθηνών Επιδαύρου εγκαινιάστηκε το 2021 ως οργανικός κρίκος του πρωτοποριακού εγχειρήματος Contemporary Ancients, που αφορά την ανάθεση συγγραφής και σκηνοθεσίας και την έκδοση θεατρικών έργων με αφετηρία το Αρχαίο Δράμα. Ραχοκοκαλιά της σειράς αποτελούν τα έργα που γράφτηκαν με ανάθεση τόσο για το Αρχαίο Θέατρο Επιδαύρου όσο και για το Μικρό Θέατρο Αρχαίας Επιδαύρου, σε δίγλωσσες εκδόσεις. Περιλαμβάνονται όμως και μεταφράσεις αρχαίων κειμένων με αναλυτική εισαγωγή και επίμετρο αλλά και πρωτότυπα ελληνικά έργα, από το ευρύτερο καλλιτεχνικό πρόγραμμα. Με τη σειρά έχουν συνεργαστεί διακεκριμένοι*ες συγγραφείς (Μιχάλης Αλμπάτης, Ανέστης Αζάς, Αλεξάνδρα Κ*, Ηλίας Μαγκλίνης, Γιάννης Μαυρισάκης, Αμάντα Μιχαλοπούλου, Παντελής Μπουκάλας, Κάλλια Παπαδάκη, Νίκος Α. Παναγιωτόπουλος, Γιάννης Σκαραγκάς, Βαγγέλης Χατζηγιαννίδης, Χρήστος Χωμενίδης), μεταφραστές*τριες (Patricia Felisa Barbeito, Karen Emmerich, Γιάννης Καλιφατίδης, Χριστίνα Πολυχρονίου, Αλίκη Τσαπλ, Karen van Dyck) και θεωρητικοί (Άγισ Μαρίνης, Σταύρος Τσιτσιρίδης).

Φέτος κυκλοφορούν τρία νέα έργα: *Θήβα μοναξιά* του Κυριάκου Χαρίτου και, σε ενιαία έκδοση, οι μονόλογοι *Δεξιά της κοίτης* του Γιάννη Παλαβού (μτφ. Karen van Dyck) και *Συνεδρία πολέμου* του Άρη Αλεξανδρή (μτφ. Karen Emmerich).

Σε συνεργασία με τις Εκδόσεις Νεφέλη.

Καλλιτεχνική διεύθυνση **Κατερίνα Ευαγγελάτου** • Επιμέλεια σειράς **Δήμητρα Κονδυλάκη** • Σχεδιασμός έκδοσης **Περικλής Δουβίτσας** • Κοσμήματα εξωφύλλων **Δημήτρης Παπάζογλου** (2021), **G Design** (2022, 2023), **beetroot** (2024, 2025)

*